

تەنھەسەر رەوان

بۇ تەنھەسەر قورئان

بەرگە [۱]

نەوسەنە

مەلا مەھمۇدە گەلەلە

جەمە [۱]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی یەكەم

نووسینی

مەلا مەحمودە گەلاڵەیی

محمود أحمد محمد

جزئی (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* ته فسیری رهوان بو تیگه یشتنی قورئان

* نووسینی مه لا مه حمودی گه لالهیی

* چاپی یه که م

* چاپخانه ی وهزاره تی پهروه ده

* تیراژ ۲۰۰۰

* ژماره ی سپاردن (۳۵۳) سالی ۱۹۹۷ ز

* مافی چاپکردن پاریزراوه و ته نیا بو دانه ره

بسم الله الرحمن الرحيم

بہ ناولی خواہی بہ خشندهو میہربان

پیشہ کی

سوپاس بۆ خودا کہ ہر لہ مندالیہوہ لہ گہل قورٹاندا پەروردهی کردم، زوبانی لالہ پەتەم بە قورٹان پڑاو بەوشەکانی راست بووہوہ، سوپاس بۆ پەروردهگار کہ ریبازی قورٹانی لہ دلدا شیرین کردم و جگہ لہو ریبازہ شەقامہ ریبہ ریچکەہی ترم رەچاو نہ کردن، سوپاس بۆ یەزدان کہ ہەلی بۆ رەخساندم لہ خەزەت مامۆستای پایەبەرزو خوالیخۆشبوو؛ مامۆستا مەلا موخەممەدی گەلالہ ناسراو بە (مەلا موخەممەدی رەئیس) ہەموو قورٹان بە مەعناوہ بخوینم!!

سەیر بوو من لہ باتی ئەحمەدی و عەوامیلی جورجانی و تەصریفی زنجانی و ئەو کتیبہ سەرەتاییانہ، لہ سەرەتاوہ بۆ کۆتایی قورٹانم بە مەعناوہ خویند؛

بەراستی لہ گەل ئەوہدا کہ پیش ئەو کاتہ من هیچ شتیکم لہ زمانی عەرەبی نہ خویندبوو، ناسیاو و قوتابی لہ خۆشم بەرہو ژوورتر پیتیان سەیر بوو من یەکسەر قورٹان لہباوہش نیمو بیخوینم! بەلام ئەو قورٹان خویندنہم بە مەعناوہ لای ئەو زاتہ پایەبەرزه -خودا پایەہی بەہەشتی بەرزتر بکا- دەرگای زمانی عەرەبی بۆ کردمہوہ، تەماعی بەرنام بۆ درێژەدان بە خویندنو ہەولدان بۆ بەرہو پیشەوہ چوون! لہوہ بەولاوہ لہ فەرہو بہرہ کەتی ئەو قورٹانہ پیروژوہ ہەرشتیکم دەست دەدایہ بەناسانی لیّی حالی دەبووم، لہ ماوہیہکی کورتو قیاسی دا زوربہی زانیاریہکانی ناو حوجرہی فەقییانم تاووتوئ کردن، لہ پەیمانگای ئیسلامی و ئەمجار کۆلیجی شەریعہو پاشان خویندنی بالای زانکۆی بەغدا سەرم دەرکرد، لہبوار ی زانستہ ئیسلامیہکاندا کەرەستم بە دەست ہیئا، دەستو دووی خۆم ناسی، گەلی بواری نووسینم بەتاقی کردنہوہ تا ئەندازہیہ کیش

سهرکه وتنم به دهست هینا! ته ماعی نهوهم کرد ته فسیریک بو قورئان بنووسم، که لکه لهی نه نجامدانی نه م شروعه چووه می شکمه وه، هه راسانی لی هه لگرتم! قه له مم تاودایه وه دهستم به ته فسیرکردن کردو ملم لی نا دهست له دهستو قووه ت له خودا!

جا هه رچه نده من خۆم به سوارچاکی نه م مهیدانه نازانمو ته فسیرکردنی قورئان ده ریا به که وه مه له وانی خۆی ده وی، به لام عه ره ب وته نی نه رک به گویره ی توانایه و چیم له دهست دی نهوهم وه ره نهوهم له باردایه. هه رشتیک هه مووی نه نجام نه درئ واز له هه مووی ناهیندرئ، دیاری شوان یا شنگه یان ئاله کۆکه! هه ر ده وه نه کهن ده بن به دارو ریبازی سهرکه وتن له یه که م هه نگا وه وه دهست پی ده کا! بۆیه بریارم دا وه ندیکی بۆم بکری له خزمه ت قورئان دا به و واز له هه موو نووسینیک بیتیم، هه موو مه شروعه کانی ترم به لا وه بنیم، ژبانی خۆم ته رخا ن بکه م بو لی کۆلینه وه و شیکردنه وه ی نامه ی په روره دگار به زمانی شیرینی کوردی، نه گه ر خودا بکا و به شیکی که میشی وه ربگری نه وه تیشووی قیامه ته و قازانجم یه ک به هه زاره و به لکو زیاتریش!

هه له به ته پیش من، مامۆستایانی پایه به رزو خوالی خوشبووانی وه کو مامۆستا مه لا موحه ممه دی کۆبی (مه لای گه و ره)، مامۆستا مه لا حوسینی شیخ سه عدی کۆبی و مامۆستا مه لا موحه ممه دی خوا هه رزادی پینجوینی و مامۆستا شیخ موحه ممه دی خال (گۆریان پر نور بی) هه روه ها مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و مامۆستا مه لا عوسمانی هه له بجه (عثمان عبدالعزیز) - سییه ریان به رقه رابی - له بواری ته فسیرکردنی قورئان دا به زمانی کوردی نه سپی خۆیان هه لینگ داوه.

ته فسیری هه ریه کییک له م زاتانه تامو به رامی خۆی هه یه، هه ریه که یان دارگولیکه له باغستانی پر فه ری قورئانی پیروژدا، هه ولو تیکۆشانه بو ناشنا کردو تیکه یاندنی موسولمانی کورد زمان له که لامی په روه ردگار،

هه بوونی ئەم تەفسیرانە رینگەیان بۆ من خۆش کرد کە لەو دەرگایە
 بدەم و خۆی تێدا بە تاقی بکەمەو، خۆ لە پێری ئەو زاتانەدا تۆمار بکەم با
 لە پەرەو یەزێشدا بێ! هەلبەتە لە گەڵ هه بوونی ئەو هه موو تەفسیرانە ی کە
 بە زمانی کوردی بۆ قورئانی پیروژ نووسراون هێشتا زۆر کۆن و کە لە بەر
 ماون نووسەری کورد خۆیان تێدا تاقی بکاتەو ..

چونکە قورئان دەریای بێ یەن و بێ ئەمسەر و سەر، هەرگیز مانای
 تەواو نابێ و دوو پرۆ مەرجانی ماناکانی تەواو نابن! کەلامی خودایە و لە بن
 نایە ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكُنَّ أَتَى لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ
 جُنُا بِمِثْلِهِ مَدَدًا.....﴾ زۆر گۆتن قورئان خۆشە و چەندیککی لە بارە یەو
 بنووسری هێشتا زۆری مایە!!

ناشکرایە شەقلی تەفسیرە کە ی من جیاوازه لە هی تەفسیرە کانی تر و
 تایبەتمەندی خۆی هەیه، خۆنەر بە ئاسانی هەست بە گرنگی ئەم جوۆرە
 تەفسیرە و شەقلی تایبەتی کارە کە ی من دەکا، چونکە لە گەڵ ئەو دەدا کە
 هەولم داو بە کوردییەکی رەواو پاراو بینووسم، بە چاوی کەری لەو
 تەفسیرە عەرەبیانە ی کە لە قوتابخانە ی شیخ موحەممەد عەبدە
 کە لکیان وەرگرتووە هاتووم نایە تەکانم بەش بەشو پرپر کرد، بۆ هەر
 کۆپلە و کۆمە لە نایە تێک سەرە باسیکم داناو و پە یو هندی نیوان ئەم
 کۆپلە یەم لە گەڵ کۆپلە ی پێشووی دا دەست نیشان کردو، بە گۆرە ی
 پێو یستیش هۆکاری هاتنە خوارە و ی نایە تەکان (أسباب نزول الآية) م
 دیاری کردو، ئەمجار ئەو ی بە پێو یستم زانیی بە شێو یەکی کورت
 حوکمی نایە تەکانم دەر هیناو!

لەم راقە کردنە دا پشتم بە زۆر تەفسیری عەرەبی بەستووە، شتی کم
 نەنوسیو نە مدیی، هیچ کاتی لە خۆو مانایە کم نەنوسیو نەنوسرای!

 بە شێو یەکی گشتی و هەمە کاتی بۆ هەموو نایە تێک لەم تەفسیرانە م
 روانیو و کە لکم لی وەرگرتوون :

- ۱- تفسیر القرآن الحکیم الشهیر بتفسیر المنار) دانراوی مامؤستا موحه ممد رهشید رهضا ج ۱-۱۲.
  - ۲- تفسیر المراغی دانراوی: نه حمده موصطه فا مهراغی ج ۱-۱۰.
  - ۳- تفسیر المنیر دانراوی د. وهبة الزحیلی ج ۱-۳۰ له شانزه جلددا.
  - ۴- فی ظلال القرآن، دانراوی مامؤستا سهیید قوطب ۱-۸.
  - ۵- صفوة التفاسیر دانراوی موحه ممد عهلی صابونی ج ۱-۳.
  - ۶- تفسیر ابن کثیر دانراوی نیسماعیل کوری عومهری قوریهشی (ابن کثیر) ج ۱-۴.
  - ۷- تهفسیری نامی دانراوی مامؤستا مهلا عهبدولکهریم موحه ممد (بیاره) ج ۱-۷.
  - ۸- تهفسیری خال (ئهو حهوت جزمانه تهفسیری کردووه).
  - ۹- تفسیر آیات الأحکام للشیخ علی سائیس ج ۱-۴.
  - ۱۰- تهفسیری قورطوبی، ج ۱-۲۰.
- تکام له خوینهرانی ئهم تهفسیره پیرۆزه ئهوهیه که بهچاوکی دلسۆزانه بیخویننهوه، ههر ههلهیهکیان بینیی و دلیابوون که بههلهچووم بههر هویهک که بویان دهست دهدا ئاگادارم بکه نهوه، جگه لهوهی که پاداشیان لای خودایه و ماندوبوونیان بهزایه ناچی، منیش دهستی سوپاس و نه مهکیان بۆ بهسینگه وه دهگرم و ههول دهدهم له داهاتوودا ههلهکان ههلبگر مهوه!

خودا یارمه تیده ری هه موولایه کمان بی.

مهحموود نهحمده موحه ممد

سایمانی، ته مووزی / ۱۹۹۶

چهند زانیاریه کی پیویست دهرباره ی قورئانی پیروژ

پیش نه وهی بچمه ناو باغو گولزاری نایه ته کانی قورئانی پیروژه وه به پیویستی ده زانم چهند زانیاریه کی پیویست به شیوهیه کی کورتو ناسان بخه مه بهرده سستی خوینه رانی ئهم ته فسیره پیروژه، بۆ نه وهی ریخۆشکهره و روونکهره وه بۆ بۆ زیده تیگه یشتن و ناشنا بوون به کهلامی بهروه ردگار!

۱- پیناسه ی قورئانی پیروژ :

قورئان بریتییه لهو نامه ئاسمانیه که بۆ چه زره تی موحه ممد ﷺ نیردرا وه ته خواری، خویندنه وه که ی به تاعه ت و خودا په رستی حلیب ده کری، نوپژ - که کۆله که ی ئایینه - به بۆ خویندنه ی به شیک له قورئان تییدا نه نجام ندری! یان ده لئین :

قورئان نامه ی خودایه، جندۆکه و ئاده میزاد داماو و دهسته وه سانن له وه دا بتوانن وینه ی کورت ترین سوره تی نه و قورئانه بخه نه رو، به زمانی عهره بی بۆ چه زره تی موحه ممد ﷺ نیردرا وه ته خواری و له ناو دوو توئی موصحه فدا نوو سرا وه ته وه، خویندنه وه که ی به تاعه ت و خودا په رستی حلیب ده کری؛ واته: نوپژ به بی خویندنه ی به شیک لهو قورئانه دروست نیه، ههروه کو چۆن ته نیا خویندنه وه و گوئی لی گرتن و ته ماشا کردنی بۆ موسولمانان به خپرو خودا په رستی ده ژمیردری و خپرو ته وایان ده گاتی!

قورئان بهو شیوهیه ی که ئیستا له بهرده ست دایه پشتا و پشتو چینا و چین به شیوه ی ته و اتوو به ئیمه گه یشتوه، به سوره تی فاتحه ده ست پی ده کاو به سوره تی (الناس) کۆتایی دی، یه که م پیتی به (ب) پی ده ست پی ده کا دواپیتیشی به پیتی (س) کۆتایی دی، ئهم دوو پیتته لیک به دین وشه ی (بس) پیک دی، واته: که سیک پهیره ی قورئان بکا به سیه تی و پیویستی به هیچ یاسا و بهرنامه و پروگرامی تر نیه.

۲- ناوو ناوہ لئاوہ کانی قورٹان :

قورٹانی پیروژ زور ناوو ناوہ لئاوی ہن، لہناو نایہ تہ پیروژہ کانی دا
 ٲہم ناوو ناوہ لئاوانہ ی بو بہ کار دہ ٲیندرین: قورٹان، کتاب، النور،
 القرآن، الذکر، التنزیل، ہدی، شفاء، رحمة، موعظة، مبارک، مبین،
 بشری، عزیز، مجید، بشیر، نذیر...ہتد.

وشہ ی (موصحف)یشی بو بہ کار دہ ٲیندری کہ لہ گہ ردانی وشہ ی
 (صحف) و ہر گیراوہ.

ہر یہ کی لہم ناوو ناوہ لئاوانہ لہ پرووی ماناییکہ و ہ سو ی
 بہ کار دہ ٲیندری و کالا بہ قہد بالایہ، (نیسم لہ سہر موسہ مایہ).

۳- چونیہ تی ہاتنہ خوارہ و ہ ی قورٹان :

قورٹانی پیروژ ہہ مووی بہ یہ کجار نہ ہاتو تہ خواری، بہ لکو و ہ جبہ
 و ہ جبہ و نایہ ت نایہ ت و سورہ ت سورہ ت بہ گیرہ ی روداو بارو دوخی
 بانگہ وازی نیسلامی، بو و ہ لامدانہ و ہ ی پرسیارو دیاری کردنی حوکی
 نیسلامی بو روداوہ کانو ٲہروہ ردہ کردنی کو مہ لی موسولمانانو
 ریکخستنی کو مہ لگای نیسلامی و تہ وجیہ کردنی کو مہ ل بو
 دہستہ بہر کردنی ژباتیکی بہ ختہ و ہرو کو مہ لگایہ کی نازاد.

لہ ماوہ ی بیستو سی سالدا بہ شیوہ ی نیگا و بہ ہوی حہ زرہ تی
 جو برا ئیلہ و ہ بو ٲیغہ مبہر ﷺ ہاتو تہ خواری، بہ گیرہ ی ٲیویست
 لہ مہ ککہ یان لہ مہ دینہ یان لہ ریگہ ی نیوانیان دا یان لہ شوینی تر بو
 حہ زرہ تی مو حہ مہد ہاتو و ہ :

سہرہ تای ہاتنہ خوارہ و ہ ی قورٹان لہ شہوی لہ یلہ تولقہ درا لہ مانگی
 رہ مہ زاندا دہستی ٲیکردوہ، ٲہروہ ردگار دہ فہرموی: ﴿شہر رمضان الذی انزل
 فیہ القرآن ہدی للناس و بینات من الہدی والفرقان﴾ البقرہ/۱۸۵.

یان دہ فہرموی: ﴿إنا أنزلناه فی لیلة مبارکة إنا كنا منذرین﴾ الدخان/۳، یان
 دہ فہرموی: ﴿إنا أنزلناه فی لیلة القدر﴾ القدر/۱.

جاری وا هه‌بوو سوره‌تیکی ته‌واو هاتۆته خواری، وه‌کو سوره‌تی فاتیحه‌و (المدر) و (الأنعام). جاری وا هه‌بوو (ده) ئایه‌ت پیکه‌وه هاتوونه خواری، وه‌کو چیرۆکی بوختان له سوره‌تی (النور) داو سه‌ره‌تای سووره‌تی (المؤمنون). زۆرجاریش پینج ئایه‌ت پینج ئایه‌ت هاتۆته خواری، جاری وا بووه بری له ئایه‌تیک هاتۆته خواری وه‌کو رسته‌ی ﴿غیر اولی الضرر﴾ له سوره‌تی (النساء) ئایه‌تی (۹۵) دا که له دوا ﴿لایستوی القاعدون من المؤمنین﴾ وه‌و چه‌سپیندراوه نووسراوه!

حیکمه‌تی هاتنه خواره‌وه‌ی قورئان به شێوه‌ی پارچه‌ی پارچه‌و له کاتو شۆینی جیا‌جیادا زۆرو هه‌مه‌جوړن، ویستو ئیراده‌ی خودا وا داخواری بووه نه‌نجام دراوه، خودا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَرَأْنَا لَهُمْ آيَاتِنَا فَتَقَرَّرَ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكِّثٍ وَنَزَّلْنَا تَنْزِيلًا﴾ (الإسراء/ ۱۰۶).

هه‌ندی لهو نه‌پینی و حیکمه‌تانه نه‌مانه‌ن :

۱- چه‌سپاندنی قورئان به له‌فظو مه‌عنایه‌وه له‌دلی پیغه‌مبه‌ردا ﴿و به‌هیزکردنی دلۆ ده‌روونی بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ری کاو لی‌ی حالی بی‌ی! چونکه پیغه‌مبه‌ر ﴿نه‌خوینده‌وار بووه، خویندنه‌وه نووسینی نه‌زانیه‌و! ۲- به‌رچا و گرتنی حاله‌تی ته‌ده‌پرۆج له شه‌ریعت داو له هاتنه‌خواره‌وه‌ی هه‌ر ئایه‌تیک که له کاتو شۆینی جیا‌جیادا ده‌هات بۆ پیغه‌مبه‌ر ﴿موعجیزه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ هیزو توانایه‌کی نو‌ی بۆ په‌یدا ده‌بوو، دلی زیاتر داده‌مه‌زرا وه‌کو خودا ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَلِكَ لَنُنْشِئَ لَكَ فَوَادِكَ﴾ ۱.

۳- په‌روه‌ده‌کردنی کۆمه‌لی موسولمانان بۆ هه‌ل‌گرتنی ئه‌و ئه‌رکه یه‌زدانیه‌ی که خراوه‌ته سه‌ر‌شانیا‌زو وه‌رگرتنی ئه‌و یاسا و شه‌ریعته

۱ علوم القرآن - مناع القطان لایمه‌ ۱۰۷-۱۱۰

نوری قورئان - عبدالکریم المدرس لایمه‌ ۶۹.

بہشتیوہی قوناغ قوناغ و گواستنه و هیان له حاله تیکه وه بۆ حاله تیکی
باشتر ۱ پیشکه و تو و ترو رزانی ره حمه تی خودا به سه ریان دا.

چونکه ناشکرایه عه ره به کان له پیش هاتنی ئیسلام دا له
به ره لایلی به کی ته و او دا بوون، نه گهر بهاتایه و قورنان هه مووی به یه کجار
بهاتایه خواری بۆ سه ریان نه رکی سه رشانیان قورس ده بوو، نه ده هاتنه
ژیر بارو رام نه ده بوونو پابه ندی فهرمانو جله و گیریه کان نه ده بوون!

۴- په یوه ست کردنی جهو جولی کۆمه لگای موسولمانان به نیگای
خودایی سه وه. چونکه لکاندنی نیگای خودایی به پیغه مبه ره وه ۲
یارمه تیدهریکی به هیژ بووه بۆ نه وهی که خوگر ۳ وره به رزو دل قایم بی و
خۆ له بهرام به ره جو ره ها هه ره شه و ته ماع و نه زیه تدان دا بگری و هیچ شتی
کاری تی نه کاو له هه لوستی پیروزی خۆی نه یهیتیتته خواری، نیگا به و
شیوه پچر پچریه هه میشه ده بو ۴ بژیویکی گیانی بۆ حه زره تی
موحه مه د ۵ .

هه ره کو چۆن هۆکاریک بوو بۆ به هیژ کردنو پته و کردنی بیرو باوه ری
موسولمانانو چه سپاندنو شیرین کردنی نه و ریباز ۶ له دلو ده روونیان دا،
چونکه که نیگای خودا بیتته خواری بۆ چاره سه رکردنی ته نگو
چه له مه یه ک که به ره و رووی موسولمانان بووه وه نه وه ده بیتته نیشانه ی
راستی په یامی پیغه مبه ره بانگه وازی ئیسلامی.

که پیغه مبه ره ۷ وه لامی پرسیاریک ناداته وه، دوایی نیگا دی
وه لامه که ی تیدایه موسولمانان هه ست به په یوه ست بوونیان به
په ره و ردگاریکی زاناو به توانا دکه ن! زیاتر بیرو باوه ریان پته و ده بی و دنیا
ده بن له راستی ریبازه پیروژه که یانو به دلنیایی به وه چاوه پروانی نه و واده و
به لینه نه ده که ن که خودا پی و داو ن!

۵- مه کی و مه ده نی

۱ پیشه کی ته تفسیر و لمونیر / د. وهبة الزحيلي ج ۱/ ۱۶-۱۷.

لہم روہوہ قورٹان دہ کرئ بہ دوو بہ شہوہ، بہ شیککی مہککھی بہو بہ شیککی مہدینہیی بہ.

مہشہوورترین را بؤ پیناسہی مہککی و مہدہنی ٹہمانہن:

۱- مہککی : ٹہو ٹاہتہو سورہتائہن کہ لہماوہی سیزدہ سالدا لہ مہککھو دہوروبہری دا وہکو میناو عمرہفاتو حودہیبیہ یان لہ ریگای نیوان مہککھو مہدینہدا پیش ٹہوہی پیغہمبہر ﷺ بگاتہ مہدینہ ہاتبیتہ خواری.

۲- مہدینہیی : ٹہو ٹاہتہو سورہتائہن کہ لہ دوا کوچکردنی پیغہمبہر ﷺ بؤ مہدینہ لہ ماوہی (دہ) سالدا ہاتبیتہ خواری جا لہ خودی مہدینہو دہوروبہری دا ہاتبیتہ خواری، وہکو بہدرو ٹوحدو سہل، یان لہ مہککھو سالی رزگارکردنی یان لہحجی مالٹاواپی یان لہ سہفہرو گہشتہکانی پیغہمبہر ﷺ دا ہاتبیتہ خواری.

سہرچاوہ بؤ زانینی ٹاہتہو سورہتہ مہککی و مہدینہیی بہکان زانینو لہبہربوونی ہاوہلانی پیغہمبہرو چینی (تابعین)ان. زانینو دہست نشانکردنی مہککھی و مہدینہیی یارمہتیدرہ بؤ میژووی ناسیخو مہنسوخ .

تایبہتمہندی ٹاہتہمہککھی بہکان ریکٹو پیک کردنی بیروباوہرو ٹہخلاقو رہوشتہ، ہہروہا ہہولدانہ بؤ روخانندی قہلای شیرکٹو بتپہرستی و چہسپانندی بیروباوہری یہکتابہرستی و قہلاچوکردنی پاشماوہی دابو نہریتی سہردہمی نہفامی و نہزانینہ، وہکو کوشتنی نارہواو داوینپسی و زیند بہچال کردنی کچ بہبی ٹہوہی تاوانٹیکی کردبی!

ہہروہا بلاوکردنہوہی ٹادابو ٹہخلاقی ٹیسلامی، وہکو دادپہروہری پابہندیون بہ وادہو بہلین و کارچاکی دوورکوتنہوہ لہ خراپہکاری و ازہینان لہ لاسایی کردنہوہی کویرانہو دارو بہرد پہرستن بؤ

به ندایه تیکردنی خودای بالادهست، پهنده رگرتن له چیرۆکتو سه رگورشته ی پیغه مبه رازو پیاوچاکان له گه ل گه لو نه ته وه کانیا ن دا.

نایه ته مه ککی به کان کورتی و وشه ئارایی و مانا پته و بیان پتوه دیاره، پرن له مانای هه ره شه و ترساندن، هه ست کردن به شان و شکۆمه ندییه کی خودا وهندیان تیدایه، واته: له وکاتانه دا موسولمانان بی هیزو لاواز بوون و خه لکی به دزی خودا په رستییا ن ده کردو موسولمان ده بوون! که چی نایه ته سورته کان له کانگای هیزو تواناو^۱ ئاراسته^۲ ه کریز و هه ست به هیزو توانایه کی له خۆرا دیو ده کری تییان دا.

نه وه ی که له نایه ته مه ده نییه کان دا به دی ده کری چه سپاندنی یاسا و شریعت و چۆنیه تی نه نجامدانی عیبادات و چۆنیه تی حوکمه مه ده نی و حوکمه سزا ئامیزه کانه، دایینکردنی پیداو یستی به کانی ژیا ن بۆ دروستکردن و دامه زراندنی کۆمه لگایه کی ئیسلامی له مه دینه دا و ریکخستنی کاروباری رامیاری و فه رمانه وایی و چه سپاندنی یاسای شورا و دادپه روه ری له ده رکردنی بریاری حوکمه کان دا، هه روه ها ریکخستنی چۆنیه تی په یوه ندی نیوان موسولمانان و گه لو نه ته وه ی تر دا له نا وه وه و ده ره وه ی مه دینه دا^۳ له کاتی شه رو ناشتی دا، دانانی یاسای جیهاد و تیکۆشان و به ره نگار بو نه وه ی دوژمنان، دانانی یاسای په یماننامه و صولح کردن له گه ل دوژمنان دا به مه به ستی چه سپاندنی ناشتی و ئارامی له نا و کۆمه لگای ئیسلامی دا! ئه مه ش داخوازی ئه وه بوو نایه ته مه ده نییه کان شیوه نه رمییه کیان پتوه دیار بی، هه روه کو چۆن حوکمی نایه ته مه ده نییه کان به رده وامی و درێژخایه نییان لی وهر ده گیرئ!

۶- سوره ت

^۱ سهیری علوم القرآن - دانراوی مناع قطان لاپه^۲ ۶۳/ بکه.

سورہت بہشیکہ لہ قورٹان. سہرہ تاو کوٹایی ہہیہ، ہہر سورہتہی ناویکی تایبہتی یان چہند ناویکی ہہیہ، ناوہ بہناویانگہ کانیان لہ لایہن پیغہ مبہر ﴿﴾ خویہ وہ دیاری کراون.

سورہتہ کانی قورٹان چوار جورن :

۱- سورہتہ دریژہ کان (الطوال) ئەمانہ حہوت سورہتن: البقرة، العمران، النساء، المائدة، الأنعام، الأعراف، حہوتہ میان سورہتی (الأنفال) و (براءة) یہ چونکہ ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ یان لہ نیتوان دا نیہ. ہہندیکیش دہ لین سورہتی (یونس) ہ.

۲- سورہتہ سہدیہ کان (المئين) ئەمانہ ئەو سورہتانهن کہ ئایہتہ کانیان لہ سہد زیاترن یان لہو ژمارہیہ نزیک دہبنہوہ.

۳- المثاني : ئەو سورہتانهن کہ ئایہتہ کانیان لہ سہد ئایہت کہ متربن، بۆیہ پییان دہگوترئ: (المثاني) چونکہ دوبارہ بوونہوہی رستہو ئایہت یان تیدایہ.

۴- سورہتہ ناوانکراوہ کان (المفصل) ئەم جورہیان لہ سورہتی (ق) وہ تا کوٹایی قورٹان، یان لہ سہرہتای سورہتی (الحجرات) وہ ۱ دەست پی دہکا. ئەمہشیان دہبنہ سی بەش: دریژو مام ناوہندی کورت. ۱- دریژہ کان لہ سورہتی (ق) یان (الحجرات) وہ تا سورہتی (عم) یان سورہتی (البروج).

ب- مام ناوہندی لہ سورہتی (عم) یان (البروج) وہ تا سورہتی (الضحی).

ج- کورتہ کان (قصار) لہ سورہتی (والضحی) وہ تا سورہتی (الناس).^۱

^۱ مباحث في علوم القرآن/ مناع القطان ص ۱۴۵ بۆیہ ئەم جورہیان بہ ﴿ المفصل ﴾ ناوبراو چونکہ بہ ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ ناوانیان کراوہ.

ژماره‌ی سوره‌ته‌کانی قورئان (۱۱۴) سوره‌تن، هه‌مو سوره‌تیکیش وه‌کو گوتمان: ناوی تایبه‌تی هه‌یه، بریکیشیان زیاد له یه‌ک ناوی هه‌یه، بۆ نموونه؛ سوره‌تی فاتحه‌چه‌چهند ناوی هه‌ن؛ وه‌کو له‌سهره‌تای ته‌فسیری سوره‌ته‌که‌دا باسیان ده‌که‌ین! ناوانی سوره‌ته‌کان جاری وا هه‌یه له یه‌که‌م وشه‌و سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌خۆیه‌وه‌ه‌رگیراوه، جاری وا هه‌یه‌چیرۆکنو رووداوی تایبه‌تی و نه‌حکامی شهرعی ده‌وریکی بالایان هه‌بوه له ناوانی سوره‌ته‌کاندا.^۱

ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی قورئان (۶۲۰۰) شه‌ش هه‌زارو دووسه‌د نایه‌تن له‌وه‌به‌ولاره‌را جیایی تیدایه، به‌لام زۆربه‌ی زانیانی ئیسلام له‌سه‌ر نه‌و ژماره‌یه‌کوکن.

۷- ریزکردنی سوره‌تو نایه‌ته‌کانی قورئان

ریک‌خستن و ریزکردنی نایه‌ته‌کان له‌سوره‌ته‌کاندا به‌فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌نجام دراوه، واته: کاره‌که (ته‌وقیفی)یه. بریک له‌زانیان کوپایی (اجماع)ی زانیانی ئیسلامیان له‌سه‌ر نه‌مه‌ریوايه‌ت کردوه، ده‌لین: نه‌مه‌شتیکه‌هیچ راجیایی تیدا نیه‌بیگومان هه‌زه‌تی جوهره‌ئیل ده‌هاته‌خزمت پیغه‌مبه‌رو شاره‌زایی ده‌کرد بۆ شوینی نایه‌ته‌کان جیگا‌کانیانی له‌سوره‌ته‌کاندا بۆ دیاری ده‌کرد. نه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی به‌نوسه‌ره‌وه‌کانی نیگا ده‌کرد، که له‌و شوینه‌دا بینوسنه‌وه: پێی ده‌فه‌رموون؛ نه‌م نایه‌ته‌بخه‌نه‌فلان شوینی فلان سوره‌ته‌وه له‌دوای فلان نایه‌تو پیش فلان نایه‌تدا بینوسن!^۲

هه‌روه‌ها به‌لای جه‌ماوه‌ری زانیانه‌وه‌ریزکردنی سوره‌ته‌کانیش له‌ناو مو‌صحفه‌دا به‌فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه‌و (ته‌وقیفی)یه.

^۱ پوخته‌ی نایینی ئیسلام به‌رگی یه‌که‌م ۲۳۶ هه‌ندێ که‌شیش بێیان وایه ﴿۱۱۳﴾ سوره‌تن له‌م رووه‌که‌سوره‌تی ﴿الأنفال﴾ و ﴿براءة﴾ یان به‌یه‌ک سوره‌ت حلیت کردوه.

^۲ مباحث فی علوم القرآن / مناع القطان ص ۱۳۹.

نہ بویہ کری ٹہنباری دہ لئ: ھہموو ٹہو قورٹانہی خودا ناردوویہ تہیہ
خواریو فہرمانی کردوہ بہ چہ سپاندنی شیوہ کھی، ٹیتر نہ سخی
نہ کردو تہوہو خویند نہوہ کھشی ھہ لئ نہ گرتو تہوہو..^۱

قورٹان نہوہیہ کہ لہ نیوان دوو بہرگ دایہ، پیئی دہ گوتری موصحہ فی
عوسمانی ھیچ زیادو کہ می تیدا نہ کراوہ، ریکخستن و ریزکردنی وشہو
ٹایہ تو سورہ تہکانی خودا چوئی داناوہو پیغہ مہر ﴿﴾ چوئن نہ نجامی
داوہ، ٹاوا ماوہ تہوہو بہ ٹیمہ گہیش توہو وشہیہ کی لی پاش و پیش
نہ کراوہ، موسولمانان چوئیان لہ پیغہ مہر و و ہرگرتوہو بہ بی
گورانکاریو دہست لیدان ٹاوا لہ شوینی خوئی دا چہ سپاندویانہ، شوینی
ھہموو سورہ تو ٹایہ تیکیان زانیوہو شیوہی خویند نہوہو جوہ کانی
خویند نہوہیان بہ تہوای کوئترؤل کردوہ، خودای مہزن چوئی بو پیغہ مہر
﴿﴾ ناردوہ بہ بی زیادو کہم نووسراوہ تہوہو پاریزگاری کراوہ، چوئیان لہ
پیغہ مہر ﴿﴾ بیستوہو ٹاوا نووسیویانہ تہوہو، ھیچیان لی پاش و پیش
نہ کردوہ.^۲

پیغہ مہر ھہمیشہ ھاوہ لانی دہرس دادہ دا، فیتری ٹہو ٹایہ تو
سورہ تانہی دہ کردن کہ تازہ بوئی دہاتنہ خواری، ھہر ٹایہ تو سورہ تیگ
بہاتایہ خواری، شوینی بوئی دیاری دہ کردن دہیفہرموو: ٹہو ٹایہ تہ
دہخریتہ پاش فلان ٹایہ تو لہ فلان سورہ تدا دہنوسری، ھاوہ لانی ش
بہویہ پی دلسوزیہوہ فہرمانہ کیان نہ نجام داوہو بہ موو لییان لانہ داوہ!
(ابن الحصار) دہ لئ: ریکخستن سورہ تہکانو دانانی ٹایہ تہکان
لہ ناو سورہ تہکان دا بہ پیئی نیگای خودا بووہ، ھہر کہ نیگا بوئی پیغہ مہر
﴿﴾ دہاتہ خواری دہیفہرموو: فلان ٹایہ تہ بخنہ فلان سورہ تہوہو،
لہ پاش فلان ٹایہ تہوہو لہ پیش فیسارہ ٹایہ تدا دای بنین.. بیگومان

^۱ پیشہ کی تہ فیسری ﴿صفوة البیان فی معانی القرآن﴾ ل

^۲ مباحث فی علم القرآن / مناع القطان / ۱۳۹-۱۴۰

دلنپايى تەواو بۆ موسولمانان پەيدا بوو: كە قورئان بەم تەرتىپو رىزكردنەى كە ئىستا ھەيە ئاوا لە پىغەمبەرەو ھە بىستراو ھەموو ھاو ھالانىش كۆك بوون كە بەو شىو ھە موصحە فدا بىنووسنەو.^۱

بىرىك لە زانايان پىيان وايە: كە رىزكردنەى سورەتەكان (تەوقىفى) نى، بەلكو بە ئىجتىھادى ھاو ھالان خويان جى پەجى كراو، بەلگەشيان ھەبوونى جىاوازى نىوان رىزبەندى موصحەفەكانى ھاو ھالانە!! نەو ھەتا موصحەفى عەلى كوزى نەبو طالىب بە گوپرەى ھاتنەخوارەو ھى قورئان نووسراو ھەو؛ يەكەمجار بە سورەتى (علق) و نەمجار (المدر) و نەمجار (ن والقلم) و پاشان (المزمل) ... ھتە.

لە موصحەفى ئىبنو مەسعودىشدا يەكەمجار سورەتى (البقرة) و دوایی سورەتى (النساء) و نەمجار سورەتى (ال عمران) ... ھتە.

لە موصحەفى (أبي) يشدا يەكەمجار سورەتى (البقرة) پاشان (النساء) و نەمجار (ال عمران) ... رىكخرا بوو.^۲

۸- سوودى زانىنى ھۆكارەكانى ھاتنەخوارەو ھى ئايەتو سورەتەكان

بىگومان زانىنى ھۆى ھاتنەخوارەو ھى ئايەتو سورەتەكان بە گوپرە روداوو بۆنە جىا جىاكانەو ھە سوودىكى زۆرى ھەيەو رۆلىكى گىرنگى ھەيە بۆ راقەكردنەى قورئانو تىگەيشتن لە مەبەستەكانى بە شىو ھى راستو دروست.. چونكە ھۆكارەكانى ھاتنەخوارەو ھى قورئان قەرىنەو نىشانەى بە ھىزن بۆ رونكردنەو ھى مەبەستەكان، مەبەستى ھۆكارى شەرىعەتەكە روون دەكاتەو، نەيىنى و مەبەستەكان ئاشكرا دەكاو يارمەتيدەرىكى بە ھىزو پتەو بۆ تىگەيشتن لە قورئان بە شىو ھەيەكى گشتى و لەبىر كاتدا بى زانىنى ھۆكارى ھاتنەخوارەو ھە مەبەستەكان نازاندىن!

^۱ الاتقان في علوم القرآن ج ۱/ ۶۲ ومباحث في علوم القرآن/ ۱۴۲

^۲ مباحث في علوم القرآن / ص ۱۴۲.

بیگومان هۆکاره کانی هاتنه خواره وهی قورئان ئه وه مان بۆ دوو بات ده کاته وه که شه ریه تی قورئان له ژوور ناستی روداو ه کان دانیه وه له دهره وهی چوارچی وهی واقعدا خۆی نانوینی.

شه ریه تی کی میثالی وانیه قبوولی جی به جی کردنو ته طبیق نه کا به لکو شه ریه تی که هاوچه رخی روداو ه کانه، له هه موو سه رده مو شوینی کدا له گه ل روداو ه کادا ده گونجی و چاره سه ری کی سه ره کییه بۆ بنبر کردنی هه موو نه خوشییه کۆمه لایه تی ه کانو له مپه رو به ره سه تی کی پته وه بۆ ئه وهی نه هیلێ تاکه کانی کۆمه ل له ریبازی راستو دروستو خوداویست لایه دن!

۹- یه که م به شو دوابه ش له قورئان که هاتۆته خوارێ :

یه که م به شیخ له قورئان که هاتۆته خوارێ ئه م پینج ئایه تانه ی سوره تی (العلق) ن که ده فهرمو ی: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾.

زانایان ده فهرموون: ئه م ئایه تانه روژی دوو شه مه هه قده ی مانگی ره مه زان سالی (۴۱) ی ته مه نی پیغه مبه ر ﷺ له ئه شکه وتی حیرادا به هۆی هه زره تی جویره ئیله و ﷺ بۆ پیغه مبه ر ﷺ هیندراون.

به گویره ی راستترین راو قسه ی چه سپاو، دوا به شی قورئان که هاتبیته خوارێ ئایه تی (۲۸۱) ی سوره تی (البقرة) یه که ده فهرمو ی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ له دوا ی هه جی مالئاوایی به ئۆ شه و پیش له دنیا ده رچوونی پیغه مبه ر ﷺ هاتۆته خوارێ.^۱

هه لبه ته را و بۆ چوونی تریش هه ن که ئایه ته سوره تی تر ده ست نیشان ده که ن بۆ سه ره تاو کۆتایی هاتنه خواره وهی قورئان. به لام ئیمه ته نیا ناماژه مان بۆ را په سه ند کراوه کان کردو به س!

^۱ مباحث في علوم القرآن / ۶۵-۶۹. پیشه کی ته فسیر و لمیر.

۱۰- کۆکردنه وهی قورئان

له سه ره وهی پیغه مبهردا ﷺ قورئان له ناو دوو توئی موصحه فیکدا کۆنه کرایه وه، چونکه هیشتا حه زره ت له ژیاندا بو، تا شه ویش له ژیاندا بو هیوای زیاده بوونی نیگا و هاتنه خواره وهی بهشی تر له قورئان چاوه پروان ده کرا. پاشان که پیغه مبهردا ﷺ وه فاتی کردو له دنیا ده رچوو نهو هیوایه بپرا. قورئانیش پارچه پارچه له سه ره تاشه بهردو لقی دارخورماو ئیسقانو ته خته دارو پیستی خوشکراوی ئازده ل نووسرا به وه ههروه ها له دوو توئی سینگی هاوه لانیشتا نه خشی به ستبوو، زوربهی هاوړیکانی پیغه مبهردا ﷺ کهم تا زۆر قورئانیان له بهربوو.

۱- کۆکردنه وهی جاری یه کهم :

که حه زره تی نه بویه کر کرا به جینشینو فرمانه وایی موسولمانانی درایه ده ست، شه ری پاشگه زبوه کان (حروب الردة) رووی دا، یه کیك لهو شه ره سامناکانه شه ری یه مامه بوو که (۷۰) کهس له قورئان له بهره کانی تیدا شه هید بوونو گیانی خوین له ریگای ئیسلامدا بهخت کرد، له ئاکامی شه هیدبوونی کۆمه لیک زۆر له هاوه له قورئان له بهره کان حه زره تی عومهر ﷺ ترسی لی نیشته که به شه هیدبوونی نهو قورئان له بهرانه قورئان بفه وتی! بۆیه داوای له حه زره تی نه بویه کر ﷺ کرد که فرمان بدا به کۆکردنه وهی قورئانو له دوو توئی موصحه فیکدا کۆی بکاته وهو. بکریته کتیبیک ی تایبه تی. حه زره تی نه بویه کر ﷺ له سه ره تادا دوو دل بوو. چونکه به لایه وه گران بوو ئیشیک بکا که پیغه مبهردا ﷺ له ژیاندا نه یکردی، به لام دوایی رای گسۆری بهرژه وهندی ئیسلامی تیدا بینیی و هاته سه ره رای حه زره تی عومهر و پیشنیار کهی نهوی په سهند کردو بانگی زهیدی کۆری ثابیتی نه نصاری کرد. شه نه رکه پیروژهی خسته نه ستۆی، چونکه زهید له هه موو هاوړیکانی پیغه مبهردا زیاتر له خزمهت

^۱ بوختهی نایینی ئیسلام بهرگی یه کهم / ۲۴-۲۵.

پیغه مبهردا بوو بوو، له هه مووان زیاتر ناماده ی کورپو مه جلیسی جوړاو جوړی پیغه مبهردا ﷺ بوو، زیاد له مدهش له هه مووان زیاترو باشتر قورثانی له بهر بوو، بویه نه نجامدانی هم کاره پیروزه روو به رووی نه و کرایه وه ..

نیت زهیدی کورپي ثابت زور چالاکانه و لپها توانه به کاره که هه لساو هه موو قورثانی کوکرده وه . له دوو تویي په راویکی تایبه تی دا نووسیوه .
به حه زه تی نه بویه کری سپارد نه میشن هم نوسخه قورثانه ی لای خوی گل دایه وه له لای خوی پاراستی ! له کاتبی پیویستدا موسولمانان ده گه رانه وه بو سهر ده قه که ی :

هم کوکرده وه بیه بریتیه له وه ی که له سینه ی پیغه مبهردا نه قشې به سستبو هاوه لان لییان بیستبو بهم شیوه ته رتیه ی که ئیستا له بهر چاوه بیخاته دو وتویي موصحه فیکه وه ، هه لبه ته له پیش هم کوکرده وه بیه دا قورثان به پارچه پارچه نوو سراپو وه وه هم پارچانه لای پیغه مبهردا ﷺ هه لگیرابوون ، زور به ی هاوه لانیش روونووسیان له لا هه بووه . جگه له وه ی که ژماره یه کی زور له هاوه لان به قورثان له بهر ده ناسرانو له سهره تاوه تا کو تایی بهم شیوه ی ئیستای قورثانیان له بهر بوو ، بهم شیوه واده و به لینه که ی په روه ردگار هاتبووه چی که ده فدرموی : ﴿ تحرک به لسانک لتعجل به ان علینا جمعه وقرانه فاذا قراناه فاتبع قرانه ثم ان علینا بیانہ ﴾ القیمة / ۱۶-۱۹ .

وه کو ده لین له پیش هاتنی هم نایه ته دا که جویراتیل ده هات بو لای پیغه مبهرو نیگای بو ده خوینده وه پیغه مبهردا ﷺ خیرا خیرا ده یگوته وه و زمانو دوو لیوی ده جولاندن ، هترسا وشه یه کی له بیربچی ، ده یه ویست له بهری بکا ، که نه و نایه ته هاته خواری نیتر که جویراتیل نیگای بو

^۱ پوخته ی نایینی نیسلام ، بهرگی یه که م / ۲۵ - ۲۶ .

دہ خویندہ وہ گویی رادہ گرت. کہ جویرائیل دہ رژی چونی بۆ خویندہ وہ دہ خویندہ وہ!

ہم موو سالیکیش لہ رەمەزاندا پیغەمبەر ﷺ جاریک قورئانی بۆ جویرائیل دہ خویندہ وہ، لہ مانگی رەمەزانی پیش لہ دونیا دەرچوونیشی دوو جار ہم موو قورئانی بەسەر جویرائیلدا خویندۆتەو، ہەر بەو شیوە لہ بەربونەش بۆ ھاوہ لانی خویندۆتەو، ئەوانیش نووسیویانەتەو لہ بەریان کردو! کہواتە: دہتوانین بلیین: کۆکردنەوہی قورئان بۆ یە کہمجار لہ سەردەمی ژبانی پیغەمبەردا بوو لہ دوو شیوەدا رەنگی داوہتەو:

۱- کۆکردنەوہی لہ سینە پیغەمبەردا ﷺ ئەمجار لہ سینە قورئان لہ بەرەکان دابە شیوەیەکی ریکو پیکو بەم شیوەی کہ ئیستا لہ موصحە فدا نووسراوہتەو!

۲- کۆکردنەوہی بە نووسینەو، بەلام بەشیوەی پارچە پارچەیی و بەش بەش، چونکہ پپووست نەبوو ہم مووی لہ موصحە فیکدا بنووسریتەو، لہ بەرئەوہی ہیشتا پیغەمبەر ﷺ لہ ژباندا بوو، چاوہ پروانی ھاتنەخوارەوہی نیگا دہکرا!!

ئیمامی زەرکەشی دہفەر موئی: لہ سەردەمی پیغەمبەردا ﷺ قورئان لہ یەک موصحە فدا نەنووسرایەو، بۆ ئەوہی لہ ئاکامی ھاتنەخوارەوہی نیگای تازە گۆرانکاری تیدا نەکری! بۆیە نووسینەوہکی دواکەوت، کہ پیغەمبەر ﷺ لہ دونیا دەرچوو تازە ہیوای ئەو ئەما کہ نیگا بیتە خواری،^۱ ئیتر شتیکی گونجاو بوو کہ پاش لہ دونیا دەرچوونی پیغەمبەر ﷺ لہ دوو توبی موصحە فیکدا بنووسریتەو!

کەوابی دہبی قسە زەیدی کوری ثابت کہ دہلئ: پیغەمبەر لہ دونیا دەرچوو قورئان ہیشتا لہ ہیچ شتیکیدا کۆنەکراوہو - وا ئاراستە

^۱ مباحث فی علوم القرآن - مناع القطان / ۱۲۴.

بکهین بلیین: مہبہستی کو کردنہ وہیہ کی وہہایہ کہ ٹاہتو سورہتہ کانی
ریک بخرینو له دوو تویی موصحفیکندا دابترین!

ب- کو کردنہ وہی قورٹان جاری دووہم

وہ کو ناماژہ مان بو کر زہید کہ قورٹانی کو کر ۱۱ وہو نووسیہ وہ له
دوو تویی موصحفیکندا لای حہزرتی ٹہبویہ کر دانرا، ٹہو ماوہیہی
حہزرتی ٹہبویہ کر له ژباندا بوو موصحفہ کہ لای ٹہو پاریزرابوو، کہ
تہ شریفی کوچی دواپی کرد، موصحفہ کہ برایہ لای حہزرتی عومہر
ﷺ، بہ درپژایی روژگاری فہرمانہ وایی حہزرتی عومہر ٹہو موصحفہ
لای ٹہو پاریزرا کہ کوچی دواپی کردو حہزرتی عوسمان کرا بہ جی نشین.
لہ سہردہ می نہمدا روبہری جیہانی نیسلامی زور بہر فراوان بوو، زوریہی
رووبہری کیشوہری ناسیاو ٹہفریقا، کہوتہ ژیر ٹالای نیسلاموہ ۱۱ بہ ہوی
بہر فراوانی جیہانی نیسلامی و لیک دوور کہوتنہ وہی ہاوہ لہ قورٹان
لہ بہرہ کازو ہوکاری تر، خہریک بوو جیاوازی بکہویتہ جوڑی خویندنہ وہی
قورٹانہ وہ، ہەر شارو ولاتییک بہ گیرہی شیوہ خویندنہ وہی ٹہو
ہاوہ لانہی بوی نیرد رابوون قورٹانیان دہ خویندنہ وہ!

جاہر چہند، ٹہو قیرائہ تانہ ہہموویان لہ پیغہ مہبرہ وہ بیسترا بوونو
راست بوون بہ لام ترسی ٹہو دہ کرا کہ نہم جوداوازییہ لہ ٹاکامدا
سہر بکیٹی بو فیتنہ پیو ۱۱ ٹاژاوہو لیک ترازانی کو مہلی موسولمانان!
بوہ دواپی راویژ کردن لہ گہل ہاوہ لان داو تاووتوی کردنی بارو دؤخی
رووداوہ کان رایان ہاتہ سہر ٹہوہ کہ ٹہو نوسخہیہی کہ لہ سہردہ می
حہزرتی ٹہبویہ کردا بہیہ ک شیو ۱۱ خویندنہ وہ ۱۱ نووسرا بوہو ۱۱ شہش
نوسخہی لی بنووسنہ وہ بہ سہر شارہ نیسلامیہ کاندا بلاوی بکہنہ وہ!
نیتر حہزرتی عوسمان ناردی لہ لای خاتو حہفصہ نوسخہ کہی
سہردہ می حہزرتی ٹہبویہ کریان ہینا ۱۱ چونکہ دواپی کوچی عومہر
موصحفہ کہ کہوتبہوہ لای خاتو حہفصہ.

ئه مجار ناردی به دواى زهیدی کورپی ثابتی ئه لئه نصاری و عه بدوللای کورپی زوبه یرو سه عیدی کورپی عاص و عه بدورپه حمانی کورپی ئه لحاریشی کورپی هیشام، که هه موویان قورپه یشی بوون، فه رمانی پی کردن که نوسخه کان بنووسنه وه. له هه شوینیکا نووسینه وه که ی زهید له گه ل سێ قورپه یشی به کان دا که و ته خیلافه وه ئه وه به زمانی قورپه یش بینووسنه وه چونکه قورشان به شیتو. خویندنه وه ی ئه وان ها تو ته خواری!

ئیتتر ئه و لیژنه ئه رکی سه رشانى خۆی ئه نجام داو شه ش نوسخه یان له روى موصحفه که ی سه رده می چه زره تی ئه بویه کر نووسیه وه، ئه مجار چه زره تی عوسمان هه ر نوسخه یه کی بۆ ولاتیک ناردو فه رمانی کرد له هه موو جیهانی ئیسلامی دا چی نوسخه ی تر هیه جگه له و نووسخانه هه موویان کۆ بکړینه وه بسوتیندرین!

زهید ده لی: کاتیک قورشانمان ده نووسیه وه. ئایه تی ژمار (۲۳) ی سوره تی (الأحزاب) که بۆ خۆم چه ند جار له پیغه مبه رم بیستبوو ده ی خویندنه وه به دوایدا گه راین پاشان لای خوزه یمه ی ئه لئه نصاری به نوو سراوه یی ده ستمان که و تو خستمانه شوینی خۆی له موصحه فدا.

ئیتتر نوسخه ی موصحفه ی عوسمانی بوو به بناغه و نوسخه ی برپا پی کراو له هه موو عاله می ئیسلامی داو هه موو هاوه لان پشتگیری ئه م کاره یان کردووه و به لایانه وه سه د ده ر سه د راستو بی که مو کورپی و بی غه لو غه شه.

هه ر ئه م نوسخه یه ش بناغه ی هه موو ئه و نوسخه چاپکراوانه ی قورشانه که ئیستا له به رده ست دان.

شایانی باسه ئه م کاره شاکاره سالی (۲۵) ی کۆچی ئه نجام دراوه، تا سه رده می جینشینى چه زره تی عوسمان موسولمانان به چه ند شیوه خویندنه وه قورثانیان ده خویندنه وه. ئیمامی عوسمان عليه السلام خستیه سه ر

یہ ک قیرائے تویہ ک شیوہ نووسین، بویہ ئیمامی عوسمان ئیستا بہ
کۆکەرہوہی قورئان دہ ژمیردری.

زانایانی ئیسلام دہریارہی ئەو موصحفانہی کہ لەسەر ەمی
جینشین عوسماندا نووسراونہوہو ناردراون بۆ شارو ولاتەکان چەند
رایەکیان ھەیە:

۱- ھەندیک دەلین ھەوت نوسخەبوون نیردراون بۆ مەککەو شام
بەصرەو کوفەو یەمەن و بەحرەین و نووسخەیکیش لە مەدینە
ھێلدراوہتەوہ.

ب- ھەندیک دەلین: ژمارەیان چوار بوو: موصحفی عیراقی،
موصحفی شامی، موصحفی میصری، موصحفی ئیمام.

ج- بریک رایان وایە ژمارە ی موصحفەکان پینج بوو. ئەو
نوسخەیی لای خاتو ھەفصە بوو ھەر لای خۆی مایەوہ تا لە دنیا
دەرچوو. پاشان شۆردیان و لەناو برا^۱ گوتە یەکیش ھەیە دەلی: مەروانی
کۆری ھەکەم بردی سوتاندی.

ئەو نوسخە موصحفانہی کہ لە سەردەمی عوسماندا نووسراونہوہ
ئەمرۆ ھێچیان نەماون. ئیبنو کەثیر دەلی: من بۆ خۆم لە مزگەوتی
دیمەشقدا لە شام نوسخەیکەم لەم موصحفە بینوہ لە پیستی حوشتەر
نووسرا بوہوہ!. دەلین: ئەم نوسخە یە گۆتزاروہتەوہ بۆ ئینگلتەرہ، پاش
ئەوہی کہ ماوہ یەک لە دارولکوتوبی لنینگراد لای قەیسەرەکانی رووس
پاریزرا بوو.

گوتە یەکیش ھەیە دەلی: سالی ۱۳۱۰ی کۆچی لە مزگەوتی
دیمەشق سوتا!!

^۱ تفسیر الطبری ج ۱/ ۶۱.

۱۱- شیوه نویسنی موصحه فی عوسمان :

له وه پیش باسی کۆکردنه وهی قورئانمان کر» له سهرده می حه زره تی عوسمان دا ﷺ .. بئگومان زهیدی کورپی ثابیت و سی هاوه له قوره شیه کان که له گه لیدابرون بۆ نویسنه وهی قورئان شیوهیه کی تایبه تیان ره چاو کرد. که حه زره تی عوسمان ره زامه ندی خۆی بهرام بهر نهم شیوه نویسنه دهر بری، زانایان نهم شیوه نویسنه یان ناونا: (الرسم العثماني للمصحف) شیوه و نویسنه وهی موصحه فی عوسمان ﷺ له و ساوه نه و شیوهیه ره چاو کراوه له جیهانی ئیسلامی دا له سهر نهم شیوه قورئان نووسراوه ته وه، دواپیش که چاپه مهنی داهات بۆ یه که مجار سالی ۱۵۳۰ ی ز له (بهندوقیه) له چاپ دراو دواپی که له (سنت بترسبورغ) له روسیا سالی ۱۷۸۷ ی ز له ژیر دروشمی (طبعة اسلامية خالصة للقران) و نه مجار له ناستانه سالی ۱۸۷۷ ی ز قورئان چاپ کرا به و رینوسه چاپ کراوه، ئیستاش به زۆری نه و رینوسه به کار ده هیندری!!! زانایانی ئیسلام دهر باره ی حوکمی نهم رینوسه ی موصحه فی عوسمانی چهند راو بۆ چوونیکیان ههیه:

۱- جه ماوه ری زانایان - له وانه ئیمامی مالیکو نه حمه دو هی تریش- پییان وایه: نهم شیوه نویسنه ی عوسمان پستی رازی بووه (تهوقیفی) یه، واته: له لایهن پیغه مبه ره وه ﷺ دیاری کراوه و پیوسته ههر به و شیوه قورئان بنووسرته وه و چاپ بکری.

ئینولموباره ک له عه بدولعه زیز ده بباغی مامۆستایه وه ده گیرپته وه گوتویه تی: هاوه لانو غهیری هاوه لان به نه ندازه ی مویه ک له شیوه نویسنه وهی قورئان دا رۆلیان نه بوه به لکو نهم رینوسه له لایهن پیغه مبه ره خۆیه وه دیاری کراوه، نه و فه رمانی پی کردوون که بهم شیوه تایبه تییه بینوسنه وه، له بری شوین (الف) زیاد بکهن، له هه ندی شوین دا لایه برن، نهم رینوسه نه یه کی تیدایه که عه قل و هۆشی ئیمه په ی پی نابا،

نہ مہ نہینے یہ کہ پھر وہ ردگار تائبہ تی کردوہ بہ قورٹانہوہو بہس! وہ کو
چون تیکستی قورٹان بہ وشہو مانایہوہو موعجیزہو سہرٹاسایہ، شیوہ
نوسینہوہ کہشی ہر موعجیزہیہ۔

زانایان بو نهم رینووسہ چہند وردہ کارہیہ کیان باس کردوہ بو نمونہ
دہلین: زیاد کردنی پیتی (ای) لہوشہی (اید) لہٹایہ تی (۴۷) ی سورہ تی
(والذاریات) دا کہ بہم شیوہ نووسراوہ (آیید)، دہلین: نھوہ ٹاماژہیہ بو
بہ گہورہ زانینی ہیژو توانای پھرورہ گار کہ بہو دہستی قودرہ تہ ٹاسمانی
دروست کردوہو ہیچ ہیژو توانایہ ک لہو ہیژو ناچی نھم ش لہسہر نهم
یاسایہ کہ زیدہیی وشہو پیت نیشانہی زیدہی مانایہ!

۲- رای دووہم: ہہندی لہ زانایان لہوانسہ ٹہبویہ کری باقلانیو
(عزالدین) ای کوری (عبدالسلام) و ٹینوخہ لدون پٹیان وایہ کہ دروستہ
قورٹان بہ رینووسی تریش بنووسریتہوہ واتہ: خہلکی چون وشہی
عہرہبی تری ٹاسایی دہنووسن دہتوانن بہو رینووسہ قورٹانیش
بنووسنہوہ! چونکہ ہر بارہی رینووسی قورٹان ہفتیک نہہاتوہ
بہ پیوستی دابئی۔

لیژنہی (فتوی) لہ زانکوی (الأزھر) سالی ۱۹۳۷ یز لہ گوٹاری
(الرسالۃ) ژمارہ (۲۱۶) دا فتوایہ کی دہرکرد وای بہ باش زانی کہ
رینووسی قورٹان ہر لہسہر شیوہی رینووسی موصحہ فی عوسمان
بمینیتہوہ، بہ مہبہستی ٹیحتیات کردنو مانہوہی قورٹان لہ سہر شیوہی
خوی چ لہ بارہی فونہ تیکہوہ، چ لہ بارہی رینووسہوہ۔ ہہروہا بو
پاریز گاری کردنی رینووسی قورٹانو پابہ ندبوون بہو رینووسہوہ، کہ لہ
ہہموو چاخہ میژووییہ کانی رابردووی ٹیسلامدا موسولمانان پیٹہوہ
پابہ ندبوونو لہ ہیچ زانایہ کی بہ ناویانگی ٹیسلامی نہیستراوہو
نہ بینراوہ کہ گوٹانکاری لہ رینووسی عوسمانی دا کردبی۔ ہہروہا بو
زانینی شیوہی پہسہندو ناپہسہندی خویندنہوہی قورٹان، ہہروہا بو

ئەوێ قورئان موعەرپەز نەبێ بۆ گۆرانکاری و دەسکاری کردنی، یان یاری کردن بە ئایەتەکانی لە پرووی رینووسەو!

بەلام بە رای زۆریە جەماوەری زانایان چ خراپییەکی تیدا نیە ئەگەر لەبۆاری فێرکردن و دەرس خویندن دا قورئان بە رینووسی ئاسایی عەرەبی بنووسرێ، هەر وەها دروستە بە مەبەستی شایەد هێنانەو بە ئایەتیک یان زیاتر لەناو کتیبەکان دا یان بۆ را نواندنی بێ ئایەت لەسەر شاشەیی تەلەفزیۆن بە شێوەی رینووسی تازە بنووسریتەو!

۱۲- جەوت زاراوە یان جەوت جۆرە خویندەنەو کە ی قورئان

بێگومان عەرەبەکان چەند جۆر زاراوەی جیا جیا یان هەبوون، کە هەموویان لە سروشتی تایبەتی و ژبانی سارانشین و تایبەتمەندی ولاتەکیان هەلقولابوون، هەموو زاراوەیەک دەنگ و رەنگی خۆی و تایبەتمەندییەکی پێوە بوو، کتیبە تایبەتی یەکانی وێژ و فێقی زمان و قیرائات ناماژەیان بۆ کردوون! هەر هۆز و خێڵێکی عەرەب لە حەز و دەنگێکی تایبەتی بۆ زۆریە و شەکان هەبوو، کە ئەو جۆرە لە حەز و دەنگە لەلای هۆز و خێڵێکی تریان دەست نەدە کەوت!

بەلام هۆزی قورەیش لەناو هەموو هۆزەکانی عەرەبدا بەهۆی نیشته جێبوونیان لە پەنا کابەدا و دابەشکردنی ئاو بەسەر حاجیاندا و ئاوا دانکردنەو و خەمەتکردنی کابە و چاودێرکردنی و دەست خۆگرتنی کارو باری بازرگانی لەو هەرمەدا و گەلی شتی تریش ھۆکاریکی بۆ گونجاندبوون کە زاراوەکیانی وای کردبوو نیمچە پیشەنگییەکی بدریتێ، لەناو هەموو زاراوە جۆراو جۆرەکانی عەرەبدا جۆرە ستاندرەییەکی بە دەست هێنا بوو، عەرەبەکان تیکرا هەموویان ئەم زاراوەیان بە باوکی زاراوەکانی خۆیان دەزانی!

کەوابێ شتیکی سروشتی بوو کە قورئان بە زاراوەی قورەیش بنێدرێ بۆ سەر پێغەمبەری رەچەلەک قورەیش ﷺ، بۆ ئەوێ عەرەبەکان

تولفته تی پیوه بگرنو لی ی نامۆ نه بن! ههروه ها بۆ چه سپاندنی سهرئاسایی (اعجاز) ی قورئان، بۆردانی عه ره به کان که ناتوان وینه ی ئه و قورئانه، یان نمونه ی کورته سوره تیکی بخهنه پرو!

جا که زاراوه ی خێله عه ره به کان بۆ گه یاندنی مه به سستیکی تایبه تی جوړیک له جوړه کانی جیاوازی تیدا به دی بکری، ده بی ئه و قورئانه ی که خودا به نیگا بۆ پیغه مبه ری خۆی هه زه ته موحه مه د ﷺ ناردویه تیه خواری کۆکه ره وه پوخته ی هه موو ئه و زاراوه شیوه خویندنه وانه بی که له ناویان دا باو بووه. بۆ ئه و ی به ئاسانی فیری خویندنه و ی بینو له به ری بکه نو تی بگهن!

فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ زۆرن ده رباره ی ئه و که قورئان به هه وت جوړ خویندنه و ی هاتۆته خواری.

ئینه و عه بباس ﷺ ده فه رموی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (اقرانی جبریل علی حرف فراجعه، فلم ازل استزیده ویزدنی حتی انتهى الى سبعة احرف).^۱

عومه ری کوپی خه تتاب ﷺ له پیغه مبه ره وه ه گپریته وه: که فه رمویه تی: (ان هذا القرآن انزل على سبعة احرف فاقرأوا ما تيسر منه).^۲

واته: ئه م قورئانه به هه وت جوړ خویندنه وه هاتۆته خواری، کام شیوه خویندنه وه تان بۆ ئاسانه به وه بیخویننه وه! هه موو وشه یه کی قورئان به هه وت شیوه زاراوه ده خویندیریته وه، به لکو مه به ست ئه ویه له و هه وت شیوه ده رناچی!

واته: وشه کانی قورئان یان به زاراوه ی قوریه یش ده خویندیریته وه که ئه مه یان زوربه ی قورئان ده گرته وه، یان به زاراوه ی خێله کانی تر ه خویندیریته وه.^۳

^۱ بوخاریو موسلیم ریوایه تیان کردوه.

^۲ بوخاریو موسلیمو ئیمامی مالیک ریوایه تیان کردوه. جامع الاصول ج ۳ / ۳۱.

^۳ سهیری کتبی (الاتقان فی علوم القرآن) بدرگی یه که م لاپه ره / ۴۷ بکه.

تہو جہوت لوغہ تو زار اوہ مہ شہو ورہو وشہ تاودارانہی قورٹانیان پی
ہاتوتہ خواری، لوغہ تی (قورہیشو ہوزہیلو تہ میمو تہ زدو رہیعیہو
ہہوازیو سہعدی کوری بہ کران. بریک لہ زانیان پییان وایہ مہ بہست بہ
(الأحرف السبعة) تہو جوڑہ گورانکاریہیہ کہ وشہ کان لیک
جیادہ کاتہوہ!

وہ کو :

۱- جوداوازی لہ (تثنیۃ) و (جمع) و (تأنيث) دا بہ نمونہ ثایہ تی
﴿والذين هم لأماناتهم وعهدهم راعون﴾ المؤمنون/۸.

وشہی (لأماناتهم) کہ جہ معہ بہ شیوہ موفرہ دیش خویندراوہ تہوہ
(لأمانتهم) لہ موصحہ فی عوسمانیش دا رینووسہ کہی (لأمانتهم) ہ کہ
ہردوو شیوہ خویندندہو کہ ہلدہ گری.

۲- جوداوازی لہ (اعراب) دا وہ کو ﴿ما هذا بشرا﴾ يوسف/۳۱.
جہ ماوہری قورٹان خوینہ کان (قراء) وشہی (بشرا) بہ منصوبی
خویندوتہوہ، لہ سہر تہم بنہ مایہ گویہ (ما) وہ کو (لیس) وایہ (اسم) ی
خوی مہ رفوعو خہ بہری مہ منصوب دہ کا.

تہمہ لوغہ تی تہلی حجازوہو قورٹان بہو شیوہ دابہ زیوہ. ٹینو
مہ سعود وشہی (بشری) بہ مہ رفوعی خویندوتہوہ (ما هذا بشر) لہ سہر
بنہ مای لوغہ تی تہ میم کہ عہ مہلی (لیس) نادہن بہ (ما).

۳- جوداوازی لہ گہردان (تصريف) دا وہ کو ﴿فقالوا ربنا باعد بين
اسفارنا﴾ سبا/۱۹ وشہی (ربنا) بہ مہ منصوبی خویندراوہ تہوہ لہ سہر تہم
بنہ مایہ کہ (منادی) بی وشہی (باعد) بہ شیوہی تہمر خویندراوہ تہوہ..
لہ جوڑہ خویندندہوہیہ کی تردا وشہی (ربنا) بہ مہ رفوعی
خویندراوہ تہوہ وشہی (باعد) بہ شیوہی فیعلی ماضی خویندراوہ تہوہ.

۴- جوداوازی بہ پیش خستن و داخستن جا یا لہ (پیت) دا وہ کو
﴿انم يباس﴾ الرعد/۳۱ خویندراویشہ تہوہ ﴿انم يباس﴾. یان لہ وشہ دا وہ کو

﴿فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ التوبة/ ۱۱۱. به پیچه وانه و شه و خویندرا و ته و ه. یان و ه کو
﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ ق/ ۱۹. خویندرا ویشه ته و ه ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْحَقِّ
بِالْمَوْتِ﴾.

۵- جوداوازی به زیده و که می و ه کو نایه تی : ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَاتٍ تَجْرِي
تحتها الأنهار﴾ التوبة/ ۱۰۰. خویندرا ویشه ته و ه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الأنهار﴾ به و زیاد کردنی پیتی (من).

۶- جوداوازی به هوئی گۆرینی پیت یان و شه به پیت و شه یه کی تر
نمونه ی گۆرینی پیت به پیت ﴿وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا﴾ البقرة/ ۲۵۹.
و شه ی (ننشزها) نوونی یه که می مه ضمو و مه و کۆتایی یه که شی زای
نوخته داره، خویندرا ویشه ته و ه (ننشزها) نوونه که مه فترو و ه و
کۆتایی یه که شی (رای) بی نوخته یه.

۷- جوداوازی به گه و ره کردنو چو کت کردنه و ه ی و شه کان به مه فترو و
کردنو خوار کردنه و ه (الأمالة) و ده رخستن (الأظهار) و تیک نان
(الأدغام) و ه کو ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ به لار کردنه و ه ش خویندرا و ته و ه
﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ، و اته : و شه ی (أتی) و (موسی) به کرا و هی
خویندرا و نه ته و ه. و شه ی (الطلاق) به لامی قه له و و به لامی بچو و کیش
خویندرا و ته و ه. و شه ی ﴿خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ به پیری قه له و و به پیری بچو و کیش
خویندرا و ته و ه.

به‌ناوی خودای میهره‌بانو دلوفان

سوره‌تی فاتحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ③ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ أَهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

سوره‌ت ا بریتی‌یه له کۆمه‌لیک وشه‌و رسته، کورتترین سوره‌ت له سی‌نایه‌ت پیک هاتوه، هه‌موو سوره‌تیک ناویکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، ناوی سوره‌ته‌کان به‌گیرانه‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه به‌ئیمه‌ گه‌یشتوه، ئهم سوره‌ته‌که به‌سوره‌تی (فاتحه) مه‌شه‌وره، چهند ناویکی هه‌یه: هه‌ره به‌ناوبانگه‌کانیان (أم الكتاب) و (أم القرآن)ه‌ چونکه هه‌موو مه‌به‌سته سه‌ره‌کی‌یه‌کانی قورئانی له‌خۆ گرتوه؛ که‌حه‌مدو شه‌نای په‌روه‌ردگار گه‌ردنکه‌چی بو‌فه‌رمانو نه‌هی و ئامۆژگاری‌یه‌کانی و هه‌موو روو، کردنه‌وه‌ی مژده‌و هه‌ره‌شه‌کانی که‌له‌قورئاندا هه‌ن له‌خۆی گرتون، هه‌روا پی‌ی ده‌گوتری: (السبع المثاني) چونکه له‌نوێژدا نایه‌ته‌کانی دووباره ده‌کرینه‌وه: هه‌روه‌ها پی‌ی ده‌لین: (الأساس) چونکه بناغه‌و سه‌ره‌تای قورئانه، ناویکی تریشی هه‌یه؛ پی‌ی ده‌لین: (الفاتحه) چونکه له‌ته‌رتیبی موصحه‌فدا یه‌که‌م سوره‌ته‌که ده‌خویندریسته‌وه‌و ده‌نوسریته‌وه، یان یه‌که‌م سوره‌ته‌که ئی‌ردراوه‌ته‌خواری.. چهند ناوی تریشی هه‌ن! له‌کتیبه‌ته‌فسیره‌کاندا با س‌کراون. ده‌رباره‌ی فه‌رو گه‌وره‌یی ئهم سوره‌ته‌چهند هه‌دیثی پیغه‌مبه‌ر گیردراونه‌ته‌وه: یه‌کی له‌وه‌هه‌دیثانه‌وه‌فه‌رموده‌یه که‌ئیمامی بوخاری و ئیمامی نه‌حمه‌د له‌ئهبو سه‌عیدی کوری (المعلی) گیراویانه‌ته‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی

گوتم : (أعلمك أعظم سورة من القرآن قبل أن تخرج من المسجد قال فأخذ بيدي، فلما أراد أن يخرج من المسجد قلت يا رسول الله: إنك قلت لأعلمك أعظم سورة في القرآن قال نعم الحمد لله رب العالمين هي السبع المثاني والقرآن العظيم الذي أوتيته) .

واته : پیغه مبهەر ﴿ پیئی فەرمووم : پێش ئەوەی ئەمڕۆ لە مزگەوت بچیتە ھەرە گەورەترین سوورەتی قورئان فێردەکم ، کاتێ پیغه مبهەر ﴾ ویستی دەرچیی عەرزیم کرد : ئەم پیغه مبهەری خودا ! تۆ بە منت فەرموو : گەورەترین سوورەتی قورئان پیئی دەلیم؟! فەرموی : بەلێ: ﴿ الحمد لله رب العالمين... ﴾ ئەو سوورەتەیە کە پیئی دەگوترێ (السبع المثاني) ھەرەھا ئەو قورئانە گەورەو بەرزەییە کە پێم دراوە .

۱ - سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بەناوی خودای بەخشندەو دلۆقان خاوەنی رەحمو بەزەیی لە جیھاندا بۆ ھەموو گیانلەبەریک، بەختو کەرو رزقو روژیدەرە بۆ کافرو موسوڵمان لە دنیا دا ، خاوەنی رەحمو بەزەیی بۆ خودا پەرستان لە روژی دوایدا . ﴿ الحمد لله رب العالمين ﴾ سوپاسو ستایشی بێ پایان لە ھەر کەسێکەو دەرچیی لە ھەر چاکەیک بێ، ھەر بۆ زاتی پەرەردگارە ، کە بە دیھێنەری ھەموو بونەوەرە ، سەرپەرشتیکارو بەختو کەرو پەرەردگاری ئادەمیزادو ئازەلو دارو درەختو روھکی وشکانیو ناو دەریایە ، ھەر ھەمدو سوپاسێک بکری، ھەر بۆ خودایە ، چونکە ئەو بۆ خوێ کانو سەرچاوەی بوونی ھەموو ھەبوونیکەو ھەر ئەو ھەلسوپی نەرو کارگێرو ریکخەری بونەوەرە ، ھەر لە ھەر تەواوە تاکو تایی ناگادارو چاودیری ھەموو شتیکە ، ھەر ئەو ریپیشاندەر و ئیلاھام بەخشە بۆ چاکەکاری ، سوپاس بۆ بەخشەییو شوکرو ئەنا بۆ نێعمەتەکانی !

پەرەردە کردنی پەرەردگار بۆ ئادەمیزاد لە دوو جوردا رەنگ

دەداتەوہ :

۱- پهروه رده کردنی جهسته و له شو لارو گه شه پیدانی تا ده گاته هه رته هیزو توانا هه روا گه شه پیدانی عه قلو هوشو تیفکرینو بیر کردنه وه زانینو زانیاری .

۲- پهروه رده کردنی نایین به ناردنی پیغه مبه رانو کتیبی ناسمانی و بهرنامه ی تیرو ته سهل بو ناویان تا پیغه مبه رکان بتوانن له ژیر روشنایی نه و نیگاو په یامه دا بیرو باوه ری راستو دروست له دهروونی شوینکه و توانیان دا بروینن .

﴿ الرحمن ﴾ به خشنده و میهره بانو به به زه یی یه بی سنوو و بی نه ندازه له دونیادا بو هه موو که سیک ﴿ الرحیم ﴾ دلوقانو به به زه یی یه له دوا روژدا ته نیا بو موسولمانانو ده یان خاته به هه شته وه ...

پهروه ردگار که نهم دوو صیفه ته ی له پاش وشه ی ﴿ رب العالمین ﴾ وه هینان بو نه و بیسه لمینن که خدایه تیه که ی بو به نده کانی خدایه تی میهره بانی و چاکه و به به زه یی یه ، بو نه وه ی به نده کانی جوړه کرداریک بکه ن نه و رازی بکه ن ، به دلو دهرونیکی فراوانه وه روی تی بکه نو به ندایه تی خو یان بنوینن ، نه و سزایانه که پهروه ردگار بو به نده کانی خو ی داینانون له دونیاو دوا روژدا ، نه وه بو نه و که سانه یه که سنووریان به زانده یی ریزی پیاو نی خودایان نه گرتبی ، نهم سزایانه به پواله ت قه هرو غه زه بن به لام له حه قیقه ت دا داد پهروه ری و ره حمه ت و میهره بانی یه ، بو پهروه رده کردنی ناده میزاده بو نه وه ی له شه قامه ری لا نه دا ، چونکه له گرته به ری ریبازی خوا دا خو شبه ختی هه ردوو دنیا یان ده ست ده که وئ ، به لام به لادان لی تی تووشی به دبه ختی و سه رلیشیواوی ده بن . ﴿ مالک یوم الدین ﴾ خاوه ن دهسته لات و ده ست رویشته وه له روژی قیامه ت دا بو پاداشت دانه وه و توله سه ندنه وه .

بیگومان پاداش و توله ستان دنه وه ی روژی قیامه ت شتیکی دادو ه رانه یه ، چونکه ناده میزاد هه ر چه ند جار جاره له جیهان دا پاداشی

چاکه و تۆله‌ی خراپه‌کاریان لی وهرده‌گیریته‌وه، به‌لام زۆرجار نه‌و پاداش و تۆله‌یه‌ پراوپر نابیی، نه‌و‌تا ئیمه‌ زۆرجار ده‌بینین زۆر که‌سی گومرا له‌نازو نیعمه‌ت دانو به‌خۆشی ژیان ده‌به‌نه‌ سهر، به‌لی جارجار تووشی ناخۆشی ده‌بن، جاری واده‌بی کابرای گومرا به‌لایه‌کی بۆ دئ مسالو مندالی سهرنگون ده‌بی، یان خۆی تووشی نه‌خۆشی ده‌بی، تووشی بی عه‌قلی و شیتی ده‌بی، به‌لام نه‌م جوړه به‌لایانه نابنه تۆله‌یه‌کی پراوپری نه‌وتوانه گه‌ورانهی نه‌نجامی داو!!

یان ده‌بینین زۆر که‌س راستاله‌و خودا په‌رسته، که‌چی مافی پیشیل ده‌کری، نه‌زیه‌ت ده‌دری، مالی ده‌خوری، کوری ده‌کوژری، پاداشی پراوپری نادریته‌وه.. به‌لی: له‌وانه‌یه که‌میکی پاداش ده‌ست بکه‌وی و ه‌کو دل ره‌ه‌تی له‌ش ساغی، زیره‌کی، ره‌وشت جوانی، به‌لام نه‌مانه نابنه پاداشی پراوپری نه‌و پاداشی شیاوی نه‌وه، ته‌واوی نا‌کا، جا که‌ وایی هه‌بوونی روژی قیامه‌ت دادوهرانه‌و عادلانه‌یه، بۆ نه‌وه‌یه هه‌موو که‌سیک سزاو پاداشی خۆی پراوپر وهرگیریته‌وه، چاکه به‌ چاکه و خراپه به‌ خراپه ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ هه‌ر که‌سیک به‌ نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک خراپه بکات تۆله‌ی لی ده‌سه‌ندریته‌وه، ﴿وَلَا يَظْلَمُ رِبْكَ أَحَدًا﴾ خودای تۆ سته‌م له که‌س نا‌کا، ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ هه‌ر زاتی پاکی تۆ ده‌په‌رستین، به‌ دل هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی زاتی بیچونی تۆ ده‌که‌ین، پروامان وایه ده‌سه‌لاتی که‌ت هه‌یه عه‌قل و بیرو بۆچوونی ئیمه‌ ده‌رکی پی نا‌کا، چونکه نه‌و ده‌سه‌لاته زۆر له‌وه فراوانتر و به‌رزتره که‌ ئیمه حه‌قیقه‌ته‌که‌ی بزانی! بۆیه له‌ناخه‌وه هه‌ست به‌ خودایه‌تیت ده‌که‌ین، سه‌ری به‌ندایه‌تیت بۆ نه‌وی ده‌که‌ین.

خواپه‌رستی (عیباده‌ت) چه‌ند جوړو شیوازیکی هه‌یه، به‌ گه‌یره‌ی نایینه‌کانو روژگار ئالو گوپی تیدا کراوه، هه‌موو جوړه عیباده‌ته‌کان بۆیه دانراون ئاده‌میزاد هۆشیار بکه‌نه‌و روو بکاته نه‌و ده‌سه‌لاته به‌هیزه

به‌رزهی که هبچ ده‌سته‌لاتیکی له پشته‌وه نی‌یه، هه‌روه‌ها بۆ راست کردنه‌وه‌ی نه‌خلاقو ره‌وشتی ناپیکو ناشیرنو بۆ خاوین کردنه‌وه‌ی دلو ده‌روونه، هه‌رکاتیی عیباده‌ته‌که‌ ئه‌م ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌ ئاده‌میزاددا نه‌بینرا، ئه‌وه‌ ئه‌و عیباده‌ته‌ نی‌یه‌ که‌ خودا دایناوه‌و لی‌ی داوا کردوین!! بۆ نمونه‌ په‌روه‌دگار فه‌رمانی پئی‌کردوین که‌ نویژ بکه‌ینو به‌رپیکو پیکی ئه‌نجامی بده‌ین، فه‌رمووشیه‌تی که‌ کاریگه‌ری نویژ ئه‌وه‌یه‌ که‌ نویژکه‌ره‌که‌ له‌ تاوانو کرداری ناشیرنو گفتاری نا به‌جی دوورده‌خاته‌وه‌. ﴿ان الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنکر﴾ هه‌رکاتیی نویژ ئه‌م ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌ ئاده‌میزاددا نه‌بینرا ئه‌وه‌ ئه‌و نویژه‌ نی‌یه‌ که‌ خودا فه‌رمانی پئی‌کردوه‌، به‌لکو ئه‌وه‌ کردارو گوفتاریکه‌ روحی خودا په‌رستی تیدا نی‌یه‌. حیکمه‌تو نه‌ینی‌یه‌ تایبه‌تی‌یه‌کانی که‌ بۆی دانراوه‌ له‌ ده‌ستی داوه‌، ته‌نانه‌ت په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی سه‌ختی له‌و نویژکه‌رانه‌ کردوه‌و ف. مویه‌تی: ﴿قُلْ لِلّٰهِ الْمُلْكُ الَّذِینَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ هاوار. یان شیوی (وهیل) بۆ ئه‌و نویژکه‌رانه‌ی به‌رواله‌ت نویژ ده‌که‌زو به‌لام له‌راستی‌دا ئه‌وان له‌مانای نویژه‌که‌یان بی‌ناگان، به‌دل ناگایان له‌وه‌ نی‌یه‌، روویان له‌ کئی کردووه‌و له‌گه‌ل کئی ناخاوتن ده‌که‌ن!!

جا وه‌کو چۆن په‌روه‌دگار له‌م نایه‌ته‌دا فه‌رمانی پئی‌کردوین که‌ جگه‌له‌و عیباده‌ت بۆ که‌سی تر نه‌که‌ین چونکه‌ هه‌ر ئه‌و خاوه‌ن ده‌سته‌لاته‌و شیایو عیباده‌ت بۆکردنه‌، هه‌روه‌ها فه‌رمانی پئی‌کردوین که‌ پشتو په‌ناهر به‌ئو ببه‌ستینو داوای کۆمه‌کی هه‌ر له‌ئو بکه‌ین، بۆیه‌ دوا به‌دوای ﴿إِیَاکَ نَعْبُدُ﴾ ده‌لێین: ﴿إِیَاکَ نَسْتَعِینُ﴾ هه‌ر له‌ زاتی پاکی تۆ داوای کۆمه‌کی ده‌که‌ین، پشت هه‌ر به‌ هیژی له‌بنه‌هاتوی تۆ ده‌به‌ستین، هه‌موو کاریک به‌پشتیوانی تۆ ئه‌نجام ده‌دری، هه‌ر ئیشیک تۆ ره‌زامه‌ندیت له‌سه‌ر نه‌بی‌یه‌ر ناگرێ، جا ئه‌مه‌ مانای وا نی‌یه‌ ئیمه‌ پشت به‌ خودا ببه‌ستینو پالی لی‌بده‌ینه‌وه‌، به‌لکو پتویسته‌ له‌ناو خۆماندا

هاریکاری یه کتری بکهین ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ نيمه پتويسته دهرمان بۆ نه خوشيمان دابین بکهین، چه کئو تهقه مهنی پتويست بۆ سوپامان دابین بکهین، سهر بازو سوپا ريک بخهين، فيري به کارهينانی چه کئو پيلانی شهر بين، زهوی بکيلينو زبلی کيمياوی پتوه بکهين و بژاری بکهين و ئاوی بدهين و خزمه تی بکهين نه مجاره پشت به خدا ببهستين بۆ چاکبونهوی نه خوشمانو سهرکهوتن به سهر دوژمن داو زۆری بهروبووم داهاتمان! نزای لی بکهين و لی پیارپينهوه، که هه موو کاره کانمان کاریگر بن، ئيتر زياد له وه ده بی ئيشی خۆمان حه والهی زانين و ده سه لاتتی خدا بکهين. چونکه جگه له خدا که سی تر ده سه لاتتی نه وهی نی یه. پهروه ردگار بۆ خوی به لینی پی داوین هه رکاتی نزای لی بکهين، به هانامانه وه دی، ده فهرموئ: ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾ بانگم لی بکهن هاوارم بۆ بيتن و لامتان ده ده مه وه. نه وه شی پی راگه ياندوين که هه ميشه لیمان نزیکه و نزامان ده بیستی ﴿وَنَهْنِ اقْرَبْ إِلَيْهِ مِنْ جِبِلِّ الْوَرِيدِ﴾ که واته داوای کۆمه کی له گۆری پیاوچاک، داوای جی به جی کردنی کاریک یان ئاسان کردنی، یان چاکبونه وهی نه خوشی، یان به هیلاک چوونی دوژمن! داوا کردنی نه نجامدانی نه م کارانه له غهیری خدا کاریکی بی شهرعین و جوړه بت په رستی به که له پیش هاتنی ئیسلامدا باوبوه تا ئیستاش شوینه واری ماوه، پتويسته هه ر که سه له عاستی خویه وه هه ولی قه لاچۆ کردنی بدا. پتويسته ئاده می داوای یارمه تی له خوا بکا له کاریکدا که کرده وهی نه وهی تیدایه، که سی کرده وه واز لی بینئ و هیچ نه کاتو پی و ابی پشتی به خدا به ستوه نه وه دژی سروشتی ئاده می و دابو نه ریتی ئیسلامی رهفتاری کرده، ریبازی شه ريعه تی واز لی هیناوه ذه م کراو و ترۆکراوه. نه ک خاوه ن ته وه کولو سوپاس کراو، که واته داوای کۆمه کی له خدا به و مانایه ی باس کرا نه وه ته وه کول له سهر خودایه، هه ر کاتی ئاده می به و شیویه رهفتاری

کردو داوای کۆمەکی له خودا کر، ئەو بەندەییەکی گەردن کەچو
فەرمانبەرداری یەزدانەو خوداپەرستی بەراستی یە. لەگەڵ خەلکیشدا
ئازادو سەرپەرزو سەرفرازە. گەردن کەچی دەستەلاتی هیچ مەروفتیکی
زیندوو مردو نییە، بەمەش خۆی رزگار دەکا له کاریگەری لێپرسراوی
خوانەناسو فیلباز، ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ خودایە! شارەزایمان بکە
بۆ رێگەی راستو بمانگەییەنە بە مرادو هیدایەتمان بدەو مەهیتلە لەو
ریبازە راستەقینە لابدەین.

رینوماییو هیدایەتی پەرورەدگار بۆ بەندەکانی بەچەند جوړیکە:

۱- هیدایەتو رینومایی و یژدانی (هداية الألهام) وەکو رینومایی
کردنی منداڵ لە دوای هاتنە دنیاو. کە هەست دەکا بە برسیتیو
پێویستی بە خۆراک! هەر کە برسی بوو دەست دەکا بە گریانو
کڕوزانەو.

۲- هیدایەت بە هۆی هەستەکانەو. (هداية الحواس) ئەم جوړە
رینومایییە نادەمیو ئازەل تیا دا هاوبەشن بە لکۆ لە ئازەل دا بەهێزترە
چونکە پێچولە ئازەل هەر کە مێک دوای لە دا ی کبونی ئەم هەستە ی لا
پەیدا دەبێ! بەلام لە نادەمی دا وردە وردە سەرھەل دەدا.

۳- رینومایی عەقلو هۆش (هداية العقل) ئەم جوړە هیدایەتە
لە دوو جوړەکانی پیشوو گرن گترە. نادەمی بە عەقلو هۆشی لە ئازەل جیا
دەبێتەو، نادەمی بە سروشت ژبانی کۆمەلایەتی هەل دەبژێرێ، دەبەوێ
لە گەڵ هاوئشینانی خۆی دا هەل بکا. دیارە هەستو ویژدان ئەم
پێویستی یە بۆ دا بین ناکەن، بە لکۆ عەقلو هۆشی، ئەم کە لینە ی بۆ پر
دەکەنەو. کەوابو. بۆ ئەو ی هەلەکانی هەستو ویژدانی راست بکاتەو،
پێویستی بە عەقلو هۆشی هەییە، چونکە برێ جار هەست دەکەوێتە
هەلەو. عەقل هەلەکە ی بۆ راست دەکاتەو، بۆ نمونە خێل یەک بە دوو

■ هێنێ و نهخۆش ئاوی شیرین به تال دهزانی و بینەرو چاوساغ داریکی راست له ناو ئاودا به خوار دههینێ!

۴- هیدایەتی نایین و شەریعت، ئەم جوۆرە هیدایەتە زۆر پتووستە بەتایبەتی بۆ کەسیک کە هەوا و ئارەزوو عەقڵی لێستاندبێ، بووبێ بە کۆیلە هەوا و هەوەسی خۆی و رێبازی خوارو خێچی گرتبێ، ستم لە خۆی هاوئشین و هاوچینسی خۆی بکا هەركاتی هەوا و هەوەس بەسەر عەقڵدا زال بوو، هەر بە نایین رێبازی راست دەدۆزێتەوه، هەر بە عەقڵ و تێفکەری سنوور بۆ هەموو شتیک دادەنرێ.

۵- جوۆریکی تر لە هیدایەت هەیە، پێی دەلێن « رینومایی و یارمەتیدانو دەست بەپشتەوه گرتن (هداية المعونة و التوفيق) ئەم جوۆرە هیدایەتە بەکەس نادری تەنانت پێغه مبه ریش ئەو دەسەلاتە پێنە دراوه! ئەو تا پەر وەردگار بە پێغه مبه ر دەفرموی: ﴿إِنَّكَ لَآتِهْدِي مِنْ أَجِبَتٍ وَلَكِنْ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص/ ۵۶.

واتە: ئەو محمدا! ئەتوانی هەر کەسیکت خۆش بوو بێخەیتە سەر رێبازی راست و بەردەوام بێ لەسەری، بەلکو خودا دەتوانێ ئەم کارە ئەنجام بدات و هەر کەسیکی بۆی بێگەیه نیتە سەر رێگای حەق و نەهێلی لێی لا بدار، ئەو دەستەلاتی ئەو هێ کەسی تر نییە. ئێمە کە روو « کەینه بارەگای پەر وەردگار دەلێن: ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ئەم جوۆرە هیدایەتەمان مەبەستە، واتە: خودایە! رینوماییمان بکە بەشیوەیه ک ئەو رینومایی کردنه لەتە کماندا بێ، رینومایی کردنیک بێ دەستی قودرەتی غەیبی لەگەڵدا بێ نەهێلی لە رێگای راست لادەین، نەهێلی بکەوینە هەلەوه بەردەوام بین لەسەر روێشتن بە رێگای راستدا. بەلام هیدایەت کە بەمانا شارەزایی کردنو رێگا پێشان دانو نامۆزگاری کردن بێ ئەو پلەیه کە دراوه بە بەنده راستەکانی خودا و بە گوێرە دەقی قورئان ئەرکی هەرە پێرۆزی پێغه مبه ری ئیسلام بووه،

ده‌فرموی: ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشوری/ ۵۲. بیگومان توئی پیغه‌مبەر! ئاده‌میزادان شاره‌زا ده‌که‌ی بۆ ریگای راستو بانگه‌وازی دلسۆزانه‌یان ده‌که‌ی: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینوما‌ییمان بکه‌و به‌رده‌وامان بکه‌ له‌سەر ریبازی پیغه‌مبهرانو راستگۆیانو راستالان، ئه‌و خودا پیداوانه‌ی که نیعمه‌تی عیاده‌تو خودا په‌رستی و هه‌ق‌ناسینت پی‌به‌خشیونو دلیان به‌ خوا په‌رستی په‌یوه‌ست بووه، هه‌موو خوش‌یه‌کیان له‌ به‌ندایه‌تی تۆدا بینیه، سه‌رفرازی هه‌ردوو دنیا بوون ﴿غیر المغضوب علیهم﴾ نه‌ک ئه‌وانه‌ی رقت لیانه، غه‌زه‌بی تۆیان له‌ سه‌ره، خودایه! نه‌مان‌خه‌یته سه‌ر ریبازی ئه‌وانه‌ی ئایینی تۆیان پیگه‌یشته‌وه‌و پروایان پی‌نه‌هیناوه! ره‌شیان کردۆته‌و ﴿رقو غه‌زه‌بی تۆیان به‌ده‌سته‌هیناوه﴾ چاره‌په‌شو به‌دبه‌ختی دونیاو قیامت بوون ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌ک گۆم‌پریان؛ ئه‌وانه‌ی هه‌قیان نه‌ناسیه، وه‌کو پیویستو به‌ شیوه‌ی ریکتو پیک هه‌قیان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه‌ وه‌کو ئه‌وانه‌ی که په‌یامی پیغه‌مبهرانیان پی‌نه‌گه‌یشته‌وه‌ یان پییان گه‌یشته‌وه‌ به‌لام به‌ شیواوی پییان گه‌یشته‌وه، سه‌رلی‌شیواوو گوم‌پرانو ناتوانن ریبازی راست بدۆزنه‌وه (آمین) خوايه! ئه‌م نزایانه‌مان وه‌ربگره‌و نزاو پارانه‌وه‌مان قبول بفرموو.

۲- سورة البقرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خودای بهخشندهی میهره‌بان

سورەتی به‌قەرە دووهم سورەتە لە قورئاندا بە پێی تەرتیبی موصحە فی عوسمانی. (۲۸۶) نایەتە، درێژترین سورەتی قورئانە، کورتترین سورەتیش سورەتی کەوشرە، تیکرای زانایان رایان وایە کە سورەتی به‌قەرە مەدینەیی یە (مەدەنی یە) بە لکو ۳ فەرموون: کە یە کەم سورەتە کە دواي کۆچکردنی پیغەمبەر ﷺ لە مەککەووە بۆ مەدینە هاتۆتە خواری، گەلی فەرموودەو هەدی ساغ دەریارە ی فەزلو گەورەیی ئەم سورەتە هاتوو لە هەدیئیککی صەحیحدا کە ئیمامی موسلیم -خوا لێی رازیی بیت- ریاویەتی کردوو دەفەرموێ: (ئەوی لە بەری بێ یا بە نووسراوی هەلی بگری سێحرو جادوو کاری لێ ناکا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خودای بهخشندهو دلۆزان

دەشتی موسلمانان و پاداشتی خودا پەرستان

الْم ﴿١﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

﴿الم﴾ ئەمە هێماو رەمزە، هەر خودا بۆ خۆی دەیزانی، پیغەمبەری ﷺ لە مەبەستەکە ی حالی کردوو، بەلام ماناکە ی بۆ ئیمە روون نەکراوەتەو، هەر وا هاو وینه کانیشی ەکو: ﴿الم﴾ و ﴿المص﴾ و ﴿مکي﴾ زۆر قسەو باس لەسەر ئەم پیتە پچر پچرانە کراوە،

پوخته‌کە ی ئەمەیه (دوور نیە کە ئەم پیتانە کلیلی پەبێردن بە هەنئ
 نەینئ بن!! ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ﴾ ئەم قورئانە بەرزو پیروژه کە بە پینووسی
 قودرەت لە (لوح المحفوظ) دا نووسراوە لە ماوەی (۲۳) سالددا بە
 گوێرە ی پتووست بە فریشتە ی تایبەتی دا کە ناوی (جوبرائیلە) بو
 پیغەمبەر ﴿نَزَّلْنَاهُ﴾ یان ئەو قورئانە پیروژه ی کە لە سەر زمانی
 پیغەمبەرانی پیشوو باسی کراوە، لە کتیبەکانیاندا باسو خواسی
 نووسراو ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ شکو گۆمانی تێدا نی یەو شایانی ئەو. نیە
 ئێوە لی ی بکەو ئە گۆمانەو، یان ئەمە خەبەرەو مەبەست لی ی نەهیه،
 واتە: ئێوە لی ی مەکەو ئە شکو گۆمانەو ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ئەم قورئانە
 چراو ری پێشاندەرەو هۆی شارەزایی کردنی پارێزگارانە، واتە: ئەوانە ی کە
 دەیانەوئ خۆیان لە سەر پیچی کردنی فەرمانی خودا پارێزن، ﴿الَّذِينَ﴾
 ئەوانە ی ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾ بروایان بەو شتە پەنەنە هیه، کە لە بیرو
 باوەری نیسلامدا باسی لی کراوە، وەک باوەر بە پەرەردگاری نادیارو
 نیشانی کانیو، باوەر بە فریشتەو پیغەمبەرانو روژی دوا یی و بەهەشتو
 دۆزەخ، چونکە ئێمە ئەمانە مان نەدیون، بەلام لە نەدیوی لە سەر
 فەرماشتی ئایین بروایان پی دەکەین، لە سنووری جیهانی ماددەو شتە
 بینراوەکاندا خۆمان قەتیس ناکەین.

﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ و. لەهەمان کاتدا نوێژ -کە کۆلەکە ی دینە-
 بە ریکو پیکی ئەنجامی دەدەن.. تاد ﴿وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ لەو مالو
 داراییە ی کە پێمان داو ئە کاتی لی دەردەکەن. سەرەرای ئەو هیش خێرو
 خێراتی تر لە سامانەکانیان دەکەن وەک دەستگیرویی هەژارانو مال
 بەخت کردن لەریگە ی خواداو کۆمەکی کردنی سامانیی بو پیشکەوتنی
 ئابووری ولات. بەمەیش خۆیان لە رژدی چرووکی رزگار دەکەنو دەچنە
 ریزی بەریزی سەخی سروشتانو دلفراوانانو بەرچاو تیران! هەروەها
 ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ ئەوانە ی باوەریان بەو قورئانو نیگایە

هیه که بۆ تۆ نیردراوه ته خواری: ﴿وَمَا أَنزَلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ههروهه
 پروایان بهو کتیبه ئاسمانی یانه هیه که بۆ پیغه مبه ره کانی پیشوو
 نیردراونه خواری، وه کو: صوحوفو ته و پراتو زه بوورو ئینجیل. له ته ک
 نه وه شدا ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يَوْفُونَ﴾ برپای پتهویان به رۆژی دوایی هیه
 ﴿أَوَلَيْكَ عَلَىٰ هٰذِهِ دَلِيلٌ﴾ نمو خودا پیداوانه بهرنامه ی ژیا نیان به
 تیگه یشتن و پیگه یشتنی ریبازی یهزدانی دامه زراوه و ریگای راستیان
 گرتۆ ته بهرو ﴿وَأَوَلَيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه وانه، به لای هه ره ئه وانه
 له ناخۆشی رۆژی دوایی رزگاریان بووه و ره زامه ندی خودایان به ده ست
 هیناوه، ئه وه ی مبه ستیان بووه ده ستیان که وتوو ئه وه ی لای ترساون
 لای قوتار بوون...

له م نایه ته پیرۆزانه دا ئه م دوو شته باس کراوه: - بناغه و دیوار -
 بناغه که بریتی به له پروا و نوێژکردن و مال به خشین، دیواره کهش بریتی به
 له په پیره و کردنی قورئان، کۆی هه مووشیان ده بیته خۆپاراستن (التقوی).
 دوور نیه مبه ست له م قسه یه ئه مه ی خواره وه بی.. بیگومان خه لکیکی
 زۆر له م پیکه وه به ستنه بی ئاگان، بۆره باوه پیکیان به قورئان هیه، به
 نیوه ناچلی نوێژ ده که نو به نا به دلی زه کاتو مه کات ده ده ن، ئیتر خۆیان
 به ته قواکارو خۆپاریز ده زانن، گهرچی له فەرمانه کانی تری قورئان ته واه
 بی ئاگان.

ره وشتی کافران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
 أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

دوای نه وهی پهره ردگار باسی پروا دارانی کردو ره وشته کانیانی روون کرده وهو ناکامی کرده وهو کانیان - که رزگار بوونیانه له تهنگو چه له مهی روژی دوایی - دیاری کرد . ثم جاره هاته سهر باسی نهو بی پروایانهی که هیچ پهندهو ناموژگاری په ک کاریان تی ناکا! فهرمووی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
له راستیدا نهو کافرو بی پروایانهی سهر بو هق دانانه وینن زور باش ده زان که پیغه مبهرایه تی تو راستو دروسته، وه قورئان ههقه، به لام به نه نقه ست گوئی خوئیانی لی که ده کهن وه چاوی لی ده قوچینن، یان ههول نادهن راستییان بو ده رکه وی خو له هه موو شتیگ گیل ده کهن، به دل گوئی بو بانگه وازی هق ناگرن، وه به چاوی وردینی به وه ته ماشای شت ناکهن!! نهو خوا نه ناسانه: یه کسانه لایان؛ چ بیانترسینی چ نه یانترسینی باوه رت پی ناکهن، تیمان به پیغه مبهرایه تیت ناهینن!! پرسیاریک دیته پیشه وهو ده لی: دهی که وایی چ پیویست ده کا پیغه مبهر ﴿خوئیان پیوه ماندوو بکاو ترسیان بخاته بهر، له کاتیکدا نه وانه له عیلمی خودادا به کافری ده میننه وهو پروا ناهینن؟

له وه لامدا ده لیتین: بو خاتری نه وهی له روژی قیامتدا به هانه یان نه مینن، سهره رای نه وهیش بانگه وازی نیسلام گشتی بهو رووی له هه مووانه، دیاریشه که پیغه مبهریش ﴿له سهر ثم نه رک کیشانهو زه حمه تی راگه یاندنه پاداشتی گه وره وهرده گری ﴿ختم الله علی قلوبهم وعلی سمعهم وعلی ابصارهم غشاوة﴾ پهره ردگار موری ناوه به دلیانه وه چاوی دلیان کویر بووه، وه ک پینج ههسته یان له کارکه و تیبی وایه، ده لی گویچکه یان ناخندراوه، وه چاویان په ردهی له سهره . بویه له گومرایی خوئیاندا سهرگه ردانن! ﴿ولهم عذاب عظیم﴾ نه وانه سزای گه وریان بو ناماده کراوه.

رہوشتی دوورووہکان

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

﴿۹﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

يَكْذِبُونَ ﴿۱۰﴾

دوای ئەوێ کە باسی موسولمانو خوانەناسەکانی کرد ئەمجار دیتە
سەر باسی دوو رووہکان (منافقین) و دەفەر موی:

﴿ومن الناس من يقول آمنا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين﴾
خەلکانی وایش هەن بە دەم دەلێن: ئێمە موسولمانین و پروامان بە خوداو
بە پوژی دوایی هەیە، بەلام ئەوانە درۆ دەکەن ئەوانە موسولمان نین،
بەلکوو بە درۆ خۆیان بردۆتە ریزی موسولمانانە و هەتا نوێژکردن و
هاموشۆی مزگەوت و ئەمانەیان بۆ خودا نییە و بۆ روالەتە، ئەگینا
ئەوێندە ساختەچی و فیلبازی و نارەوایی یان ئەوێندە کرد، ئەوێندە کاری
نەگونجاو و دوور لە ئایینیان ئەنجام ئەدەدا، جاریکت لەخراپە دەگەرێنەو،
ئەوێتە هەرچی لە دەستیان بێ لەخراپە کاری بە دزییەو ئەنجامی دەدەن،
و هەکو خۆرکە لە ناو موسولماناندا کتە دەکەن، ئەگەر بە روالەت هاتو
چۆی مزگەوت بکەن، یان نوێژ بکەن، یا یارمەتی هەژار بدەن یا ئامادە ی
غەزا ببەن، ئەوێ بۆ شوێنە و نێیە ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە
خەیاڵی خۆیان فیل لە پێغەمبەری خوداو موسولمانان دەکەن و ئەوان هەل
دەخەلەتێنن بۆیە و دەکەن تا کوشتن و گرتن و سەرانی لێ وەرگرتن لە
خۆیان دوور بخەنەو، بەشە غەنیمەت و تالانی بۆ خۆیان وەرگیرن و
ناگاداری نەینێ کۆمەلگای موسولمانان ببین و بیگەیهننە کافرەکان !

دهی با وانه زانن که له کاره چه په له که یان دا سه رکه وتوونو خوداو پیغه مبهری خودا ﴿ ١١ 〉 ناگاداری کرداره کانیا نین! به لکو خودای مه زنی زانا ناگاداری هممو خه یالو خه تهره و بیرو بۆچوونو کرداری کیانه، ههر فیللیک بکه ن پئی ده زاندری ﴿ ١٢ 〉 و ما یخدعون إلا انفسهم ﴿ ١٣ 〉 ههر فرو فیللیک بکه ن به خراپه به سه ر خۆیان دا ده شکیته وه زیانی بۆ خودی خۆیان ده بی، که وایی وه کو فیل له خۆیان بکه ن وایه، چونکه زیانی فیل کردنه که یان ههر بۆ خۆیان ده گه پته و ﴿ ١٤ 〉 و ما یشعرون ﴿ ١٥ 〉 نه وان له بهر زیده گومرایی و سه ر گهردانی و رۆچوونیان له بهدکاری دا ههست بهو زیان له خو که وتنه ناکه نو ههر ده لئی بی ههستن!! چونکه نه وان ﴿ ١٦ 〉 فی قلوبهم مرض ﴿ ١٧ 〉 له دل و دهروونیان دا، نه خۆشی و دووروویی و فیلبازی ههیه، ناتوانن، یان نایانه وی هه قو راستی بزانی و شوینی بکه ن، وه کو چۆن جهسته ی نه خۆش ناتوانی وه کو پیویست کار و باری خۆی نه نجام بدا، دلی نه و دوورووانه ش ناوا له کار که وتوه، نه مجا بۆ زیاده بهد به ختی و چاره رهشیان ﴿ ١٨ 〉 فزادهم الله مرضا ﴿ ١٩ 〉 پهروه ردگار نه خۆشی دل و دهروونیانی بۆ دوچه ندانه و چه ند چه ندانه کردونه وه تا به ته وای له قورای گومرایی دا سه رنگون ببن و ﴿ ٢٠ 〉 و لهم عذاب الیم ﴿ ٢١ 〉 بۆ نه وان ههیه سزایه کی سه ختی به ئیش ﴿ ٢٢ 〉 بما کانوا یكذبون ﴿ ٢٣ 〉 به هوی نه وه که درۆ و دوورووییان له گه ل پیغه مبهرو موسولمانان دا کردوه.

رهوشتی دوورووه کان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿ ١١ 〉
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿ ١٢ 〉 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ عَامِنُوا
 كَمَا عَامِنُ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا عَامِنُ السُّفَهَاءُ ﴿ ١٣ 〉 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
 وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ١٤ 〉

خویندەری موسولمان! لەو سێ نایه تەهی پێشوو دا حەقیقەتە و چۆنەتی
 دووروویی (النفاق) مان بۆ روون بوو، نەمجارە سێ نمونە لە قسە و
 هەلویستی دووروو هەکانمان بۆ دیاری دەکا و دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تَفْسُدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ئەگەر بە و دوورووانە
 بگوترێ: ئاشووبو ئاژاوا! لەناو ولاتدا بەرپا مەکەنو واز لە خراپەکاری
 بێنن، هەر بەو هەندە ناوەستن کە بڵێن: ئێمە ئاشوب ناگیرین و خراپەکار
 نیین، بە لکو زۆر بێ شەرمانە دەم درێژری دەکەنو دەلێن: ﴿إِنَّمَا نَحْنُ
 مُصْلِحُونَ﴾ ئێمە ئیشو کارمان هەر ریکخستن و ئیصلاحی کۆمەڵە، کە
 هاموشۆی ناموسولمانانیش دەکەین بە مەبەستی زەمانە سازو
 دیبلۆماسیە. ئاشکراشە ئەوانە ئاشوب دەگیرن و خوشیان بە دلسۆزو
 ریکخەرو موصلیح دەزانن لە هەموو چەرخ و دەوریکدا زۆرو زبەندەن!!
 هەرکاتێ تەرازووی دلسۆزی ئیخلاص لاسەنگ بوو هەموو کارو باریک
 تیک دەچی و دنیا دەبیتە کانی ئاشووب، ئەوانە ئیخلاص و دلسۆزیان
 لە سروشتدا نیە بۆ پەرورەدگاریان، هەرگیز هەست بە خراپەکاری خوێان
 ناکەن، بۆیە پەرورەدگار بەو شیوە بۆ چوونە کەیان رەت دەکاتەو.
 دەفەرموێ: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ﴾ ئاگادار بن و
 بزانی! بێگومان ئەوان ئیشو کاریان، هەلسو کەوتیان، هەر خراپەکاری
 بەرپاکردنی ئاشووبو گیرەو کێشە و فیتنەیی و تیکدانی ریزەکانی کۆمەڵی
 موسولمانانە! کەچی لە گەڵ ئەو هەشدا بەلای ناخێریان پێیان وایە
 کردارەکانیان باشن. چونکە ئەوانە هەستیان نیە و شعور ناکەن.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾ ئەگەر ئێتر کەسانیک بۆ خودا
 ئامۆژگاریان بکەنو بیانەوێ راستییان بۆ دەرێخەنو پێیان بڵێن: دە
 ئێوەش وەکو ئەو خەلکە هۆشمەندە خودا پێداوانە موسولمان ببن و ئیمان
 بێنن، توورە دەبنو بە شیوەیەکی گالته ئامیز ﴿قَالُوا أَنْتُمْ كَمَا آمَنَ
 السُّفَهَاءُ﴾ دەلێن: ئێمە چۆن موسولمان دەبینو دەچینه ریزی ئەو بێ

عقل و نه فامانه وه؟! چۆن ئیمه شتی وا ده کهین؟! ئیتر پهروه ردگار له جیاتى موسولمانان وه لامى دایه وه وه فرمووی: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ﴾ ناگادار بنو بزائن بنگومان هر نه وان بئ عقل و کورت بین و نه فامن، ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام بئ عقل و گه و جی به تیه کهیان له وه دایه که به خویان نازانو ههست به گومرایی خویان ناکهن!!

ره وشتی دوورو وه کان

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

ره وشتیکی ناشیرین تریان ههیه که لووت به رزی و خو به زل زانین خود په سه ندی په به سهر ناده میزاددا به گشتی، بۆ نه وهی پله و پایه ی کرپه کال بۆ خویان پهیدا بکه نو له پیش چاوی خه لکی خویان به هه لبرێر پیشان بدن.

بینگومان له هیچ چاخ و سه رده می کدا وه کو ئهم سه رده مه ی ئیمه - که کوتایی چه رخی بیسته مه - دووروو خو به زل زان پهیدا نه بوون، نه وه تا ده بینن ملهورانی دووروو گالتیه به موسولمانان ده کهن، به بئ عقل و نه فام و کۆنه په رستو بیر ته سکتو وشک ناویان ده به نو له هه موو کهس زیاتر بئ ریزیان له گه لدا ده کهن، له کۆرو کۆبونه وه تاییه تیه کهاندا به تانوت لیدانو به خراپه باس کردنی نه وان کات به سه رده بهن ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا﴾ دوو پروویه کهیان له وه دایه: کاتی ده گهن به موسولمانه کان - له بهر ناچاری و به درۆ ده لێن: ئیمه موسولمانین و هاو به شی خو شی و ناخو شیتانین ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ﴾ به لام کاتی

له گەر ههوادارو مامۆستا شهیتان ئاساگانیاندا کۆده بنهوه و سهر ههکن به
یه کا ﴿قَالُوا: إنا معکم﴾ ده لێن: ئیمه بهدل له گهل ئیوه یزو ههر له سهر
بیروباوه پری ئیوه یزو ههر ههلو یستی ئیوه مان ههیه، که تیکه لاوی و
هاموشوی موسولمانه کان ده کهین، ئهو بۆ کات به سه ربردنه، بۆیه
ده چینه ناویانه وه بۆ ئه وهی ریزه کانیان تیک دهین. چى نهینى و پیلانو
نه خشه یان ههیه دژی ئیمه لێیان بدزین و پوچه لی بکهینه وه ﴿إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ﴾ ئیشی ئیمه ده ر حهق به وان ههر گالته کردنه پیلانو
هیچی تر!!

بێگومان له هیچ کاتیکدا وه کونهم سهرده مهی ئیمه که کۆتایی
چه رخی بیسته مه ئهم جوړه گرۆهانه پهیدانه بوون! چونکه بۆ ئهم مه بهسته
له هه مو شوینیک دامو ده زگای کوفرو ئیلحادو کۆرو کۆمه لی ماسۆنی و
حیزبو ریکخراوی عیلمانی و خوانه ناسی و ده زگای خیانه تکارو جه معیاتی
بێ دین و کۆمه لو گرۆهی بێ وێژدانو دژ به ئیسلامو گومراکار ده بینین،
زۆر له رۆله کانی موسولمانان به روالهت خۆیان به موسولمان ده زانن و
ته سکه ره که یان لی نووسراوه موسولمانه به لام تیکۆشانو هه ولو
ته قه لایان بۆ به رژه وه ندی ئهو دامو ده زگایانه یه وه هه میشه بۆ روو خاندنی
ئیسلا م لاواز بوونی بیروباوه پری موسولمانان تی ده کۆشن، به لام با
دلنیا بین که خوا گه وره یه و ناگاداری کاروباریانه ههر ئه ویش چاودیری
موسولمانانه و به رگریان لی ده کاو تۆله له و زۆله موسولمانانه ده ستینی
﴿اللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ ئهمه دلنیا کردنه بۆ
موسولمانانو هه ره شه کردنه له و دوور و وان. واته: په روه ردگار بۆ خوی
سزای ئهو گالته کردنه یان ده داته وه، تۆله ی ئهم فرتو فیله و
دوور و بییه یان لی ده کاته وه به لام جاری جله ویان بۆ شل ده کاو نیعمه و
به خششیان بۆ زیاد ده کا، بۆ ئه وهی زیاتر له گومراییی و سهر لی شیواوی
خۆیان دا نقووم بین و به ته واوی چاوی دل و چاوی سه ریان کۆیر بێ و هیچ

شتییک بەراستی نەبینن! بەراستی ئەمانە چارەڕەشنو دووارۆژیککی سامناک چاوەروانیانە ﴿أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين﴾ ئەو دوو رووانە لەجیاتى ئەوێ ریبازی هەقو راستى هەلبژیرن ریبازی گومرایی و سەر لی شپیانان پەسەند کردووە، واتە: بیروباوەری حەقیان گۆپیوەتەو بە گومرایی یەک کە کافرێ بە! جا یەکسانە کە سێک موسولمان بووبی و هەلگەرایتەو، یان هەر لە سەرەتادا لەجیاتى نووری نیمان تاریکایی کوفری هەلبژاردبێ! بێگومان لەم سەودایەدا قازانجیان نەکردووە و کردووە کەیان شارەزایی و هۆشەندى تیدا بەکار نەهاتووە.

قەتادە، فەرموویەتی: سۆیندم بە خوا لێم روونو ناشکرایە کە ئەمانە لەناو نووری نیمانەو چوونەتە ناو تاریکایی کوفرو گومرایی، یەکیەتی و براپەتیان گۆپیوەتەو بە پەرتەوازە بوون، ناسایشو کارمەرانیان گۆپیوەتەو بە ترسو لەرزو سوننەت بە پیدەت: دەى ئەوانە چییان دەست دەکەوێ لە کارو بارو کالای دنیایی بە دەستیان بکەوێ، ئەوان هەر خەسارەتمەندن!!

ئەمجار دواى ئەم روونکردنەو یە دەربارەى چۆنیەتى دوورووەکان دواى ئەوێ پەرەردگار چەند نمونە یەکی لە گوشتار هەلۆیستیان هینایەو، بە جۆریک پیناسەى کردن کە بتوانین بیان ناسین، دوو سەر گورشتەى پەند نامیزیان بۆ دیاری دەکاو تیشک دەخاتە سەر هەلسو کەوتیان بە جۆریک دەتوانین بە تەواوی چۆنیەتى دوورووەکان بزانیو شپو و روخساریان بناسین سەرگورشتەى یەکەم بۆ کۆمەلیک لەو دوو رووانەى کە لەو پێش موسولمان بوونو هەلگەراونەتەو و بوونە دوورووی تەواو.

سەرگورشتەى دووهم بۆ ئەو دوورووانەى کە هیشتا دوودلن و لەراوکیانە.. کۆمەلى یەکەم گومرابوونو تازە هیواى گەرانەو هیان بۆ

ژیر روشنایی نوری ئیمان برپاوه، بەلام کۆمەلی دووهم هیشتا هیواپراو نەبوون.

هەندێ رافە کەرانی قورئان (مفسرین) پێیان وایه هەردوو سەرگورشته که بۆ یەك کۆمەلی دوورپوون، بەلام هەلەیه.

چەند نموونە یەکی دوورپووه‌كان

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ بُكْمٌ عُمٌّ قَهْمٌ لَا يُرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِىْٓ عَآذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْاْ فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُواْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

«مثله‌م کمثل الذی استوقد نارا فلما أضاءت ما حوله» ﴿ ۱۷ 》 حالو سەرگورشتەى ئەم دوورپووانە لەو هەدا که لەجیاتى نوورى ئیمان گومرايیان کړپوه، لەدواى راست بینى و حق زانینیشیان خوێان کوێرکردووه، وه‌کو سەرگورشتەى که‌سیک وایه که له شه‌وه زه‌نگیکى تاریکدا ئاگریک بکاته‌وه جا که ناگره‌که بلیسه‌ى به‌رز ده‌بیته‌وه و رووناکایی ده‌دا به‌ ده‌وروبه‌رو له‌ هەر چوار لای خو‌ی شت ده‌بینى له‌نکاویک ئاگره‌که بکوژیته‌وه و کابرا بکه‌ویته‌ ناو شه‌وه‌زهنگه‌وه و هیچ شتی‌ک لهم لاو له‌ولای خو‌ی نه‌بینى و به‌هیچ لایه‌کدا نه‌توانى هه‌نگاو بنى، له‌گه‌ل ئەوه‌شا که‌ر بى و هیچ نه‌یسی لال بى و قسه‌ى بۆ نه‌کړى. کوێرو کوتر بى به‌ جوړیک که

روونا کیش هه بی هیچ نه بینئ له بهر نهو. ناتوانئ بگه پته وه سه ره حالی پیشووی. حالی دوو پرووه کانیش بهو جو ره یه چونکه نه وانیش له باتی هیدایه تو نووری ئیمان گومرایی و سه رلی شیواویان هه لباردو رلی تییک چوونیان له لا باشتربووه له شاره زایی و چوونه سه ره ریگای هه قو راستی!!

له م لیک چواندنه دا نه وه مان بو دهرده کهوئ نه م جو ره دوو پرووانه له سه ره تادا پروادارو موسولمان بوونو دواپی گومراو کافر بوون. ئیمامی رازی ده فره موئ! ته شیبهو لیک چواندنه که له و په ری راستی و دروستی دایه چونکه نه وانه به موسولمان بوونیان له سه ره تادا نوورو روونا کایی ئیمانیان به ده ست هیناوه، دواپی به مونا فیک بوونو پاشگه زبوونه و هیان که وتوونه ته ناو سه ره لئ شیواوییه کی گه وره وه، ناشکرا شه هیچ سه ره لئ شیواوییه ک له سه ره لئ شیواوی له دین دا سامنا کتر نیه.

به لئ ﴿ذهب الله بنورهم﴾ په روه ردگار نهو نووری ئیمانه ی که به هویه وه. هه موو شتییک وه کوو خوئ ده بیندرئ لئ کوزاندنه وه و ﴿وترکهم في ظلمات﴾ له قورو لیه ی گومانو کوفرو دوو پروویی دا ده یان هیلته وه. ﴿لا یبصرون﴾ شاره زای ریگای راستو حق نابن، ریبازی خیرو چاکه نادۆزنه وه له گه ل نه وه شدا ﴿صم﴾ که رو کوندنو قسه ی خیرو به سوود نایستن ﴿بکم﴾ لاله په ته نو قسه ی چاکو سوود به خشیان بوو ناکرئ ﴿عمی﴾ کویرو کوترن حقو راستی نایستن چاوی دلشیان هه ره کویره وه له گومرایی دان ﴿فهم لا یرجعون﴾ له بهر نهو ناتوانن بگه پینه وه سه ره نهو حالو چۆنیه ته ی که له وه پیش له سه ره ی بوونو نهو حاله ی که هه یان بوو پیش نهو هی هیدایه تو نووری ئیمان بفرۆشن به گومرایی و سه ره لئ شیواوی تازه ناتوانن بگه پینه وه سه ره ی.

خوینه ره هیژا نه م سه ره گورشته و چۆنیه ته ناوینه یه کی بالا نومایه بوو زوربه ی زۆری رۆله موسولمانه کانی سه ره هه مان، نه وه تا نهو رۆلانه مان

دوای ئەو هی که روژگارێکی دوورو درێژیان له خودا پەرستی دا به سەر
 بردوو ه سەرلی شتیاوو گالته به رابوردووی خۆیان ده کهن، روژانه تاوان
 له سەر تاوان نه نجام ده دەن، په نده کهش ئەو ده گهیه تی که هەر مرۆڤیک
 شته کانو رووداوه کان به دورینی ئیسلام نه بینی و له روانگی نایینه وه
 سهیری نه کا دوو رووه، چونکه شته کان به نووری خودا نابینی، هه قانقو
 چۆنیه تی شته کانی وه کو پتویست بۆ روون نابیته وه. ئەمه سەرگورشته و
 په ندی یه کهم بوو نه مچار دوای ئەو هاته سه رباسی سەرگورشته ی
 (مه ته لی ای دووهم ده فهرموی: ﴿وَكَصِيبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظِلْمَاتٌ
 وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذِرُ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
 مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ، يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ
 وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ .

له م نایه تانه دا حالو چۆنیه تی جوړی دووهمی دووروو ناپاکان ده خاته
 روو ده فهرموی: حالو چۆنیه تیه که یان وه کو که سانیک وایه که
 له ده شتیکی کاکی به کاکی دا له شه وه زهنگینکی نه نگوسته چاودا بارانیک
 لیان دابکا به هۆی پری هه وه کهو زۆری بارانه کهو نه وه نده ی تر
 تاریکایی یه که زۆتر بی، نه مجا ناله و گرمه گرمی هه ورو شریخو به رقو
 بریقو چه خماخه ی هه وه کان نه وه نده ی تر جه وه که سامناک بکه نو بکه ونه
 ناو ترسو بیمیکی زۆره وه هیچی که یان ده سه لات نه مینتی جگه له وه که
 قامکیان بخه نه ناو گوێچکه یانه وه له ترسی مردن دوو گوێیان به اخن!
 به لام کوا ئەو چاریان ده کا؟ چۆن له ده ست ده سه لاتتی خودا رزگاریان
 ده بی؟ خودا له هه موو لایه کهو ده وه ی داوون، نزیکه بریسه که ی
 چه خماخه ی هه وه که چاویان به ری، هه رکاتی چه خماخه که ده ورو به ری بۆ
 رووناک کردنه وه هه نگاو هه لدینن که رووناکایی یه که کو تایی دی
 راده و هه ستو نازانن بۆ کوئی برۆن، چاوه ری ترووسکه یه کی ترن!! خو نه گهر

خودا بیویستایه هیژی بینستنی گویچکه یانز نووری دیتنیانی لی
دهستانده وه که پرو کویر ده بوونو به لام خودا نه وه یان له گهل ناکا بو نه وه ی
زیاتر له وترسو بیمدها بمیننه وه بیگومان خودا به سهر هه موو شتی کدا
به تواناو به دهسته لاتنه چی بوو و چونی بوئ ناوا نه نجامی ده دا !!

لهم سهر گورشته‌دا ته‌شبییهی نایینی نیسلام کراو. به باران له‌وده‌دا که
چۆن باران زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌و. نایینیش دل وده‌روون زیندوو ده‌کاته‌و..
شکو گومانی ناو دلی نهم ناپاکانه‌ش ته‌شبییه کراوه به تاریکایی،
هه‌ره‌شه‌و ترساندنی نایینیش شوبه‌یندرا. به شریخ و هوری هه‌ور، نه‌و
تروسکایی به ئیمانه‌ی که له‌دلیان دایه به رووناکایی بریسکه‌ی هه‌ور. نه‌و
ترسو دله خورپه‌ی که تووشیان ده‌بی، ته‌شبییه کراو. به چه‌خماخه‌و
کاربگه‌ری هه‌ور. بریسکه‌که.

فهرمان به یه کتایه رستی و هوکاره داخوایه کانی

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

ئەمجار پاشا ئوۋى پەررگار لەسەرەتاي سوورەتەكەدا كۆملە
بەرپرسيارەكانى باس كردن - موسولمانانو كافرو دورووو - يەكە يەكە
رەشتو هەلسو كەوتو چۆنيەتى روون كردنەو جارێكى تر بانگەوازي
خۆي ناراستەي كۆملەي ئادەمیزاد بە گشتی كرەو . بەچەند ئايەتيك
بانگی كردنەو بو پەرستنو بيهك ناسيني خودا، بەلگەي راستو
دروستی بو هینانەو، لە چۆنیەتی بەریوەبردنو دروستکردنی بوونەو
چەند بەلگەیهکی بەرچاوی هینانەو . مژدەیدا بهوانەي کە بهپیر

بانگه وازه که یه وه دینو نهو خوشی و خوشبه ختی یه کی بوی ئاماده کردوون
بوی روونکردنه وه نه مجار هوئی سهره کی گومرپابوونی گومرپایانو کافرو
دوو رووه کانی دیاری کردو به لگهی له سهر هینانه وه و فهرمووی :

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ﴾ ، نهی گرۆهی ئاده میزاد! خوا به رستی خودای خۆتان بکهن،
یه کتابه رستی نهو بکهن، مافی خودایه تی بده نیو به ته وای گهردن که چی
نهو بسن، نهو خودایه ی ئیوه و گرۆهانی ئاده میزادی پیش ئیوه ی له
نه بوونه وه هینا وه ته روانگهی بوونه وه! بهو شیوه و روخساره نه نداهو
هوکاری ژبانی بو ره خساندون بو نهو ی ئیوه ش له پاداشتی نهو هدا
ته قوای بکهنو بی به رستن و خۆتان له سزای به ئیشی سه ره پیچی کردنی
بپاریزن، چونکه نهو شیایو په رستشو به ندایه تی بو کردنه، به دیهینه ری
خۆتانو باوکتو با پیراتتانه ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَاشًا﴾ خودایه کی
وه هایه زهوی بو ئیوه کردوه به جیگای دانیشتنو نووستن و هه سانه وه، به
رواله ت نه م زهوی یه ی بو ئیوه وه ک فهرش راخستوه ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ له
ژوورتانه وه ئاسمانی کردوه به سه رقابه یه کی گه و ره وه لاشی کی پانو
پور، یان ئاسمانی کردوه به کو شکو باله خانه یه کی گه و ره، واته: وه کو
چون کو شک پیک ده هیندری له چهند کمره سه یه کی جیا جیا و به هوئی چهند
شتیکه وه به یه که وه ده به سترین ناواش ئاسمان پیک هینرا وه له مانگو
روژو نه ستیره کانی تر.. جا هه رچه ند ه نهو نه ستیرانه لیک دوورن، به لام
به هوئی هیزی کیشنده یه کی تایبه تی به یه که وه به ستراون، هه چیان
له ته وه ره ی خویان لانه دن ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له هه و ره بارانی
باراندوه ده یبارینی ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ به هوئی نهو
بارانه وه له زهوی به رو بووم میوه ی بو ئیوه ده ره هینا وه کردو یه تی به
بژیوی ئیوه، نهو هه ده بیته هوئی نهو که ئیوه نهو په و ره دگاره بناسنو
بی به رستن و به تاقه خودای بزائن! که وایی ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا﴾ ئیوه

هیچ هاوه لئو هاوبه شیک بۆ ئه و زاته بیچونه دیاری مه که نو که س به هاوشانی ئه و مه زانن ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئیوه بۆ خۆتان ئه وه ده زانن که ئه و که سه ی ده یکه ن به هاوه لی خودا نه هیچی پی دروست ده کری وه نه ده توانی رزق و رژی به که س بدا .

ته جه ده ا کردن له بی پروایان به بتوانن نموونه ی کورت

ترین سووره نسی قورئان به خه نه ر

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

ئه مجار دوا ی ئه وه ی زاتی خۆی پی ناساندن له روانگه ی دیاره ی دروستکردن و چاودیری کردنه وه به جوریک که تاکو ته نیایی خودایه تی خۆی چه سپاندو هاوبه ش دانانی بۆ خودا پوچه ل کرده وه به ندایه تی کردن و په رستشی بۆ خودا جه خت کرده وه ، ئه مجار هاته سه ر به لگه هینانه وه بانگه وازی کردن بۆ چه سپاندنی راستی و دروستی په یامه که ی پیغه مبه رو ئه و به لگانه ی که سه ر ناسایی قورئان ده سه له بینن ، به جوریک که پیوسته بیکه ین به چرای ریگای ژیا نمانو په پره ی فه رمانه کانی بکه ین ، بۆ ئه وه ی ره وشتی ته قواکاری به ده ست بینن ، هه رموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾ ئه گه ر ئیوه له شکو گومان دان له باره ی ئه و قورئانه وه که به پی پی پیوست وه جبه وه جبه نارد ومانه ته خوارئ بۆ سه ر به نده ی به ریزمان (محمد) و پیتان وایه کتییکی ناسایی به و سه ر ناسا نه ، ده ئیوه بتوانن به نه ندازه ی سو په تیکی وه کو ئه و بینن ته نانه ت ئه گه ر کورت ترین سووره تیش بی!! ئه وه تا ئیمه ئه م

قورئانه مان هەر لهو پیتانه پیک هیناوه که ئیوه ئاخاوتنی پێ دهکهن، ده ئیوهش بتوانن لهو پیتانه کورته سووره تیککی وهکو هی ئهم قورئانه بخهنه روو، ﴿وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بانگی ههوادارانێ خۆشتان بکهن ناماده بن شایهتیتان بۆ بدهن بیکگومان پهروهردگار شایهدی بۆ بهندهی خۆشهویستی خۆی داوه و جهختی لهسهر راستی بانگهوازییه کهی کردوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر راست دهکهنو خاوهنی قسهی خۆتان..

بهڵێ ئهم تهحهدايه به سههرینی پیغه مبهرو دواي له دونیا ده رچونیشی تا ئیستاشو به لکو ههتا ههتایه بهردهوامه و به لگهیه کی به هیزه لهسهر راستی و حق ئاسای قورئان !! ههتا ئیستا ئهم پهراوه به ئاشکرا جیاوازی له گهڵ ئاخاوتنی ئاده میزادا هیه و ههرواش ده مینیته وه !! چونکه له توانای ئاده میزادا نه بو. نووسراویکی ئاوا بخاته روو !! له تواناشی دا نابێ، نهی ئه وه نیه پهروهردگار به راشکاوی ده فهرموی!

﴿إِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ جا ئەگەر نه تانتوانی و ناشتوانن که به ته ندازهی کورته سووره تیکیشی بخهنه روو ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ خۆ بیاریزن لهو ئاگره کی سوتهمه نییه کهی ئاده میزادو به ردی گوگرده که زوو داده گیرسی و درهنگ خامۆش ده بسی و بۆگه نی ناخۆشیشی لی دێ و وه کو موغناتیسش به جهسته وه ده نووسی و له هه موو روویه که و. زید. ئیش و ئازار ده گه یه نی و ناماده کراوه بۆ خوانه ناسانو گومرایان!

لهم نایه ته وه وهرده گیرێ که به هه شتو دۆزه خ ئیستا هه نو دروست کراونو ناماده ن.. گهرچی برێ له زاناکان ده فهرموون: هیشتا دروست نه کراون.

به لئی نهم ته حه دایه ی قورئان بۆ عه ره به کانی نهو سه رده مهو بۆ هه موو مرؤقایه تی به گشتی لهو کاته وهو تا ئیستاو له مهو دواش هه تا هه تایه شتیکی سه ر سوپهینه ره و دلنیا بوو نیش له وه که کهس ناتوانی به رامبه ری بکا سه رسوپهینه رتره ! خو نه گه ر عه ره به کان له توانایاندا ببوایه نهو ته حه دایه به درؤ بخه نه وه هه رگیز بی ذه نگ نه ده بو نو ساته وه ختیکیش نهم سه رشو ری به یان قبول نه ده کرد ! که و ابوو چه سپاندنی قورئان به وه که ده فهرمو ی : ﴿لَنْ تَعْلَمَوا﴾ ناتوان نموونه ی سووره تیکی نهم قورئانه بینن !! رۆژگاریش چه سپاندی که ناتوان ! نا نه مه بۆ خو ی گه وره ترین موعجیزه ی قورئانه و به هیزترین به لگه یه که قورئان ناخاوتنی پهروه ردگار و شاکاری دهستی قودره ته و له توانای ناده میزاد به ده ره ^۱.

پاداشتی خاوهن باوه رانی کردهار باش

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾

نه مجار دوا ی نه وه ی پهروه ردگار لهو نایه تانه ی پیشوودا ریبازی خودا په رستی روون کر ه وه به لگه ی له سه ر پیویستی نهو خودا په رستی به هینایه وه نه وه شی چه سپاند که نهم قورئانه که لامی پهروه ردگار و شاکاری زاتی بیچونه و دیاری خو یه تی بۆ مرؤقایه تی، هه ره شه ی ترسناکیشی له خوانه ناسان کردو ترساندن ی له ناگری دۆزه خ، وه ک نه وه « بلی ی ناده میزاد هیچ بیانویکی بۆ نه مایه وه که بروانه کاو ئیمان نه هین ی و

^۱ هه رکسی ده مو ی زیاتر له م باره وه قوول ببیته وه با سهیری پوخته ی نایینی نیسلام به رگی به کم بکا له باسی قورئان داوا ی به رامبه ری ده کا...هتد.

کرده وەوی باش ئەنجام نەدا، بۆیە پەرەردگار رووی خیطاب دەکاتە پیتغەمبەر و ﴿فەرمانی پێ دەکا کە مزگینسی بدا بە برۆاداران و کردارچاکانو دەفەرموی: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مزگینسی بدە بەو کەسانە ی برۆایان بە شتە پەنامەکیەکان (غەیبی بەکان) هەیه، برۆایان بەو قورئانە هیناوە کە بۆ (محمد) نێردراوەتە خواری و هەروا ئەو نامە ئاسمانی یانە ی کە لەو پیتش بۆ پیتغەمبەرەکانی تر نێردراون و برۆایان بە روژی دوایی هەیه، ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وێرای ئەوەش کردە وەوی چاک ئەنجام دەدەن لە نوێژکردن و مال بەخشین سستی ناکەن و بەگۆڕە ی قورئان و حەدیث نەمرکەکانی خۆیان جێ بەجێ دەکەن..

عەطفو بەسەر داها تنە وە ی کردە وەوی چاک بۆ سەر ئیمان هینان بەلگەیه لەسەر ئەو کە ئیمان و کردە وەوی چاک دوو شتێ و لێک جیاوازن.. مزگینسی یان بەدەرێ کە ﴿أَن لَّهم جَنَاتٍ﴾ هەیه بۆ ئەوان چەن باخ و باخاتیەک کە لقو پۆی دارەکانیان تێک چڕاوە ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بەژێردارستانی پری ناویاندا جوگەو و جواری زۆر دەکشین.

ئیمامی مەسروق دەفەرموی: چۆمەکانی بەهەشت دەکشین بە بێ ئەو و بەرزو نزمی دروست بکەن!! جوانترین و رازاوەترین باخ و باخاتیش ئەو هیه دارەکانی گەلادار و لقو پۆپ دار بن و سێبەر بکەن و بەژیریاندا چۆم بکشین.. ناوی رەوان نێعمەتیکی گەورە و لەزەتیکی کەم وینەیه دار و سەوزایی هەرچەندە جوان و سەرنج راکیش بن بەلام ئەگەر جوگا ناویان بەژێردا نەڕۆن چا و روشن دل فێنک ناکەن وەو ئارامی بە گیان ناگەیهنن، بۆیە پەرەردگار لەتەک باخ و باخاتدا باسی چۆم جوگاش دەکا!

بۆیە پیتش هەموو خۆشی و جوانی و رازاوەیی بەکی بەهەشت باسی رەوان بوونی رووبارەکانی دەکا ﴿كَلِمَاتٍ رَزَقُوا مِنْ ثَمَرَةِ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِمْ مِثْلَهَا﴾ هەرکاتیکو چەندیکیان بدریتی لەو میوه خۆشانه دەلێن: ئەمە ئەو بوو پیتش تۆزیک پیمانندراو لێمان

خوارد، یان ئەم میوانە هەر ئەو میوه جاتە ی دویایه، ئاوا به و جوړه میوه هاتیان بو دینن له وینه یه کتری به لām تاو بۆنیان عاسمانو ریسمانه.

به کورتی ئەم باخانە ی به ههشت میوه یان هیه، جوړی میوه کانیان له و میوانە ی دویایه، به لām تا خوا حەز دەکا بۆزو بهرامیان له هی دنیا خوشتره. بۆیه میوه کانی له جوړی میوه ی دویانو جوړی تر نین چونکه ئاده میزاد هه موو کات حەزی له و شتیه که خوی پتیه گرتوو. جا نه گهر زیده خوشیه کی تیدا بینی زیاتر حەزی لی ده کاو له زه تی لی ده چیژی و هوگری ده بی ﴿وهم فيها أزواج مطهرة﴾ زیاد له و نازو نیعمه تانهش ژنی پاکو ته میزی بی عه یبو خهوشیان هیه له ناو به ههشتاو له گه لیان راده بیرن ﴿وهم فيها خالدون﴾ ئەو خودا پیداوانه به خویانو هاوسه ره کانیانه وه له به ههشتا له ژبانی هه تا هه تای دانی هه رگیز ئەم خوشی و خوش رابواردنه یان کو تای پی نایه و نابریته وه...

خوینهری هیژا ! له زۆر شوینی قورئاندا باسی به ههشتو خوشیه که ی دۆزه خو ناخوشیه که ی ده کرئ ئیمه ی موسولمان ده بی باوه رمان پتیان هه بی که هه نو ناماده کراون به لām له کوین و چۆن؟ ئەوه خودا بو خوی ده زانی و بهس!

سوودی په نه هینانه وه له قورئاندا بو ئاده میزاد

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾﴾

له سهره تاي سورده ته كه مو: ﴿ذلك الكتاب لا ريب فيه﴾ ثم
 قورثانه بهرزو بئ وينه يه له خوداوه هاتووه هيج شكنو گوماني تيدا
 ني يه، ثم مجار ده فهرموي: ﴿وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة
 من مثله﴾ ئيتر گومرايان ده سته وهستان بوون هيچيان بو نه مايه مو: جگه له
 ره خنه گرتني بئ جي نه بئ: ره خنه يان له پهنده (امثال) هكاني قورثان
 ده گرتو ده يانگوت: خودا چؤن شهرم ناكاه قورثاندا باسي جالجالو كه و
 ميشو له ده كا و ده يان خاته ناو پهنده كانه وه؟ ثم شته پرو پوچانه چين
 باسيان ده كا؟ ده يانگوت: خودا زؤر له وه گهوره تر: كه پهنده به و جو ره
 شتانه به ينيته وه نه مانه شياوي ناخاوتني ره وانبيژي نين: جا بو
 ره تكدننه ويان فهرموي: ﴿ان الله لا يستحي ان يضرب مثلا ما بعوضة
 فما فوقها﴾ خودا شهرم ناكاه به لايه وه نهنگي ني يه كه نمونه و پهنده به
 ميشو له و بچو كتر له ميشو له به ينيته وه، چونكه هه موو شتيك له م
 بونه وه رده دروستكراوي خويته تي بو خوا چ فيلي دروست بكا، وه چ
 ميشو له يي دروست بكا چون يه كه، هيچيان له هيچيان گرانتر ني يه، نه و
 كارسازي موعجيزه يه له دروستكردني فيلدا هه يه له دروست كردني
 ميشو ميشو له شدا هه يه.. ثم مجار مده بست له م پهنده هينانه وه يه
 تيگه ياندني مهردومه و تريك خستنه وه ي ماناي شته كانه له زه نيان،
 روون كردنه وه ي شتي نادياره له چوارچيوه ي شتي بينراودا ﴿فاما الذين
 آمنوا فيعلمون انه الحق من ربهم﴾ نهوانه ي پروادارنو خودا پهرستن ثم
 پهنده هينانه وه يه يان به لاوه راستو حقه، پروا يان قايم ده بي و ده زانن كه
 ثم پهنده هينانه وه يه له لايمن پهروهر دگاريانه وه يه وه ويش قهت كارو
 گرفتاري نابه جي ناكاه ﴿واما الذين كفروا فيقولون ماذا اراد الله بهذا
 مثلا﴾ به لام نهوانه ي كافرو خوانه ناسن ده لين نه وه خوا چ مده ستيكي
 له م پهنده هينانه وه هه يه؟ كه ي ثم شتانه شايسته ي باسكردنن؟
 نه مجار خودا وه لاميان ده داته وه و به شيوه ي هه ره شه پتيان ده فهرموي:

﴿یضل به کثیرا﴾ به لّام په‌ند هینانهو. زۆر کهس گومرا ده‌کاتو سه‌ریان
 لی تیک ددها ﴿ویهدی به کثیرا﴾ زۆر کهسی تریشی پی ده‌خاته سه‌ر
 ریبازی راستو خوابه‌رستی، واته: خودا زۆرجار به‌نده‌کانی خوئی تاقي
 ده‌کاته‌وه به خوئی و ناخوئی، جا ناده‌میزادی وا هه‌یه که خودا تووشی
 خوئیه‌کی ده‌کا له خوئی ناگۆڕۆ زیاتریش ستایشو سوپاس گوزاری خودا
 ده‌کات، نه‌رکی سه‌رشانی خوئی به‌رانبه‌ر به خوداو به‌نده‌کانی به‌رپیکو
 پیکي نه‌نجام ددها، نی واش هه‌یه خوئی له خوئی ده‌گۆڕۆ یاخی ده‌بیو
 هه‌رکه تۆزیک باری نابوری، یان ته‌ندورستی به‌ره‌و پیش چوو، ئیتر شا به
 سه‌پانی خوئی نازانی و له‌خودا هه‌لده‌گه‌رپته‌وه، یان به‌ پیچه‌وانه‌وه
 ناده‌میزادی وا هه‌یه که تووشی به‌لاو موسیبه‌تیک دئ خۆراگرو به‌ سه‌برو
 ته‌حه‌مول ده‌بی ناشکوری نا‌کا پی وایه نه‌و. تا‌قیکردنه‌وه‌یه و پله‌ی
 به‌هه‌شتی پی زیاد ده‌کا، هی واش هه‌یه که تووشی ناخوئی به‌ک ده‌بی
 ئیتر دونیای له‌به‌ر چاو تاریک ده‌بیو ده‌ست ده‌کا به‌ ناشکوری کردنو
 دادو فیغان، هه‌ر به‌و جو‌ره‌ش نه‌و په‌ندانه‌ ده‌بنه‌ هۆی تا‌قیکردنه‌وه، نه‌وی
 موسولمانو خواناس بی، زیاتر دلیا ده‌بی، نه‌وانه‌ی گومراو بی‌باوه‌ریش
 بن نه‌وه‌نده‌ی تر گومرا‌ده‌بن ﴿وما یضل به‌ إلا الفاسقین﴾ هه‌ر کافرو
 خوانه‌ناس به‌م په‌ندانه‌ گومراو سه‌ر لی‌شپواو ده‌بن!

و شه‌ی فاسق له‌ زاراوه‌ی شه‌ر عدا به‌که‌سیک ده‌گوتری تاوانیکی
 گه‌وره‌ی کرد بی یان به‌رده‌وام بی له‌سه‌ر گونا‌هی بچوک به‌لام له‌ قورئاندا
 نه‌گه‌ر له‌ زنجیره‌ی کافرو دوور‌وودا هات نه‌وه مه‌به‌ست کافره، نه‌گه‌ر له
 ناوه‌ندی باسکردنی موسولماناندا باسی هات نه‌وه مه‌به‌ست دوور‌ووه‌کانه،
 بۆ موسولمان خه‌تاب‌ریش به‌کار ده‌هینری چونکه زۆرجار نه‌و هه‌ره‌شانه‌ی
 که ناراسته‌ی کافرو دوور‌ووه‌کان ده‌کرئ نه‌و موسولمانه تاوانبارانه‌ش
 ده‌گرپته‌و. که هاوکاری کافرو خوا نه‌ناسه‌کان ده‌که‌ن.

ئه مجار پهروهه گار ره وشتی ئه و چاره ره شانه که شایه نی
گومر ابونن بهم فهرمووده یه روون کرده وه که ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ يَنْقُضُونَ
عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ ئه وانهی که له گهل خودا په یمان ده بستن و به
سوین و به لینیش قایمتری ده کهن، که چی ده چن له دوا یی دا هه لی
ده و شیننه وه، دوا ی ئه وه ی که جه ختیان له سهر کرده و خو یان پابه ندی
بوون، په یمانی خودا له گهل ئاده میزاد له چهند نمرونه یه ک خوی ده نوینی:
یه که م: ئه و په یمانه سروشتی بهی که له ناخی هه موو ئینسانیتکدا
هه یه.

دووهم: ئه و په یمانه ی که خودا له ئاده می وهرگرت ده رباره ی
ئاوه دانکردنه وه ی زهوی که ده فهرموئ: ﴿فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْهُ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

سییه م: ئه و په یمانانه ی که پیغه مبه ران له گه له کانیا وهرگرتوه که
به ندایه تی خودا بکه نو به رنامه که ی خودا بکه نه یاسای کار پیکراوی خو یان
له ژیا ن دا ... هتدا .

ئاشرکاشه که سییک په یمانی به ستر او مه حکم کرا و هه لوه شینیتته وه
هه موو په یمانیتک هه ل ده و شینیتته وه، که سییک په یمانی خودا پیشیل
بکا ریزی هیچ په یمانیتکی تر ناگرئ ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾
ئه و په یوه ندیا نه ده پچرینن که خودا فهرمانی کردوو به قایم کردنیا ن:
وه کو پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی په یوه ندی ئیوان موسولمانان،
په یوه ندی له گهل پیغه مبه ران دا جا هه رکاتی ئه و په یوه ندی به ی که خودا
فهرمانی کردوه که پته و بکرئ بیپچرینن ئیتر هه موو په یوه ندی به کی
کۆمه لایه تی و ئایینی ده پچرینن و پشتوی له سهر زهوی به رپا ده بی و ئاشوب
دوینا داده گرئ ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئاشووب و پشتوی له سهر زهوی
به رپا ده کهن به دیارترین دیارده ی بی دینی، بو ئه نجامدانی تاوان داوین
پیسو و ژیا نکردنه وه ی ئاده میزاده کانه له بیرو باوه ری خودا په رستی

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ به راستی نه و چاره رِشانه زیان مهندن، چونکه له جیاتی پابه‌ند بوون به په یماننه‌وه هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی په‌یماننه‌کانیان کردوه، له جیاتی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خزم په‌یوه‌ندیکردنی خزمایه‌تی، خزمایه‌تی تیک دده‌نو له‌جیاتی نیتوان ریک خستن ئاشوب ده‌گیرن، له باتی پاداشتی باش سزای کوشنده‌یان به‌ده‌ست هیناوه.

دیارده‌کانی ده‌سه‌لاتی خودا له دروستکردنی ناده‌میزادو

به‌دیهینانی زه‌وی و ئاسمان دا

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

دوای نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار باسی ره‌وشتی دوو‌پوه‌کانی کردو هه‌لویستی کافره‌کانی به‌رام‌به‌ر قورئان دیاری کرد. نه‌مجار له‌م دوو نایه‌ته‌دا خیطاب ئاراسته‌ی کافره‌کان ده‌کاو سه‌ره‌نشتی هه‌لویستو ره‌وشتیان ده‌کا. دیارده‌ی خودایه‌تی خوی دیاری ده‌کاو ده‌فرموی:

﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ﴾ ئیوه چۆن پروا به‌خودا ناهینن و به‌کافری ده‌میننه‌وه؟! له کاتیک ئیوه له‌سه‌ره‌تادا گشت پارچه‌یه‌کی جهسته‌تان له‌ناو گل و ئاوو توخم و عونسوره‌کانی تری بونه‌وه‌ردا بووه هیچ بونیکتان نه‌بوه و گیانتان نه‌بوه، خودا له‌نه‌بووه‌وه هیناونه‌ی گۆره‌پانی ژیان‌وه! مه‌به‌ستی نه‌و کاته‌یه که مرۆف گله، چونکه تۆم له‌خواردنه‌مه‌نی‌یه‌وه دروست ده‌بی، خواردنه‌مه‌نیش له‌ئاوو گل په‌یدا ده‌بی! ژیان‌ی که‌م بریتیه له‌و ژیان‌ه‌ی که له‌ناو ره‌حمی دایکه‌وه ده‌ست پی‌ده‌کا، تا رۆژی مردن ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾ دوایی که نه‌جه‌لتان هات ده‌تان مرینن ﴿ثُمَّ

یحییکم ﴿ثم مجا رۆژی قیامت زیندوتان ده کاته وه﴾ بۆ لیکۆلینه وه
 حه قو حیساب ﴿ثم إليه ترجعون﴾ نه مجار راپیچ ده کرین بۆ سزا، یان
 مانای ﴿ثم یحییکم ثم إليه ترجعون﴾ بهم جوړه یه: نه مجار له پاش مردن
 له گۆرا زیندوتان ده کاته وه. دوايي بۆ حیسابو لیکۆلینه وه سزادان، بۆ
 لای خودا ۱۱ هگړینه وه: واته: بهراستی زۆر سهیره له گهل هه بوونی نه م
 رووداوو چۆنیه ته یه دا که هه موویان ده بوايه بینه هوکاری شوکرو سوپاس
 گوزاریو خودا په مرستن نه ک بینه هو ی کوفر پشت هه لکردنو بی ناگایی
 له خوداو حالو چۆنیه ته دروستبوونو پاشه رۆژی خو تان! ﴿هو الذي خلق
 لكم ما في الأرض جميعا﴾ په روهردگار خودایه کی وایه چی له زه وی دا هه یه
 به بهرو بوومو ناوو هه واو ناژه لو په له وهرو گهنچو جه واهیراتیه وه هه مووی
 بۆ بهر ژه وهندی ئیوه ی ئاده میزاد دروست کردوه بۆ ئه وه ی سوودی لی
 ببینو بۆ بهر ژه وهندی خو تان به کاریان بهیننو شوکرو سوپاسی خودای
 له سهر بکه نه!! نه م ثابته به لگه یه له سهر نه وه که هه موو شتیکی سهر
 زه وی که بشی سوودی لی ببیندری له بناغه دا شیاوو حه لاله مه گهر
 به لگه یه کی بروا پیکراو نه یی لی بکاو.. بۆیه زانایانی ئوسولی فیه
 قاعیده یه کیان داناوه ده لین: (الأصل في الأشياء الإباحة ما لم يأت دليل بخلافه) له
 بنه رته دا هه موو شتی دروسته، مه گهر به لگه یی هه بی له سهر
 پیچه وانه که ی ﴿ثم استوى إلى السماء فسواهن سبع سموات﴾ نه مجار
 ویستی قه باره بهرزیایی به کان، دروست بکا ئیتر ریکتو پیکری کردنو کردنی
 به حهوت ئاسمان: ﴿وهو بكل شيء عليم﴾ په روهردگار زاناو ئاگاداره به
 هه موو نهو شتانه ی که له ئاسمانو زه وی دا دروستی کردوون! ئاسمان واته:
 بهرزیایی جاری وا هه یه بۆ بهرزیایی رووت به کار ده هیندریت، جاری وایش
 هه یه بۆ بهرزیایی نزیک به کار ده هیندری، جا وشه ی (السماء) له
 نایه ته که دا له جاری یه که م دا بۆ بهرزیایی رووت به کار هیندراوه له جاری
 دوو ه م دا بۆ حهوت ئاسمانه تاییه ته یه که به کار هیندراوه، نه مجار لیته دا

بە پێویستی دەزانیین کە بری بۆچوونی زانیانی سروشتناسی بخەینە ڕوو،
بە مەزەندەیی زانیانی سروشتناسی تەمەنی ئەو کاکەشانی ئەو تەوەرەیدی
کە کۆمەڵەی رۆژ (المجموعة الشمسية) بەشیکە لەو، نزیکەی دە ملیار
سالە، لەهەمان کاتدا مەزنەیی تەمەنی زەوی و خۆریان کردووە بە چوار
میلیار و پێنج ملیۆن سال کەوابێ تەمەنی زەوی زۆر لە تەمەنی
کاکەشانیان کەمترە، کەوابوو ئاسمان لە زەوی کۆنترە؛؛ لەئاکامی ئەم
بەراوردییەو بری لیکۆلەرەو کەوتووێ سەر سوپرمانەو چونکە قورئان
ئەو دەگەینێ کە ئاسمانەکان دواي دروستکردنی زەوی دروستکراون؟؟
هۆی سەر سوپرمانەکش لەو هەیه کە ئەو لیکۆلەرەوانە فەرقی ئاسمان بە
مانای گشتی و ئاسمان بە مانا حەوت ئاسمانە تایبەتی یەکیان نەکردووە،
نەهاتوون لە نایەتەکانی قورئان کە تایبەتن بەم باسە ورد ببنەو، ئەوەتا
قورئان بە ئاشکرا ئەو دەچەسپینێ کە حەوت ئاسمانە تایبەتیە کە دواي
دروستکردنی زەوی ریک و پیک کراون و دروست کراون، هەر قورئان ئەو
دەچەسپینێ کە زەوی دواي دروستکردنی ئاسمان -بە مانا گشتی یەکی-
دروست کراوە.

هەندیکێ تر پێیان وایە کە مەبەست لە (سبع سموات)
مەجەرەکان یان حەوت ئەستێر گەرۆکەکانن: ئەمەش لە دوولایە
خستونیە هەلەو، جا بۆ روون کردنەو و راست کردنەو ئەم هەلەیه
دەلێن: وشە (سماء) لە قورئاندا بۆ زیاتر لە مانایە ک بەکار
دەهێندری، جاری وایە، مەبەست پێی بەرزایی (مطلق) هێتر هەواو
ئەستێرەکان و ئاسمانەکان و تەوەرە کاکەشانیان دەگرێتەو، جاری وایە
هەیه مەبەست پێی حەوت ئاسمانە تایبەتی یەکیانە کە جیگای
فریشتەکان و گیانی موسوڵمانان بۆیان بەرز دەبێتەو و پێغەمبەر ﷺ لە
شەوی ميعراجدا بۆیان چوو و پێیاندا گەراوە، کە لە ئاسمانی
حەوتەمیندا بەهەشت هەیه و سەرۆهە کە عەرشێ خودایە.

ئىتر جىاوازى نەخستىن لە ئىوان ماناى ئىصطلاحى كە مەبەست
 حەوت ئاسمانە تايبەتى يەكەيەو مانا لوغەوى يەكە كە ماناى بەرزايى
 روت دەگەيەنئى، دەيتە ھۆى ھەلخلىسكان لە تىگەيشتن لە قورئان
 ماناى (سبع سموات) .. لەو ئايەتەدا كە دەفەرموئى: ﴿ هو الذي خلق لكم ما
 في الأرض جميعا ثم استوى الى السماء فسواهن سبع سموات ﴾ حەوت ئاسمانە
 تايبەتى يەكە دەگەيەنئى، ئەو حەوت ئاسمانانەى كە پىويستە بپرومان
 بەھەبوونيان ھەبئى، بپرو نەبوون بە بوونيان كوفرو بئى باوھرى يە!
 دەمىنئىتەو ئەو ئاخۆ ئەم ئاسمانانە پەنامەكى و نەينىن يان نا؟ يان
 لەژور مەجەرەكانەو نە يان نا؟ ئەمانە ھەمويان بۆچوونن لە ماناى
 ئايەتەكانو راي زانايان وەردەگىرىتو بپرو ھەبوون بەو چۆنيەتە يان ئەم
 چۆنيەتە چ زيانئىكى بۆ بىرو باوھرى نە، بەلام لىرەدا وەردە باسئىك ماوھو
 دىتە پىشەو، ئەويش ئەوھىە ظاھىرى ماناى ئايەتەكەى ئىرەو ئەو
 ئايەتانەى كە لە سوورەتى (فصلت) دا لەم بارەو ھەن جەخت لەسەر
 ئەو دەكەن كە حەوت ئاسمانەكان دواى دروستكردنى زەوى دروست
 كراون، كەچى پەرورەدگار لە سوورەتى (النازعات) دا دەفەرموئى: ﴿ انتم
 اشد أم السماء بناها رفع سمكها فسواها وأغطش ليلها واخرج ضحاها والأرض بعد ذلك
 دحاها ﴾ ئەوئا لىرەدا قورئان ئەو دەگەيەنئى كە پەرورەدگار دواى دروست
 كردنى ئاسمان، زەوى بلاوكرەوتەو پانى كەوتەو، بۆ يەكالاكردنەوھى
 ئەم باسە دەبئى بگوتريئى: كە حەوت ئاسمانە تايبەتەكە كە باسمان كردن
 دواى زەوى دروست كراون، ئەوھى كە پالپشتى ئەم بۆچوونە دەكا ئەم
 ئايەتەيە كە ۱۱ دەفەرموئى: ﴿ هو الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام وكان عرشه
 على الماء ﴾ ئىمامى ئالووسى لەجلدى يەكەم لاپەرە (۲۱۷) دا دەفەرموئى:
 ئەوھى لە نووسىنى نووسەرە موسولمانەكان وەردەگىريئى ئەوھىە كە
 ئاسمان بەگشتى پىش زەوى دروست كراو، ئەمجار زەوى دروست كراو ۱۱
 دواى دروستكردنى زەوى حەوت ئاسمانە تايبەتەكەى دروست كردون،
 ئەمجار شتەكانى سەر زەوى وەك كانو رووكتو ئەمجار عالەمى ئازەلو

نه مجار عالمی ناده میزادی هیناوه ته وجود. به هدر حال نه بۆچوونهی
 نالووسی له هندی لاوه پیتیستی به به لگه ههیه، به لام له گه کاکلهی
 قورئانه که دا گونجاوه، وه لئ پیتیسته نهوه بزانی که قورئان نهوهی
 چه سپاندوه، که دروستکردنی مهجهراته کان پیش دروستکردنی زهوی
 بووه...

جینشین کردنی ناده میزاد له سه زهوی و فیر کردنی زمانه کان

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً
 قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
 بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَعَلَّمَ اٰدَمَ
 الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ
 هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۳۱﴾ قَالُوْۤا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا
 عَلَّمْتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ﴿۳۲﴾ قَالَ یَتَقَادُمُ اَنْبِیَۡهُم بِاَسْمَآئِهِمْ
 فَلَمَّا اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ
 غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿۳۳﴾

دواى نهوه که پهروهردگار نهو راستی بهی بۆ روون کردینهوه که
 زهوی و نهوهی تیییدییه بۆ بهرژه وهندی ئیمهی ناده میزاد دروستکراوه،
 چیرۆکی دروست کردنی خویمانمان بۆ دهگیرپتهوه ههزو نارهوزوو چالاکی و
 توانامان دیاری دهکاوه دهفرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی
 الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ نهی پیغه مبهه! سهرگورشتهی دروست کردنی
 ناده میزاد بۆ خه لک باس بکه، کاتێ خودای تۆ به فریشتهکانی راگه یاندو

فہرمووی: من دہمہوئی لہسہر زہوی جی نشینی دابنیم لہ جیاتی من لہناو
 خہلکندا دادہپرہرانہ حوکم بکا ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ نقدس لك، قال إني أعلم ما لا
 تعلمون ﴿فریشتہ کان وتیان خودایہ: تو چ مہبہستیکت لہ دروستکردنی
 نہو جوڑہ بہندانہ ہدیہو بچی کہسانیکت دہخہیہ سہر زہوی کہ ناشوبی
 تیدا بگپرنو خوینپرچی تیدا بکن؟ نہگہر مہبہست لہ دروست کردنی نہو
 نادہمیزادانہ عبادہتو پەرستنی زاتی بہرزتہ، نہوہ ٹیمہ ہموو دہم لہ
 یادو پەرستنی توداینو تو دہپەرستینو ہەرگیزاو ہەرگیز سہرپیچی کردن
 وناشوب بگپرانو خوین رشتنمان لی روو نادا، دہی بچی گرؤھی تر
 دروست ہکھی؟ نیتہر پەرورہگار وہلامی نہم پرسیارہی دانہوہو
 فہرمووی: ﴿إني أعلم ما لا تعلمون﴾ من دہزانم چ بہرژہوہندیہکی بالآ
 ہدیہ لہ دروستکردنی نہم جوڑہ گرؤہہو نہوہ بہرژہوہندیہکی بالآترہ
 لہو ناشوبو تاوانانہی کہ برپکیان بہرپای دہکەنو ئیوہ دہیکەن بہ
 پاساوو لہمپہر بو نہوہی من لہو کارہ وازبنیم؛ چونکہ لہو نادہمیزادانہ
 پیغہمبہران دروست دہکەم!! نادہمی راست گوو خوداپہرستو شہہیدو
 راستالو دونیا نہویستو خویشہویستانو پیواچاکانو زاناو لہخوا ترسو
 خویشہویستانی خوا دروست دہکەم!! نہوہی من دہیزانم ئیوہ نایزانو
 سہری لی دہرناکەن ﴿وعلم آدم الأسماء کلها ثم عرضهم علی الملائکۃ
 فقال أنبئونی بأسماء هؤلاء إن کنتم صادقین﴾ پەرورہدگار ناوی ہموو
 شتیکی بونہوہری فیری ہزرہتی نادہم کرد، جوڑی نہو شتانہی دروستی
 کردبون ہموویانی بہنادہم ناساندن، فیری کرہ نہمہ: حوشتہ نہسپہ،
 ہورہ، مانگہ، خوڑہ، مہجہرہیہ، دہفتہرہ، قہلہمہ، ..... ہتد نہمجار
 نہم شتانہی ہینایہ سہر شاشہی بونہوہرو فہرمانی بہ فریشتہکان کردو
 فہرمووی: دہی کہ ئیوہ راست دہکەنو بؤچونہکەتان تہواوہ ناوی نہم
 شتانہم بؤ شی بکەنہوہ ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ

أنت العليم الحكيم ﴿ فریشته کان هم موو به یه کجار ووتیان پهروه ردگار! پاکو بی عهیبی هر بو تویه، تو زانای به هم موو شتیکو بهره وهندی بووه نه وهر دواروژی روداو لای زاتی تو ناشکراو نومایانه و نیمه جگه لهو زانیاری به که موی که فیرت کردوین هیچی تر نازانین بیگومان زاتی تو، زانای به هم موو شتیکی کاره کانت هم موویان حکمت نامیزنو هم موو شتیکی له جی خوی دایه له بونه وهر دا « کاری بی هوود » نه نجام نادهیت، ده زانی چیان فیرده که یو چیان فیر ناکه ی، چیان پی ده به خشی و چیان پی نابه خشی له هم موو کاریکتا دادپه وهر و کارسازی.

نه مجار بو نه و ی زیده ریزی حه زه تی نادم له لای فریشته کان به ته وای نومایان بی ﴿ قال یا آدم انبهم بأسمائهم فلما أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم إني أعلم غيب السموات والأرض وأعلم ما تبدون ﴾ فهرموی: نهی نادم ناوو سوودو تایبه تمهندی نهو شتانه یان پی بلی، کاتیکی حه زه تی نادم وهکو پیویست زانیاری ته وای پی دان، نه مجار پهروه ردگار فهرموی: من پیم نه گوتن؟ که هر خوّم نه ییمی و شته په نامه کی به کانی ناسمانو زهوی ده زانم؟! ناگادارم بهو هه لوپسته ی ده رتان بری که بریتی به له وه گوتتان: بوچی که ساتیک ده خهیه سهر زهوی که ناشووبی تیدا بهرپا بکه نو خوینی تیدا بریژن!! ﴿ وما كنتم تكتمون ﴾ ههروه ها زانا بووم بهو ره خنه ی که له ناو دهروونی خو تان دا شار دبو تانه وه، مه به ست هه لوپسته که ی شهیتانه که سهر پیچی کردنه که یه تی له فهرمانی خوداو خو به زل زانین و لووت به رزی به که یه تی.

ریز لینیانی پهروه ردگار بو نادم

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِآدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبٰلِیْسَ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ

مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ﴿ ۳۴ ﴾

ئەمجار دواي ئەوێ که پەرۆردگار زیده ریزی ئاده‌می نیشانی فریشتەکان داو ئەوانیش هەستیان بە دەسەوێسانی خۆیان کرد لە بەرامبەر ئادەم دا، فەرمانی پێکردن که ریزی ئادەم بگرن ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ کاتیئێک بە فریشتەکانمان گوت: هەمووتان کړنووش بۆ ئادەم بەرنو ریزی لێ بگرن؛ یه‌کسەر فریشتەکان هەموویان کړنووشیان بۆ بردو سەری ریزو نەوازشیان بۆ خسته سەر زەوی، تەنیا شەیتان نەبێ، ئەو سەرپێچی لە فەرمانی خودا کردو خۆی بەزل زانی کړنووشی بۆ ئادەم نەبرد. ئەو نەفەت لیکراوه لە زانیاری خودادا لە ریزی کافران بوو، لەکۆمەڵی شەیتانی بوو، یان دەلێن: (کان) بە مانا (صار) هیه واتە؛ بەهۆی لووت بەرزبوو خۆ بەزل زانی یەو کافر بوو، هەرچەندە بە روالەت لەناو فریشتەکاندا بوو! چونکە ئەو لە بلیسە ئاگر دروستکراوه و فریشتە لە رووناکی (نور) دروستکراون، شەیتان سەرپێچی کړ. گۆی پادیری فەرمانی خودا نەبوو، فریشتەکان هیچ کاتێ سەرپێچی فەرمانی خودا ناکەن و چیان پێی بفرموی یه‌کسەر ئەنجامی دەدەن ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ یان خودا «فەرموئ: ﴿اَفْتَتَحْذُوْنَهٗ وَفَرِثَهٗ اَوْلِيَاءُ مِنْ دُونِی﴾ واتە: ئایا ئێو شەیتانو و هەچەکانی لەجیاتی من دەکەنە گەورە و پەرستراوی خۆتان؟! دەهێ خۆ فریشتە و هەچەو نەوێان نین، کەوابوو شەیتان لەرەچەلەکی فریشتە نیه، دەهێ کەوابێ شەیتان چۆن بەر ئەو فەرمانەهێ خوا کەوت کە دەفەرموئ: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا﴾؟؟ لەوێ لاما دەلێن شەیتان هەرچەندە لە بەرەهێ فریشتە نەبوو بەلام چونکە چوێو ریزی ئەوانەو و کرداری ئەوانی دەکردو خۆی بە یه‌کیئێک لەوان دەزانی بۆیه داخلی فەرمانەکە بوو.

۱- ماوەتەو ئەو بلیین کە کړنووش بردنە کە بریتی بوو لەو ه ناوچەوان بخاتە سەر زەوی کړنووش بۆ خودا بردنە کەش بۆ ئادەم بوو. نەک

بۆ خودا، چونکە ئەگەر بۆ خودا بوايە شەیتان سەرپێچی نەدەکر، ئەو کپنووش بردنە لەو هەپیش رەوا بوو بەلام لەشەریعەتی نیسلامی دا کپنووش بۆ غەیری خودا حەرام کراوە .

۲- شەیتان بە خێلی بە ئادەم بردو پێی ناخۆش بوو کە خودا ئەو ریزەیدا بە ئادەم وتی: مَن لَّهٗ نَاکِرٌ دُرُوسَت کراوم ئادەم لە گەل دروست کراوە خۆی بە بەرزتر زانی لووت بەرزى کرد، کەوابوو یەكەم تاوان کە کراوە تاوانی خۆبەزل زانی و لووت بەرزى بوو، ئەمەش شایانی ئەو بوو کە نەفرەتی لی بکریو لەبەهەشت دەربکری.

ئادەم و حەووا لە بەهەشت دان و هەلویستی شەیتان

بەرامبەریان

وَقُلْنَا يَتَّذَرُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا

وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ

عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ

فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ

فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا

فَأَمَّا يَٰأَيُّكُمْ مَيَّسَىٰ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَاى فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

نایەتەکان جوړەکانی ریزلینانی پەرەردگار بۆ ئادەمیزاد دیاری ەکن، ریزلینانەکەى ئیڕە بریتیه لە جینشین کردنى ئادەم و حەووا

لەبەهەشتدا بەشیوەیەکی کاتی، چونکە حیکمەتو مەبەستی خودا لە دروست کردنیان لە ئاکامدا ئاوەدانکردنەوی زەوی بوو، دەرخستنی تایبەتمەندی ئادەمیزاد بوو لەناو دروستکراواندا، ریزەیی توانینی بەرەبەرەکانی و دژایەتیکردنی بۆ شەیتانو ئارەزووەکانی، لە گێڕانەوێ نەم چیرۆکەدا دلنەوایی کردنی پیغەمبەری تێدایە. بۆ ئەوێ بزانی سەرپێچی کردن بەشیکە لە سروشتی ئادەمیزاد دەفەرموێ: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ دواى ئەوێ کە بەو جۆرە ریزمان لە ئادەم گرتو فریشتە کړنوشیان بۆ برد بە (ئادەم) مان گوت تۆ بە خۆتو خێزانتەو لە بەهەشتدا جێگیر بنو لەمیوە بەرو بومی، لە جۆگا و جۆباری بە ئارەزووی خۆتان بخۆن بخۆنەو لەهەر کۆیەک حەزتان لێیەتی نارامی تێدا بگرنو تێیدا رابوێرن؛ بەلام نزیک ئەو دارە - دەلێن داری تری یە هەندیکیش دەلێن: داری هەنجیر بوو - مەکەونەو لە میوەکەى مەخۆن تەنها ئەو دارەتان لێ قەدەغەیدو توخنی نەکەون!!

پەرورەدگار بۆ ئادەم خێزانی سنووری داناو پێی فەرمون: ئەگەر ئێوە نزیک ئەو دارە بکەونەو دەچنە ریزی ستمکارانەو ئاشکراشە هیچ ستمکاری یەک لە سەرپێچی کردنی فەرمانی خودا گەورەتر نیە و شەى (الجنة) کە لە ئایەتەکەدا هاتوو ئەو بەهەشتیە کە پەرورەدگار دایناو بۆ پاداش دانەوێ خواپەرستان...

(موعەتەزێلە) پێیان وایە کە ئەو بەهەشتە بریتی بوو لە باخاتییک لەسەر زەوی، چونکە بەهەشتی بەناوبانگ شوینی تەکلیف نیە کە سێکیش چوو ناوی لێی دەرناچێ، بۆ وەلامی ئەو دەگوترێ: کە سێک لێی دەرناچێ کە لە ئاکامی پاداشدا بچیتە ناوی، ئەو تا پیغەمبەر ﷺ شەوی میعراج چوو ناوی و تێیدا گەراو دواى لێیشی دەرچوو، ئەلایەکی

تره وه ۱۱ دانیش‌توانی به‌هشت له‌سه‌ریانه و موکه‌له‌فن به‌خواناسی و
یه‌کتاپه‌رستی.

﴿فَازِلْهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا﴾ واته: شه‌یتان فریو ته‌فره‌ی دان به‌هوی ئه و
داره وه ۱۱ هه‌لینان بۆ هه‌له‌کر، ن، یان شه‌یتان له‌به‌هشت دووری خسته‌وه
به‌هوی درۆ بۆ کردنو سویند خواردن بۆیان که ئه و دلسۆزیانه و مه‌به‌ستی
خۆشه‌ختی نه‌وانه ﴿فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ شه‌یتان ئاده‌م و حه‌وای
له‌به‌هشت یان له و خۆشی و نيعمه‌تو کامه‌رانی‌یه ده‌رکرده ده‌ره وه . ئیستا
پرسیاریک دیته پێشه‌وه ته‌ویش ته‌وه‌یه وه‌کو له سورته‌تی (ص) دا
هاتوه په‌روه‌ردگار دواي سه‌رپێچی کردنه‌که‌ی شه‌یتان پێی فه‌رموو:
﴿أَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ برۆ ده‌ره وه - له به‌هشت تو نه‌فره‌ت لیکراوی و
شاربه‌ده‌رکراوی؛ ده‌ی باشه چۆن توانی ئاده‌م و حه‌وا هه‌له‌هه‌تینی؟ بۆ
وه‌لامی نه‌وه ده‌گوتری: شه‌یتان که به‌هشتی لی قه‌ده‌غه‌کراوه له‌باره‌ی
ریزو ته‌کریمه‌وه‌یه؛ واته: ناتوانی وه‌کو فریشته بجیتته ناو به‌هشته وه ۱۱
به‌لام به‌شیوه‌ی وه‌سه‌سه‌و بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی ئاده‌م و حه‌وا ریگای لی
نه‌گیراوه، بری زانای ئیسلامیش پێیان وایه که شه‌یتان ده‌توانی دوراو
دوریش ۱۱ سه‌سه‌هه‌ بخاته دلی خه‌لکه‌وه ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا﴾ پیمان گوتن:
هه‌ستن برۆنه خوارئ: فه‌رمان پیکراو ئاده‌م و حه‌وا شه‌یتانه .. بریک پێیان
وایه که فه‌رمانه‌که روو له ئاده‌م و حه‌وا ده‌کا چونکه شه‌یتان له‌وه پێش
ده‌رکراوه، بۆیه‌ش راناوی کو‌ی به‌کاره‌یناوه مه‌به‌ست ئاده‌م و حه‌وا
وه‌چه‌کانیانه، له‌م باره‌یه وه ۱۱ که ئاده‌م و حه‌وا بناغه‌ی ئاده‌میزادنو
سه‌رچاوه‌ی نه‌وانن ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه‌ندیکتان ده‌بنه دوژمنی
هه‌ندیکتان به‌مانای یه‌که‌م مه‌به‌ست دوژمنایه‌تی ئاده‌م و حه‌وا شه‌یتانه،
به‌مانای دووهم مه‌به‌ست ئه‌م چۆنه‌ته‌یه که هه‌میشه ئاده‌میزاد له‌ناو
یه‌کتردا هه‌یانه، وه‌کو دوژمنایه‌تی و هه‌له‌هه‌تاندنی یه‌کتری ﴿وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مَسْقَرٌ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ بۆ ئیوه له‌سه‌ر زه‌وی شوینی ئارام گرتن و

مانەو. هەبە هەتا روژی قیامەت یان کاتی مردەتەن ﴿فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ
 کلمات﴾ ئەمجار خودا پارانەو و نزیەکی خستە دلی ئادەمەو، ئەویش
 بەدلیکی پر برواوە، رووی کرد. بارەگای پەرەدگار و تی: ﴿رَبِّنا اٰمَنَّا
 اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ﴾ خودای
 پەرەدگارمان! ئیمە ستمو ناحەقیمان لە خودی خۆمان کردو سەرپیچی
 فەرمانی تۆمان کرد، ئەگەر لیمان خوش نەبی و بەزەبیت پیماننا نەبەتەو
 ئیمە لە گروھی چارەپەشو زەرەمەندانین و تیداچووین ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ﴾
 پەرەدگار نزاکەتی قبول کردو بەزەبی پیماننا هاتەو و لییان خوش بوو
 ﴿اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بێگومان خودا تۆبە تۆبە کاران قبول دەکاو بە
 بەزەبی و بەرەحمە ﴿قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ بە ئادەم و حەوامان گوت:
 هەستن بپۆنە خواری بۆ سەر زەوی دەست بکەن بە ئاوەدانکردنەو
 زەوی و هەموو کاتی چاوەروانو بە ئاگابن ﴿فَاِما يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾
 هەرکاتی نیگایەک، یان پەيامێک، پیغەمبەریک هات بۆ ناوتان
 گوێرادیریان بن و بەقسەیان بکەن، چونکە ﴿فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ﴾
 هەرکەسێک شوێن پەيامی من بکەوێ ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ هیچ ترسی
 روژی دوایان لەسەر نیە ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ داخ و خەفەتی ژبانی
 رابوردوшіان ناخۆن، پەرۆشی مالو خێزانی دوا خۆیان نیە ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانە کافرو خۆانە ناسن پیغەمبەرانی ئیمەیان
 بە درۆخستۆتەو و گالتهیان بە موعجیزە و نیشانە پیغەمبەراییەتیەکیان
 کردووە ﴿اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانە شایانی ئەوەن جیگایان دۆزەخ
 بێ و بچنە ناویەو ﴿هَمَّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ فری دەدرینه ناو ئاگری دۆزەخەو و
 هەتا هەتایە تیدا دەمێننەو.

ئەرکی سەرشارنی نەتەوہی ئیسرائیل

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُواْ بِعَهْدِيْ
 اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّيْ فَاَرْهَبُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا
 مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوْا اَوَّلَ كٰفِرٍ بِهٖ ۚ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاَيْدِيْكُمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِيَّيْ
 فَاتَّقُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوْا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
 ﴿٤٢﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَرْكَعُوْا مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾

ئە مجار پەرەردگار دواي ئەم نامۆزگاری و هەرەشە وادە پێدانەو
 دیاری کردنی سەرەنجامی هەموو کردەواییک، چاک بێ یان خراب،
 چیرۆکیکمان بۆ ھەگیریتەو، چیرۆکی گەلیک کە پەيامی بۆ نێردراو،
 پێغەمبەریان بۆ ھاتووە، کتیبی ئاسمانییان بۆ نێردراو، ەھدو
 پەیمانان لێ وەرگیراوە، لەو پێش بەھۆی فەرمانبەرداری پەرەردگارەو
 تووشی خوشی و ھەرزانی و ئازادی و دەست ھێنانی دەسلەت بوون،
 لەھەمان کاتدا بەھۆی سەرپێچی کردنیان لە فەرمانی خودا تووشی
 نەھامەتی و مالا ویرانی و گومرایی و سەر لێشیوان بوون، ئەو گەلو
 نەتەوہیە ھۆزی بەنو ئیسرائیل بوون ە کەوابێ ئەرکی سەرشارنی ئەو
 ھۆزەہیە کە بەپیر بانگەوازی ئیسلامیەوہ بچن برۆا بە ھەزرەتی محمد
 بکەن شوینی پەيامەکی بکەن، کە دوا کتیبی ئاسمانیە، شوینی
 پێغەمبەری ئیسلام بکەن کە دوا پێغەمبەری خودایە، بۆ سەر
 ئادەمیزاد، بەتایبەتی کە لەکتیبی برۆا پیکراوی ئەواندا ناو و نیشانو
 رەوشتی ئەم پێغەمبەرە دیاری کراوە، بۆیە پەرەردگار لەم نایەتانەي
 دوايی دا رووی خێتاب دەکاتە ئەو ھۆزەو دەفەرموئ: ﴿يا بني اسرائيل
 اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم﴾ ئەي نەوہي یەعقوب شوکرو سوپاسی
 ئەو ھەموو نازو نێعمەتانە بکەن کە بە باوکئو باپیری ئێوہمان بەخشیون،

له ژیرد هستهیی و کویلایه تی فیرعه ون رزگارمان کردنو فیرعه و نمان له ناو
 برد له بهردی ره قو تهق سهرچاوه مان بۆ هه لقولاندن، له ره چه له کی خۆتان
 پیغه مبه رمان بۆ ناردن، کتیبی تایبه تیمان بۆ ناردن ﴿وَأَوْفُوا بعهدي﴾
 نهو عه هډو په یمانیه پیم گوتونو پابه ندی بوون که بریتی به له شوین
 که وتنی پیغه مبه رانو یارمه تیدانیان پابه ندی بن، هه زره تی (محمد) یش
 دوا پیغه مبه ره و تهورات به ناشکرا پیی گوتوون: هه رکاتی نهو
 پیغه مبه ر په یدابو برپای پی بکه نو یارمه تی بده نو شوینی بکه ون،
 نه گهر ئیوه نه م ئه رکانه ی خۆتان جی به جی کرد ﴿أوف بعهدکم﴾ منیش
 نهو به لینه ی پیم داوون به جی دینم، که بریتی به له وه؛ له گونا هتان خۆش
 ببو بتان خه مه به هه شته وه ﴿وإیای فارهبون﴾ هه ر له من بترسن جگه له
 من له که سی تر مه ترسن زۆر بترسن له وه ی که نه گهر سهر پیچی بکه ن
 وه کو چینه کانی پیشووتان به لاو موسیبه تی سامناکتان بۆ ده نیرم،
 بیگومان هسزای قیامت زۆر به نازارو توندتره ﴿وآمنوا بما أنزلت مصدقا
 لما معکم﴾ تیمان بینن بهو قورئانه ی که بۆ پیغه مبه رم ناردوه پالپشتی
 کتیبه ئاسمانی به کان - تهوراتو ئینجیل - ده کا پالپشتی ده قه
 نه سللی به کان ده کا پیش نه وه ی گۆرانکاریان تیدا بکری ﴿ولا تکنوا
 أول کافر به﴾ ئیوه نه ی نه وه ی (یعقوب)! له گهل نهو هه موو زانیاری به ی
 که له م باره وه هه تانه حق وایه یه که م کۆمه ل بن که برپای پی بکه نو
 تیمانی پی بهینن، نه ک یه که م تاقمو کۆمه ل بن که دژی بوه ستنو
 به کتیبی خودای نه زانن؟ ﴿ولا تشزوا بآیاتی ثنا قلیلا﴾ له جیاتی برپا
 هینان به نیشانه کانی خواجه تیمو راستی ئایینی ئیسلامو برپا کردن به
 پیغه مبه ر په یامه که ی، هه زو تاره زووی دونیا هه ل مه بژیرن، چونکه
 خۆشی جیهانی که م بایه خو ماوه کورتو ناکام فووتاوه، هه موو دنیاو چی
 تیدایه له به رامبه ر ره زامه ندی خودادا شتیکی زۆر که م که م نر خه

﴿وَاِيَايَ فَاتَّقُونَ﴾ بە جۆریك لێم بترسن كە هەڵتان بنی بۆ پابەند بوونتان بە جی بە جی كردنی فەرمانەكانم و دوركەوتنەو. لێوەی (نەهی) م لێ كردون. ﴿لَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ حەق و راستی تێكەڵ بە بەتال مەكەن و بەم رەنگە حەق بشارنەو و بەتال بخەنە روو بێخەنە بەرگی حەقەو، سەر لەخەلك تێك بدەن و لەهەمان كاتیشدا خۆتان باش دەزانن كە ئەو كارە دەیکەن شاردنەوێ حەق و بەدەرختنی بەتالەو سەر لێ شیانندنی خەلكە، قەتاد: دەفەرموێ: مانای ئایەتەكە بەم جۆرەیه: ئایینی جولهكەو ئایینی مەسیحی تێكەڵاو بە ئایینی ئیسلام مەكەن لە كاتێكدا ئێوە دەزانن كە ئایینی پەسەند لای خودا ئایینی ئیسلامه ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ نوێژی موسولمانانە بكەن، زەكاتی مالو داراییتان بەشیوەی موسولمانانە بدەن بە هەژاران، بچنە ریزی موسولمانان بۆ جومعه و جەماعەت..

بریک لە زانایان ئەم ئایەتە دەكەن بە بەلگەی واجبی نوێژی بەكۆمەڵ (جماعەت). ئەم ئایەتەدا پەرورەدگار فەرمانی بە نەوێ ئیسرائیل كر: كە سوپاسی نیعمەتی خودا بكەن و ﴿فَا بَعْدُ﴾ پەیمانی خودا بكەن، یەكەم گرۆهێن كە موسولمان دەبن و ئایینی ئیسلام بە دنیا نەگۆرنەو، لە خودا بترسن، تەقوای بكەن، حەق تێكەڵاوی بەتال نەكەن، نوێژی موسولمانانە بكەن و هەك ئەوان زەكات لە مالو دارایی خۆتان دەركەن، لەگەڵ موسولمانان نوێژی جومعه و جەماعەت ئەنجام بدەن، ئەگەر ئەمانەیان جی بە جی كر: ئەو دەبنە بەندەي راستالو باش بۆ خوشیان پێیان وایه: ئەوان بانگەوازكەری راستی: خوداپەرستین.

چهند نموونه یه كه ده رباره ی به ده ی جوله كه كان

﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (۴۴) وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿۴۵﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۴۶﴾ يَذَّبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۴۷﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۸﴾

ئیمامی واحیدی و نه علیه بی له ئیینو عه باسه و ده گپرنه وه كه هه رموی: ئه م نایه تانه واته نایه تی (۴۴) ده رباره ی جوله كه كانی مه دینه هاتۆته خواری كه فه رمانیان به خه لك ده كرد شوین ریبازی پیغه مبه ر بكه ون به لام خویان نه میان ده كرد، بۆیه په روه ر گار دوا ی ئه م فه رمانو ئامۆژگاریانه جاریکی تر رووی خیطابی تی كردنو به شیوه یه کی سه ركۆنه كردنو ره خنه لی گرتنو سه ر سوپرمان له حالو هه لویستیانو فه رموی: ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ نایا ئیوه فه رمان به ئاده میزاد ده كه ن خودا په رست بنو ته قواكار بنو به فه رمانه كانی قورئانو رینوما یی به كانی و وه فا به عه ه دو په یمانه كانیان بكه ن! ده ی كه ئه وان راست ده كه ن بۆ خویان ئیمانیان به پیغه مبه ر ده هیئاو شوین په یامی قورئان ده كه وتن!! به لام ئه وانه درۆزنو ئامۆژگاری كردنه كه یان به ساخته چی به تی به و ئه وان له چاكه كاری دوورن، خو ئه گه ر له بانگه وازی به كه یان دا راستگۆ بوونایه یه كه م كه س خویان پابه ندی بانگه وازی به كه ی خویان ده بوون؟! ئه وانه ئامۆژگاری خه لكی ده كه ن بۆ ئیمان هیئان به پیغه مبه رو خویان له بی رجۆته وه، له گه ل

نه وه شدا که بۆ خۆیان ته و رات ده خویننه وه له وهی دا فه رمانیان پیکراوه که بر و ا به پیغه مبه ری ئیسلام بکه نو موسولمان ببن. تاکه ی فام ناکه نه وه وه عه قل و هۆش په یدا ناکه ن!!

قورئان که سه رزه نشتی جوله که کان ده کا. له سه ر نه وه نایکا که فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه « ده کن. نه مه واجیپکه نه رکی سه رشانی هه موو که سه بیکا! به لکو له سه ر نه وه سه رزه نشتیان ده کا که فه رمان به چاکه ده که نو بۆ خۆیان نایکه ن، نه هی له خراپه ده که نو بۆ خۆیان ده یکه ن؛ که وایی سه رزه نشته که له سه ر نه کردنه که یانه ...

دوای نه وه ی که په ر « ده ردا گار فه رمانی پی کردنو نه هی لی کردن، سه رزه نشتی کردن، نه مجار شاره زایی کردن بۆ کردارو هه لویستیک نه گه ر پابه ندی بن جی به جی کردنی هه موو فه رمانی کی که پتیان کراوه بۆیان ئاسان ده بی نه ویش نه وه یه که ده فه رموی: ﴿واستعينوا بالصبر والصلاة وانها لكبير﴾ «لا علی الخاشعین» له هه موو ته نگانه و پیدا ویستی به کتانا، له کاتی به لاو موسیبه تا په نا به رن بۆ سه برو خۆ را گریو گه رانه وه بۆ لای خودا، به رۆژوو بن، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (الصوم نصف الصبر) رۆژوو نیوه ی سه برو خۆ را گری به، نویژ بکه ن، واته: سه برو نویژ بکه ن به قه لغانو سو په ر بۆ هه موو ته نگانه و ئاسته نگو گیرو گرتیک، خۆ را گری بن بۆ نا په حه تی « نه رکی به جی هینانیان. به دلپکی پاکو بیگه ر» وه « به نییه تیکی خا وینو به به رچاو گرتنی نه ده بو حیشه ته وه له گه ل ترسان له خودا و هه ست کردن به و» که له به رده م خا وه نی ته رزو ئاسمان دا را وه ستاون پیوستیاتی نویژ به جی به یینن ﴿وانها لكبير﴾ «لا علی الخاشعین» بی گومان به جی هینانی نویژه کان له کاتی خۆیان داو نه نجام دانیان وه کو پیوست کاریکی قورسو گرانه مه گه ر بۆ که سانیک نه بی که له خودا ده ترسن ﴿الذين يظنون انهم ملاقوا ربهم وانهم إليه راجعون﴾ نه وانه ی که دلنیان له وه ی دوایی به خودای خۆیان ده که نو ده گه رینه وه بۆ باره گای

خودای پەروەردگاریان بە پروا و دلتیایی یەوە نوێژ و رۆژوو خودا پەرستی و
 ئەرکەکانی سەرشانیان ئەنجام دەدەن، بەلام کەسیک برپای بە پاداش و
 سزا نەبێ ئەنجامدانی ئەو ئەرکانە لەسەر شانی قورسو ناخۆشە وەکو
 چۆن دوور و پیا بازەکان بە بەجێهێنانی ئەرکە ئیسلامی بەکان ناپەرەحت
 دەبن! بۆ نمونە ئەگەر کریکاریک، بەلینی پی بدری کە پاش
 ئەنجامدانی کارە کە زیدە کرێیەک، زیدە بەخششیکێ دەدریتی دەبینی بە
 لیبوردویی و چوستو چالاکی روو دەکاتە ئیشە کەو بە گورجی پەلاماری
 دەدات و چەند کاری تیدا بکا هەست بە ماندو بوون ناکا! بەپێچەوانەشەو
 ئەگەر کریکاریک بە زۆر دەر بە گیکێ ستەمکار کاری پی بکاو بە بیگار
 هەلیسورپینی دەبینی چەند ئیش کردنە کە بە لاو قورسە! کورد و تەنی
 دەلیی بیگاری پی دەکەن!! هەر لەم روو یە کە پیغەمبەر ﷺ
 دەفەرموی: (وجعلت قرت عینی فی الصلاة) واتە: فینکایی چاوم لە نوێژدایە
 کە دەست دەکەم بە نوێژ فینکایی بە چاومدا دی دلم خۆشی پی دەگا، (بە
 نوێژ چا و دلم روشن ■ هێتەو)...

ئەمجار پەروەردگار لەم چەند ئایەتە دوایی دا بری نیعمەت و
 بەخششی خۆی - کە بە ئەو ئیسرایلی بەخشیو - ریز دەکا و بەیریان
 دینیتەو کە کاتی خۆی زیدە ریزی داوێ، لە چنگی فیرعەون رزگاری
 کردوون، تەوراتی بۆ ناردوون، دواي تاوان کردن و گوێرە کە پەرستیان
 تۆبە ی لێ قبوڵ کردوون، کاتییک کە سزای دان و مراندنی جاریکی تر
 زیندووی کردنەو، هەوری بۆ کردن بە سیبەر، گەزۆ گۆشتی بەتامی بۆ
 کردن بە سفرە و خوان، دەسلاتی پیدان، کانیای بۆ هەلقولاندن، چییان
 حەز لێ بوو بۆی حەلال کردن!! ئەمجار لەتەک ئەم هەموو ریز و ناز و
 نیعمەتەدا هەلوێستە خیانهتکاری بەکانیان دەگێرتەو، سزا و تۆلە ی
 خودایی کە لەسەر خراپەکاری لێیان ستێنراوە باس دەکا. باسی ئەو ■ دەکا
 کە لە ناکامی سەرپێچی کردنەکیان هەر رعو ناپەرەماندیی خودایان بۆ

مایەو. کاتی پشیمان لە ئایینی خودا ھەلکردو پابەندی فەرمانەکانی نەبوون تووشی زەلیلی و ژێر دەستەیی بوونەو، لەھەموو لایەکەو بەلاو موسیبت رووی تێ کردنەو، دونیای روناکیان لێ بوو بە شەو! زەنگ، ژانیان لێ تال بو! ئەمەش پەندو ئامۆژگاریەکی میژووییە، بۆ ئیمە موسولمان! پتویستە تەمێ خواردو ببین و وانە خودا پەرستی لێ فیر بین، پیش ھەموو شتیکیش واز ھێنان لە شوین کەوتنی ئەو گرۆھانەو سەرینەو، پیشەوایەتی جولەکە لە میتشکی موسولمانان داو چەسپاندنی سەر بەخۆیی و پیشەوایەتی و ریزداری موسولمانان. لە دلو ھەروونی خۆماندا.

﴿يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم﴾ ئەو نەو یەعقوب! ئەمجارەش بۆتان دووبار دەکەینەو! شوکرو سوپاسی ئەو نازو نەعمەتانە بکەن کە کاتی خۆی بە باوکئو باپیری ئێوەمان بەخشیو! ﴿وأنى فضلتكم على العالمين﴾ من بەسەر گەلو کۆرو کۆمەلی رۆژگاری خۆتاندا زیدە ریزم داوونێ، پیغەمبەرم لێ ناردن کتیبی ئاسمانیم بۆ ناردنە خواری، سەلتەنەتو دەستەلاتم پێ بەخشین... قورئانی پیرۆز، جۆری ریزگرتنەکە یە کالانە کردۆتەو، ھەر بە موطەلەقی فەرمویت: ئاشکراشە کە زیدە ریزدان پێیان یەکیکە لە نەعمەتە گەورەکانی خودا بۆ ئەوان، بۆیەش دواى باسی نەعمەت بە تاییبەتی زیدە ریزگرتنەکە دووبار کردەو لەبەر گرنگی ئەو بەخششە..

عەقلیەتی جولەکە عەقلیەتیکی لەخۆ بایی بوونو بەخۆ نازینو لوتبەرزییە بەجۆریک ئەو ھیان لەلا چەسپاوو لەدلیاندا نەخشی بەستوو کە گەلی جولەکە ھەر چۆنیەک بنو ھەرچی بکەن، چەند ئازاوە بگێرنو ئاشووب بەرپا بکەن، پێیان وایە گەلی ھەلبژیراوی خودان، ئەمە رەوشتیکی ھەمیشەیی و گشتی یانە، بۆیە پەرەردگار لە تەک باسکردنی ئەم نەعمەتانەدا لۆمەو سەر زەنشتیان ئاراستە دەکا، لەسەر لادان و پشت

هەلکردنۆ لەخۆ بایبۆون هەرەشەیان لی دەکا بۆ ئەو هی پێیان بسەلمێنی
 کە خراپەکارنۆ ئەگەر واز نەهێنن لە تاوانۆ بەخۆیاندا نەچنەو، نەینە
 ژیر ئالای ئیسلامۆ لەگەڵ کۆمەلی ئیسلامی دا خۆیان جۆش نەدەن،
 ناویتهی بەرنامەکی ئیسلام نەبن، ئەو خۆدا لێیان دەرەنجی،
 کەسیکیش خودای لی رەنجا، لە دونیاو قیامەتدا ئۆخە لی گیانی خۆی
 ناکا.

دوای ئەو هی بەسەرپێیی و بە کورتی باسی نیعمەت و زی دە ریزی گەلی
 ئیسرائیلی کرد، ئەمجار رووی خیطابی تیکردنۆ روژی دوایی بیر
 هینانەو و فەرمووی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا﴾ خۆتان بپاریزن لەسزای روژی دوایی،
 کە لەو روژەدا ﴿لَا تُجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کەس فریای کەس ناکەوئ
 ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةً﴾ هیچ کەسیکی موسولمان ناتوانئ شەفاعەت بۆ
 کەسیکی تاوانباری کافر بکا، خۆ ئەگەر بیشی کا لی وەرناگیرئ، ئەمە
 رەوانترین رەتکردنەو هی بیرو بۆچوونی جولەکەکانە کە دەیانگوت: باوکۆ
 باپیرانی ئیمە کە پیغەمبەر بوون شەفاعەتمان بۆ دەکەن، هەروەها
 رەتدانەو هی مەسیحی بەکانیشە کە دەیانگوت: حەزەرەتی عیسا
 تاوانەکانیان بۆ هەلدەگرئ.

موعتەزێلە ئەم نایەتەیان کردۆتە بەلگە لەسەر نەبوونی شەفاعەت
 بۆ موسولمانی تاوانبار، بەلام دیارە بۆچوونەکیان بەچەند دەقیکی تری
 قورئان رەت دەکریتمەو، کە راستەوخۆ هەبوونی شەفاعەت «چەسپێنن
 کەواتە: ئەم نایەتە بەلگەیه لەسەر نەبوونی شەفاعەت بۆ کافران، ئەک بۆ
 موسولمانانی گوناھبار. ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ ئەو کافرانە هەروەکو
 شەفاعەتیان بۆ ناکرئ بەدەلیشیان لی وەرناگیرئ ﴿وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ﴾
 کەس یارمەتیان ناداو کەس کۆلیان پێو هەلناگرئ هەولیان بۆ نادەن لە
 سزاو نازار رزگاریان بکەن.

رۆژی قیامت مه‌راییی و به‌رتیل ۱ شه‌فاعه‌ت، یارمه‌تیدانو هاریکاری
نامیننو هه‌موو فه‌رمانو فه‌رمانه‌وایی به‌ک بۆ خودای په‌روه‌رگار،
دادپه‌روه‌رانه، حه‌قو حیساییان له‌گه‌ل ده‌کا.

مامۆستا سه‌عید هه‌وا ده‌فه‌رموئ: وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی رۆژی دواایی بۆ
جوله‌که‌کانو چۆنیه‌تی حیساب له‌گه‌ل کردنیانو ریزکردنی نیعمه‌تو
به‌خشه‌کانی خودا بۆیان تیگه‌یانندیانه به‌وه‌ی که نه‌وان به‌رپرسیارن،
له‌سه‌ر چاکه‌و خراپه‌ حسابیان له‌گه‌ل ده‌کری، به‌مه‌ش نه‌وه‌یان لی داوا
ده‌کری که سوپاسی خودا بکه‌ن نه‌ک له‌خۆیان بایی بن، طاعه‌تی خودا
بکه‌ن نه‌ک لی قاجاغ بن!! ته‌رکی سه‌رشانیان نه‌نجام بده‌ن نه‌ک خۆیان
له‌ ته‌رکه‌کانیان بدزنه‌وه، له‌راستیش دا وانه‌یه‌که بۆ موسولمانانو پتویسته
پهن‌دی لی وه‌ر بگرنو نه‌وانیش نه‌که‌ونه‌وه نه‌و هه‌له‌و تاوانانه‌ی که نه‌وه‌ی
(یعقوب) و گه‌له‌کانی تر تی که‌وتوون، به‌داخه‌وه له‌م رۆژگارهدا زۆر له
رۆله‌کانی گه‌له‌که‌مان که‌وتوونه هه‌مان نه‌و هه‌لانه‌ی که جوله‌که‌به
دریژایی میژوو تی که‌وتوون.

ده‌ نیعمه‌تی گرنگی په‌روه‌رگار که به‌ جوله‌که‌کانی

به‌خشیو

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم سُوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَاعَدْنَا
مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۵۲﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُومِ إِنْكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمْ الْغِجْلَ فَنُتَبِّهُوا
 إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ
 فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ الْتَوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۵۳﴾

دوای فرمان پیکردن به نهوهی یه عقوب که نیعمه‌ته‌کانی خودا
 بیننه‌وه‌یادی خوْیانو بزائن که خودا له کاتی خوْیدا زیده ریزی داوئی و
 پاشان فرمانی پیکردن که خوْیان له سزای رۆژی قیامت بیاریزن،،
 نه‌مجار په‌روه‌ردگار نیعمه‌ته‌کانی خوْی یه‌که یه‌که بو نه‌و گه‌له ریز ده‌کاو
 هه‌موو نیعمه‌تیکی خوْی به وشه‌ی (إِذْ) ده‌ست پی ده‌کا، له
 هه‌مووشیان دا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نه‌مه‌یه که موسولمانان ناگاداری خوْیان
 بنو نه‌که‌ونه نه‌و هه‌لانه‌ی که نه‌وه‌ی ئیسرائیل تی‌ی که‌وتوون. نه‌مانه‌ش
 نیعمه‌ته‌کان :

۱- ﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سِوَا الْعَذَابِ يَذْبُحُونَ
 أَبْنَاءَكَ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكَ وَفِي ذَٰلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكَ عَظِيمٌ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی
 یه‌عقوب بیرى نه‌و نیعمه‌ته‌ی من بکه‌نه‌وه که پیتم به‌خشیونو سوپاسی
 له‌سه‌ر بکه‌ن. که له‌چنگی فیرعه‌ون -پادشای میصر- و گه‌له‌که‌ی رزگارم
 کردن، بیگومان ناشیرین ترین هه‌لسو که‌وتیان له‌گه‌ل ده‌کردن، جو‌ره‌ها
 نه‌شکه‌نجه‌و نازاریان ده‌دان، کو‌ره‌کانتانیان سه‌ره‌ه‌بری و کچه‌کانتانیان
 ده‌ه‌یشتنه‌و. بو کاره‌که‌ری و خزمه‌تی خوْیان، به‌ نه‌مه‌ش ناموسو
 شه‌ره‌فتانیان ده‌شکاندو نه‌وپه‌ری سزاو نار‌ه‌حه‌تیان ناراسته ده‌کردن،
 به‌ژی‌ر. هه‌سته‌یی و کۆیلایه‌تی رۆژگارتان به‌سه‌ر ده‌برد.. وشه‌ی (بلاء) دوو
 مانا هه‌له‌ده‌گرئ، نیعمه‌ت، یان نیقمه‌ت، لیره‌دا بو هه‌ردوو مانا که
 گونجاوه نه‌گه‌ر ئاماژه‌بی بو هه‌لو‌یستو کرداری فیرعه‌ون له‌گه‌لیان دا

ئەو مەبەست ناپەرەختی و نىقمەتە، ئەگەر مەبەست رزگار بوونیان بى
لە چنگى فیرعەونو دارو ■ هەستەكەى ئەو بەمانا نىعمەتو بەخششە
زۆربەى رافەكەرانی قورئان لەسەر ئەو ئەو ئەو (بلاء) لێرەدا بە
مانای نىقمەتو ناخۆشى ناپەرەختیە.

۲- ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُم الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ

تَنْظُرُونَ﴾

لەم ئایەتەدا پەرەردگار ئەو دەخاتەو بەیری ئەو ئیسرائیل کە
چۆن دواى ئەو لە چنگ فیرعەونو دارو دەستەكەى رزگارى کردو لە گەل
حەزەرەتى موسادا لەمىصر دەرچوونو بەرەو فەلەستین کۆرەویان کرد
فیرعەون بە خۆی لەشکرەكەىو شۆینیان کەوت، بۆ ئەو قەلاچۆیان
بکاو نەهێلێ لە ژێر دەسلەلاتى ئەو دەرچن، حەزەرەتى موساو نەتەو
ئیسرائیل گەیشتنە سەر لیواری دەریاو ریگیان بەسترا! فیرعەونیش لە
دواوەیان بوو ریگای دەرچوونو رزگار بوونیان برا، پەرەردگار نیگای بۆ
حەزەرەتى موسا کرد کە لە دوازدە شۆینەو ■ عەساکەى بە دەریادا بەینى،
نەویش عەساکەى لە دوازدە جیگاوه بە دەریادا هیناو لە هەر دوازدە
جیگاوه ئاوەكە شەق بوو، دوازدە ریگە لەناو دەریاکەدا دروست بوو، ئاوی
دەریاکە لەم بەرەو بەری ریگەکانەو وەك کێو راستبۆو بوو بە دیوار،
ئەو ئیسرائیل کە دوانزە هۆز بوون هەر هۆزەى بەریگایەكدا بەناو
دەریادا کەوتنە پێو بە خۆشى پەڕینەو، فیرعەونو دارو دەستەكەى کە
دیتیان ریگای ناو دەریا بە ئاسانى و ئاساییە: یەكسەر ئەوانیش ملیان
لێ نا بە شۆینیاندا رویشتن پاش ئەو پاشەتایان هاتە ناو دەریاوە
پێشەتاکەشیان هێشتا نەگەیشتبو ئەو بەری دەریا ئاوەكە یەك هاتەو،
فیرعەونو دارو دەستەكەى هەموویان خنکانو حەزەرەتى موساو ئەوانەى
لە گەلیدا بوون لەو بەرەو سەیریان دەکردنو ئاگیان لێ بوو چۆن خنکانو

لەناو چوون، بەمەش گفتو کۆی دلیان دامرکاو دلییا بوون لە فهوتان و لەناوچوونی دوژمنی سەر سەختیان.

ئیمامی بوخاری و موسلیم و نسائی و ئیبن ماجه و ئیمام ئەحمەد لە ئیبنوعەباسە و حەدیشیک دەگێرنەو دەفەرموی: (پێغه مېهر ﷺ کاتی هاتە (مەدینە) بینی جولە کەکان روژی (عاشورا) بەروژوو دەبن: فەرموی: بۆچی ئێوە لەم روژەدا بەروژوو دەبن؟! وتیان: ئەم روژە روژنکی پیرۆزە، ئەمرو ئەو روژەیە کە پەرەردگار ئەوێ ئیسرائیلی لەچنگ دوژمنی سەر سەختیان رزگار کردووە، کاتی خۆی حەزرەتی موسا بۆ شوکرانە بژیرو سوپاسگوزاری ئەو روژە بەروژوو بوو، پێغه مېهر ﷺ فەرموی: من لە ئێوە بە (موسا) نزیکترم ئیتر بۆخۆشی بەروژوو بوو فەرمانیشی بە هاوەلانی کرد کە بەروژوو بن؟! (الأساس ج ۱/ ۱۴۷).

۳- ﴿وَإِذْ أَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ اتَّخَذْنَا الْعَجَلَ مِنَ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ .

پەرەردگار سەرگورشتەیه‌کی تریان وەبیر دینیته‌و دەفەرموی: ئەو وەبیر خۆتان بهێننەو کە هەر دوا بە دواي رزگار بووتان لە فیرعە و رزگار بووتان لە دەریا موسامان بانگ کرد بۆ سەر کتوی (طور) چل شوو مایه‌و کەچی ئێوە دواي ئەو بوونە گۆیرە کە پەرستو خوداتان لە بیر چوووە سەرباری ئەم تاوانە گەورەشتان خودا تۆبەي لی وەرگرتو عەفووی کردن بۆ ئەوێ بیریک لە خۆتان بکەنەو واز لە تاوان و تاوانکاری یێن و سوپاسگوزارین.

۴- ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بیر بکەنەو کە ئیمە تەوراتمان نارد بۆ (موسی) و (فورقان) مان دایە کە بریتی بوو لە ئەو موعجیزە و نیشانانەي کە حەق بەتال لیک جودا بکەنەو (وەکو: گۆچانە کەي کە ماره درۆزنە کانی سەحریازە کانی لوول کردنو قوتی دان، یان وەکو: دەستی موبارە کي موسا کە دەیخستە باخە لیسەو و دەری

دینایەوه سپی دەبوو، ەدرەوشایەوه، یان مەبەست بە (فورقان) ئەو شەرحو یاسایەیه که درابوو بە موسا، حەقو بەتالی لیکت جیا دەکردەوه ئەمەش نەعمەتی چوارەم بوو که کتیییکی بۆ ناردبوون بۆ رینموویی ژانیان.

۵ - ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ، فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ﴾. بیریکنەوه لە ئەو کاتەدا که حەزرەتی موسا بە قەومەکی خۆی گوت: ئەو گەلو ھۆزەکم! بەراستی ئیو ستمیکی گەرەتان لە خۆتان کر ۳ که خوداپەرستیان لە بیرچوووە دەستان. کرد بە گوێرە که پەرستی! بگەرینەوه بۆ لای بەدیھینەر و دروستکەری خۆتان، دەست بکەن بە کوشتنی یەکتەری و خۆیان رشتن و یەکتەرکوشتن پاساوی ئەو تاوانە گەرەتان بەدەنەوه، ئەو باشەو پەسەندە لای خودای خۆتان! ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ئەمجار پەرور ۳ گار تۆبەدا لێ قبۆل کردن و لیتان خۆش بوو: بێگومان پەرور دگەر زۆر لێ خۆشبوووە بە رەحمو بەبەزەیی.

لەم نایەتەدا پەرور دگەر ئەو مان بۆ دەگێریتەوه که کاتی موسا رۆیی بۆ سەر کێوی طورو مایەوه، دواي ئەو جۆلە که کان دەستیان کرد بە گوێرە که پەرستن، دواي تۆبەیان لێ قبۆل نەکرا ھەتا بەچەک نەکەوتنە وێزە یەکتەری و دەستیان بە یەکتەر کوشتن نەکرد! جا لەگەڵ ئەو شەدا که ئەم یەکتەر کوشتنە کاریکی زۆر ستم بوو کهچی خودا منەتیان بەسەردا دەکا کهوا تۆبەدا لێ قبۆل کردن! ئەمەش ناماژەیه بۆ ئەو که تاوانەکیان زۆر گەرەیمو بە خۆ کوشتن نەبێ پاسا نادریتەوه، بەتایبەتی که ئەوان دواي خوداپەرستی و خودا ناسین وازیان لە پەرستنی پەرور دگاری زاناو داناو بەدیھینەر ھینا و روویان کردە گوێرە که پەرستی، که ئەمە ئەوپەری نمونەدا بێ عەقڵی و نەفامی و ستمەکاری دەگەینێت کەوابوو شایانی ئەو سزایە بوون.

ئەو یەكتری كوشتنە - وەكو لە تەفسیرەكاندا هاتوو - بریتی بوو
 لەوێ کە ئەوانە ی گۆڕە کە یان نەپەرستو هەر لەسەر خودا پەرستی مانەو
 ئەوانە بکوژن کە بوونە گۆڕە کە پەرست! یان بریتی بوو لەوێ کە تێک
 بەربن هەر کەسە بۆی کرا ئەو ی تر بکوژی! هەرکەسە تووشی هەرکەسیک
 بوو بێ سۆ و دوو بیکوژی! جا کوژراو کە کوپی بێ برای بێ خزمی بێ یان
 بێگانە بێ ، بێگومان جێ بەجێ کردنی نەم فەرمانە لەلایەن
 جوله کەکانەو هەلویستیکی میژوویی زۆر دەگەن و گەرنگە ، حیکمەتو
 دانایی خودای تیدا دەردەکەوێ کە ئەو زی دە ریزە ی داوێ.. لە کۆتایی
 نایەتە کەدا دە فەرموێ: ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ﴾ واتە: تۆبە کردو
 خو کوشتنتان لەلای خودا باشترە لەبەردەوام بوونتان لەسەر گوناھو تاوان!
 نایەتە کە ئەوێش دە گە یەنێ کە هەرگیز تاوان بە بێ سزادانەو نابی،
 تاوانبار هەرچۆنیک بێ دەبێ سزای تاوانی خۆی وەرگیری مەگەر خودا
 بەرەحمەتی خۆی ببەخشێ و عەقوی بکا. ئەوێش دە گە یەنێ کە پێویستە
 موسولمان لە پێناو رەزامەندیی خودادا لە دەست دان و کوشتنی خرمو کوپو
 براو تەنانت خۆشی بەلاوێ گەرنگ نەبێ!!

باقی مانده و تەواکەری نێعمەتەکانی بەسەر نەتەوێ

ئیسرا ئیل

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرٰى اٰلِهَةً جَهْرَةً فَآخَذْتَنُكَ
 الصِّعْقَةَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَلْنَا عَلٰىكُمْ اَلْقَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلٰىكُمْ اَلْمَنّٰى وَاَلْسَلَوْا
 كُلّٰوًا مِّن طَيْبٰتٍ مَّا رَزَقْنٰكُمْ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ
 يَظْلِمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذْ قُلْنَا اَدْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 رَغَدًا وَاَدْخُلُوا اَلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْئَتَكُمْ

وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي

قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ

الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ

كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْفُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

۶- ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾

بیربکه نهوه نهو ده مهی که گوتان، نهی موسا: هه تا کو به ناشکراو به چاوی سهر خودامان چاو پی نه که وئو نه ییینین ئیمه پروا به تو ناکه ییو به پیغه مبهرت نازانین! ﴿فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ ناگریک، هه وره تریشقه یه ک له ناسمانه وه ده وری دانو نه وانهی نهو قسه زله یان کردبوو هه لی پروزاندنو له ناوی بردن، ئیوه ش به چاوی خۆتان نه م رووداوه تان بینی ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ نه مجاره پاش مردنتان سهر له نوئ زیندوو مان کردنه وه، به لکو ئیوه عار بنیینو شوکرو سوپاسی خودا بکه ن!

رافه که رانی قورئان هه فرموی: مه به ست له م له ناوچوونو مردنه، جو ره بی هۆش بوونیکیان بووه که کاتی هه وره تریشقه که لی دان له ترسان بی هۆش که وتن وه کو له سووره تی نه عرافدا ده فرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِثْقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَهَٰذَا﴾ واته: موسا هه فتا پیماوی له گه له که ی هه لبرارد بو نهو ماوه ی بۆمان دیاری کردبوو، جا کاتی که له ترسانا له رز گرتنی و بی هۆش بوون! موسا وتی: خودایه! نه گهر بتو یستایه له وه پیش منو نه وانیشت له ناو نه بر، جا به پی ی کو تایی نایه ته که که ده فرموی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ نه وه مان بو ده رده که وئ که تا ئیستا ره وتی نایه ته کان هه ر

لە چوارچێوەی منەت ناندا هەنگاو دەنێن، ئەمجار ئەوانەیی کە
 هەورە تریشقە کە لێی دان لەشیان هەلپروزاو کە هۆش خۆ هاتنەو
 پێویستیان بە سێبەر و فێنکایی هەبوو دەبایە خواردنیکسی خوش بخۆن
 ناویکی خوشو شیرین بخۆنەو بۆیە بە هەور سێبەری بۆ کردن لە
 گەرمی خۆر پاراستنی ئەمەش بە نێعمەتی هەوتەم ■ ەژمێردی!

۷- ﴿وَلَلْنَا عَلَيْكَ الْغَمَامَ﴾ هەورمان هینایە ژوور سەرتازو
 سێبەرمان لێ کردن لەو دەشتی سینایەدا بۆ هەر شوێنی بچوونایە
 هەورە کە لە گەلیان ■ سوپاوە بەرگری تیشکی گەرمی خۆری لێ دەکردن
 نەیدەهێشت هەتاو بیان سوتین.

۸- ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَنْ وَالسَّلٰوٰی﴾ ئەمجار گەزۆ پەلەوهری
 شیتلاقەمان بۆ ناردنە خوار، واتە: گەزۆ بەسەر دارو درەختەکاندا دەباری
 ئەوانیش کۆیان دەکردەو، شیتلاقەش کە بالندەیه کە لە (کەو) گەورەترە
 (هەندێ دەلێن: لە چۆلە کە گەورەترە) بە زۆری خودا بۆی ناردن، ئەوانیش
 راویان دەکردن گوژشتەکیان دەخوارد، بۆ خوشیان ئاژەلی (مالی)یان
 هەبوو ماستو کەرەو پەنیر ■ لۆرکئو دۆیان بەرهم دەهینا. بەلام
 پێویستیان بە بەروبووم سەوزەیی تر هەبوو، جا ئەم پێویسیانەمان بۆ
 دابین کردن پێمان گوتن: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخۆن
 بخۆنەو لەو خواردەمەنییە پاکئو خاوەنی کە کردومانە بەرزقو رۆژی
 ئێوە، کەچی لە گەل ئەو شدا سەریچیان کردو پاشگەزبونەو سەمیان
 لە خۆیان کرد. ئەو هەموو ناز ■ نێعمەتو موعجیزەو یارمەتیدانە وای
 لێ نەکردن سوپاسی خودا بکەن ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ نەیان توانی سەم لە
 تێمە بکەن زیانمان پێ بگەیەنن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾
 بەلکو ئەوان سەمیان لەخودی خۆیان کرد، چونکە زیانی تاوانەکانیان
 هەر روو بە رووی خۆیان دەبیتەو بۆ خۆیان تووشی سزای سەخت دەبن.

نیبنو که‌ئیر ده‌فه‌رموئ: له‌مه‌پوه بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که‌هاوه‌لانی
 پیغه‌مبەر ﷺ چەند وره‌ به‌رزو خۆراگرو پشوو درێژ بوون، له‌گەڵ ئەو
 هەموو نارە‌حه‌تی و برسیتی و تینوویه‌تی‌یه‌ی که‌ له‌غه‌زاکانیاندا تووشیان
 هات، به‌ تایبەت له‌غه‌زای ته‌بووکدا، که‌چی له‌گەڵ ئەمه‌یشدا هەرگیزاو
 هەرگیز داوای شتیکی ناناساییان له‌ پیغه‌مبەر نه‌کرد! ته‌نانه‌ت کاتی‌یک
 برسیه‌تی تینی بۆ هی‌نان داوایان کرد که‌ ئەو ئەندازە خواردنه‌ی که‌
 ماویانه‌ زۆر بکری بۆیان، جا هاتن ئەو خواردنه‌ی لایان بوو هەموویان
 تیکه‌لاو کردو پیغه‌مبەر ﷺ نزای کردو پارایه‌وه‌ ئیتر هەوریک پەیدا بوو
 بارانی بۆ باراندن ئاویان خوارد‌وه‌ حوشره‌کانیان ئاودان که‌ دوایی
 سه‌یریان کرد باران بارینه‌که‌ له‌ده‌ورو به‌ری سه‌ربازگه‌که‌ تیپه‌ری نه‌کردبوو!

۹- ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَاْكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
 وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بیری ئەو کاته‌ بکه‌نه‌وه‌ که‌ دوای ئەوه‌ی له‌
 «هشتی سینا ده‌رچوونو ده‌زره‌تی موسا له‌ دنیا ده‌رچوو یوشعی کو‌ری
 نون بوو به‌ (جیگری موسا) پیمان گوتن: بچنه‌ ناو ئەم شاره‌وه‌ که‌ (بیت
 المقدس) ه‌یان (اریحا) بوو، له‌وئدا هەموو جو‌ره‌ خواردنیکی خۆشو
 به‌تام هه‌یه‌ له‌هەر شوینی‌ حز ده‌که‌ن به‌ تیر ته‌سه‌لی بخۆزو بخۆنه‌وه‌،
 ئەمجار کاتی‌یک گه‌یشتنه‌ ئەوه‌ه‌رگایه‌ی بۆتان دیاری کراوه‌ کپنوش بۆ
 خودا به‌رنو به‌ مل که‌چی‌یه‌وه‌ بچنه‌ ژووره‌وه‌، به‌ دەم چوونه‌ ژووره‌وه‌تان
 له‌سه‌ر شیوه‌ی کپنوش بردن ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ بڵین: خودایه‌! لیت
 ده‌پارپینه‌وه‌ ن‌زات لی ده‌که‌ین که‌ گونا‌هه‌کانمان لی هه‌لوهرینی و لی‌مان
 دارنی ﴿نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ﴾ ئیمه‌ش له‌ گونا‌هه‌کانتان خۆش ده‌بینو
 ﴿وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ بۆ چاکه‌کاری پاداشتی چاکه‌یان بۆ زیاتر ده‌که‌ین،
 ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ که‌چی سه‌مه‌کاران ئەو
 شیوه‌ چوونه‌ ژووره‌وه‌یانو جو‌ری پارانه‌وه‌که‌یان گو‌ری به‌ شتیکی تر واته‌:
 ن‌زاو پارانه‌وه‌یه‌ک فی‌رکرا‌بون که‌بیلین بریتی‌بوو له‌ داوای لی‌خۆشبوون

ئەوان گۆرپیان بە وشەیهکی تر لە جیاتى ئەوێ بلین: (حطة)
 دەیانگوت: (حنطة) واتە: گەنم، پێیان گوترا بوو لەکاتى چوونە
 ژوورەو دە لەشیوێ کړنووش بردودا بچنە ژوورەو کەچی ئەوان بە
 قنگەخشکى چوونە ژوورەو!

﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾
 ئیمەش رشتمان بەسەر ئەوانەى ستمیان کرد سزایەکی بەئیش لە
 ئاسمانەو بە هۆى ئەو سەرپێچی یەى کە کردیان لە جى بەجى کردنى
 فەرمانە کەمان دا.

دوو نایەتەکانى پیشووتر ئاماژە بۆ ئەو دەکەن کە ناز نیعمەت
 دەبى شوکرو سوپاسى لەسەر بکړى، شوکرو سوپاسیش دەبى بەو تەوێو
 کردەوێو بەو ئەوێو هەگەیهنن کە فەرمانە کە چۆنەو چۆن داوای
 ئە نجامدانى و تەواو کردارەکان دەکا دەبى ئاوا جى بەجى بکړین
 گۆرانکاریان تیدا نەکړى، ئەو شیان تیدایە کە هەرگیز تاوان بى سزادان
 نابى، جا زوو بى یا درەنگ، ئەمجار پەرودگار فەرمانیان پى دەکا کە
 نیعمەتێکی تری خودا وەبیر خۆیان یێننەو ئەویش دابین کردنى ئاوى
 سافو گەوارایە لە کاتى پێوستى کە دەفەرموێ:

۱۰- ﴿وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْرًا﴾ بیرکەنەو سوپاسم بکەن لەسەر ئەو
 نیعمەتەى بەسەر ئێوەدا ڕشت کە بریتى بوو لە وەلامدانەوێ ئیمە بۆ
 پێغەمبەرە کەمان کاتى داوای ئاوى کرد بۆ خواردنەو و پێداوێستى
 هۆزەکەى، ئیمەش پێمان گوت: عەساکەت لەو بمرە بدە! - جا یا
 بەردىکی تاییبەتى بوو یان مەبەست جینسى بمرە - ئەویش بە فەرمانى
 خودا عەساکەى لە بمرە کەدا، ئیتر لە هەر چوار لاو ئاوى لى هەلقولا،
 هەر لایەى سى سەرچاوە واتە: دوانزە سەرچاوەى ئاو بەئەندازەى هەر
 دوانزە هۆزەکەى ئەوێ یەعقوب بۆ هەر هۆزێک کانیاویک هەلقولا ﴿قَدْ

علم کل أناس مشرہم ﴿ ہر گروہیک لہوان دہیزانی کامہ
 سدرچا وہوکانیاوی خویانہ.. نا بہو جورہ لہودہشتہ کاکۃ بہ کاکۃ بہدا
 خوار دہ مہنی گہزؤو گوشتی پلہوہریان بؤ دابین کرا، ناوی سافو
 سازگارو رہوانمان لہ بہردی رہقو تہق بؤ ہلقلولاندن ہمووشیان لہ
 خودا وہ بوون ماندوبوونی نہوانی تیدا نہبوو پیمان گوتن ﴿ کلوا
 واشربوا ﴾ بخؤنؤ بخؤنؤوہ لہو خؤراکؤ ناوو شیرو شلہ مہنییہ خوشانہ
 ﴿ ولا تعثوا فی الأرض مفسدین ﴾ سدرباری نہو ہموو نیعمہ تانہ مان بؤ
 نیوہ، دریژہ بہ لاساری ناشووب گپری خؤتان مہدہن ﴿ لہ زہوی داچی دی
 خراپہ بہریا مہکن!

خوینہری ہیژا ! بہ کؤتایی نہم نایہتہ وینہی حالو چؤنیہتی نہو
 نیعمہ تانہی کہ لہدہشتہ کہدا پییان درابوو تہواو بوو، نہمجار دوا بہدوا
 نہم نایہتہ نایہتیکی تر دیتہ پیشہوہ کہ جورہ سروشتیکی تری
 جولہ کہ کانمان نشان دہدا: نہویش چلیسی و ہتیومچہ بیانہ، شتی
 باشو حہلالیان دراوہتی کہچی داواۃ شتی خراپ دہکن، گہزؤو گوشتی
 پلہوہریان بؤ دابین کراوہ چاویان لہ پیوازو نیسکو نؤکہ.

چاوچنؤکی جولہ کہ کان و بری لہ تاوانہ کانیان

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نُّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ
 لَنَا مِمَّا ثَنَّبْتِ الْأَرْضِ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا
 قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا مَصْرًا
 فَإِنْ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ
 مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 النَّبِيَّ عَنِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١﴾

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ نهوه بیرری خۆتان بهیننهو^۱ که ره خنهتان لهو خواردنه خوشانه گرتو و تان: نهی موسا! تیمه له ئیستا بهوه لاوه بهم جوړه خوارده مه نیه رازی نابین چیدی پیی مه دار ناکهین! جا هه رچه نده خوارده مه نیه به که ی نهوان گه زوو گوشتی شیلاقه بوو بهلام چونکه هه موو روژی دوو یسار^۲ بوته وه به یه که خوارده مه نیان حیساب کردووه ﴿فَادْعَ لَنَا رَبَّكَ﴾ داوامان بو له خودا بکه ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا ثَبَّتِ الْأَرْضُ﴾ نهوه مان بو دابین کا که زهوی هیروینی ﴿مَنْ بَقَلْهَا﴾ له سهوزاواتی و ﴿وَقَتَائِهَا﴾ خه یارو ﴿وَفُومِهَا﴾ گه نم، یان سیر، ﴿وَعَدْسِهَا﴾ نیسکی، ﴿وَبَصْلِهَا﴾ پیازی.. ﴿قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ موسا فهرمووی: تایا ئیه داوای نهو شته خراپانه ده کهن که له شوینی گه زوو گوشتی به له زهه تی شیلاقه داوای که ره وزو نه عناو خه یارو سیرو پیازو نهو جوړه شتانه ده کهن؟! ته گهر جهزتان لهو جوړ^۳ شتانه یه؟ ده تازابن خۆتان لهم دهشتی سینایه ده رباز بکهن ﴿اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِن لَّكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ﴾ داگه رینه ناو شاریک لهم شاره نریکانه ی وولاتی فه له ستین، ههر شاریک بچه ناوی نهو جوړه شتانه ی تیدا ده ست ده کهوئ، چیتان بوئ لهم جوړه شتانه زوړو زه به نده یه و پتویست ناکا دوعا له خودا بکهم!! یان مانای وایه موسا به شیوه یه کی گله یی نامیزو سرکونه کردن پیمان ده لی: ته گهر ئیه بهم نازو نیعمه تو پلهو مه قامه رازی نین بگه رینه وه بو شاری میصر نهو شاره ی که لی پی وه ده رنران! بگه رینه وه بو نهو ژبانسه کوله مهرگی سه ژیر^۴ هسته یی یه که بارتان پتوه گرتبوو، لهوئ نیسکو پیازو سیرو خه یارو که ره وزو گه نم تان ده س ده کهوئ.. نهو ئهرکه پیروژه ی که بو ئیه دانراوه وازی لی یینن، چونکه وا دیاره ئیه^۵ نهو پیانو نین که نیشی پیوانه نه نجام بدهن!!^۱ ﴿وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ﴾ زه لیلی و

^۱ ماموستا سعید حمادو سید قلب نعم مانایه یان به لاوه بهستنده . ✦ الاساس ج ۱/ ۱۵۳ ، فت خلال

ریسواییان به سهردا دراو مؤری خویره قتی و چا و چنۆکی و پروپوچی یان پیوه
 نرا ﴿وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ﴾ نار ه زامه ندی خودایان بۆ خو یان هینایه وه،
 بیگومان نهم زه لیلی و ریسوا کردنه یان و خه شم نار ه زامه ندی خودا لیتان
 له پرووی میژوویی یه وه له سهر ه می حه زره قتی موسادا نه بوو به لکو نهمه
 به چهند چینیک دوا ی له دنیا ده رچوونی موسا بووه، ده ی بۆ لیره دا
 ده ست پیشکهری کردو نهم چۆنیه قتی که ریسوا بوونو بی نه وایی یانه ی دوا
 به دوا ی و ته کی موسا هینا؟! بۆ نه وه ی گونجاو بی له گه ل هه لویستی
 جوله که کان که له جیاتی گه زۆ گوشتی شیتلا قه، داوا ی که ره وزو پیازو
 سیرو خه یاریان کر ﴿ذَلِكَ﴾ نهم ریسوایی و سوکایه قتی پی کردنه که
 به بالاییان برا. ﴿بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون النبيين بغير الحق
 ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون﴾ به هۆی نه وه بوو که پروایان به
 موعجیزاتی پیغه مبه ران نه ده کردو پیغه مبه رانیان به نار هوا ه کوشتن،
 نهم سه ریچی کردنه و پر کیشی کردنه یان بۆ تاوان؛ به هۆی نه وه بوو که له
 خودا عاسی بوونو ده ست دریژیان ده کردو سنووریان ده به زاندا به لئ
 سه رباری نه وه هه موو نیعمه تو ریزه ی که پییان درابوو پروانه کردنیان به
 نیشانه کانی خوایه قتی خوا، به موعجیزاتی پیغه مبه ران هه روه ها
 به رهنگاری کردنی پیغه مبه رانو یاخی بوونیان له خوداو ده ست دریژی
 کردو سنوور به زانندیان بوو به هۆی زه لیل بوونو ریسوا بوونیان و بارینی
 به لاو موصیبه ت بۆ سه ریان، به جوړیک که ریسوایی و بی نه وایی له
 هه موو لایه که و دایگرتن و وه کو خیمه دایپوشین. بیگومان میژووی هیچ
 گه لیک به نه ندازه ی میژووی نه وه ی ئیسرائیل دل ره قی و سه رسه ختی و
 ده ست دریژی کردنی تیدا نیه! که س نه وه ند له گه ل پیغه مبه ران ناکه س
 به چه و خوارو ختی نه بوون، پیغه مبه رانیان کوشتن، سه ریان برین له ناودارا
 به مشار دایان هینان که نهمه گه وره ترین تاوانو پیسترین هه لویستو

خیانەتکارێیە کە بەرامبەر بانگەوازی کەرانی حەق و راستیی کراوە. دەر حەق بە پیغەمبەرانی خودا نەنجام دراوە، لە کوفرو سەرپێچی کردندا گەشتنە ئەوپەر و بە قیژ و نترین شیوە دەستدریژیان کرد، بە ناشیرینترین شیوە. لە خودا یاخی بوون، میژوو و یان پرە لە پۆخلاوات و خیانەتکاری و سنوور بە زاندن، کەچی لە گەل ئەوە شدا داوای سەپرو سەمەرەیان هەبوو، زمان درێژ و چەقە چەناو و بێ شەرم و حەیا و بێ ئابروو، هەموو کاتی پێیان وا بوو هەر ئەوان لە سەر حەقن، هەر ئەوان گەلی هەلبژێراوی خودان، پاداشی خودا هەر بۆ ئەوانەو بەس، ناز و نیعمەتی خودا هەر شایانی ئەوانەو نابێ بۆ کەسی تر بێ..

لێرەدا قورئانی پیرۆز ئەم داوایەیان رەت دەکاتەوە بەم نایەتە: دواوی یاسایەکی گشتی دادەنێ ئەویش یاسای بروابوون بە خودایە هەر کاتی هەر کەسێ خۆی تەسلیم بە خودا کردو کرداری باش بوو، ئەوە ئەو کەسە لای خودا بەندە و راستاڵو باشە، فەضل و نیعمەتی خودا هەر بۆ ئەو جولهکانە پاوان نەکراوە، بە لکو بۆ موسولمانانە بۆ خودا پەرستانە لە هەموو کات و شوێنێک هەر کەسە بە پێی ئەو نایینە کە لە سەری بوو و لای خودا پەسەند بوو تا ئەو رۆژە ئایینیکی گشتی دێ کە ئایینی ئیسلامە.

دواوۆژ هەر بۆ موسولمانانە

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِيَّانَ مَنْ

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢٧﴾

دواي ئەوەی پەر وەردگەر کردو و وەهەلوێستی جوله کە پێشینه کانی بۆ جوله کە کانی سەر دهمی پیغەمبەر ﷺ هێناوە و ئاکام سەرەنجامیانی

روون کر ەو ە، ئەمجار یاسایەکی گشتی خۆی باس دەکا که بریتیه لەو ە
 ەەرکەسیک ئیمانی بە خودا ەەبووبی کرد ەو ە ی چاک بووبی و بە مراد
 گەیشتو ە دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بێگومان ئەوانە ی شوین
 پیغەمبەر که وتون و بەراستی بروایان پێ ەینا ە ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ ئەوانە ی
 بروایان بەتەورات ەەیه، یان ئەوانە ی لە پەرستنی گوێرە که ژیان بوون ەو ە
 ﴿وَالنَّصَارَى﴾ ئەوانە ی بروایان بەحەزرتی عیسا کرد و شوین پەيامەکی
 کەوتن ﴿وَالصَّابِقِينَ﴾ زانیان دەربارەیان سی رایان ەەیه: یەکەمیان
 دەلین: ئەوانە گەلیکن ئەستێرە و فریشتەیان پەرستو ەو ئیستاش
 پاشماوەیان لە عێراقدا ما ە، دو ەمیان دەلین: بەوانە دەگوئری
 (صابئة) کەوازیان لە ئایینی بەتال ەینابی و بو لای خودا گەرابن ەو ە
 نەزان ئایینی راست کامەیه.

سێیەم دەلین: ئەوانە ئەو ئادەمیزادانەن که پەيامی ەیچ
 پیغەمبەریکیان پێ نەگەیشتبێ جگە لە خودا کەسی تریان نەپەرستبێ:
 ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ ئەوانە ی بروایان بە
 خودا و بە رۆژی قیامت ەب ەو لە ەمان کاتیشا کرداری باشیان کرد ەو ە
 ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئەم چوار
 کۆمەلە لای خودای خۆیان پاداشیان دەدریت ەو ە، ەیچ ترسو
 ناری ەتیهکیان لەسەر نی ەو ەو خەم و خەفتیان تووش نابێ. ترسی داها توویان
 نی ەو ە دنیان لە سەرەنجامی خۆیان و پەرۆشی رابوردووی خۆیان نی ەو ە
 لەکرداری خۆیان پەشیمان نین.

جا بو ئەو ە ی باسە که روون بکەین ەو ە دەلین: دوا ی ەاتنی ئایینی
 ئیسلام ریکە نەما ە بو جوله کەو فەلەو صابیئە و ناگرپەرست (مجوسی)
 که جگە لە ئایینی ئیسلام و شوین کەوتنی پیغەمبەری ئیسلام ەیچ
 ئایینیکی تر پەپەر ەبکەن، مەگەر بانگەوازی ئیسلامی پێ نەگەیشتبێ
 ئەو ە کاتە موکەلف نابن. لە فەرمو ەدیه کی پیغەمبەردا که ئیمامی

موسلیم گێراویەتیەو ۱۱ ھەرموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِي وَلَا نَصْرَانِي ثُمَّ لَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَّا كَانُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ واتە: بەو کەسە ی گێانی منی بە دەستە ھەرکەسیک لەم کۆمەڵی ئادەمیزادە جولەکە بێ، فەلە بێ، ھەر کەسیکی تر بێ بانگەوازی منی پێ گەیشتبێ و ئیمان بە پەیامەکەم نەھێنێ ئەو کافر و ئەھلی دۆزەخ و روژی قیامت دەخوێتە ناو دۆزەخووە (کەوابێ مەبەست بە (یەھود) ئەو جولەکانەن کە پیش ھاتنی ھەزرەتی عیسا ھەبوون و پروایان بە عیسا نەکردوو، ئەو ھەر گومراو کافرەن. مەبەست بە (نصاری) ئەو فەلانەن کە پیش ھاتنی ھەزرەتی محمد ﷺ ھەبوون کە بەراستی لەسەر ئایینی مەسیح ماونەو، بەلام دوا ھاتنی پێغەمبەری ئیسلام ھەر مەسیحی بەک ئیمانی پێ نەھینابێ ئەو ھەر گومراو کافر ھەروەھا (صابیئە) کانیشتا ھاتنی پێغەمبەر بە ھانەدارن (مەعزورن)، بەلام دوا ھاتنی پێغەمبەر ھەرکەسیک لە (صابیئە) ئیمان بە پێغەمبەر نەھێنێ گومرایە، دەمینیتەو پرسیاریک ھەیە بکری بۆچی لەسەرەتای ئایەتە کەدا ھەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە ی پروایان ھەیە دیارە مەبەست بەوانە ئۆمەتی ھەزرەتی موھەممەد ﷺ خۆ ئەمانە لەرووی میژوووییەو دوا ئۆمەتن بۆچی پیشی خستن؟ وەلامەکە ی ئەو ھەو ھەو موسولمانان چونکە پروایان بە ھەموو پێغەمبەرائی رابوردوو ھەو ھەو ئەو ئیماندار ی بوەتە ناو بۆ ئەوان. ھەروا قورئان درێژە بە ریزکردنی سەرپێچی کردنەکانی جولەکەکان دەدا ئەو ھەو ھەو بەسەردا دەچەسپینێ کە ئەوانە ھەرگیز لەسەر وادەو پەیمانی خوێان بەردەوام نەبوون ھەرزوو ژێوان بوونەو و پشتیان ھەلکردوو.

بری له تاوانی جوله که سزادانیان له سهر تاوانه کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ

وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ

الَّذِينَ آخَذْتُم مِّنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلَقَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

نایه ته کانی پیشوو و هبیر خستنه وهی نیعمه ته کانی خودابوو به سهر جوله که کاندانم نایه تانه هه ره شه لیکردنو سه ره زه نشت کردنیانه به هوی سه ره پیچیکردنو تاوان نه نجامدانیانه وه ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ بیربکه نه وه کاتی په یمانمان لی وهرگرتن که پهیره وهی فرمانه کانی ته ورات یکهنو چۆن ده فهرموئ ناوا پهیره وهی بکهن، که چی دواپی به لاتانه وه قورس بوو، و تتان: نیمه ناتوانین نم نه رکانه نه نجام بدهینو بۆمان قبول ناکری: ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ کیوی (طور) مان وه کو هه ور هی نایه ژوور سه رتانو موسا پیی گوتن: نه گهر گهر دنگه چ نه بن! نم کیوه تان به سه ردا دهرووخئ، نه مجار به ناچارو له ترساندا قبولتان کردو هاتنه سه ر یگا. نه مجار پیمان گوتن: ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ نم ته وراته ی بۆمان ناردون به ریکنو پیکی وهی بگرنو به راستو دروستی کاری پی بکهن، به دلسۆزیو لیبور دوی فرمانه کانی جی به جی بکهن، ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بیربکه نه وه لهو فرمانو فرمانی پیاریزنو له سزای خودا رزگارتان بیی، به لام کوا ئیوه وادهو په یماننان ههیه؟!

کە ی پابەندی وادەو بە لینی خۆتان بوون؟! کوا تا سەر لە سەر ریگی راستو دروست ماونەو: ﴿ثم وليتم من بعد ذلك﴾ پاشان پشتتان هەڵکردو هیچ گریتان بەوادەو پەیمانە کاتتان نەداو هەلتان وەشاندنەو، ﴿قلولا فضل الله عليكم ورحمته﴾ ئەگەر میهرەبانی و بەخشش و بەزەیی خودا نەبوا یە کە دەس بەجی سزای نەدانو رینومایی کردن بۆ تۆبەکردنو بەردەوام بوون لە سەر ناردنی پیغەمبەران بۆ سەرتان ﴿لكنتم من الخاسرين﴾ لە کۆمەڵی خەسارەت مەندان دەبوونو لە دونیاو قیامەتدا تووشی سزای سەخت دەبوون!!

جاریکی تر پەرورەدگار فرتو فێلی جوله کەکان دەردەخا، لاساری و بیۆرەیی و خۆرانە گرییان لەبەرەمبەر حەزو ئارەزووبازی یاندا دەخاتە ڕوو ﴿ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت﴾ بێگومان خۆتان باش دەزانن و ئاگاتان لێیە چۆن ئەو جوله کانه سەمیان کردو لە رۆژی شەممەدا سنووری بۆ دانراویان بەزاند، ئەوەبوو داویان لە خودا کەر کە رۆژیکیان بۆ بکاتە رۆژی حەسانەو و ئیشی تێدا نەکەن، پەرورەدگاریش رۆژی شەممە بۆ کردن بە رۆژیکی پیرۆزی و هەها کە نابێ هیچ کاریکی تێدا بکەن، ئەمجار خودا تاقیکردنەو، بەو کە لە شەممەدا ماسی زۆر ەبوون و ئەوانیش ریگیان نەبوو راویان بکەن، لە رۆژەکانی تریشدا ماسی نەبوو راوی بکەن، ئیتر ئەوان لەو رۆژەدا کە راوکردنی تێدا قەدەغە بوو لە دەورووبەری دەریاکەدا گۆماویان دروست دەکردن و ئاویان بۆ هەڵدەبەستن و ماسی دەهاتنە ناو گۆماوە کانهو، ئەمجار ئاوە کەیان لێ دەبرین و رۆژی دوا یی دەهاتن و ماسی یەکانیان دەگرتن، ئیتر لە سزای ئەم بەد رەفتاری یەیاندا لە سەر ئەو چا و چنۆکی و چلیسی یەیان ﴿فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين﴾ پێمان گوتن : دە ببن بە مەیموونی هیچ و پووچی بێ نرخ و ناشیرین، لە پایەو پلە ی ئادەمی دابەزنو ئێو شیاوی ریزو پلەو پایە ی ئادەمیزاد نین، بچنە ریزی جانە وەراندەو ە کە هەر هەولو تەقەلای

گه ده و گپالیا نه و خواردنو خواردنه وه نه بی هیچ مه به سستی کی تریان نه
﴿فجعلنها نکالا﴾ نیمه نه و به مه یمون کردنه ی نه و انمان کرد ۳ سزاو
عیره ت ﴿لما بین یدیها وما خلفها﴾ بو دانیش توانی شارو دیهاته کانی
۳ هور و بهریان ﴿وموعظة للمتقین﴾ ههروه ها په ندو ئاموژگاری به بو
خوا به رستانی دوا خو یان تا روژی قیامه ت!

لەم سەن ئایەتەدا پەرورەدگار چەند رەوشتیکی ناشیرین و
ناجوامێزانە ی جۆلە کە کانی بۆ دیاری کردین.

۱- روو وهرگیرانو پشت هه لکردنیاں له نیگای خوداو فرمانه کانی له گهل نهو نیشانه و به لگانه ی که راستی نهو په پامانه ی خودایان هه سپاند که چی نهوان هه ره سهر پیتی یان تیدا کردنو پروایان پی نه کردن..

۲- فرتو فیل کردن بو خو رزگار کردن له فەرمانو نه هییه کانی
په روهردگار به دیمه و روالهت په پیره ویان ■ هکړدو له ناو دلیان دا بر وایان پی
نه بو؟!

جييروڙڪي سهاري پڻي مانگاڪه

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا

هَؤُلَاءِ قَالُوا عُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانٌ

بَيِّنْ ذَٰلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا أَدُعُنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا

لَوْ هُتَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوُثَها تَسْرُ النَّظِيرِينَ ﴿١٩﴾

قَالُوا أَذُعْ لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْأَبْقَرِ تَشَدَّبَةً عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ
 الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا آلَتَن جِئْتَ
 بِالْحَقِّ فَدَّبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ
 فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا
 كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

ئە مجار پەرورەدگار رەوشتیکی تری جوله که کان باس دەکا ئەویش
 رەوشتی دەم درێژیو چەقەچەناویو راریو دلەراوکیو برۆا نەکردنو زۆر
 قولبۆنەو شیکردنەوێ نابه جی، به هیج شتیگ برۆانا که نو دلیان ناو
 ناخواتەو ..

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرًا قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا
 هُزُوًا﴾ بیربکه نەو ئەو کاتە - که بۆ دۆزینەوێ بکوژی کوژراویک،
 چوونەلای موسا - ئەویش پێی گوتن خودا فەرما تان پێ دەکا که
 مانگایە ک سەربێرن، وتیان ئایا تۆ گالتە مان پێ دەکە؟ ئیمە بۆچی
 هاتوینە لاتو تۆ چیمان پێ دەلێ؟ موسا وەلامی دانەو بەشیوێهەکی
 نەرمو نیان ﴿قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ وتی: پەنا ەگرم بە
 خودا که من لە کاتی راگەیانندی فەرمانی خودادا گالتەبازیی بکهو
 نەزانانە هەلسو کەوت بنوینم، کە ی گالتەچیتێ لەگەڵ پلەو پایە ی
 پیغەمبەری دا لەگەڵ بەرپر ساریەتی مندا ەگونجی؟! ئە مجار ﴿قَالُوا
 ادْعَ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ﴾ وتیان: داوا لە خودات بکه پیمان بلیو
 بۆمان روون بکاتەو شیوێو چۆنێهەتی ئەو مانگایە چۆن بێ ﴿قَالَ إِنَّهُ
 يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بَكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ دەفەرموئ: ئەو
 مانگایە ی که سەری دەبێرن دەبێ مانگایەکی نە پیر نە گەنجی مام

ناوەندی بێ، ﴿فافعلوا ما تؤمرون﴾ ئیتر چیدی لێی مەکوژنەو و ئەو هی پیتان گوترا بچن ئەنجامی بدەن، ئیتر لە جیاتى ئەو هی گوێرا دیری نامۆژگاریەکانی ھەزرەتی موسا بکەن ﴿قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها؟﴾ ووتیان: داوا لە خودا بکە پێمان بڵێ ڕەنگی مانگاکە چۆن بێ؟! ﴿قال إنه يقول إنها بقرة﴾ صفراء فاقع لونھا تسر الناظرین ﴿فهرموى: خودا دەفەرموێ ئەو مانگایە مانگایەکی زەردی زۆر زەرد بە جوړیک کە هیچ جوړە ڕەنگیکی تری تیکەلاو نەبووی، جا پتوێست بوو بە مەندە کوڵیان بدایەو بەو ڕەسەمانە مانگایەکیان دیاری بکرایە، بەلام بە مەش وازیان نەھێنا ﴿قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ماهي﴾ ئەمجارەش پرسیاری پیشوویان دووبارە کردەو، ووتیان: داوا لە خودات بکە بە تەواوی شیوەو روخساری مانگاکەمان بۆ روون بکاتەو ﴿إن البقر تشابه علينا﴾ بێگومان مانگای تەمەن ناوئنجی ڕەنگ زەرد زۆرن، نازانین کامەیان ھەلبێژیرین و سەری بپرین ﴿وانا انشاء الله لمهتدون﴾ ئێمە پشت بە خودا ئەمجار دەگەینە نامانچو ئەو مانگایەمان دەست دەکەوێ، یان بکوژی کوژراوەکە دەدۆزینەو ﴿قال إنه يقول إنها بقرة لا ذلول تثير الأرض﴾ وتی: خودا دەفەرموێ: ئەو مانگایە مانگایەکە جوتی پێ نەکراوە نیشانەى ئیش پێکردن و ماندوو بوونی پتوێ دیار نیە ﴿ولا تسقي الحنث﴾ بەکارنەھێنراوە بۆ ئاوە ھەلێنجان و ئاودانی زەویوزار، ﴿مسلمة﴾ هیچ عەیبو شونەواری کارپێکردنی پتوێ دیار نیە ﴿لا شية فيها﴾ زەردیکی پەتییە، پەلەو خالی لە ڕەنگی تری پتوێ نیە ﴿قالوا الآن جئت بالحق﴾ ووتیان: ئێستا بە تەواوی شیوەو نیشانەى مانگاکەمان لا ئاشکرا بوو هیچ لێلێ بەکی تیدا نابینین... ئەمجار ھەوڵیان داو گەران مانگایەکیان دۆزی پتوێ ھەموو سیفەتەکانی تیدا بوون ﴿فدبحوها﴾ سەریان بری ﴿وما كادوا يفعلون﴾ خەریک بوون کارەکە ئەنجام نەدەن جا یان لەبەر گرانی نرخی مانگاکە، یان لە ترسی ئاشکرا بوونی تاوانی کوشتنی کوژراوەکە.

راقه که رانی قورئان ده فہرموون: سہرہ تای سہرگوروشته کہ لہ
 خویندنه و ہدا دواخراوہ نئم نایہ تہیہ کہ دہ فہرموی: ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا﴾
 بیربکہ نہو: کاتیک پیایو یک - خزمیکی خوتان کوشت ﴿فَادَارَأْتُمْ فِيهَا﴾
 کہوتنہ کیشہو نیزاعہوہ، ہدریہ کہتان تاوانی کوشتنہ کہیان دہ خستہ سہر
 یہ کیکی تر ﴿وَاللَّهُ مَخْرَجَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ خوداش نہو مہبہستہی
 لدلتاندا بوو دہری دہخاواہیلئی ناوا بہ شاردراوہیی بمینیتہوہ ﴿فَقُلْنَا﴾
 اضربوہ بعضہا: وتمان: بہشیک لہ لاشہی مانگا سہرپراوہ کہ بکیشن بہ
 جہستہی کوژراوہ کہداو، کوژراو زیندووبوہو دہست نیشانی بکوژہ کہی
 خوی کرد ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ بہوینہی نہو کوژراوہ کہ زیندوومان
 کردہوہ ہەر ناواش روژی قیامت مردوان زیندوودہ کہینہوہ ﴿وَيُرِيكُمْ﴾
 آیاتہ لعلکم تعقلون ﴿نِشَانِہی خودایہ تی خوی بہ لگہ لہ سہر توانایی و
 بہدہ سہلاتی خوی پیشانی ئیوہ دہدا بہ لکو ئیوہ بیریک لہ خوتان
 بکہ نہوہو بہدراوردی نہو: بکن کہ کہسیک بتوانی مردوویک
 زیندووبکاتہو: دہتوانی ہہموو مردوویک زیندووبکاتہو: کہچی لہ جیاتی
 پہند وەرگرتنو تہمی بوونو گہرانہوہ بو لای خودا زیاتر پیتان لی
 ہہلبری دلہرق تر بوون.

دل پرہتی جولہ کہکان

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْجِبَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ
 مِنَ الْجِبَارَةِ لَمَّا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَنْشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ
 الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

﴿ثم قست قلوبکم من بعد ذلک﴾ دواي زیندووکردنہوہی
 کوژراوہ کہ: یان دواي پیشاندانی نہو ہہموو نیشانانہی کہ خودایہ تی

خودا ۱۱ چہ سپینن دلتان رھق بوو، دلتان رھش بوو هیچ ناموژگاریو
 بہراوردی یہ کی قبول نہ کرد ﴿فہی کالحجارة أو أشد قسوة﴾ دلتان وا
 رھش بووہ دھق دھلی ی بہردی رھقو تھقہ، پھندو ناموژگاری خیر هیچ
 کاریان تی ناکا، بگر ۱۲ لہ ہندی رووہوہ دلتان لہ بہر دیش رھقترہ چونکہ
 ﴿وان من الحجارة لما ينفجر منه الأنهار وان منها لما يشقق فيخرج منه
 الماء﴾ بہردی واہیہ درزو قہ لشتی زوری تیدان، چوماوی لی
 ہلدہ قلی، بہردی وا ہدیہ لہ باری دریژی یان باری پانی درزیکی تی
 دہی ناوی لی دہردی، بہلام دلی نہوان ہرگیز نہرم نابیو دلویکی
 خیری لی پھیدا نابی ﴿وان منها لما يهبط من خشية الله﴾ بہردی واہیہ
 لہ ترسی خودا لہ سہر کتویک را گلور ۱۳ ہیتہوہ، بہلام دلی نہوان ہر
 توز قالیک ترسی خودای تیدا نیہ ﴿وما الله بغافل عما تعملون﴾ باش
 بزائن خودا بی ناگا نیہ لہو کردارو گوftarہی ۱۴ ہیکنو لہو ہلویستانہی
 دہیان نوینن.

چاودہروان ناگری جولہ کہ بر ۱۵ بہ پیغہ مہدی نیسلام بکن

﴿اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ
 ثُمَّ يَحَرِّفُوْنَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ﴾ (۷۵) ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَضُّهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتَخَذِثُوْنَهُمْ
 بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُخَاجُّوكُمْ بِهِۦ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ (۷۶)
 ﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ﴾ (۷۷) وَمِنْهُمْ
 أُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّوْنَ﴾ (۷۸)

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ
وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

نه مجار که له ثابتهتی پیشودا بهو جوړه دلپه قی جوله که کانی بهیان
کردو نه وهی چه سپاند که هرگز او هرگز چاوه پروانی چا که یان لی ناکری،
رووده کاته موسولمانه کازو پتیا د فدرموی: ﴿اَفْتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا
لَكُمْ؟﴾ بوجی موسولمانینه! به ته مای نه وهن که نهو جوله که فیل بازو
دلپه قانه پروا به نایینه که تان بکه نو موسولمان بین؟! ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
مِنْهُمْ﴾ له کاتیکا که کومه لیک له پیشینه کانیانو مالمه کانیان
﴿يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ فدرموده ی خودا - که ته وراته - دهیان بیستو
فیری ده بوون ﴿ثُمَّ يَحْفَرُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ پاش تیگه یشتن نه مجار
دهستکاریان ده کرد به پیی ناره زووی خویان گورانکاریان تیدا ده کرد
﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ نه وانه دهشیان زانی که نهو گورانکاریه شتیکی
ناره وایه، جا که نه مه هلوستی ناپاکانه یان بی له گهل پیغه مبهرو
ته وراته که ی خویان دا! ده بی له گهل پیغه مبهری نیسلام و قورنان،
هلوستیان چون بی؟ بیگومان نه وهی له نه وانه چاوه پروان ده کری نه ویه
که هرچی هیز توانایان هیه چی فرتو فیلو ته له که بازیان هیه
هیه نه کار بو بمره نگاری کردنی نایینه که تان سهر نه ویه جوله که
له گهل نهو هه موو خرابی بهی که هیه انه ریبابازو دووروو ناپاکیشن ﴿وَإِذَا
لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا﴾ کاتی جوله که کان تووشی کومه لیک
موسولمان ده بوون دهیان گوت: پروامان هیه که تیوه له سهر حه قن
(محمد) نهو پیغه مبهریه که ته ورات مزگینی پیداوه ﴿وَإِذَا خَلَا بِعَضُفِهِمْ
إِلَى بَعْضٍ﴾ نه گهر بریکیان له گهل هندیکیان بهیه ک بگه یشتنایه و

کۆبونه وه یان له گه‌ل یه کتر بکردایه ﴿قَالُوا﴾ خوینده وارو مالمه کانیان به نه خوینده واره کانیان ده گوت: ﴿اتخذونهم بما فتح الله علیکم﴾ ته وه بۆچی ته و شتانه ی که خوا له ته و راتا به ئیوه ی گوتوه ده چن به موسولمانه کانی ده لێن؟! ته وه درگا زانینه ی خودا بۆ ئیوه ی کردۆته وه موسولمانه کانی لی ئاگادار ده که نه وه، واته: مه چن ته و شتانه ی که خودا له ته و راتا به ئیوه ی گوتوه هاوه لانی (محمدی لی ئاگادار بکه ن ته و نونیشانه ی که له ته و راتا ده رباره ی دوا پیغه مبه ره یه به موسولمانه کانی مه لێن ﴿لیحاجوکم به عند ربکم﴾ بۆ ته وه ی نه توان ده مه ده میتان له گه‌ل بکه نو به ته و راته که ی خۆتان بۆرتان بدن، ته و ته و راته ی که له لای خودا وه بۆتان هاتوو ﴿أفلا تعقلون﴾ ته ری بۆچی تی ناگه نو عاقل نابن؟! ته مه به لگه یه له سه ره ته وه که سروه شی جوله که وه هایه که هه موو کات ته و شته ی به رواله ت ده لێن، جیایی له وه ی که ده یشیره وه .. ته وان به خه‌لک قسه یه ک ده لێن، له ناو خۆشیان دا قسه یه کی تر ده لێن: ته مه ش ته وه ده چه سپینی که ته مانه به ته و او ی خودا نه ناسن نه گینا نه گه ره بییان زانیایه که خودا هه موو نه ینی و ناشکرایه یه ک ده زانی ده گه یشته نه ته و برویه که ته وان بۆر دراو نو به لگه یان له سه ره راست کرا وه ته وه، بۆیه خودا ده فهرموی: ﴿أولا یعلمون ان الله یعلم ما یسررن وما یعلنون﴾ بۆچی ته وان ته وه نازانن که خودا هه موو نه ینی و ناشکرایه یه کیان ده زانی؟ چی په نهان نه که ن چی ناشکرا ده که ن خودا ناگای لی به هه موو دوو پرووی و فرتو فیل و ناپاکی به کی له گه‌ل موسولمانه کانی ده که ن لای خودا هون نابێ، جاکه ته مه حالی خوینده واره کانیان بی و وا بیر بکه نه وه ته دی ده بی بیرو بۆچوونی ره شه خه‌لکه کیان چۆن بی؟!

ته مجار دوا ی ته م شیکردنه وه، په ره ردگار باسی ته وه ده کات که جوله که دوو تاقمن ده سه ته ییکیان نه خوینده وارو نا تیگه یشته وه هیه نازان نو هیه ئاگاداری به کیان ده رباره ی نا وه روکی ته و رات نیه جگه له

هەندێ بیرورای پرۆپوچ وەکو ئەوێ گوایه جوله‌که گەلی هەلبێزار هێ
خودانو هەرچی بیکەن خوا لێیان خۆش دەبێ؟

دەستەیه‌کی تریان مالمو خۆینده‌واره‌کانیانن که هەموو زۆرزانو
فێلبازو زمان لوسن، سود له نه‌خۆینده‌واری گێلی ده‌سته‌ی یه‌که‌م
وهرده‌گرن، به‌ده‌م ته‌وراته‌و درۆ ده‌که‌ن، فەرمووده‌کانی ده‌گۆرن،
هەندیکێ ماناکه‌ی هەل ده‌گێرنه‌وه هەندیکێ لێ ون ده‌که‌ن، هەندێ جار
دین له‌ خۆیان‌ه‌وه بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌تی شت ده‌نوسنه‌وه و به‌ناوی
ته‌وراته‌وه بلاوی ده‌که‌نه‌وه؛ به‌ ئاره‌زووی خۆیان گۆرانکاری له‌ به‌نده‌کانی
ته‌وراتدا ده‌که‌ن، ئەو‌ه‌تا له‌م نایه‌ته‌ی دوا‌ی‌دا وینه‌ی ده‌سته‌ی یه‌که‌ممان
به‌م جو‌ره بۆ ده‌کێشی و = فەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا
أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ واته‌: ده‌سته‌یه‌ک له‌و جوله‌کانه‌ بۆره‌ پیاو
نه‌خۆینده‌وارن، نه‌ نووسین ده‌زانن نه‌ خۆینده‌وه، ئەوانه‌ ته‌ماشای ته‌ورات
ناکه‌ن، ئەگەر ته‌ماشاشی بکه‌ن تێی ناگەن تا بزانه‌ن چی تێدا‌یه، ئەوانه
هیچ نازانه‌ن جگه‌ له‌ هەندێ هیوای پرۆپوچ، وەکو ئەو: که‌ گوایه‌ خودا
خۆشی ده‌وین، له‌هەموو گونا‌هێکیان خۆش ده‌بێ، چی گونا‌هی بکه‌ن خودا
لێیان ده‌بورێ، له‌م بیرو بۆ‌چوونه‌شدا هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه
جگه‌ له‌ گومانێ بێ جێ و ئێ نه‌چوو.

ئێستاش برێ زړه‌ سه‌ییدو کۆلکه‌ شیخ هەن، پێیان وایه‌: ئەوانه‌ی
وه‌چه‌ی پێغه‌مبه‌رن له‌به‌ر خاتری پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئەگەر تاوانیش بکه‌ن خودا
لێیان خۆش ده‌بێ، ته‌نانه‌ت ئەم بیروا نادروستانه‌وه‌نده‌یان بانگه‌شه‌ بۆ
کراو که‌ له‌ پیاوی وەکو (سه‌یید ئەحمەدی نه‌قیب‌ی‌شی پێ که‌وتۆته
هەله‌وه‌ له‌ چامه‌یه‌کی دیوانه‌که‌یدا ئەم رایه‌ی درک‌اندوه‌و ده‌لی:

موحییی فەخری عاله‌م ئالو به‌یتی چۆن ده‌بوغزینی ؟

وه‌ره (قل) بخوینه‌ لاده‌ له‌م ته‌سویلی شه‌یتانی

فه‌قه‌ط وه‌ک بوله‌هه‌ب بێ کافری موطله‌ق ئەگەر نه‌تویست

نەبی باکت لە باسو خواسی روژی حەشری جیسمانی

دەلێ فیعلی دەبوغزینم درۆیه چونکە قەط نابی

خراپترین هەموو سەییید بە کوردی جافی چۆجانی

بیگومان گومپایی و سەر لی شیوانی تەواو ئەوێهێه که کتیبی خودا
 هەلەوگێپ بە رەشەخەلکە که رابگەیه ندرئ! دەقەکانی بە جوریک
 راقەبکرین که هەلێ نەگرن.. گرۆهە گومپاکانی میژوو دەرستەو تاقمە سەر
 لی شیواوەکانی رابوردوو، هەموویان بە هۆی ئەم مانا شیواندە سەریان
 هەلدا، زوربە کات هۆی گومپابوونی جەماوەر دەرست تێوەردان و مانا
 گۆڕینی فەرمانەکانی پەروردگارە، وەکو ئەو زانا ئاینی یەکان بێن بە
 هەوێسی خۆیان مانای دەرستە ئاینی یەکان بگۆڕن، یان شتییک بە دەم
 خوداوە هەلبەستن که نەیفەرمویی، حوکمییک بەدەن خودا پێی رازی
 نەبی، خۆیان شەرع دابنن، دەی مالمەکانی جولە که قەشەکانی مەسیحی
 هەموو ئەم شتانەیان ئەنجام داوە، ئەم نایەتە که دێ کردەوێهێکی ئەو
 مالمە روون دەرکاتەووە ■ فەرموئ: ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكُتَابَ بَايِدِهِمْ ثُمَّ
 يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ سزای بەئیش یان شیوی (وەیل) که شیویکە
 لەناو دۆزەخدا بۆ ئەو زانا جولەکانەیه که تەوورات دەرگۆڕن بە دەستی
 خۆیان ئەو تەوراتە گۆڕدراوە دەرئوسنەووە، ئەمجار دەرلێن: ئەمە لەلای
 خوداوە هاتوو، بۆچی؟ ﴿يَشْتَرُوا بِهِ يَمْنًا قِيلًا﴾ بۆ بە دەستەپنانی
 ■ هەستکەوتیکی کەم بێ باوەخ، که لەو نەخویندەوارو بۆرە پیاوانە بە
 چاو و وەری دەرگرن، ئەمجارەش ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ شیوی
 (وەیل) که شیویکی ناخۆشی ناو دۆزەخە مالی ئەوانە، یان هاوار بۆیان
 لەو سزا سەختە بۆیان نامادەکراوە، لەسەر کرەوێ ناپەسەندیان که
 نووسینەوێ شتی نابەجێ و ناراستەو، دەرلێن ئەمە فەرموودەي خوايه
 ﴿وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ جاریکی تریش سزای سەخت بۆیان لەسەر ئەو

دهستکه و ته که مه بی بایه خه ی لهم ریگایه و به دهستی دین: که بریتی ره له بهرتیل و هرگرتن و دهست برینی ره شه خه لکه که و له خشته بردنیا.

گوپینی دهقه کانی ته و رات له لایه ن مالیه جوله که کانه و

بوختان و درو و ده له سه یان

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ

عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ

مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

ته مجار په روه ردگار بری له و بچونه پر و پوچانه ی که زانا کانی نه ته و هی ئیسرائیل ده یان و سییه و به ناوی ته و راته و بلاویان ده کرده و ریزه کاو هه رموی:

﴿وقالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودة﴾ ده یان گوت: بهس ته دنیا چند روژیک به ناگر سزا ده درین، دواپی رزگارمان ده بی ﴿قل اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده﴾ ئه ی موحه مه د پیمان بلی: نایا ئیه واده و په یمانتان له خودا و هرگرتووه؟! خو نه گمر راست بکه ن به لیتان و هرگرتبی ئه و به یگومان خودا په یمانی خو ی ناشکینی: به لام شتی و نه بووه به لینی و اتان و هر نه گرتووه، ﴿ام تقولون على الله ما لا تعلمون﴾ به لکو ئیه به دم خودا و شتی و هه لده بهستن که نازان چند زیان به خشه و چند تاوانیکی گه وره یه؟! بیگومان جوله که کان زور نازا و دهست به کارن بو گوپانکاری کردن له ته و رات داو هه لگپرانه و هی

ماناكانى: بەمەبەستى تايبەتى خۆيان بۆ ئەنجامدانى تاوانكارى و فرتو
فیل و دل پیسی و چاو و راو ، بۆ بەربەرەکانى کردنى پیغەمبەرەن کەم
وینەن، ھەر ئەم رەوشتە ناشیرینانەشیانە کە بوەتە ھۆی دروستبوونی ئەو
بیرو باوەرە پرۆپوچانەیان.

ئەمجار پەرورەدگار چۆنەتى و راستى بەم بەم دوو ئایەتە روون
دەکاتەو و ۱ ەفەرموى: ﴿بلى من کسب سینه وأحاطت به خطيئته فأولئك
أصحاب النار هم فيها خالدون﴾ واتە: وەکو ئێوە دەلێن: وایە بەلکو
ھەرکەسیک گوناھیکى گەورە بکاو تۆبەى لى نەکاو کردارى چاکى نەبى
وہ لە ھەموو لایەکەو ۱ گوناھ دەورى دابى ھەرچى کردوویەتى تاوانبى
ئەو ۱ دۆزەخىیەو روژى قیامت دەخړیتە ناو جەھەننەمەو و ھەتا ھەتایە
تییدا دەمینیتەو، ﴿والذين آمنوا وعملوا الصالحات أولئك أصحاب
الجنة هم فيها خالدون﴾ ئەوانەى برۆیان بە خدا ھەيە، ئیمانیان بە
پیغەمبەر ھیناوە و پەرەوى فەرمانەکانى کتیبى خودا دەکەن، لەھەمان
کاتیشا کرداریان باشە ئەوانە بەھەشتین و لەبەھەشتا ھەتاهەتایە
دەمینیتەو.

لەم شەش ئایەتەى رابووردوودا ئەو ھەمان بۆ روون بوو و ۱ کە ئەم
جولەکانە بەگشتى بیرو باوەرپکیان ھەيە پێیان وایە چەند روژیکى کەم
نەبى ناخړینە ناو دۆزەخەو، جا بە ھۆى ئەم بیرو باوەرەیانەو زوربەیان
ھیواى پرۆپوچ سواری دل و دەروونیان بوو، ئەوانە شوین زانا
ئایىنى بەکانیان کەوتون، زاناکانیشیان درۆزن و دووړوون: قسە گۆر و سەر
لى شیوان، تەورات دەگۆرن، لى زیاد دەکەن، لى و ن دەکەن، مانای
نەشیاو و نەگونجاو لەتەورات دەدەنەو، جا خەلکیک ئەمە ھەلس و
کەوتى بى ئێوە بەھیواى ئیمان ھینانیان مەبن.

ژیان بوونه وهی جوله که کان له وادهو به لینه کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

ئه مجار پاش نه وهی هه لویستی جوله که کانی ده باره ی ئیمان روون کرده وه، سیاقی نایه ته کان روو ده که نه نه وه، که به لگه یان له سهه ییننه وه بوړیان بداو نهو بیرو بوچوونه یان که گوايه پرواهینانیان به تهورات به سیانهو له سزا رزگاریان ده بی پوچهل بکاته وهو ده فه رموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نهو بیری خۆتان ییننه وه که وادهو به لینه یان له نه وهی ئیسرائیل وهرگرتو پیمان گوتن: ﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ جگه له خودا که سی تر مه په رستن به ندایه تی و گهردن که چیه تی بهس بو نهو بکهن ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ له گهل باوکنو دایکی خۆتان دا چاکه کاربن ﴿وَذِي الْقُرْبَىٰ﴾ یارمه تی و هاریکاری خزم و که سو کارتسان بدهن ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ به زه ییتان به هه تیوان دا بیته وهو، دهستی یارمه تی و سو زیان بو دريژ بکهن ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ چاوتان له فه قیرو هه ژاران بی و دالده یان بدهن، نهو جا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ قسه ی جوانو شیرین به خه لک بلین و به باشی له گه لیان دا بجولینه وه.

په وهر دگار لهم نایه ته دا نهو دینیته وه یادی نه وهی ئیسرائیل که فرمانی پی کردن بهو فرمانانه ی که له وه پیش باسکران، عه ه دو په یمانی جهخت له سهه کراوی لی وهرگرتن، که چی نهوان پشتیان لی هه لکردو نهو

هه موو فەرمانو په یمانانه یان پاش گوئ خستنو به نه نقه ست روویان
 لی وهرگیپران: بۆ خوشیان باش ده زانن که سه ریچی ده کهن..
 له نایه ته که دا په روهردگار نه وه دوویات ده کاته و که فەرمانی
 پی کردوون هه ر خودا بپه رستن و که س نه کهن به هاوشانو هاوبه شی، نه م
 فەرمانه فەرمانیکی گشتی یه به هه موو که سی فەرمووه و هه ر بۆ نه و
 عیباده تو خودا په رستی به ش دروستی کردوون، پیویسته هه موو که سی ک
 پابه ندی بی، واته: له نایه ته که دا نه وه روون کراوه ته و که ناده میزاد
 حه قی خودای به سه روه ویه که یه کتاپه رستی بکاو که س نه کا به هاوبه شی
 یه زدان، نه میش حه قیکه له ژوور هه موو حه قیکه وه یه، نه مجار مافی
 ناده میزاد انیشی له سه ره، له پیش هه موو حه قیک حه قی باوکنو دایکه،
 نه مجار خزم که سو کاره، مافی هه تیو هه زاره، نه وانه هه موو پیویسته
 چاکه یان له گه ل دا بکری، نه مجار پیویسته له گه ل خه لکی دا به گشتی
 هه لسو که وتی مرؤفانه بی و نه رمو نیانو قسه خوش بی، هاریکارو
 خونه ویست بی.

شیخ حه سه نی به صری ده فهرموئ: قسه ی جوان بریتیه له فەرمان
 کردن به چاکه و نه ی کردن له خراپه، بار قوولو له سه ره خو بی، لیپوردوو
 بی، ناموژگاری خه لکی بکا بۆ چاکه کردن. شتیکی گونجاو بوو که دوا
 به دوا ی فەرمان کردن به کرد چاکی فەرمان بکا به گوftar چاکی، هه تاکو
 هه ردوو لایه نی چاکه - به کردارو گوftar وه - یه ک بگرته وه نه مجار پاش
 فەرمان کردن به خودا په رستی و چاکه کردن له گه ل ناده میزادا، به کورتی
 بری لایه نی خواپه رستی و چاکه کردنی تری بۆ روون کردنه وه و پی ی
 فهرموون ﴿وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ﴾ نوئز بکه نو پیویستیاتی جی به جی بکه ن،
 چونکه نوئز دلو ده روون پاک ده کاته وه، ره وشتی ناشیرین و پهستی تیدا
 ناهیلی، به ره وشتی جوانو نه خلاق ی به رز نارایشی ده دا، پوخته ی نوئزیش
 بریتیه له ئیخلاص بۆ خوداو گه ردن که چی بۆ گه وره یی نه و، هه رکاتی

نویژ نهم لایه نه روحی یه تییدا نه بوو ده بیته ریو ره سمیکی رواله تکاریو
توزقالیکن سوودی نابی!! ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ زه کات له مالو دارایی خۆتان
ده ربکه نو مافی فیه قیرو هه ژاران پیتیل مه کهن: که چی له جیاتی نه وهی
پابه ندی نامۆزگاری یه کان بن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ﴾ پاش نهم هه موو فەرمانو
نامۆزگاری کردنه ئیوه پشتتان هه لکردو گوتان بهو هه موو عه هه
په یمانانه نه داو هه مووتان هه لوه شانده وه ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ چه ند
که سیکی که متان نه بی وه کو عه بدوللای کوری سه لامو هاوړیکانی نه وان
پابه ندی نهو په یمانانه بوونو په پیره وی ته وراتیان کردو کاتیکیش نایینی
نیسلام هات یه کسهر ئیمانیاں به پیغه مبه ری نیسلام هینا ﴿وَأَنْتُمْ
مَعْرُضُونَ﴾ ئیوه نهی نه وهی ئیسرائیل! که پشتتان هه لکردو نهو هه موو
په یمانو به لپانه تان پیتیل کردن له ناخوه بریاری نه وه شاندا هه تا
هه تابه له بیر خۆتانی به رنه وهو جاریکی تر لهم هه لوسته ی خۆتان ژیاوان
نه بنه وه! بیگومان بری لهو پشت هه لکردنو لاساریو سه ریچی کردنه یان
نه وه بوو که مالعه کانیان کردبوون به خاوه ن ده سلاتی ته شریعی: نه وانیش
به ثاره زووی خۆیان یاسای ژیا نیان بو دادنه نان، شتیان بو حه لالو حه رام
ده کردن، زیادو که میان له نویژو رۆژوو خواپه رستی دا بو دیاری ده کردن،
خۆیان لی کردبوون به هاوشانی خوداو شه رعه نیان بو دادنه نان:
سه ریان له گه له که یان شیواندو مالویرانی دنیاو قیامه تیان کردن:
له لایه کی تره وه رژیو به خیلی یان ده کرد له به خشینی مالو دارایی دا
ده ست قوچاوو چاوبرسی و دلّو ده روون هه ژاربون بژیوی خزمو که سرو
کاریان نه ده دا، زه کاتی شه رعی مالو دارایی خۆیان ده رنه ده کردو نه یان
ده دا به هه ژارانو نه وانیه شیواو زه کات پیدانن، وازیان له فەرمان به
چاکه نهی کردن له خراپه هیناوه، به هه موو جوړیک سوکایه تیان به پریو
ره سمی نایینی ده کرد.

بری دیارده ی پابه ندنه بوونی جوله که کان به واده به لینه کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ ثُمَّ أَقَرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِينِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَىٰ تُفْسِدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرْذَلُونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

جوله که کان هه می شه شه ره نه گیتزو خوین پیتزبون شه دیارده یه تاییه تمه ندی یه که به وانه وه هه رگیز لییان نابیته وه بویه پهروه ردگار خیطا بیان ناراسته ده کاو ده فهرموی:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ بیر له وه بکه نه وه شه کاته ی که وه عدو په یمانمان لی وه رگرتن که خوینی یه کتری نه ریژن ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ﴾ کس کس له مالی خو ی وه وه ونه نی، کس به سهر که سدا خو ی بانه دا ﴿ثُمَّ أَقَرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ شه مجار ئیه بو خو تان پیتان لینا و که چی به کرده وه سه ریچی لی ده که نه پابه ندی هیچ وه عدو په یمانیک نابو دداتان به و وه عدو په یمانه دا ناو شایه تی له خو تان ده دن: ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِينِهِمْ﴾ شه سهرده می سهرده تای چوونی پیغه مبرر ﴿بِزَمَانِهِ﴾ شه سهرده می سهرده تای چوونی پیغه مبرر ﴿بِزَمَانِهِ﴾ شه سهرده می سهرده تای چوونی پیغه مبرر

مه دینه دا دوو تا قم جولە که هه بوو به شیکیان (بنو النضیر) بوون
 هاو په یمانی هۆزی خه زه ج بوون.. به شی دوو ه میان بریتی بوون له (بنو
 قینقاع) و (بنو قریظه) نه مانیش هاو په یمانی هۆزی نهوس بوون. جا که
 هۆزی نهوسو خه زه ج شهریان ده بوو (بنو قینقاع) و (بنو قریظه) له گه
 هۆزی خه زه ج خۆیان ناماده ده کردو ده چونه شهر (بنو النضیر) یش
 له گه هۆزی نهوس ده چونه شهر، هه ریه کئی له م جولە کانه شهر ی له گه
 برا که ی خۆی نه ته وه که ی خۆی ده کردو خۆینی یه کتریان ده رشت،
 ته وراتیان ناگالی بوو، ده یانزان ی چ ی تیدایه و چ ی پتوسته بیکه نو چ ی
 نه که ن هۆزی نهوس خه زه جیش کافرو خوانه ناس بوون نه یان ده زانی
 به هه شتو دۆزه خ چیه و چ ی نی یه، قه برو قیامت هیه یان نیه، حه رام
 چیه و حه لال چیه: جولە که جولە که ی هه کوشت مالی یه کتریان
 داگیر ده کرد، یه کتریان وه ده رده نان، مالی یه کتریان تالان ده کرد، خانووی
 یه کتریان ده روو خاندن، نه مه ش به پی ی یاسای ته ورات حه رام بوو، نه مجار
 که شهر ده وه ستا بار ته قای دیله جولە که کانیان ده دا، هه ر نهو جولە کانه ی
 که له گه ل لایه نه سه ر که وته که بوونو هاو په یمان بوون ده هاتن به پاره ی
 خۆیان نهو جولە که دیلانه یان رزگار ده کردن، عه ره به کان گالته یان پی
 ده کردنو پییان ده گوتن: چۆن شهریان له گه ل ده که نو که چ ی دوا یی
 فیدیه یان بو ده ده ن؟! ده یانگوت: ته ورات فه رمانمان پی ده کا که
 فیدیه یان بو ده دین، نه مه یاسای نایینی خۆمانه، پتوسته فیدیه به دین
 بو رزگار کردنی دیل نه مه یلین به دیلی به پتوسته شه ر کردنی شه مان لی
 حه رامه. به لام به لام نه مه عه یبه هاو په یمانه کانمان تی بشکین؛
 ﴿ تَظَاهَرْنَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴾ یار مه تی هاو په یمانه کانتان ده ده ن
 دژی یه کتری بو نه نه جام دانی زولسو سته م ﴿ وَإِنْ يَأْتِوكُمُ أَسَارَى
 تَفَادَوْهُمْ ﴾ نه گه ر یه کئی له م جولە کانه به دیلی گیرا پیتاکی بو ده که نو
 پاره ی بو کۆده که نه مه و فیدیه ی بو ده ده ن: تا له دیلیه تی رزگاری بکه ن

﴿وهو محرم علیکم إخراجهم﴾ له کاتی که حەرامە که شەڕیان لە گەل بکەن و دەریان بکەن؛ واتە: چۆن ئێوە شەڕ لە گەل کردو مال و یران کردو دەرکردنتان بە لاو و ره‌وايه. که چی بە لاتانەو ره‌وا نیه که ئەو جوله‌که‌یه بە دیلی لای دۆژمنە که‌ی بمینیتەو؟! ﴿أفتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض﴾ ئێوە چۆن بڕواتان بە بڕی حوکمی تەورات هەیه و بڕواتان بە بڕیکی تری نیه! چۆن پیتان وایه که دەبی فیدیە بۆ جوله‌که‌ی دیل بدەن، پیتان وایه که شەڕکردن لە گەل هەمان ئەو جوله‌کانەدا کاریکی ره‌وايه و مال و یران کردنیان و هەبەدەرکردنیان کاریکی ناساییه! ئەمە چەندی بە چەندە؟ ﴿فما جزاء من يفعل ذلك منكم إلا خزي في الحياة الدنيا﴾ هەر که سیکی لە ئێوە ئاوا بڕوای بە بڕیک نە حکامی تەورات هەبی و بڕی نە حکامیشی فەرامۆش بکا و بڕوای پێ نەبی، ئەو له ژيانى دونيادا ريسوايى و سەر شوێی بە سەردا دێ، هەمیشە ژیر دەستە و چەوساوە دەبی ﴿ويوم القيامة يردون إلى أشد العذاب﴾ رۆژی قیامەتیش دە خڕتە کوشندەترین سزای دۆزەخەو. مێژووش شاهیدە هەر گەلو هۆزیک له فەرمانی خودا هەلگەڕیتەو و سەر پیتی بکا نەر که کانی ناین پاش گوێ بخا بناغەى کۆمەڵایەتیان شەق دەبی و یه‌کیه‌تیان نامینێ و پەراگەندە دەبن ره‌وشتو نەخلاقیان دەشیو و تووشی زەلیلی و ریسوایی دەبن و دەبنه پەندی زەمانه ﴿وما الله بغافل عما تعملون﴾ هیچ کاتى خودا بى ئاگا نییه و نابێ له و کردارانه‌ی هەیانکەنو له و هەلوستانه‌ی ده‌یان نوێسن: زۆر داد وەرانه سزاتان دەداتەو هەچی لى گوم نابێ! ﴿اولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة﴾ ئەوانه‌ی باس کرانو ئەو هەموو سەر پیتی و تاوانه‌یان هەیه، ئەو جوله‌کانه‌ن که له جياتى ژيانى قيامهت ژيانى دونيایان هەل‌بژاردو و وازیان له خۆشبه‌ختی قيامهت هیناوه. بۆ ژيانى کورتى دونيای پر و پووج، بۆیه ئەوانه بەتوندی سزا دەدرين ﴿فلا يخفف عنهم العذاب﴾ ئیش و ئازاریان لى سوک ناکرێ ساته‌وه ختیکیش سزایان

له کۆل ناکهوی له دونیاشدا سوکایهتیان پی ده کریو سه رانه یان لی ده سینری ﴿ولا هم ينصرون﴾ کهس نیه یارمه تیان بداو لهو سزا سه خته رزگاریان بکا، یان سوکایه تیو ریسوایی یان لی دوور بخته وه، سه رانه که یان بو بدا.

هه لویستی جوله که کان به را مبه ر به پیغه مبه ران و کتیبه ناسمانی یه کان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ أَسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

جوله که هه میسه دل ره قو پار په رست بوون، ئاره زۆ بازو خۆ په رستن، بۆیه په روه ردگار پیغه مبه رانی یه ک له دوا ی یه ک بو سه ر ناردوونو هه ره شه ی لی کردوون، که چی له گه ل نه وه شدا زوو زوو له ئایین لایان داوه و شه ر یه تی خودایان گۆریوه، شوین هه واو هه وه سی خۆیان که وتوون. ﴿ولقد آتینا موسی الكتاب﴾ بیگومان موسامان کرده پیغه مبه ری نه وه ی نیسرائیل و ته وراتمان بو نارد، هه موو یاساو نیظامی کی ژبانی دونیایی خوداویستی تیدا بوو به رنامه ی خۆشبه ختی قیامه تی له خۆ گرتبو ﴿وقفینا من بعده بالرسول﴾ هه ره له دوا ی له دونیا ده رچوونی موسا

چەند پیغەمبەری ترمەن بە شوین موساداناردن، زۆر پیغەمبەرمەن ناردنە
سەر نەوێ ئیسرائیل لەوانە یوشعو حەسقیل، ئیلیاس و ئەلیەسەعو
یونس و زەکەریا و یەحیا و هێ تریش ﴿وَاتینا عیسی ابن مریم البینات﴾
بەتایبەتی عیسا کۆری مەریەم کە کردمانە پیغەمبەر و نیشانە
پیغەمبەراییەتی ئاشکرەمان دایە، زۆر موعجیزە ی سەر سوور ھینەرمان
لەسەر دەستی ئاشکرا کرد تا ببینە بەلگە لەسەر راستی
پیغەمبەراییەتی یەکە ی وەکو: زیندوو کردنەوێ مردوو چاک کردنەوێ لالو
بەلەکو نەخۆشی تریش.. ھەر وەھا ھەوال دانێ نھینی داھاتوو زۆر
ھەوالی رووداوی غەیبی بە گەلەکە ی گەیانندو راست دەرجوون ﴿وایدناھ
بروح القدس﴾ نیشانە ی پیغەمبەراییەتی و راستی بانگەوازی یەکە یمان بە
فریشتە ی خوێمان کە (جوہرائیل) بەھیز کرد بەتەواوی پالەشتیمان کرد.
ئە ی نەوێ ئیسرائیل ئەو ئیمە ئەو ھەموو پیغەمبەرەمان بو ناردونو
ئەو ھەموو موعجیزە و بەلگە یەمان لەسەر دەستی ئەوان دەرخست؛
کەچی ئیوہ نایەنە سەر ریگای راست!!

بێگومان جۆلەکەکان ھۆی موسولمان نەبوونی خوێانیان بەو پاساو
دەدایەو کە تەعلیماتی پیغەمبەرەکانیان جێبەجێ دەکەن، ئەوان
پەیرەوی ئەو پیغەمبەرەن دەکەن، جا لێرەدا قورئان پەردە لەسەر رووی
رەشو بەد روخساریان لادەداو ھەلویستو چۆنیەتیان دەردەخا ئەوێان
لێ ئاشکرا دەکا کە ھەرکاتێ پیغەمبەریک نێردرا بێتە سەریانو
پەیا مەکە ی بەھەوەسی ئەوان نەبووبێ ئەو بەئەو پەری درندەیی و
ناپیاوی یەو بەرەنگاری بوونەو دەفەرموی: ﴿افکلما جاءکم رسول بما لا
تھوی أنفسکم﴾ ئە ی نەوێ ئیسرائیل ئیوہ خوێتان وا پێو گرتووە
ھەرکاتێ پیغەمبەریک ھاتە سەرتان و ھاتنەکە ی بە گۆرە ی ویستو
ئارەزو ی ئیوہ نەبوو ﴿استکبرتم﴾ لووت بەرزبێ دەنۆنن و پشت
ھەلەکەنو دژیان دەوێستن ﴿ففریقا کذبتم﴾ کۆمە لێکیان بە درۆ

دەخەنەو، بڕوایان پێ ناکەن ﴿وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ تاقمێکیان دەکوژن و قەلاچۆیان دەکەن بەو پەری درندەیی یەو. شەهیدیان دەکەن، تەنانت ئیستا هەولی ئەوەتانە حەزرەتی (محمد) شەهید بکەن، خۆ ئەگەر پارێزگاری و چاودێری ئیمە نەبێ فرسەتی لێ دین و لەناوی. هەن، وەکو چۆن سحر تان لێ کرد و گوشتی بەرخەکە تان بۆ ژەهراوی کرد! ئەمجار پەر وەردگار هەوالی جولەکانی سەردەمی ئیسلام بە حەزرەتی (محمد) ﷺ دەگەینێ و چۆنەتی گۆمراپی بەکەیان ناشکرا دەکا، لەو دا کە هەر لەسەر دابو نەرتی رابوردوانیان دەپۆن و هەمان سەر رەقی و لاساری ئەوان پەپەرە دەکەن، بەهیچ جوریک نایەنە سەر ریگای راست و دەرکەوتوو کە جولەکە بە سروشت جێ متمانە نین و پشتیان پێ نایستێ و هەرگیز بەلێن و پەیمانان نیه ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ دەلێن: دلمان لەناو پەردەدایە و داپۆشراوە، هیچ شتێ لەو قسانە (محمد) دەیانلێ تێ ناچێ و هیچ حالی نابین، با چی تر خۆی لەگەڵ ئیمە ماندوو نەکا و ازمان لێ بێنێ، مەبەستیان ئەوەیە پیغەمبەر ناتومید بکەن لەو کە چاوەروانی ئیمان هێنایان وای بێ، واتە: دلەکانیان بەشیوەیەکی سروشتی و دروست بوون کە ئەو جورە قسانە پیغەمبەر وەرنەگرن بە پەردەییەکی ئەستور ملەمایان لێ بپاوه ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ پەر وەردگار بە درۆیان دەخاتەو. دەفەرموێ: راست ناکەن دلەکانیان و دروست نەکراون کە حق وەرنەگرن، بەلکو کە نەرم نابن و حق نایستن بەهۆی ئەوەوەیە کە کافر بوون بە ئەنقەست لە رێبازی راست و رهوان لادەدەن، ریگای گومراپیان گرتۆتەبەر و بە ویستی خۆیان لە ئاستی راستی و حق دا خۆیان کەر کردوو وازیان لە تیفکرین و گوێراگرتن هێناو. بە ئەنقەست دلی خۆیان لە کارخستوو ﴿فَقَلِيلًا مِّمَّا يُؤْمِنُونَ﴾ بپوایەکی کە میان هەیه بپوا بەهەندێ ئەحکام و نامۆزگاری تەورات دەکەن، بپوا بە هەندیکێ ناکەن، یان ئەو جولەکانە کە میان بپوا بە پیغەمبەر دەکەن.

برئ راقه که رانی قورئان ده لئین: وشه ی (غلف) سوک کردنی وشه که یه له (غلف) هو. وەرگیراوه، که کۆی (غلاف) ه واته: دلمان بوته که شکۆلو توره که ی زانین، پره له گه وهه ری عیلمو زانست، ئیتر پتویستیمان به زانیاری تر نیه. ئیتر چ پتویست ده کا (محمد) خۆمان پتوه ماندوو بکا؟؟ پیش هاتنی ئیسلام جوله که کان ژێرده سته ی عه ره به کان بوون. به تایبه تی جوله که کانی مه دینه، جا هه موو کاتئ خۆیان به و. هه لده نایه وه ده یانگوت: پیغه مبه ری ئاخززه مان دئ، ئیمه نیشانه کانی ده زانین و له کتیبی ئیمه دا باسی کراوه. هه ر که هات، پیش هه موو که س ئیمانی پئ دینین، که چی ﴿ولما جاءهم کتاب من عند الله مصدق لما معهم﴾ کاتئ نه و پیغه مبه ره چاوه پروان کراوه هاتو قورئانیان له لایه ن خواوه بو هاتو پروا که ریش بوو بو نه و کتیبه ی که به ده ستیانه وه بوو ﴿وکانوا من قبل یستفتحون علی الذین کفروا﴾ له پیش هاتنی پیغه مبه ره و قورئان هه میشه داوای سه ره که وتوو زالبونیان ده کر. به سه ر کافره کان دا ده یانگوت: خودایه سه رمان بخه به ناردنی نه و پیغه مبه ره ی که باش ده یناسین، که (محمد) ه ﴿فلما جاءهم ما عرفوا﴾ که چی که (محمد) هات بو سه ریانو بانگه وازی کردن بو موسولمان بوون ﴿کفروا به﴾ پیی کافر بوونو پروایان پئ نه کر. له بهر مله وری و هه سوودی و ته ماعی سه رکرده یی، به لئینه کانی پیشوویان له بیر خۆیان بره وه. سه ره پیچی فه رمانی خودایان کردو ئیمانیان به پیغه مبه ره ی ئیسلامو په یامه که ی نه هیئا ﴿فلعنة الله علی الکافرین﴾ نه فرینی خودا له سه ر بی پروایان بی، له سه ر نه و جوله کانه بی که پروایان به پیغه مبه ره ی ئیسلام نه کرد.

بروانه کړه نى جوله که کان به کورئان پيغه مبهړ کول بيان له میړوودا

بِسْمَا اَشْتَرُوا بِهٖ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يَنْزِلَ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ قَبَاًوْ بِغَضَبٍ عَلٰى
غَضَبٍ ۖ وَالْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوْا بِمَا اَنْزَلَ
اللّٰهُ قَالُوْا نُوْمِنُ بِمَا اَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَّرَاۤءَهٗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْبِيَاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١١﴾

جوله که کانی هاوچه رخی پیغه مبهړ ﷺ ده یانزانى که هه زره تی
(محمد) نهو پیغه مبهړیه که له ته وراتدا موژده به هاتنی دراوه، به لام
له بهر هه سودی و سه رپه رقی خوځیان نیمانیان پی نه هینا، بویه په روه ردگار
سه زره نشتیان ده کاو ده فهر موی:

﴿بِسْمَا اَشْتَرُوا بِهٖ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ﴾ به راس تی
شتیکى خرابو بهد بوو نه وه که نه فسی خوځیانان پی فروشت که بر وایان
نه کړ بهو قورئانه ی خودا بو پیغه مبهړی نار دبوو ﴿بَغْيًا﴾ له بهر
هه سودی و هه لپه کردن بو و ده ده ستیانی سهر کړدایه تی که ناگونجی
بیاندریتى و شیاوی نین: هه سودی نه وه یان ده برزو داخی نه وه یان ده خوار
﴿اَنْ يَنْزِلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ﴾ نه وه یان پی ناخوځ
بوو که په روه ردگار به نده ی خو ی (محمد) ی هه لېژاردوه بو
پیغه مبهړایه تی، رقیان له وه بوو که خودا به نده یه کی نا جوله که ی
هه لېژاردو بو ته رکی گه یان دنی په یامه که ی، چونکه نه وان پتیان و ابو
نهو پیغه مبهړه چاوه پروان کړاوه ده بی له نه وه ی یسحاق بی، وه خیلی
جوله که بی، که وا ده رنه چوو، تیر پستیان هه لکړدو بر وایان پی نه کړد،

﴿فَبَاءُوا بِغَضَبِ عَلِيٍّ غَضَبٍ﴾ گەرانهوه به خهشمی خوداوه ئهوهی له ئهم
 سه‌رپێچی کردنه ده‌ستیان کهوت غه‌زه‌بی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌کی خودابوو بۆیان
 غه‌زه‌بی‌ک له‌به‌ر به‌گۆی نه‌کردنی فه‌رمانه‌کانی ته‌ورات، غه‌زه‌بی‌ک له‌به‌ر
 ئه‌وه‌ی بڕوایان به‌ عیسا نه‌کر، غه‌زه‌بی‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ که بڕوایان به
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌کردو موسولمان نه‌بوون ﴿وَاللَّكَافِرِينَ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ رۆژی قیامه‌ت بۆ ئه‌و کافرا نه‌ سزای به‌ئیش هه‌یه، له‌گه‌ڵ
 سوکایه‌تی پێ‌کردن دا چونکه سه‌رپێچی کردنه‌کیان له‌به‌ر لوت به‌رزوی
 هه‌سودی و مله‌وپی بوو ده‌بی سزا که‌یان سوکایه‌تی پێ‌کردنیشی تێدایه‌!
 ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمَنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر پێیان بگوتری: بڕوا به‌ک
 به‌وه‌ی که خودا ناردویه‌تی بۆ پیغه‌مبه‌ر که قورئانه‌و شۆینی بکه‌وزو
 پابه‌ندی بن له‌وه‌لامدا ﴿قَالُوا: نؤمن بما أَنزَلَ اللَّهُ﴾ ده‌لین: ئێمه‌ بڕوا به‌و
 کتێبه‌ ده‌که‌ین که بۆ سه‌ر خۆمان نه‌ردراوه‌ که ته‌وراته‌وه‌ هه‌موو
 پێداویستی‌یه‌کی ئێمه‌ی تێدایه‌، هه‌ر ئه‌و راسته‌ ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ﴾
 نه‌مجار کافر ده‌بن به‌ هه‌ر کتێبی‌ک که له‌ ته‌ورات به‌ده‌ریی جا ئه‌و
 په‌یامه‌ عیسا هیناییه‌تی یان (محمد) - که دوا پیغه‌مبه‌ر - هیناییه‌تی
 ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ واته‌: بڕوا به‌ قورئان ناکه‌ن، له‌ حالیکه‌ که
 ئهم قورئانه‌ راسته‌و ده‌ق پشتگیری له‌و په‌یامه‌ ده‌کا که ته‌ورات
 گه‌یاندویه‌تی ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، ئه‌ی
 محمد پێیان بلی: نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن بڕواتان به‌ ته‌ورات هه‌یه ئه‌ی بۆچی
 له‌وه‌پێش رابوردوانتان پیغه‌مبه‌رانی خودایان شه‌هید ده‌کرد. خو ئه‌و
 پیغه‌مبه‌رانه‌ په‌یامێکیان هینابوو که ئیستا ئیوه‌ ئیدیعیای ئه‌وه‌ ده‌که‌ن که
 بڕواتان پێیه‌تی: نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌، به‌لکو ئیوه‌ بڕواتان به‌ په‌یامی
 (موسا)ش نه‌کر که رزگارکه‌ری گه‌لی جوله‌که‌ بوو.

جوله که کان راست ناکهن ده لَینِ ایمانمان به تهورات ههیه

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ (۹۲) وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا

فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَتَسَاءَلُونَكُم بِهِ ۖ إِيْمَنُكُمْ

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۹۳)

له نایه ته کانی پیشوودا باسی گویره که په رستنی جوله که کان کرا، وه کو له نایه تی (۵۱) ی نهم سووره ته دا فهرمووی: ﴿وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً...﴾ ته مجار لیره دا هه مان مه بهستی دووباره کرده و ۱۰۰ نه وه بیچه سپینئ که نهو جوله کانه له بهر دل ره قی و سه رسه ختیان به هیچ شتی که نایه نه سه ر ریبازی حه قو راستی و فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ بیگومان کاتی خوی موسا هاته سه رتان به نیشانه ی پیغه مبه رایه تی ناشکرا و به هیزه وه، که چی له جیاتی نه وه ی پروای پی بکه ن په پیره وی فرمانه کانی بکه ن، که موسا چوو بۆ سه ر کپوی طور ئیوه دوا نهو ده ستان کرد به گویره که په رستن، به راستی ئیوه له م کار ۱۰ خراپه تان دا سته مکار بوون، ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا﴾ نه ی نه وه ی ئیسرائیل نهو کاته بیننه وه یادی خۆتان که وه عدو په ایمانمان لی وه رگرتن که په پیره وی فرمانه کانی تهورات بکه ن، چی تیدایه به ریکئو پیکی نه نجامی بده ن، کپوی طورمان به رز کرده وه له ژوور سه رتانه و ۱۰ رامن گرتو پیمان گوتن: ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا﴾ نه وه ی که فرمانمان پی کردوون وه ری بگرنو نه نجامی بده نو به دل پابه ندی بنو

گوئێ رادیرین ﴿قَالُوا سَمْعًا﴾ وتیان: بەلێ فەرمانە کە تمان بیست بەلام
 ﴿وَعَصِينَا﴾ بە گویت ناکهین واتە: بەقسە وتیان باشە بە کردووە
 سەرپیچیان کرد ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ گویره کە
 پەرستیان لە لا خۆشەویست بوو، بە تەواوی لە گەل خوینیان تیکە لاو بوو
 بوو، بە هۆی کافر بوونیانەو لە ناخەووە گیر. کە پەرستی دەیهه‌ژاندن چۆن
 ناو بە ناو لقو پۆپی داری تەردا بلاو دەیتەو. ناو خۆشەویستی گویره کە
 بە ناو دلیان دا بلاو بوو. ﴿قُلْ بِسْمَايَا مَرْكَمِ اِيْمَانِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ئەی محمد! بە گالتە پیکردنەو بەلێ: بە راستی ئەو بەو پرێکی بە دو خراپە
 کە داواتان لێ دەکا گویره کە بپەرستن؟! نە گەر ئیو راست بکەن ئیمانتان
 هەبێ ئەو ئیمانیکی گەلێ خراپە واتە: درۆ دەکەن، ئیمانتان نیە، چونکە
 ئیمان فەرمانتان پێ ناکا گویره کە بپەرستن.

دو نیا ویستن و ژیان خۆشەویستی جوله‌که‌کان

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمْ اَلْاٰخِرَةُ عِنْدَ اَللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ

النَّاسِ فَتَمَنُّوا اَلْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا

قَدَّمْتْ اَيْدِيَهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ

عَلٰى حَيٰوَةٍ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا

هُوَ بِمَرْحُوْمٍ مِّنْ اَلْعَذٰبِ اَنْ يُعْمَرَ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾

بیگومان جوله‌که‌کان زمان در یۆسوونو پر و پاگەندەچی بوون جوړه‌ها
 بانگه‌شەیان بۆ خۆیان بلاو دەکر. هه‌، ده‌یانگوت ئیمه‌ گەلی هەلبێژراوی
 خوداین، تەنھا ئیمه‌ لە سەر ریبازی راستی و حەقین، هەر ئیمه‌ لە قیامەتا
 بە مراد دەگەینو لە ناگەر رزگارمان دەبێو. دەچینه‌ ناو بەهەشتەو، لە

رۆژی قیامتە تا خۆشی و سەرفرازی و رحمتەتی خودا هەر بۆ ئیتمەیه و کەسی
 ترو هیچ گەلو هۆزیک لای خودا بەشو باری نیە مەبەستیان ئەوەبوو
 موسولمانەکان ژێوان بکەنەو. دلیان کرمی بیی، پەرورە گار فەرمان
 دەکا بە پیغەمبەر کە (موباهلە) لەگەڵ ئەو جولەکانە بکا، بەم جوړە
 هەردوو تاقم: موسولمانو جولەکە بەرامبەر بەیەک راوەستین. ئەمجار
 داوا بکەن خودای پەرورەدگار درۆزن لەناو بمرئ ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ
 الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَيْلَ لَكُمْ صَادِقِينَ﴾
 پێیان بلی: ئەگەر راست دەکەن خانووی قیامت هەر بۆ ئێوەیە بەهەشت
 زێدە لە هەموو کەس دەدرئ بە ئێو. دە ئاواتە خوازی مردن بن و داوای
 مردن و چوونە بەهەشت بکەن، جا ئەم داوا کردنە بە گوشتار بی، یان بە
 کردار بی وەکو ئەو لەرپی خودادا شەر بکەن، شەهید ببین، چونکە
 کەسیک دڵنیایی لەو کە مرد دەچیتە ناو بەهەشتەو. پتووستە هەول بدا
 زوو بیگاتئ وەکو چۆن هاوڕێیانی پیغەمبەر لەرپی خودادا گیانی خۆیان
 بەخت. هەکردو خۆیان دەفروشت بە بەهەشت ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدِمَتْ
 أَيْدِيهِمْ﴾ بەلام ئەوان هەرگیز داوای مردن ناکەن چونکە بۆ خۆیان دەزانن
 چەند تاوانبار و ستمکارن، دەزانن چییان کردووە و چەند گوناھیان هەیە،
 دەترسین لەو کە خودا نزاکیان گیرابکا و خیرا بمەرن ئەو کاتە
 خەسارەتمەندی دۆنیاو قیامت ببین، دۆنیایان لەکیس بجئ بەهۆی ئەو
 کردارە ناپەسەندانیان کە ئەنجامیان داوە، لەبەر ئەوە ئەوان حازرین
 (مباھلە) بکەن و داوای مردن بکەن: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ پەرورەدگار
 زانیە بە ستمکاران، دەزانئ چی دەکەن و چی ناکەن. ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ
 أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ تۆ دەبینی جولەکە
 لەهەموو کەس زیاتر حەزیان لە ژيانە و دژی مردن، چونکە ئەوان کە
 مردن راپێچی سزای بەئیش دەکڕین! ﴿يُودُ أَحَدَهُمْ لَوْ يَعْمُرُ أَلْفَ سَنَةٍ﴾
 هەریەکی لەو جولەکانە ئاواتەخوازی ئەوێە کە هەزار سال لەژياندا بی

﴿وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر﴾ خۆ ئەو تەمەن درێژییە لە سزا رزگاری ناکاو سزای لێ دوور ناخاتەوہ ﴿والله بصير بما يعملون﴾ خدا زاناو بینایە بەو کردارەنەو دەیانکەن سزای دادوەرەنەو خۆیان دەداتەوہ.

هەلۆیستی جولەکەکان بەرامبەر جویرائیل فریشتە

پیغەمبەرەکان

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا

بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ

وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

تا ئیستا چەند جارێک قورئان بڕو بیانووی جولەکەکانی بڕی، هەر ئیددیعیایەکی کردیان رەتی کردەوہ لە هەموو هەلۆیستو بۆچوونیکیاندا بۆری دان، لێرەشدا جارێکی تر قورئان بیرو بۆچوونیکێ تری ئەو گیل کەذابانە دەردەخا بۆچوونیکێ سەپرو سەمەرەیان دەخاتە روو. ئەویش ئەوہیە؛ کە دەیانگوت: ئیمە بۆیە ئیمان بە (محمد) ناھێنین چونکە جبرائیل نیگای بۆ دینی، جبرائیل ویرانکاری بەلاو ئافات دینی تە خوارێ، ئەگەر نیگا کە حەزەرەتی میکائیل بیهێنایە ئەوہ یە کسەر موسولمان. ەبووین چونکە میکائیل فریشتە خێر و بێرە. فریشتە زۆر زۆری، بۆیە پەرەوێدگار دەفرموی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ پێیان بڵێ: هەرکەسێکە دژمنی جویرائیل بێ دیارە دژمنی خودایە، چونکە جویرائیل فریشتە خودایەو خودا کردووەتی بەفریشتە هاتووچوو هێنان و بردن نیگا لە نێوان خۆی و پیغەمبەرانی دا هەرکەسێک دژایەتی ئەو بکا دژایەتی خودا دەکا، بێگومان جویرائیل بەفرمانی خودا ئەو قورئانە بۆ تۆ هێناوەو بۆی خوێندووەو تۆی گەماندوی ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى

للمؤمنين ﴿ حالى ئهو قورئانه وایه ، پشتگیری ناوه روکی کتیبه
 ئاسمانی به کانی پیش خوی ده کا ، ریگای سهر فرازی نیشانی موسولمانان
 ده داو مرژده ی به ههشتیان پی ده دا ﴿ من کان عدوا لله وملائکته ورسله
 وجبریل ومیکال فإن الله عدو للکافرین ﴾ هه رکه سیئک دوژمنی خودایی ،
 دژایه تی فریشته کانی بکا دوژمنایه تی له گهل پیغه مبه رانی دا بکا ،
 به تایبه تی دژایه تی جویرائیلو میکائیل بکا ، نه وه دیاره کافرو
 خودانه ناسه و خوداش دوژمنی کافرانه و به سزای دۆزه خ تۆله یان لی
 ده ستینی !

بروانه کردنی جوله که به قورئان پابه ندنه بوونیان به په یمانیه کانیان

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

﴿ ۹۹ ﴾ أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا

يُؤْمِنُونَ ﴿ ۱۰۰ ﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ

فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ

كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۰۱ ﴾

دوای نه وه ی پهرمه وه کار باسی د مروون پیسی هه لئو نعتی نامبردانی
 جوله که کانی کرد ، جاریکی تر بو دلدانه وه ی پیغه مبه ر ئهو راده گه یه نعتی
 که سروشتی جوله که وایه نایه ته کانی خودا به درۆ بزانونو پابه ندی واده و
 به لئین نه بنو پیغه مبه ران به درۆ بخه نه وه و گوئ بو قورئان نه گرنو
 ده فهرموی : ﴿ ولقد أنزلنا إليك آیات بینات ﴾ بیگومان ئیمه چه ند
 به لگه یه کی ناشکرمان بو ناردویشه خواری گه واهی راستیی

پیغه مبه رایه تی تۆن ﴿وما یکفر بها إلا الفاسقون﴾ بی پروا نابی بهم
نایاتو به لگانه مه گهر سه ریچی که رو هه لگه راوه! نه گینا هه موو که س
پروایان پی ده کا؟!

چونکه راستی قورئان ناشکراو نمایانه، به هیچ شتیك ناشارد ریته وه.
به لام جوله که بروای پی ناکهن، نیمان ناهینن له بهر به دره فتاری و بهد
ره وشتی و خیانه تکاری و لوت به رزی و سه ره قی و مله ورپیانه! نه مجار
پهروه رگه گار سه رنجی موسولمانان راده کیشی به وه که هه ره شهی توندو
تیژ له جوله که کان ده کاو په رده له سه ر دوو رووی و بهد ره فتاری یان
لادات، نه وه هه سپینن که نه وانه کۆمه لیکی بی سه رو به رهن
هه ری که له ناشیک لی ده کاو رایه کی هه یه، هه رچه نده ره گه زه رستن؛
به لام هه رگیز هه موویان له سه ر عه ه دو په یمان نامیننه وه ره گه زه رستن
بو نه ژادی خو یان که چی له گه ل نه وه شدا هه ر په یمانیک به سه رستن
کۆمه لیکیان پشتی لی هه لده که نو پابه ندی نابن. وه کو ده فه رموی: ﴿أو
کلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم﴾! بل اکثرهم لایؤمنون ﴿نایا نه و
جوله کانه ره وشتیان وایه و وا خو یان پیوه گر توه هه رکاتی په یمانیک
به سه رستن کۆمه لیکیان هه لیوه شیننه وه پابه ندی نه بن؟ به لکو زور به یان
نیمان ناهینن و له سه ر گومرایی خو یان ده میننه وه، چونکه هیچ وه عدو
په یمانیکیان بروای پی ناکری چی به لینیک بدنه نایه نه سه ر؛ به کورتی
له م نایه ته دا پهروه ردگار دوو ره وشتی جوله که ی ناشکرا کرد. یه کیکیان
نه وه یه که بروا به به لین و په یمانیان ناکری، دوو ه میان؛ نه وه یه
که زور به یان نیمان ناهینن و به سه ر لیشیواوی ده میننه وه، نه وه ش
هه والیکی غه یبی بووه نه و کاته قورئان داویه تی هه رواش ده رچوو!
نه وه تا به در یژی میژوو له گه ل نه و هه موو به لگه راستییانه ی که
گه واهی ده دن له سه ر راستی نایینی ئیسلامو پیغه مبه رایه تی پیغه مبه رو
هه لوو تیکو شانی قوتاییانی فیر که ی پیغه مبه ر بو بلاو بوونه وه ی نایینی

نیسلامو موسولمان بوونی نهو هه موو گهلو نه ته وانه که چی کومه لیکی کهم نه بی له جوله که کان موسولمان نه بوون ﴿ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم﴾ کاتیک پیغه مبهری نیسلام هات بو سهریان قورئانیکی هینابوو که ته صدیقی ته وراتی نه وانی ده کردو چی له کتیبه که ی نه واند هه بوو له یه کتاپه رستی و یاسای شهرعو ناموزگاری و سهرگوزه شته ی پیشینان له قورئاندا هه بوو، که چی له جیاتی نه و هی جوله کانه پروا به قورئان بکن ته وراتیشیان پاش گوئی خستو وازیان لی هینا.. چونکه نه وان که پیغه مبهریان به درو خسته وه له گهل نه وه شدا که له ته وراتدا باسی خواناسی ته وای نه وی تیدا بوو، مانای وایه: به گوئی ته وراتیان نه کردو وه پاش گوئیان خستوه، ته نانه ت وایان ئیهمال کرد وه کو بلی ی شتی وایان نه زانیبی و نه یان بیستی!!

فالچییه تی و سحر و جادو بازی جوله که

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۖ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۖ وَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ عَامَتُوا وَأَتَّقُوا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾

کاتیک کۆمه‌لیک له زاناو مالمه‌کانی جوله‌که ته‌وراتیان پاشگوئێ خستو روویان لی‌وه‌رگێرا چونکه راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ ده‌چه‌سپینئ! روویان کرده فالچییه‌تی و سیه‌رو جادوو‌بازی و چاوبه‌ستو کوله‌وه نانی، وه‌کو ده‌فه‌رموئ: ﴿واتبعوا ما تتلوا الشیاطین علی ملک سلیمان﴾ کۆمه‌لیک له‌خوینده‌وارو مالمه‌کانیان، نه‌وانه‌ی ته‌وراتیان فه‌رمۆش کردبوو، به‌نه‌نقه‌ست خۆیان لی‌گیل کردبوو، شوین نه‌و سیه‌رو جادوو‌بازی‌یه‌ی جندۆکه‌کان که‌وتبوون که له‌سه‌ره‌می هه‌زه‌تی سوله‌یمان‌دا کاریان پئ‌ده‌کرد به‌راستی نه‌و نه‌وپه‌ری سه‌رلی‌شێواوی‌یه‌ بۆ نه‌وانه‌ی که‌ په‌یره‌وی ده‌که‌ن، ده‌یانگوت: کاتی خۆی هه‌زه‌تی سوله‌یمان هه‌رچی کتیبی سیه‌رو جادوو‌بازی هه‌یه‌ هه‌مووی کۆکردۆته‌و له‌ژێر کورسی‌یه‌که‌ی‌دا ژێر خاکی کردوون، له‌ دوا‌ی له‌ دنیا ده‌رچوونی سوله‌یمان نه‌و نووسراوانه‌یان ده‌ره‌یناوه‌ته‌و به‌ناو خه‌لک‌دا بلاویان کردۆته‌وه، بێگومان نه‌مه‌ش درۆیه‌کی شاخدا‌ری هه‌لبه‌ستراویان بوو، ﴿وما کفر سلیمان﴾ هه‌زه‌تی سوله‌یمان جادوگه‌ری نه‌کردوه‌و سیه‌رباز نه‌بوه، نه‌و پیغه‌مبه‌ر بووه‌و پیغه‌مبه‌رایه‌تی دژی جادوگه‌ریه‌تی‌یه! چونکه سیه‌رو جادو روکه‌شی ﴿فیل و چاوبه‌سته‌کی تیدایه‌و پیغه‌مبه‌رانیش له‌ شتی و دوورن: ﴿ولکن الشیاطین کفروا﴾ به‌لکو شه‌یاتینی ئاده‌می و جندۆکه سیه‌ربازیان پال هه‌زه‌تی سوله‌یمان داوه. نه‌وان سیه‌رو جادویان داهینا نووسیا‌نه‌وه‌و فیری خه‌لکیان کرد.

﴿یعلمون الناس السحر﴾ خه‌لکیان فیری سیه‌رو جادوو کرد بۆ نه‌وه‌ی سه‌ریان لی‌بشێوینن ﴿وما أنزل علی الملکین ببابل هاروت وماروت﴾ هه‌روه‌ها شوین نه‌وه‌ که‌وتبوون که له (بابل)‌دا نێردرابوو بۆ هاروت و ماروت که دوو فریشته‌بوون نه‌وه‌ی که بۆ سه‌ر نه‌و دوو فریشته نازل کرابوو زانیاری سیه‌ر بوو مه‌به‌سته‌که‌شی تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌که

بوو ئەوەی فیری دەبوو کاری پێ دەکرە کافر دەبوو، ئەوەی خۆی لێ
 ھەپاراست، یان فیری دەبوو بەلام کاری پێ نەدەکرد ئەوە موسولمان بوو..
 ھەسەن: وشە (الملکین) وا خۆیندۆتەو لەمەکە ی ژیردار کردوو
 واتە: (الملکین) دوو پاشاکە لە بابل بوون. ﴿وما يعلمان من أحد حتی
 یقولاً إنما نحن فتنة فلا تکفر﴾ ھەرکەسیکیان فیری سیحر بکردایە جاری
 لەپیشدا بە تەواوی نامۆژگارییان دەکردو پێیان دەگوت: ئێمە بو
 تاقیکردنەو دانراوین، ئەوەی کە ئێمە فیری تۆی دەکەین تاقیکردنەو
 خودایی یە بو ئێو. کە فیری بوون بو زەرەر و زیان بەکاری مەھینن،
 مەیکەنە ھۆی کافر بووتان ھەرکەسیک فیری ببێ بو ئەوەی زیانەکانی
 سیحر لە ئادەمیزاد دوور بباتەو، ئەو کاریکێ باشە، کەسیکیش بۆیە
 فیری ببێ تا دەرد و زیان بەخەڵک بگەینێ ئەو گومراو تێداچوو
 ﴿فیتعلمون منھما﴾ خەڵک لەو دوو فریشتە فیری جادوبازی و
 سیاسەتمەداری وا دەبوون ﴿ما یفرقون به بین المرء وزوجه﴾ کە ژنو
 مێردیان لیک جیا دەکردنەو ئاژاو و پشیویان دەخستە نێوانیانەو
 ﴿وما ھم بضارین به من أحد إلا یاذن الله﴾ خو ئەگەر ویستی خودای
 لەسەر نەبێ ئەو سیحربازانە ناتوانن زیان بەکەس بگەینن ﴿ویتعلمون
 ما یضرھم ولا ینفعھم﴾ ئەمە لەکاتی کدا ئەوانە بە فیربوونی سیحر
 زیانیان پێ دەگا نەک سوود و قازانج ﴿ولقد علموا لمن اشتراھ ما له فی
 الآخرة من خلاق﴾ بێگومان ئەو جولەکانە ی کە تەوراتیان پاشگو
 خستو لەجیاتی کاریکەردنی، سیحرو جادوبازییان ھەلبژاردو ھینایانە
 کایەو. بو خۆیان باش دەزانن کە لەرەحمەتی خودا بێ بەرین و بۆنی
 بەھەشت ناکەن، چونکە ئەوان لەجیاتی تەورات سیحرو جادوبازییان
 ھەلبژاردوو؟ ﴿ولبئس ما شروا به أنفسھم لو کانوا یعلمون﴾ شتیکی
 خرابو ناپەسەندە ئەو شتە ی کە ئەوان خۆیانیان پێ فرۆشتوو، ئەگەر
 بزائن و ھەست بە ھەلەکیان بکەن! ﴿ولو أنهم آمنوا واتقوا﴾ خو ئەگەر

ئەوانەى خوویان داوہ تە سیحر بازى و خۆیان پتوہ ھەلەوگیر کردووە
 لەجیاتى ئەو کردووە ناپەسەندە کە فیربوونی سیحرە، ئیمانیان
 بەپتغەمبەر بەینایە و خوداپەرستیان بکردایە ﴿لثَّوْبَةِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لِّو
 كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ پەرورەدگار پاداشتى ئەدانەو، ئەو پاداشتەى کە خودا
 دەیدانەو زۆر باشتربو لە ئاکامى ئەو کار ناپەسەندە کە فیربوونی
 سیحر و جادوگەرییە و جگە لە خەسارەتمەندى و مالى ویرانى هیچى لى
 پەیدا نابى! ئەگەر ئەوان بیانزانایە ھەستیان بە چاکە و خراپەى خۆیان
 بکردایە گوىیەستى فەرمانى خودا دەبوون.

تییینی ۱ دەلین : حیکمەت لەوہدا کە پەرورەدگار ئەو دوو فریشتەى
 تەرخان کردبوون خەلکى فیرى سیحر بازى بکەن، ئەوہیە: کە لەو
 رۆژگارەدا سیحر بازو جادوگەر زۆربوون، چەند جوۆرە شیوہى سیحر بازیان
 داھیتا؛ بەلکو و گومان دەبرا کە ئەو ساحیرانە پتغەمبەر بن؛ ئیتر
 پەرورەدگار ئەو دوو فریشتەى ناردن بۆ ئەوہى شیوہ و چۆنیەتى سیحر بۆ
 خەلک روون بکەنەو، تا بتوانن جیاوازی نىوان سیحر بازى و
 پتغەمبەرایەتى بکەن، بزائن ئەوانەى بەدرۆ لافى پتغەمبەرایەتى
 لى دەدەن، سیحر باز نەک پتغەمبەر!

ھەندى لە راقەکەرانی قورئان بەتایبەتى ئەوانەى کە لە سەدەى
 بیستەمدا تەفسیریان لە قورئان کردوہ کاریگەرى قوتابخانەى مامۆستا
 (شیخ محمد عبدة) یان پتوہ دیارە لەوانەش خوالیخۆشبوو مامۆستا
 (سید قطب) پتیان وایە وشەى (ما) لە ﴿وَمَا أَنزَلَ عَلَى الْمَلَكِینَ...﴾ دا
 (ما) (موصولة) نى بەلکو (ما) (نافیهیە ئەو کاتە تەفسیرە کە بەم
 جوۆرە دەبێ) ﴿وَمَا أَنزَلَ عَلَى الْمَلَكِینَ بِبَابِلْ هَارُوتَ وَما رُوتَ﴾ هیچ جوۆرە
 جادوگەرى سیحر بازى یە کە نەتیردراوہ تە خواری بۆ سەر هاروت و ماروت
 کە گویا دوو فریشتە بوون ھاتوونە ناوچەى بابل - کە شاریکە لە عیراق -
 تا خەلکى فیرى سیحر بکەن و ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ﴾ ئەم دوو فریشتە

هیچ کهسیان فیری جادو و گهری نه کردووه ﴿حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا لَحْنٌ فَتْنَةٌ﴾ هتا ناموژگاریان نه کردنایه به وه که پتیان بلین نیمه بو تاقیکردنه وه ی ناده میزاد نیردراوین ﴿فَلَا تَكْفُرْ﴾ که واته: بی بروا مبه به هر که سیک فیری سیحربازی بی و پهیره وی بکات کافر ده بی، هر که سیک فیری جادو گهری بی و کاری پی نه کات له سهر بروای خو ی ده مینیته وه ﴿فَتَعْلَمُونَ مِنْهَا﴾ تا لیان وه فیر بین ﴿مَا يَفْرُقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ سیحرو جادوی وایان لی فیر بین که ژنو میردی پی له یه ک جیابکه نه وه به کورتی نه م باسه هر نه بو وه نه فسانه یه و جوله که هلیان به ستروه!

نه ده بی ناخوتن له گهل پیغه مبه ر ﴿۱۰۴﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۴﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۰۵﴾

نه مه خیطابی پهروه ردگاره، ناراسته ی موسولمانان کراوه ده رباره ی کاریک که په یوه ندی به جوله که کانه وه هیه، رینومایی موسولمانان ده کا که چو ن ناخوتن له گهل پیغه مبه ردا بکه نو وشه ی ناسکو جوان هه لبرین، خو له وشه ی وا بیاریزن که جوله که کان بو مبه سستی تر به کاری دینو ده فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا﴾ ندی نه و که سانه ی که تیمانتان به پیغه مبه ر هیناوه له رووی نه و پیغه مبه ردا وشه ی (راعنا) به کار مه هینن، نه م وشه یه به توزیک دهم بو خوارکردنه وه ده بیته (راعینو) ی عیبری که جنیویکی ناشیرینه، هه رچهنده له زمانی عه ره بی دا به مانای چاودیری کردنو گو ی بو راگرتن دی و له سه رخو یی ده گه یه نی واته:

گوئ بگره بومان تا بتوانین نه وهی ده مانه وی لیت بیرسین و نه نجامی
 بدهین و لیت حالی ببین.. جاکه جوله که کان گویان لی بوو موسولمانه کان
 له گهل پیغه مبهردا وشه ی (راعنا) به کار دینن به هلیان زانی نه وانش نه م
 وشه ی له گهل به کار بینن به و الهت ده یانگوت: مه به ستمان مانا
 عه ره یبه که یه تی به لام له راستی دا مانا عیبری یه که یان مه به ست بوو ئیتر
 نه وه بوو پهروه دگار نه وه وشه ی له موسولمانان قه ده غه کرد که له پرووی
 پیغه مبهردا بیکه ن، به لکو فره مانی پیکردن که له شوین نه وه وشه یه
 وشه یه کی تر بلین، پتیانی فره مروو: ﴿وقولوا انظرنا﴾ بلین: روومان
 تی بکه و سه یرمان بکه سه رنجمان لی بکه، بزانه ناخو فره مایشته کانت
 حالی بووین یا نا ﴿واسمعوا﴾ فره مان به رداری خودابن و گوئ پرابگر ن
 پیغه مبهردا چیتان پی ده لی: ده باره ی شهرعی خودا بیقوزنه وه، جا له بهر
 نه وهی جوله که کان بی نه ده بییان له خزمهت پیغه مبهردا کرد، وشه ی
 (راعنا) یان به مانا مه به سته که ی خو یان - که شهرانی و نه گبه تی و شووم
 ده گه یه نی - لی دا وه ته وه، نه مهش کوفریکی ناشکرایه، چونکه که سیکن
 ره وشتی شهرانی و نه گبه تی و هپال پیغه مبهردا بدا؛ دیاره بر وای به
 پیغه مبهردا تی نه و نیه، که واته له ریزی خوانه ناسانه، بویه پهروه دگار له
 کوتایی نایه ته که دا به توندی هه ره شه ی ترسناکیان لی ده کاو ده فره مروی
 ﴿وللکافرین عذاب الیم﴾ سزای توندو به ئیشمان بو نه و جوله که کافران
 ناماده کرد وه و شایانی نه و سزا به ئیشه ن:

﴿ما یود الذین کفروا من اهل الکتاب ولا المشرکین ان ینزل علیکم
 من خیر من ربکم﴾ نه و جوله که و گومراییانه ی که ده ره حق به
 پیغه مبهردا تی خو یان نه و هه موو سه ریچی و فرو فیل و ته له که باز یه یان
 کرد وه، نه وانه هه رگیز نایانه وی ئیو ﴿خوشه خت بن؟ نه و جوله که یه یان
 خوش نیه که پیغه مبهردا له خوتانه و قورئاتان بو ئیردرا وه ته خواری،
 بیرو با وه ری پروپو وچی بتپه رستی و نه زانیتان لی ره وی وه ته وه، به شیکتان له

خیرو بهر کهتی پهروهردگارتان بۆ نیردراو ته خواری؛ ههروهه
 کافرهکانیش نه مهیان پی ناخۆشه، چونکه دهزانن که نه پچرانی نیگا
 نازلبوونی ده بیته هۆی به هیزبوونی نیسلامو بلاوبونه وهیو جیگیربوونی
 له دلی خه لکدا نهوان پیتان خۆشه زوو چه رخی چه پگهردتان به سهردا
 بسورێ، نگینتان نه مینێو له گۆره پانی ژيانا وه ده رنرین، به لام نه وه
 شتی که عانی به خودایه ﴿والله یختص برحمته من یشاء والله ذو الفضل
 العظیم﴾ خدا به ویستی خۆی که سیك هه لده بژیرێو ره حمه تی خۆی
 به سهردا ده پیرێو ده یکه ته فروستاده ی خۆی، کهس نه بتوانی نه هیلێ
 خدا نه م ویسته ی خۆی نه نجام بدا.. خدا خاوه نی فزلیو گه وه یی به
 به سهر هه موو کهس داو به تابه تی به سهر نهو که سه دا که ده یکه ته
 پیغه مبه ری خۆیو نیگای بۆ هه پیرێ، که وابوو کهس مافی نه وه ی نه
 چه سوودی بهو خودا پیدوانه به رێ، چونکه خودا بۆ خۆی ده زانی کێ
 شیایو نیگا بۆ ناردنو پیغه مبه رایه تی به.

نەسخ له حوکمه شهرعییه کانداهیه

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ﴿ ۱۰۶ ﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴾ ﴿ ۱۰۷ ﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا
 رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ
 سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ ﴿ ۱۰۸ ﴾

دواي نه وهی پهروهردگار چۆنه تی نیگا (وه حی) ای باس کردو راو
 بۆچوونی ناحه زانی رهت کرده وه، نه مجار حیکمه تو نهی نی هه بوونی
 نەسخ له حوکمه شهرعییه کانداهیه روون ده کاته وه ده فه رموی: ﴿ما ننسخ

من آية أو ننسها نأت بخير منها ﴿ ۱ ﴾ حوکمی هەر ئایەتیک بگۆرین بە
 حوکمی ئایەتیک ترو حوکمە کە ی رهش بکەینه وه، یان هەر له رۆپه پری
 دلتدا له بیرت به رینه وه، نه له فظو نه مانا هیچیان لات نه مینن، نه وه
 دلنیا به باشترو گونجاوتر ده خهینه شوینی نهو ئایه ته رهش کراوه، یان
 له بیر کراوه ﴿ ۲ ﴾ (أو مثلها) یان وه کو نهو دینن.. یان مانای ئایه ته که بهم
 جوړه یه: هەر موعجیزه یه ک که دهیده یین به پتغه مبه ریک دوا یی
 نایشو رینه وه، بهم رهنگه نهیده یین به یه کیکی تر ﴿ ۳ ﴾ (أو ننسها) یان هەر
 له بیر ی به رینه وه به هو ی کو ن بوونی. ئیلا موعجیزه یه کی باشت یان وه ک
 نهو ی ده ده یینی.. نه مهش بو خودا کاریکی ئاسایی و ره سایه ﴿ ۴ ﴾ (ألم تعلم أن
 الله على كل شيء قدير) بو تو نازانی؟ که خودا به سه ره موو شتیکی
 گونجاودا به ده سه لاتو هه رشتی مومکین بی بته وجود، نهو ده توانی
 بیهینیته گۆره پانی بوونه وه ﴿ ۵ ﴾ (ألم تعلم أن الله له ملك السموات
 والأرض) بو تو نازانی که پهروهر دگار خو ی فه رمانداره وه هه رچی
 ده سه لاتو خاوه نیه تی و شکۆداری ئاسمانه کانو زهوی هه یه، هه مووی هەر
 نی نه وه. چی بو ی ده یکا، چی فه رمانی بگۆر ی ده یگۆر ی، چی فه رمانی
 هه لوه شینیته وه هه لی ده وه شینیته وه ﴿ ۶ ﴾ (وما لكم من دون الله من ولي ولا
 نصير) نیه بو ئیو جگه له خودا که سیکی تر چاودیری کاروبارتان بکا،
 یاسای ره ساتان بو بنیری، جگه له خودا که سیکی نی یه بتوانی یارمه تیتان
 بداتو پشتیوانیتان بکا،، دیاره تو نه مه ده زانی و زانیوته ده ی به ناو
 خه لکدا بلاوی بکه ره وه و تییان بگه یه نه، با له هه موو کاریکدا پشت به
 خودا به ستزو داوای یارمه تی لهو بکه ن؟! به هیچ جوړیک گۆر یه لی نهو
 کو مه له ناپاکانه مه که ن که پرو پاگه نده بلاوده که نه وه، دژی ئایینه که تان
 ده دوین، چونکه نه وان ده یانه و ی له پری راست لاتان بده نو تووشی هه لدیرو
 ئاسته نگتان بکه ن، نه وانه هیچ شتیکیان به ده ست نیه، ناتوانن زیانو

قازانجتان پی‌یگەیه‌نن! ئەو ھەر بەدەست پەرەردگارەو ھیچ شتیک بێ
رەزامەندی ئەو نابێ!

﴿أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾ یان
ئێوە ئەو کۆمەڵی موسولمانان دەتانەوی داوای موعجیزە ی ناقولاً و
ناماقول لە پیغەمبەرە کەتان بکەن، وەکو چۆن لەو پێش ئەو ی ئیسرائیل
ناو داوای موعجیزە ی ناقولاً و نالەباریان لە موسا کرد؟ کە داویان لە
موسا کرد وتیان ﴿إِنَّا لِلَّهِ جَهْرَةً﴾ بە ئاشکرا خودامان نیشان بدە، نەکەن
ئەو ریباز پەڕەو بکەن؛ ئەو ریبازەکی سامناکو خەتەرناکە. لادانە
لە ئایین و سەرپێچی کردنی فەرمانی پەرەردگارە. هەلبژاردنی ریبازی
چەوت و خوارە، لەباتی ریبای راست و ڕەوان ﴿وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ﴾
فقد ضل سواء السبيل ﴿﴾ ھەر کە سێکیش لە شوینی ئیمان و باوەر کوفر
هەلبژیرێ، بێگومان ریبای راستی لێ گوم بوو؟!

ئەمەش ئەوپەری بەخت رەشی و چارە رەشی بە کە مەژوف ریبای راستی
بۆ ئاشکرا بێ و کەچی خۆی لێ گیل بکاو لێ لادا.

هەلویستی ئەھلی کیتاب بەرامبەر موسولمانان چۆنیەتی

رەتدانەو ەیان

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ
يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَوَاتُوا الزَّكَاةَ وَآتُوا زَكَاةً وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

له وه پیش پنهروه رگارفه رمانی به موسولمانان کرد که گوئی بو
 ناموژگاریی جوله که کان نه گرنو بیروبو چونه کانیاں رهت بکه نه وه، لی رهش
 هوئی دژایه تی کردنی نه وان بو موسولمانان روون ده کاته وه که بریتییه له
 هه سوودی و پیتیان ناخوشه که خودا نیعمه تی نیسلامی پی داوونو
 ناو اته خوازنو که موسولمانان له نایینه که یان پاشگه زبنه وه ده فره موئی:
 ﴿وَد كَثِيرٍ مِّنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا﴾ زوربه ی
 زووری جوله که وه فله کان ناره زووی نه وه یانه که ئیوه له نایین ژیاوان
 بکه نه وه، دوا ی نه وه ی راستی و حه قتان بو دهرکه وتووه ده یانه وه ی پاشگه ز
 بنه وه و بچنه وه ناو تاریکیی گومراییی پیشووتان ﴿حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
 اَنْفُسِهِمْ﴾ چونکه هه سودیتان پی ده به نو پیتیان ناخوشه ئیوه موسولمان
 بوونو به موسولمانی بمیننه وه ﴿مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ دوا ی نه وه ی
 بویان ناشکرا بووه که نایینی ئیوه نایینکی حه ق وه به لگه له سه ر راستی و
 دروستی زوورو زه به ندهن: جا ئیوه نه ی کو مه لی موسولمان ﴿فَاعْفُوا
 اَصْفَحُوا﴾ چاو پو شیا یان لی بکه نو گویان مه ده نی و چیتان به سه ره وه
 نه بن ﴿حَتَّى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرٍ﴾ هه تا نه و کاته ی پهروه ردگار ریگاتان ده دا
 که شه ریا ن له گه لا بکه نو ده ستی خو تانیا ن لی بوه شینن ﴿اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خودا به سه ره موو شتی کدا تواناو ده سه لاتی
 هه یه وه که کاتی خو ی هات تو له یان لی ده ستینی، ئیوه ش نه ی گرو ه ی
 موسولمانان پرو اتان به خودا هه بی و بزائن چی واده پی داوون دیته جی و
 چاو هروان بن ﴿وَاَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ به رده وام بن له سه ره
 جی به جی کردنی دوو کو له که ی نایین که نویژکردنو زه کات دانه، نه وه ش
 بزائن ﴿وَمَا تَقْدُمُوا لْاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ﴾ هه ر کردارو
 گو فتارو هه لو یستی ک نه نجام بدهن - جا فره ز بی یا سوننه ت بی
 پاداشه که ی لای خودایه و ده ستان ده که ویته وه ﴿اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

بصیر ﴿ بیگومان خودا ناگادارو بینایه به سهر هه موو کارو کرده ویه کتان ورۆژی دوايي به گویره ی پیوست پاداشتتان دهاته وه .

رای جولہ کھو گاور بہرام بہر بہیہ کتیری

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

ٲايله‌ئى (١١٣) ده‌رباره‌ي جوله‌كه‌كانى مه‌دينسه‌و وه‌فدى
نه‌صرانييه‌كانى نه‌جران ها‌تۆته‌ خوارى: كه‌ نه‌صرانييه‌كانى نه‌جران ها‌تنه
خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ر ﷺ مالمه‌كانى جوله‌كش ها‌تن له‌وى بو به
= مه‌قالى و ده‌نگيان ليك هه‌لبه‌زيه‌وه؛ جوله‌كه‌كان وتيان: ئيو له‌سه‌ر
هيچ ئاييني‌ك نين! بړوامان به عيساو ئينجيل نيه! نه‌صرانييه‌كان وتيان:
نه‌خه‌ير ئيو له‌سه‌ر هيچ ئاييني‌ك نين؛ ئيمه‌ بړوامان به موساو
ته‌وراته‌كه‌ي نيه.

ٲيٲر ٲم ٲايه ٲانه هاتنه خورائى كه بيرو بۆچونى جولم كهو گاوره كان روون ده كاته وه ده فرموى: ﴿وقالوا لن يدخل الجنة إلا من كان هودا أو نصارى﴾ وٲيان: كه سيك جولم كهو گاور نه بى ٲاچيٲه بهه شته وه، واته: جولم كه كان ده يانگوت: هر كه سيك جولم كه نه بيٲ ٲاچيٲه بهه شته وه، گاوره كانيش ده يانگوت: بهه شت هر بۆ گاوره كانه وه كه سيك گاور نه بى ٲاچيٲه بهه شته وه..

﴿ تِلْكَ أَمَانِيهِمْ ﴾ ئەم بىرو بۆچونانە زادەى خەيالى پىروپوچى
 ئەوانەيەو بنچينەيەكى زانستى نيەو ھەر بە ھەواتتە ئەم جۆرە قسانە فرى
 دەدەن ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ئەى پىغەمبەر! پىيان بلى:
 ئەگەر راست دەكەن بەھەشت ھەر بۆ ئەوانەو كەسى تر ناچىتە ناوى، دە
 بەلگەى چەسپىنەر بخەفە روو! ديار بەلگەيان بەدەستەوہ نيەو ناتوانن
 ھىچ جۆرىك لەم بۆچونانە بچەسپىنن ﴿ بَلَى مِنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ
 مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ﴾ نەخەير وا نيە؟! بۆچونەكەتان ھەلەيە، وا نيە،
 كە ھەر كەسىك جولەكە نەبى يا گاۋر نەبى ناچىتە بەھەشتەو! بەلكو
 ھەر كەسىك خواپەرست بى بۆ خودا لى بىرئى خۆى بداتە دەست خوداو
 چاكەكار بى ئەو پاداشى باشى لای خودای خۆيەتى و بى كەم و زياد
 پاداشەكەى وەردەگريتەو ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ نە ترسيان
 لەبەرەو نە خەم دەخۆن چونكە ئەوان پشتيان بە خودا قايمە دلىيان لە
 دادوہرى خوداو ھىچ دلەراۋكييەكيان تەوش نابى!

دواى رەت كەردنەوہى بۆچونەكەى گاۋر جولەكەكان ئەمجار
 ھەلويستى ھەريەكەيان بەرامبەر ئەوى تريان ئاشكرا دەكاو دەفەرەموى
 ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ ﴾ جولەكەكان دەلەين:
 گاۋرەكان لەسەر ھىچ نايينىك نين و ئەو دىنەى خويان پى ھەلەو
 گير كەردوہ بى بناغەو بى سەرچاۋەيە ﴿ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ
 عَلَى شَيْءٍ ﴾ لەھەمان كاتدا گاۋرەكانيش دەيانگوت: جولەكەكان لەسەر
 ھىچ نايينىك نين و دىنەكەيان بەتالە، ئەمە لەكاتىكدا ﴿ وَهُمْ يَتْلُونَ
 الْكِتَابَ ﴾ ئەوانە كتيب دەخويننەو، جولەكە تەورات دەخوينن و لەوىدا
 موژدەى ھاتنى ھەزرەتى عيساي تىدايە، ھەروەھا گاۋرەكانيش ئىنجىل
 دەخويننەو كە لەوىدا باسى ئايينى جولەكەى تىدايە.. كەوابوو ئەوان
 كافر بوونەكەيان لە نەزانىيەوہ نيە، بەلكو بەئەنقەست خويان كافر دەكەن
 ﴿ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ﴾ عەرەبە خوانەناسەكانو

هاوبهش پیداکهره کانش هر ناوایان ده گوت: ده یانگوت: (محمد)
دینه کدی هیچ نیه و بی بنه ماو بی سهرچاویه دهی ئیوه نهی مالو
قه شه کان! لای خوی خوینده وارنو ته وراتو ئینجیل ده خویننه وه ■ ه زانن
نایینی موساو نایینی عیسا له روژگاری خویان دا نایینیکی حهق بوونو
هر نه وانیش موژدهی هاتنی پیغه مبهری ئیسلامیان داوه!! که چی ئیوه
هر قسه پروپوچه کانی عهر به نه خوینده واره کان ده جوونه وه!؟

﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ پهروه دگار
روژی قیامت مو حاکمه ی نیوانی جوله که و گا وره کان ده کا، بیرو
بوچوونه کانیان دهرباره ی نایین یه کالا ده کاته وه سزای گونجاوو شیایان
ده داته وه.

سته مکاری نه وانیهی ناهیلن نویژ له مزگه وته کار ده بکری،

نویژ کردن له هه موو جیگایه کی خاوین دروسته

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى
فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا
تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعُ عِلِيمٌ ﴿١١٥﴾

زور ریوایهت هه ن دهرباره ی هوکاری هاتنه خواره وهی ئه م نایه تانه:
به هر حال عیبرهت به گشتی وشه که یه نه ک به تاییه تمه ندی هوکاری
هاتنه خواره وه که،، بویه ده توانین بلیین: ههر که سی مزگه وت پروخینی
دهرگای دابخا، هه ول بدا خوا به رستان رووی تی نه که ن، ههر که سی بیته
له مپهرو بهر به ست ئه م نایه ته ده یگر یته وه که ده فهر موئ: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ﴾ کی له و که سه سته مکار ترو
تاوانبار تره که نه هیلن له مزگه وته کانی مالی خوا دا یادو ذیکری خودای

تیدا بکریو شکو گومانو دلہراوکی بخاتہ دلی موسولمانانو ہر وہا ﴿وسعی فی خرابها﴾ ہول بدا ویرانیان بکا بہم جوڑہ نہہیتی یادی خودایان تیدا بکری، دیوارو کولہ کہو دراو بہردیان بروختی۔ ﴿اولئک ماکان لهم أن یدخلوها إلا خائفین﴾ نہوانہ شایانی نہوہن کہ راوہدو بنرین وہ بترستیندرینو بخرنہ بہر فشارو سہرکوت کردن، مہگہر پہنا بہرنہ بہر مزگہوتہکانو داوای ناشتی بکہنو خو بخنہ مالی خوداو۔ وہکو نہوہی کہ لہسالی رزگارکردنی مہککہدا روویدا کہ پیغہمبہر ﴿فہرمووی﴾ (من دخل المسجد الحرام فہو آمن) ہرکہسیک خو بخاتہ مالی خودا (کہعبہ) وہ نہوہ دہستدریژی ناکریتہ سہریو لی ناپیچریتہوہ، نیتہر ہہموو ملہورہکانی قورہیش خوین خستہ ناو کہعبہوہ۔ دواۓ نہوہی کہنہیان دہہشت پیغہمبہر خوداپہرستی تیدا بکا، نہیان دہہشت ہاوہلہکانی بچنہ ناوی۔ بیان مانای وایہ نہوانہ نابی بچنہ ناو مزگہوتہکانی خوداوہ مہگہر بہ ترسو خوشو گہردنکہچیہوہ بچنہ ناو مالی خوداوہ! نابی بہہیچ کلوجیک ریگہیان پی بدری کہ بہ لوتبہرزوی کہشو فشہوہ بچنہ ناو مزگہوتہکانوہ ﴿لهم فی الدنیا خزی﴾ نہوانہ لہجہاندایسواو سہر شورنو ﴿ولهم فی الآخرة عذاب عظیم﴾ لہ روژی دوایشدا سزایہکی کوشندہو گہورہیان ہہیہو دہخرینہ ناوی!!

﴿واللہ المشرق والمغرب فأینما تولوا فثم وجہ اللہ﴾ خورہلاتو خورثاواو ہہموو زہوی مولکی خودایہ، لہکاتی، نویژکردن دا رووبکہنہ ہہر لایہک رووکردنہ خودایہو لہپیش دہمتانہو خوداپہرستیہ کہتان گیرایہ ﴿إن اللہ واسع علیم﴾ بیگومان خودا شوینیک کی تابہتی دیاری کراوی نیہ، لہہموو شوینیکہ، لہہر شوینیک رووی تی بکہن ناگاداری رووتیکردنہ کہیہ۔ دہلین: نہم نایہتہ پیش فہرمانکردن بہ رووکردنہ کہعبہ لہنوژدا نازل بووہ بہوہش نہو بیرو بوچوونانہی ناینہ کونہکانی پوچہل کردہوہ کہ دہیانگوت خوداپہرستی ہہر دہبی لہناو دیرو

کہنیشته و لای پیکره کان بکری، واتہ: نگہر نہیان ہیشتن نویژ لہناو کہعبہدا بکہن، یا لہناو بہیتول مہقدیسدا نویژ بکہن تہوہ ہہموو سہرزہوی بۆ ئیوہ کراوہ بہ مزگہوت، لہکوی نویژ دہکہن بیکہن، لہ ہہموو شوینیک رووکردنہ خودا بہیدہست دہکریو تایبہت نیہ بہ شوینیکہوہ!

در و و بوختانی نہہلی کیتاب و موشریکہکان کور بۆ خودا دادہنین

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مُبَحَّنَةً ۖ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿۱۱۶﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۱۷﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا
يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ
قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّتْنَا الْأَيَّتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۱۸﴾

تہم ثابہتانہ دہربارہی جولہکہ کہدہیانگوت عوزہیر کوری خودایہ،
ہہروہہا دہربارہی گاورہکان کہ پییان وابوو عیسا کوری خودایہ،
ہہروہہا دہربارہی کافرہکانی مہککہ دہیانگوت فریشتہ کچی خودان
ہاتونہتہ خواری پەرورہگار ہہمووی بہ دروخستنہوہو فہرمووی:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ دہلین: خودا کوری بۆ خوی برپارداوہو
کوری ہہیہ، جولہکہکان دہیانگوت: عوزہیر کوری خودایہ، گاورہکانیش
دہیانگوت: عیسا کوری خودایہ، ہاوبہش پیداکہرانیش دہیانگوت
فریشتہکان کچی خودان ﴿سبحانہ﴾ پاکو بیخہوشی بۆ خودایہ،
پەروردگار دوورہ لہوہ مندالی ہہبی چونکہ مندا ل بۆ کہسیک پتویستہ
یارمہتی بدا دواى مردنی شوینی بگریتہوہ، کہپتویستی بہ یارمہتیدان

بی، له کاروباری ژیانی روژانه‌ی‌دا، ده‌ی خو خودا پتویستی به‌وه نیه ﴿بل له ما فی السموات والأرض کل له قانون﴾ به‌لکو ههرچی له ناسمانه‌کانو زه‌وی‌دا هه‌یه هه‌مووی مولکی خو‌یه‌تی چی تیدایه گه‌ردن که‌چو فه‌رمان‌به‌رداری نه‌ونو به‌ ویستو ئیراده‌ی نه‌و له‌گه‌ردانو هه‌لده‌سورین! ئیتر به‌ چ نه‌قلیک نه‌و نه‌فامانه کو‌رو کچی بو دیاری ده‌که‌ن ﴿بدیع السموات والأرض﴾ په‌روه‌ردگار خو‌ی به‌دیینه‌ری ناسمانه‌کانو زه‌وی‌و نه‌وه‌ی تیاندا‌یه، جا که‌سیک به‌دیینه‌ری نه‌و شتانه بی‌چون ده‌بی‌برئ له‌و شتانه بک‌رینه کو‌رو کچی و هاو‌به‌شی؟! خودا خو‌ی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ره‌هایه و هیچ سنوریک‌ی بو‌نیه و هیچ له‌مپه‌ریک‌نایه‌ته پیشی! ﴿واذا قضی امرنا فانما یقول له کن فیکون﴾ هه‌رکاریک هه‌ر شتیک ویستی بی‌یه‌کسه‌ر ه‌بی‌و بی‌چه‌ندو چوون له‌خانه‌ی بوون‌دا خو‌ی ده‌نوینی، رووتیک‌ردنی نه‌و ئیراده‌یه بو‌نه‌و شته‌و په‌یه‌ه‌ندی کردنی پی‌وه به‌چو‌نیه‌تیک‌ی تایبه‌تی نه‌نجام ده‌دری‌و عه‌قلی ئاده‌میزاد په‌ی پی‌نابات. چونکه ده‌رک کردنی نه‌و چو‌نیه‌ته له‌ژوو‌ر توانای عه‌قلی ئاده‌می‌دایه‌و هه‌ر هه‌لوو لیک‌و‌لینه‌وه‌یه‌ک بک‌ری بو‌ده‌رک کردنی نه‌و نه‌ینی‌یه بی‌هو‌ده‌یه‌و خو‌ماندوو‌کردنیک‌ی بی‌نه‌نجامه ﴿وقال الذین لا یعلمون لولا یکلما الله اوتائنا آیه﴾ نه‌فامو نه‌زازو هاو‌به‌ش په‌یدا‌که‌ره‌کانی عه‌ره‌ب، یان نه‌خو‌ینه‌واره‌کانی جوله‌که‌و گا‌ور ژور‌جار ته‌حه‌ددای پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌کرد. ده‌یان‌گوت که‌راست ده‌که‌ی تو‌نیگات بو‌دی‌و نه‌و نیگایه له‌خودا‌وه‌یه نه‌دی بو‌چی خودا بو‌خو‌ی قسه‌مان له‌گه‌ل نا‌کا؟! پی‌مان نالی: (محمد) ﷺ راست ده‌کا‌و پی‌غه‌مبه‌ری منه؟ وه‌کو چو‌ن له‌گه‌ل فریشته‌دا ئاخاوتن ده‌کا، یان بو‌نیشانه‌یه‌کی راسه‌تو دروستمان نیشان نادا له‌سه‌ر راستی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی تو؟ چونکه بر‌وایان به‌نیشانه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر نه‌بوو ئینکاری به‌لگه‌و مو‌عجیزه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌کرد ﴿کذلک قال الذین من قبلهم مثل قولهم﴾ ده‌ی خوانه‌ناسو گو‌مرا‌کانی پی‌ووش هه‌ر شه‌م

قەسەیی ئەمانیان دەکردو داخوازی ئاویان دەخستەروو؟! ﴿تشابەت قلوبهم﴾ دلۆ بیرو بۆچوونی کافرەکانی قورەیشو جولەکەو گاوردەکان وەکو یەک دەچن لە سروشتو بیرو بۆچووندا لە گومرایی سەرکێشی دا وەک یەکتەر وان، هیچ زیدە ریزیک نیە بۆ جولەکە بەسەر کافر قورەیشی یەکان دا، هەموویان لەبیرو بۆچوندا وەکو یەک دەچن. لە سەرکێشی و گومرایی دا هیچ جیاوازی یەکیان نیە، ﴿قد بینا الآيات لقوم یوقنون﴾ ییگومان نیمە نیشانەکانی راستی پیغەمبەراییەتی (محمد) مان روون کردۆتەو بە بۆ ئەوانی کە لەدلی خوێاندا هەست بە ئارامیی یەقین دەکەن.

ترساندن و ناردن زایی دەربڕین لەشویێ کەوتنی جولەکەو گاورد

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾ وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

دوای ئەو کە پەورەدگار هەمو بیرو بۆچوونی جولەکەو گاوردەکانی پوچەل کردەو، مەبەستەکانی ئاشکراکردن و ئاکام و سەرەنجامەکانی روون کردنەو، ئەمجار روو دەکاتە پیغەمبەر و ئەمرکوو لێرسراویتی دیاری دەکاو پەردە لەسەر حەقیقەتی جەنگی نیوان پیغەمبەر و جولەکەو گاوردەکان لادەباو سروشتو چۆنیەتی دژایەتیە کە رادەنوینی و خیطاب ئاراستە پیغەمبەر دەکاو تی ئی دەگەینە ئی کە ئەو خواوەنی موعجیزەو

نایاته، دوا به‌دوای چه‌سپاندنی تا‌کئو ته‌نیایی خودا راستیی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ده‌چه‌سپینئو ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ ئیمه تو‌مان کردوه به پیغه‌مبه‌رو ناردومانئو بۆ سه‌ر ناده‌میزاد به‌شیوه‌یه‌کی راستو دروست، ئه‌رکی سه‌ر شانیشته‌گه‌یاندنی په‌یامه‌په‌روژه‌که‌ته، مژده به‌هوانه‌ی پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانی په‌روهر دگاران، سه‌رپیچی‌که‌رانش بترسینه، ئه‌مه‌ رۆلی سه‌ره‌کی تۆیه، مژده‌ده‌رو ترسینه‌ری، ﴿وَلَا تَسْأَلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾، تۆ به‌رپرسیار نیت له‌هوانه‌ی که ئیمان ناهینن و به‌هۆی کرداری ناره‌وایانه‌وه ده‌چنه‌ناو دۆزه‌خه‌وه به‌تایبه‌تی که تۆ ئه‌رکی سه‌رشانی خۆت ته‌نجام داو بانگه‌وازی ئیسلامت پی‌گه‌یاندن!! ئه‌وه‌ش بزانه که ﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ جوله‌که‌و گاوار هاوپه‌یمانانیان له تۆ رازی نابن و به‌رده‌وام دژایه‌تی توندت ده‌که‌ن فیلت لی ده‌که‌ن، پیلانت لی ده‌گپن، گپه‌وه‌کیشته بۆ به‌ریاده‌که‌ن، مه‌گه‌ر واز له‌و بانگه‌پیشته‌یینی و بانگه‌وازی ئیسلامی فه‌رامۆش بکه‌یو بجیته سه‌ر ئایینی ئه‌وان، ئه‌و کاته‌ش مالو‌پیرانی دونیاو قیامه‌ت ده‌بی!!

وه نه‌بی ئه‌وان که ئیمانته‌ پی ناهینن له‌به‌ر بی به‌لگه‌یی بی، ئه‌وان خۆیان باش ده‌زانن که په‌یامه‌که‌ت حه‌ق و راسته، به‌لام که ئیمانته‌ پی ناهینن له‌به‌ر لووتبه‌رزو حه‌سوودییه، تۆ هه‌رچی بکه‌ی ئه‌وان لیت رازی نابن مه‌گه‌ر بجیه سه‌ر ئایینه‌کانیان. ئه‌مه‌یه ته‌وه‌ره‌ی کیشه‌که هه‌ر ئه‌مه‌یه ئه‌و هه‌موو دژایه‌تییه‌ی که دژی ئیسلام و بانگه‌وازکه‌رانی به‌دریژایی میژوو ته‌نجامی ده‌ده‌ن. ئه‌مه‌ شه‌ری بیروباوه‌ره له‌ژیر دروشمیک ئالو والا دا. بیگومان ئه‌و دوژمنانه هه‌ر رۆژه به‌جۆریک خۆ ده‌گۆرنو ئالایه‌کی تر به‌رزده‌که‌نه‌وه. چونکه ئه‌وان ده‌زانن که موسولمانان چه‌ند سرکن به‌شتیک که ده‌رباره‌ی بیرو باوه‌ریان ته‌نجام بدرئ، له‌وه‌پیش جه‌نگی دژ به‌ بیروباوه‌ریان تاقی کردۆته‌وه، بۆیه ئالای شه‌ره‌که‌یان گۆریو

لەژیرناویکی ترداو ھەر جارەى بە بیانووی شتیکەو، جاریک بە بیانووی پاراستنی زەوی و خاکو نیشتمانەو ەیان بە بیانووی ئابوری و جاریکى تر بە بیانووی رامیاری و پایگای سەربازی یەو..... ھتە بەلام لەراستی دا دژایەتیه کە ھەر بۆ بێ ھێزکردنی ئایینی ئیسلام، بۆ لەریشە کیشانی ئەو گیانە پەییوەستەیه بە پەرە وەرگەرەو ە ھەموو ئامانجێکیان بۆ لێدانى ئیسلام، بۆ رووخاندنی ئەو بەربەستە قایم و قۆلەیه کە جارەهای جار لەبەر دەمیا کۆلەوار بوونو بە سەر شکاوی و قوندراوی گەراونەو، بەلێ ئەمە شەری بیروباوەرە. شەری ئەرزو بەربووم و پایگا و ئابوری و رامیاری نیە.

﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ﴾ ئەى محمد! پێیان بلێ: بێگومان رێبازی راستی ئیسلام بەرنامەى خودا بۆ ئادەمیزاد کە بریتیه لەپەيامی قورئان، ھەر ئەو شیاوی ئەو ەیه پێى بگوترێ: رێبازی راستو شیاوی ئەو ەیه مەرووف بیکاتە رێبازی ژيانى و پێیدا برۆا. ە ھەموو ئەو رێبازو بەرنامەو بۆچوونانەى ئێو بانگەوازی بۆ دەکەن دواى ھاتنى ئیسلام پوچەل بوونەو ە متمانەیان پێ ناکرێ، چاک وایە چى تر ئێو خۆتان بەو ە ھەلەوگەر نەکەن، ئەى رەھبەر! ناگات لە خۆت بێ بەھىچ جوریک لەم ھەلوێستە نەیهیتە خواری؛ بە موو لەم بەرنامە لانەدەى ﴿وَلْتَن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم مالك من الله من ولي ولا نصير﴾ ئەگەر شوین ھەوا و ھەوسى ئەوان بکەوێ بە تايبەتى دواى ئەو ەى کە ئەو ئایینە راستو دروستەت بۆ نێردراو ە لیت روونە کە ئایینیکی ھەقەو و ەکو رۆژی رووناک دەدرەوشیتەو ە ئەو خودات لێ دەرەنجی و کەس نیە یارمەتیت بدات، لە خوداو ە پشتو پەناو یارمەتیدەرت نامینی: خەسارەتمەندى دونیاو قیامەت دەبێ! ﴿الذين آتيناهم الكتاب﴾ ئەو موسولمانانەى کە لەو ەو پێش لەسەر ئاینى جولەکە، یان ئایینی عیسا بوون، ئیستا موسولمان بوون ﴿یتلونہ حق تلاوتہ﴾ ئەو نامە ئاسمانی یەى

که هه‌یانه ده‌یخویننه‌وه، هیچ گۆرانکاری تیدا ناکه‌نو نیشانه‌کانی پیغه‌مبەر چۆن لایان نووسراوه، ده‌ری ده‌خه‌نو هیچی لی‌ناشارنه‌وه ﴿أَوَلَيْكَ يٰمُنُونُ بِهِ﴾ ئەوانه برۆیان به نامهی خۆیان هه‌یه‌و ده‌زان راسته‌و هەر به گۆره‌ی ئەویش ئیمانیان به تۆ هیناوه. ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ که‌سیک برۆا به نامهی خودا نه‌کاو پابه‌ندی فرمانو نه‌هیه‌کانی نه‌بی برۆا به قورئانو به پیغه‌مبهریه‌تی تۆش ناکا!! ﴿فَأَوَلَيْكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ئەوانه خه‌ساره‌تمه‌ندی دویاو قیامه‌تنو به‌ده‌خته‌و چاره‌ه‌شن!

بیسر‌خستنه‌وه‌ی نبعمه‌ته‌کانی خودا بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و

ترساندنیان له‌ دوا‌پۆژ

يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ

عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا

وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

ئه‌مجار دوا‌ی ئه‌م روونکردنه‌وه‌و ئه‌م په‌يامه‌ گرنگه‌ کو‌تبه‌ه‌ جاریکی‌تر سیاقی نایه‌ته‌که‌ رووده‌کاته‌وه‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل وه‌کو بلی‌ی: بانگه‌وازی کو‌تایی‌و دوا بانگه‌یشتنیان ئاراسته‌ ده‌کا..

دوا‌ی ئه‌م هه‌موو کێشه‌و به‌رامبه‌ری‌و رانواندن‌ی هه‌لو‌یستی جو‌راو جو‌ریان له‌گه‌ل په‌روره‌دگاری خۆیانو له‌گه‌ل پیغه‌مبهره‌کانیان جاریکی‌تر بانگه‌وازیان لی‌ ده‌کاته‌وه‌ ده‌فرموی: ﴿يٰا بني إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل! یادی ئه‌و هه‌موو ریزو نازو نبعمه‌تانه‌ بکه‌نه‌وه‌ که‌ داومه‌ به‌ ئیوه‌، ئه‌و خۆشه‌ختی‌هم پێ ره‌وا بینین، به‌ تایبه‌تی که‌ زیده‌ ریزم دابوونی به‌سه‌ر ئاده‌میزادانی رۆژگاری خۆتان‌دا به‌رزم کردبوونه‌وه‌، پله‌و پایه‌ی تایبه‌تیتان درابوویه! ئه‌مجار پیمان گوتبوون: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ

شیئا ولا یقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ﴿﴾ خۆتان بیاریزن له سزاو
تۆلهی رۆژیک که کهس لهبری کهس سزا نادریو کهس ناتوانی ئیشو
نازاری کهس ههلبگری کهس فیدیهی لی وه ناگیریو شه فاعه تو
تکاکاری کهس جیی بو ناگری، چونکه نهوان بروایان به خودایه تی خودا
نه بووه و کافر بوونو کافریش نه گهر شه فاعه تیشی بو بگری جیی ناگری
﴿ولا هم ينصرون﴾ کهس ناتوانی بهرگریان لی بکاو عه زابی خودایان
لی دوور بخته وه:

به تاقیکردنه وهی ئیبراهیم عليه السلام و تایبه ته مه ندی کابه و شاری مه ککه

﴿وَإِذْ أُنْتَلَىٰ إِِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا
قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ
مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّٰى وَعَهْدَنَّا
إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتَنَا لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا
عَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾﴾

پاش نه وهی یه زدان نیعمه ته کانی خوی وه بیر نه ته وهی ئیسرائیل
هینایه وه، نه وهی ده رخست که نهوان چۆن له جیاتی سوپاسو شوکرانه
ژمیری، کوفرانی نیعمه ته کانیان کردو له خودا یاخی بوون! نه مجار
چیرۆکی هه زه تهی (ئیهراهم) ده گێڕته وه که باوکی پیغه مبه رانه و

جولەكەو نەصارا خۆيان بە شوپنكەوتووی ئەو دەزانو ئەگەر راست دەكەن ■ ەبايە شوپن (محمد) ﷺ بکەوتنایەو دەفەرموئ:

﴿وَإِذَا ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبَّهُ بِكَلِمَاتٍ فَاتْمَحْنُ﴾ ئەى محمد: بىر بکەرەو ە لەو کاتەى پەرەردگار بەندەى خۆى ئىبراھىمى بەتاقى کردەو ەو کۆمەلێک ئەرکئو فەرمانى شەرعى بەسەردا دا، ئەویش بە ریکئو پێکى ئەنجامى دان، وەفای بە بەلێنو پەیمانەکانى خۆى کرد -و ەکو لەشوپنێکى تردا دەفەرموئ: ﴿وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ ئەمەش پلەو پایەى پیرۆزە کە حەزەرەتى ئىبراھىم پێى گەیشتووە، لەبەر ئەو ە ئىبراھىم شیاوى ئەو ە بوو کە پلەو پایەى زیاترى بدريتئ ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ پەرەردگار پێى گوت: ئەمن دەتکەم بە پێشەواى ئادەمیزادو مەشخەلێکى رەهنومایى بۆ خەلک ﴿قَالَ وَمَنْ ذَرِيتِي﴾ حەزەرەتى ئىبراھىم ﷺ فەرمووی: پەرەردگار ئەم پلەو پایە پیرۆزە بە ەندئ لە ئەو ەکانیشم بەخشە ﴿قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ پەرەردگار فەرمووی: ئەم پلەو پایە گەرەو پیرۆزە نادری بە ەىچ کەسێکى خوانەناس. بە لە ئەو ەى تۆش بن: ەەرکەسى زالمو ستەمکار بئ بە کەلکى رابەرىو پێشەوايەتى نايە.

ئەم ەلویستەى حەزەرەتى ئىبراھىم ەلقولای ەستیکى سروشتى قول بوو، ئەو ەستە سروشتى بەى کە خودا لە ئادەمیزادا دایناو ە بەردەوام بە ریکئو پێکى ەنگاو ەلدینئ، داھاتوو رابوردوو تەواو دەکا، چینەکان ھاوکارى یەکترنو شىرتى ژيان پێک دەھیننو چین لە دواى چین شوپنى یەکترى دەگرنەو ە، کەلەپوور لەیەکترى دەگرنو بەسەرھاتو رابوردوویان بە میژوو دەخویننەو ە. ﴿إِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا﴾ ئەى پێغەمبەر ﷺ یادى ئەو ە بکەرەو ئەو کاتەى کە خانووى کەعبەمان کرد بە مەرجەعو لە ەمموو لایە کەو رووى تیبکەنو لئى کۆینەو ە، ەروەھا بېتتە شوپنى ئاسایشو حەوانەو ەى ئەوانەى کە پەناى بۆ دینن،

چونکه پهروهردگار ریزی ئه م خانوهی خستوته دلی عه ره به کانه وه، به پیروزیی سهیریان کردوه، هه رکه سی پهنای بۆ بردبۆ له سهرو مالی دلیا بووه، به ئاده میزادی خودا په رستمان گوت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ شوینی ئه وه بهردهی که هه زه تهی ئیبراهیم عليه السلام کاتی دروست کردنی دیواری که عبه ده چوه سهری بیکه نه شوینی نویژی سوننه تو خودا په رستی لی بکه ن، یان مه به ست به مه قامی ئیبراهیم ئه وه یه هه موو که عبه بگریته وه، واته که عبه یه که م قبیله یه که خودا په رستان روویان تی کردوه، نه وه کانی ئیبراهیم یه کتاپه رستیان تیدا ئه نجام داوه، جا له بهر ئه وهی که عبه مالی خودایه مولکی که سی تر نیه، بۆیه پهروهردگار ئه رکی پاک کردنه وهی چاک کردنه وهی ئاماده کردنی بۆ خودا په رستی خسته ئه ستوی دوو بهندهی راستالی خۆی که هه زه تهی ئیبراهیم و ئیسماعیل عليه السلام ﴿وَعَهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ فەرمانمان به ئیبراهیم و ئیسماعیل کرد که خانووی ئیمه پاک بکه نه وه، هه رشتی شیایو پله و پایه ی یه کتاپه رستی نه بی لی دوو ربخه نه وه. ئامادهی بکه ن بۆ ئه وانهی دینه حج به ده وری دا هه لده سورپین، یان له ناویدا ده مینه وه نویژی تیدا ده که ن، روکو و سوجهی تیدا ده بن، ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ باسی ئه وه بکه که هه زه تهی ئیبراهیم نزای کردو له خودا پارایه وه وتی: خودایا! ئه م شوینهی که من عیباده تخانه ی تیدا ئاوه دان ده که مه و. بیکه ی به شاریکی هیمو ناسایش و خوشگوزه رانی و له هه موو ئازارو ناخۆشی به ک پاریزراوبۆ ﴿وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ دانیشتوانی به رزق و روژی و بهرو بووم خه نی بکه، هه موو کاتی بازاری پر بی له میوه جات و خواره مه نی ﴿مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئه وانهی له ناو ئه و دانیشتوانه دا ئیمانیا ن به خودا و روژی دوایی هه یه ... ئه مجار پهروهردگار ﴿قَالَ: وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا﴾ فەرمووی: ئه وانهی کافرن له

ژیانی دنیادا هەندێ خۆشییان دەدەمێ ﴿ثم أضطرهم إلى عذاب النار﴾
 ئەمجار راپیچیان دەکەم بۆ ناو سزای دۆزەخ ﴿وبئس المصير﴾ ناگری
 دۆزەخیش خراپترین شوینیەکە کە ئادەمیزاد تێی بجێ. ناخۆشتەین
 شوینی حەوانەوێه.

بنیاتنانی کەعبە و نزاو پارانەوێ ئیبراھیم و ئیسماعیل

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ
 أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
 مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾
 رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

دواى ئەوێ پەروەردگار نێعمەتەکانی خۆی وەبیر غەرەبەکان
 هێنایەو، ریزو شکۆمەندیی کابەى راگەیاندا، دوابەدواى ئەو ئەوێ
 بپرهێنانەو کە ئەو کەسەى ئەو خانەوێ دروست کردووە، حەزرەتی
 ئیبراھیم و کۆرەکەى حەزرەتی ئیسماعیل بوون، بۆ ئەوێ سەرئەنجام
 رابکێشی بۆ ئەوێ چا و لەو باوکئو باپیر بەرێزانەیان بکەن، ئایینی
 پەسەندکراوی وەربگرن و فەرمووی:

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ باسی ئەو بکە
 ئەو کاتەى کە حەزرەتی ئیبراھیم و ئیسماعیلی کۆرێ بناغەى دیواری
 کەعبەیان دادەناو چینهکانی دیواری کانیان بەرز دەکردەو و سەرگەرمی
 کار لێکردنی بوون، بە ملکەچى و بەندایەتى کردنەو و روویان لە
 پەروەردگار دەکرد و دەیانگوت: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
 خودایە! لێمان قبوڵ بکە و رەنجمان بە زیە مەدە و کارەمان
 سوودبەخش بێ!! بێگومان تۆ هەموو دوعا و نزاو پارانەوێهک دەبیسی و

ئاگادارو زانای به سهر هه موو شتی کدا ﴿ربنا واجعلنا مسلمین لك﴾
 خودایه! واما ن لی بکه به ته و او یو بهرده و امی گهر دن که چو پابه ندی
 فرمانه کانت بینو بتوانین خوداپه رستی خو مان نه نجام بدهین ﴿ومن
 ذریتنا امة مسلمة لك﴾ ههروه ها له نه وه کانی شمان گه لیکی خواپه رست
 موسولمان بینه ئار او ه چونکه دلی ئاده میزادان وا له ناو دوو په نجه ی
 قودره تی خودادان چۆنی بوئ ئاوا ئاراسته یان ده کا. دو عاکه ش شه وه
 ده گه یه نی که سروشتی گه لی موسولمان هاوکاری کردنی یه کتری یه له
 بیرو باوه ردا در یژه پیدانی شه م بیرو باوه ر یه بو چینه کانی داهاتووش.
 ﴿وارنا مناسکنا وتب علینا انک انت التواب الرحیم﴾ خودایه! شوینی
 خوداپه رستی و چۆنی ته حه ج کردنو شوینه واره کانمان پیشان بده و تیمان
 بگه یه نه چۆن حه ج بکه ینو له کوئرا ده ست پی بکه ینو له کوئ کوئیایی
 پی به ینین... خودایه! له کاتی نه نجامدانی کاروباری حه ج و
 خوداپه رستی دا نه گهر هه له یه کمان بوو که مو کورتیمان هه بوو، یان
 هه رکاتی دوا ی کردنی تاوانیک په شیمان بووینه وه، بو لای تو گه راینه وه؛
 تۆبه مان لی قبول بکه و لیمان خو ش به، بیگومان هه ر زاتی پهروه ردگارت
 میهره بانو تۆبه وه رگرو به به زه یی و دلوقانی!

پهروه ردگارا! نه وه کانی ئیمه له عطاو به خششی بی پایانی خو ت
 ئاومید نه که ی ره ه نو مایان بکه و ئاگاداریان به ﴿ربنا وابعث فیهم
 رسولا منهم یتلوا علیهم آیاتک و یعلمهم الکتاب والحکمة ویزکیهم﴾
 پهروه ردگارا! له کاتی پیو یستدا پیغه مبه ریک بنیره بو سهر شه و نه وانه ی
 ئیمه: نامه ی تۆیان بو بخوینیته وه فیری ئادابو که مالی نه فسیان بکا،
 ناوه روکی کتیبی تۆیان تی بگه یه نی، حیکمه تو ژیریان فیری بکا، شه و
 پیغه مبه ره به هو ی ره وشتو شه خلاق ی به رزی دلیان پاک بکاته وه له
 نه خلاق ی خرابو ره وشتی به د رزگاریان بکا ﴿انک انت العزیز الحکیم﴾
 به راستی پهروه ردگارا! تو خودایه کی وه های ده سه لاتت به سهر هه موو

شتیکدا هه‌یه و هه‌موو کاریکت پر حیکمه‌ته و له هه‌موو ئیشیکدا داناو زانای، ئیتر په‌روه‌ردگار دو‌عا‌که‌ی ئیبراهیمی و هرگرت ته‌وه‌بوو دوا‌ی چهند چهر‌خیک له نه‌وه‌ی ئیبراهیم په‌روه‌ردگار حه‌زه‌رتی (محمدای) ﷺ کرد به پیغه‌مبه‌رو قورئانی به خه‌لات دایه؛ نه‌ویش به‌وپه‌ری توانایه‌وه لی‌پرا بو گه‌یانندی په‌یامه‌که‌ی و رزگار‌کردنی ئاده‌میزاد له گومراییی و نه‌زانی و پاک کردنه‌وه‌ی بیروبا‌وه‌ریان له بته‌پرستی ها‌وبه‌شی په‌یدا‌کردن.

نه‌فامی ته‌وه‌که‌سانه‌ی له‌ئایینی حه‌زه‌رتی ئیبراهیم

لاده‌ده‌ن

وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ
وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾
وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ
فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

ئیبنو عویه‌ینه ده‌لی: عه‌بدو‌للای کوری سه‌لام و برازا‌کانی - که ناویان (سه‌له‌مه) و (موهاجیر) بوو - بانگ کردن بو موسولمان بوون و پئی گوتن ئیوه ده‌زانن په‌روه‌ردگار له ته‌وراتدا فه‌رمویه‌تی: من له نه‌وه‌ی ئیسماعیل پیغه‌مبه‌ریک ده‌نیرم ناوی (ئه‌حمده) ه که‌سیک پروای پئی بکا سه‌رفیرازو هیدایه‌تدراوه، که‌سیک پروای پئی نه‌کا نه‌وه نه‌فرین لی‌کراوه (سه‌له‌مه) موسولمان بوو (موهاجیر) به‌جوله‌که‌یی مایه‌وه ئیتر ئه‌م ئایه‌ته هاته خوارئ که ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ که‌س نیه لا‌بدا له ئایینی ئیبراهیم که ئایینیکی پاکو بی خه‌وشه، مه‌گه‌ر که‌سئ سو‌کایه‌تی

به خوی بکاو ریزی خوی نه گری ﴿ولقد اصطفیناه فی الدنیا وإنه فی الآخرة لمن الصالحین﴾ بیگومان نیمه له دنیا داو له سهرده می خویا ئیبراهیممان هه لبار له ناو کورو کومه لی نهو روژگار هه دا پلهو پایهی پیغه مبه ریمان پی به خشی، نهویش به عه زمیکی پۆلایین و به لیها تووی ئهرکی سهرشانی خوی نه نجام داو له پاشه روژیشا یه کیکه له بهنده راستاله کانی خوداو به که له مهردی روژگاری خوی حسیب ده کری، هه موو کهس دان به پلهو پایهی دا دهنی، بناغهی نهه هه لبار دنو پلهو پایه پیدانهش لهو کاته وه بوو که ﴿إذ قال له ربه أسلم﴾ نهو کاتهی که خودا فهرمانی پی کردو پی فهرموو: -واته: خستیه ناو دلیه وه فهرمووی - گهردن که چ ببهو فهرمان بهرداری خودای خوت به ﴿قال أسلمت لرب العالمین﴾ نهویش له وه لامدا یه کسه ر وتی: نهوا به هه موو توانامه وه به لیبرای گهردن که چی پهروه دگاری بوونه وه بوومو فهرمان به دارم.

جا وه نه بی ئیبراهیم به نه وهنده وازی هیئابی به لکو ناموژگاری نه وه کانی دوا خۆشی کرد وه صیه تی بو کردن که خودا په رستو موسولمان بن ﴿ووصی بها إبراهیم بنیه ویعقوب یابنی إن الله اصطفی لکم الدین فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون﴾ ئیبراهیم وه صیه تی بو کوره کانی کرد ههروه ها هه زه رته یه عقوبیش هه ر وه صیه تی بو نه وه کانی نه وه بوو که هه رگیز واز له ئایینی ئیبراهیم نه هیئن، وتیان: نهی رو له کانمان! پهروه دگار ئایینی پاکو بی خهوشی بو ئیو هه لبار دووه که ئایینی ئیسلامه که واته: ئیو به ناموسولمانی له دنیا دا دهرمه چن. هه مووتان له سهر ئایینی ئیسلام بهرده وام بنو پاش گوئی مه خه نو نهه پلهو پایهی ره به ریه که داویه تی به خانه دانی ئیوه به فیرو می ده ن!

نه مه بوو وه صیه تی ئیبراهیم بو کوره کانی ههروه ها وه صیه تی یه عقوب بو کوره کانی نهو وه صیه تهی که یه عقوب له دوا دوا ساته کانی ژیانیدا ته نانهت موته کهی مردنیشی نهیتوانی نهه وه صیه تهی له بیر

بدریته‌وه! چونکه ئەم وەھسیه‌ته، ئەم پەیامه ئەوەندە له ههستو شعوری یه‌عقوبدا قوول بووبوه و ده‌یوه‌زمه‌ی مردنیش نه‌یتوانی ئەو هه‌لو‌یسته‌ی له‌پیش چاو چه‌واشه‌ بکا، ئا له‌و کاته‌شدا ئەم پەیامه‌ پیرۆزه‌ی له‌ هه‌موو شتی‌ک زیاتر له‌لای نو‌مایان بوو، ویستی وه‌کو نه‌رکی‌کی سه‌رشانی حه‌قیقه‌تی‌کی پیغه‌مبه‌رایه‌تی دوا ساته‌کانی ژبانی ئەم پەیامه‌ پیرۆزه به‌سه‌ر به‌ری.

پوچه‌نگه‌ده‌وه‌ی داوا‌ی جوله‌که‌ که‌ ده‌لێن : ئینه‌ له‌سه‌ر نایینی (ئیه‌براهیم و یه‌عقوب) ین

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

قُولُوا عَامَّةً بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِنْ عَامَنُوا بِمِثْلِ مَا عَازَمْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

نایه‌تی (۱۳۳) دهر باره‌ی جوله‌که‌کان هاتۆتسه خوارئ که به‌پیغه‌مبه‌ریان گوت: تۆ نازانی که یه‌عقوب له‌سه‌ره‌مه‌رگا وه‌سییه‌تی بۆ کوره‌کانی کرد که نایینی یه‌هود په‌یره‌و بکه‌ن، هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی نایه‌تی (۱۳۵) یش قسه‌که‌ی (ابن‌صوریای) جوله‌که‌یه‌ که به‌ پیغه‌مبه‌ری گوت ریگای حق نه‌وه‌یه که ئیمه له‌سه‌ری ده‌رۆین، نه‌ی موحه‌مه‌د تۆش شوین پیغه‌مبه‌ری ئیمه بکه‌وه! گاوه‌کانیش هه‌مان قسه‌یان کرد!

په‌روه‌ردگار رهدی دانه‌وه‌و فهرمووی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبْنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي﴾ نایا ئیه‌وه نه‌ی موسولمانه‌کان! یا نه‌ی جوله‌که‌کان ناگادارو شایه‌ت بوون نه‌و کاته‌ی که یه‌عقوب پیش مردنی به‌چهند چرکه‌یه‌ک رووی کرده کوره‌کانی و پئی گوتن دوا‌ی من کئ ده‌په‌رستن؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالِاهُ آبَاؤُكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِذَا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، وتیان: نه‌و خودایه ده‌په‌رستین که تۆ ده‌په‌رستی، خودای تۆو خودای باو‌کئو باپیرانی تۆ. ئیبراهیمو ئیسماعیلو ئیسه‌حاق خودایه‌کی ته‌نیاو بئ شه‌ریکه، ئیمه گه‌ردن‌که‌چی فهرمانی نه‌و یئو هه‌ر واش هه‌میننه‌وه.

به‌م وه‌لامه‌ جوانه کوره‌کانی یه‌عقوب باو‌کیان له‌غه‌رغه‌ری مردان‌دا دل‌یاکرد. نابهم نایه‌ته‌ په‌رۆزه‌ بیروباوه‌ریکی جوله‌که‌کان په‌ت ده‌کاته‌وه که ده‌یان‌گوت: کاتی خۆی هه‌زهره‌تی یه‌عقوب وه‌سییه‌تی بۆ کوره‌کانی نه‌وه بووه که له‌سه‌ر نایینی جوله‌که‌ به‌میننه‌وه وه‌هیچ نایینیکی تر قبوول نه‌که‌ن، نه‌مه‌ شایه‌تیدانی په‌روه‌ردگاره ده‌رخستنی راستیه‌کی می‌ژووپی‌یه که جوله‌که‌کان ده‌یان‌ویست بیشارنه‌وه‌و بیشتیوینن، جا که نه‌و هه‌لو‌یستی ئیبراهیمو یه‌عقوب بووبئ نه‌وه وه‌سییه‌تو نامۆزگاریان بووبئ بۆ کوره‌کانیانو نه‌وه‌ش وه‌لامی راسته‌وخۆی رۆله‌کانیان بووبئ! نه‌مه‌ش هه‌لو‌یستی نا‌په‌وای ئیستای جوله‌که‌کان بئ به‌رامبه‌ر به‌بانگه‌پشتنی

ئیسلامی، دیاره هەر که سه به گویرهی کرداری خۆی پاداش و سزا وهرده گریتهوه ﴿تلك أمة قد خلت﴾ هزرهتی ئیبراهیم و پیره و کارانی، یه عقوبو کوره کانی، نهوانه پابهندی «سهیه ته که ی نهو ره بهرانه بوون نهوانه کۆمه لیککی بهختیار بوونو رابوردنو ﴿لها ما کسبت﴾ چی کرده وهی باشیان کردوه بۆ سودی خۆیانه و خۆیان پیی بهخته وه ده بن ﴿ولکم ما کسبتم﴾ ئیوهش چی کرداری باشتان هه بی بۆ سودی خۆتانه ﴿ولا تسئلون عما کانوا یعملون﴾ ئیوه بهرپر سیار نین له کرداری نهوان، به لکو هه موو کهس له کرداری خۆی بهرپر سیاره و بهس ﴿وقالوا کونوا هودا أو نصاری تهتدوا﴾ جوله که کان ده یانگوت: وهرنه سهر ئایینی جوله که سهر فراز ده بن.. گاوه کانیس ده یانگوت: «هرنه سهر ئایینی مه سیحی له گومرایی رزگارتان ده بی.. بهم شیوه هه ریه که یان خه لکی بانگ ده کهن بۆ سهر ئایینه چه وتو ده ست لیدراوه که یان ﴿قل بل ملة ابراهیم حنیفا وما کان من المشرکین﴾ نهی محمد: پییان بلی به لکو ئیمه و ئیوه شوین ئایینی باو که گه وره مان چه زه تهی ئیبراهیم ده که وین که سهر چاوهی ئیسلامه ئایینیکی پاکو خا وینه، ئایینی نهو پیغه مبه ریه که له گه ل خودا دا په یمان دارو په یمانه که ی برده سهر و هه رگیز ها وه لی بۆ خودا به ره و نه بینیه. به لام ئیوه شه ریک بۆ خودا دا ده نین! په روره دگار بانگه واز بۆ موسو لمانان ده کا بۆ ئیعلان کردنی یه کیتی ئایینی سهر تاسه ریی!

هه ره له سهر دمی هزرهتی ئیبراهیمه وه (باوکی پیغه مبه ران) تا سهر دمی هزرهتی عیسای کورپی مه ریه و هاتنی ئایینی ئیسلامو بانگه وازی جوله که و مه سیحی به کان ده کا بۆ نه وهی ئیمان بهم ئایینه بی و پنه و نمونه یی به بینن ﴿قولوا آمنا بالله﴾ «ما أنزل إلینا» نهی بر واداران هه مووتان به یه ک ده م بلین بر واما ن هینا به خودا و به و قورئانه گه وره یه ی که بۆمان نیردراوه ﴿وما أنزل إلی ابراهیم و إسماعیل و إسحاق

ويعقوب والاسباط ﴿١٣٣﴾ نيمانمان هیناوه بهو په یامه ی که بو ئیبراهیمو
 نیسماعیلو نیسحاقو یه عقوبو بهو نیسحاق که پیان
 ده گوتری ته سباط ﴿١٣٤﴾ وما اوتی موسی و عیسی ﴿١٣٥﴾ برومان به ته وراتی
 موساو نینجیلی عیسا هیه، واته: بهو ته وراتو نینجیله ی که ده سکاری
 نه کراون ﴿١٣٦﴾ وما اوتی النبیون من ربهم ﴿١٣٧﴾ ههروه ها نیمانمان هیه بهو
 په یامو نیگایه ی که له خداوه نیردراوه بو پیغه مبه رانی تر برومان به
 هه موویان هیه به مهرجیک له لایه ن خداوه هاتبی موعجیزه و به لگه ی
 پیغه مبه رایه تی نواندبی: ﴿١٣٨﴾ لا نفرق بین أحد منهم ﴿١٣٩﴾ ناچین برومان به
 هه ندیکیان هه بی و برومان به هه ندیکیان نه بی وه کو نه وه ی که جوله که و
 گاور ده یکن ﴿١٤٠﴾ ونحن له مسلمون ﴿١٤١﴾ نیمه هه موومان گه ردنکه چی
 پهروه دگارین پابه ندی فرمانه کانی تهوین ﴿١٤٢﴾ فإن آمنوا بمثل ما آمنتم به
 فقد اهتدوا ﴿١٤٣﴾ جا نه گهر خاوه ننامه کان - جوله که و گاوره کان - نیمانیان
 هینا بهو بهرنامه ی ئیه برواتان پییه تی نه وه ربیازی راستیان
 دوزیه ته وه، که وتونه سهر ریگای خودا په رستی ﴿١٤٤﴾ وإن تولوا فإنما هم فی
 شقاق ﴿١٤٥﴾ نه گهر پشتیان هه لکرد له نیمان هینان بهو بهرنامه یه ی
 بانگه وازی بو کردنو نه هاتنه ژیر نالای نیسلامو بروایان به قورثانه که
 نه کرد نه وه بزانه نه وانه ده یانه وی دوژمنایه تیت بکه نو هه رگیز نه وانه
 حق خواز نین ﴿١٤٦﴾ فسيفكفكهم الله ﴿١٤٧﴾ نه ی (محمد!) دلنیا به خودا
 له شه ری شوومی نه وان ده تپاریزی ﴿١٤٨﴾ وهو السميع العليم ﴿١٤٩﴾ پهروه دگار
 بیسه ره، گوپی له ناخاوتنی نه وانه، زاناو ناگاداره به وه ی که له دلیان
 دایه له فیل و پیلانو شهر دژی موسولمانان.

مۆرکی ئیمان و کار دانه وهی له دهروون دا

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ
 أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
 وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَغْلَمُ
 أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ

وَلَا تَسْأَلُون عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

ئیبنو عه باس ده فهرموی: نه صرانییه کان که مندالیکیان ده بوو دواى
 جهوت روژ له ئاویکدا که ناوی (مهعمودی) بوو منداله که یان رهنگ
 ده کرد پتیان وابوو پاک ده بیته وهو ده بیته نه صرانی ته واو نیتر
 پهروهردگار ئەم نایه تهی ناردە خواری که ده فهرموی: ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ
 أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً﴾ ئەو نایینهی که ئیمه پهیرهوی ده کهین نایینی
 خودایه. خودا ئیمه ی بهو نایینه رهنگ کردوه، نیشان زهدهی کردوین،
 شوینه واری ئەو نایینه مان پتوه دیاره، وهک چۆن رهنگ به جلو بهرگه وه
 دیاریی ده دا. کهس وه کو پهروهردگار ناتوانی و نازانی نایین بو ئاده میزاد
 دیاری بکا. ﴿وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ﴾ ئیمه ههه ئەو خودایه ده په رستین
 کهسی تر به خودا نازانین ﴿قُلْ أَتَحَاجُّونِي فِي اللَّهِ﴾ پتیان بلی: نایا پتوه
 ده ربارهی خودا کیشم له گهه نه که نه پیتان وایه ئیوه کوری خودا و
 خوشه ویستی خودان؟! پیغه مبهه ران ههه ده بی له کۆمه لی ئیوه بن له
 هۆزو نه ته وهی تر پیغه مبهه نه نیردرین؟؟ ﴿وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ پهروهردگار

خودای ئیمه شو ئیوه شه هه مومان بهنده ی ئه وین ﴿وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ پاداش و سزای کرده و هی خوْمان بوْ خوْمانه و پاداش و سزای کرده و هی خوْتان بوْ خوْتانه کهس گوناھی کهس هه لئاگرئ کهس له جیاتی کهس سزا نادرئ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مَخْلُصُونَ﴾ ئیمه خودا په رستی و به ندایه تیمان بوْ خودا راستالانه یه و هه موو کرده و هیه کمان له بهر خاتری ره زامه ندیی خودایه. ﴿أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى﴾ یان ئیدیعی ئه و، ده کهن که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب نه وه کانیا ن جوله که یان گا ور بوون ﴿قُلْ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ﴾ ئه ی محمد ﷺ پیتیا ن بلئ: ئایا ئیو ئاگا دارترن به ئایینی ئه و ره هبه رانه یان پهروه ردگار؟ بیگومان خودا شایه تی ئه و هی بوْ داون که ئه وانه هه موویان له سه ر ئایینی ئیسلام بوون، نه جوله که بوون، نه گا ور! وه کو له شوینئیکی تر دا ده فه رموئ: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ ئیبراهیم نه جوله که بووه نه گا ور بووه به لکو دیندارو بی خه وشو موسولمان بووه، ئیتر ئیوه ی جوله که و گا ور چوْن پیتان وایه که ئه و ره هبه رانه له سه ر ئایینی ئیوه بوون؟ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ کئ له و کهسه زالمو سته مکارتره که نایه ته کانی ته وراتو ئینجیل ژیر لیو بخا بیان شاریته وه؟ ئه و نایه تانه ی که مزگینئ هاتنی هه رزه تی (محمدای تیدایه سرپوْشیان بکا؟ کئ له و کهسه زالم تره که په یامی پهروه ردگار که ده لئ پیغه مبه ران هه موویان له سه ر ئایینی ئیسلام بوون، بیشاریته وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خودا ئاگا داره ئه وانه چی ده کهنو چی ده شیرنه وه، ئاگا داری هه موو کرده و هیه کیانه و سزای دادوهرانه ی خوْیا نیا ن ده داته وه ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئه م نایه تانه ی دووباره کرده و چونکه هه ره شه و ترساندنئ تیدایه. واته: ئه گه ر ره هبه ران له گه ل ئه و هه موو ریزو نرخه ی هه یانه سزا و پاداشی کرده و هی

خۆیان وره بگرنه وه، ئێوه به ولاتره وه سزاو پاداش وهرده گرنه وه، (پیش که میکت تهفسیری ئهم ئایه ته کرا).

به یارمهتی خودای مهزن تهفسیری جزمی یه کهم له تهفسیری رهوان بۆ تیگه یشتنی قورئان تهواو بوو، جزمی دووهم به شوینی دا دیو به ئایهتی (۱۴۲) ی سوورهتی (البقرة) که هه فرموی: (سيقول السفهاء من الناس ما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها..... الآية) دهست پێ دهکا. خودایه ته و فیکمان بده له سه ر درێژهدان به کاره که مانو به قبوولی هه سه ن ئیمان وهر بگره نامین!!

پیرستی سەر هباسه کانی جزمی یه که می ته فسیری ره وان

لاپه ره	بابه ت
۳	پیشه کی
۷	چه ند زانیاریه کی پیویست ده رباره ی قورنانی پیروز
۳۰	سوورته ی فاتحه
۳۹	رهوشتی موسولمانان و پاداشتی خودا په رستان
۴۱	رهوشتی کافران
۴۳	رهوشتی دوورووه کان
۴۴	رهوشتی دوورووه کان
۴۶	رهوشتی دوورووه کان
۴۹	چه ند نمونه یه کی دوورووه کان
۵۲	فه رمان به یه کتاپه رستی و هوکاره داخواریه کانی
۵۴	ته حه ددا کردن له بی بروایان که بتوانن ....
۵۶	پاداشتی خاوه ن باوه رانی کردار باش
۵۸	سوودی په ند هیئانه وه له قورنان دا بو ناده میزاد
۶۲	دیارده کانی ده سه لاتی خودا له دروستکردنی ناده میزادو ....
۶۶	جینشین کردنی ناده میزاد له سه ر زهوی و فیرکردنی زمانه کان
۶۸	ریژ لینیانی په روه ردگار بو نادم
۷۰	ناده مو هه ووا له به هه شتدان و هه لویستی شهیتان به رامبه ریان
۷۴	نه رکی سه رشانی نه ته وه ی ئیسرائیل
۷۷	چه ند نمونه یه ک ده رباره ی به دی جوله که کان
۸۲	ده نیعمه تی گرنکی په روه ردگار که به جوله که کانی به خشیون
۸۷	باقی مانده و ته ووا که ری نیعمه ته کانی به سه ر نه ته وه ی ئیسرائیل
۹۲	چاوچنۆکی جوله که کان و بری له تاوانه کانیان
۹۵	دواوژ هه ر بو موسولمانانه
۹۸	بری له تاوانی جوله که و سزادانیان له سه ر تاوانه کانیان
۱۰۰	چیرۆکی سه ربهرینی مانگا که
۱۰۳	دلره ی جوله که کان

لایه‌ره	بابه‌ت
۱۰۴	چاوه‌روان ناکری جولە‌که بروا به پیغه‌مبه‌ری نیسلام بکه‌ن
۱۰۹	گۆزینی ده‌قه‌کانی ته‌ورات له‌لایه‌ن مالمه جولە‌که‌کانه‌وه بوختانو ....
۱۱۱	ژیوان بوونه‌وه‌ی جولە‌که‌کان له‌واده‌و به‌لینه‌کانیان
۱۱۴	بری دیارده‌ی پابه‌ندبوونی جولە‌که‌کان به‌واده‌و به‌لینه‌کانیان
۱۱۷	هه‌لۆیستی جولە‌که‌کان به‌رامبه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ران و کتێبه‌ ناسمانی‌یه‌کان
۱۲۱	بروانه‌کردنی جولە‌کان به‌قوربان و پیغه‌مبه‌رکۆزیان له‌ میژوودا
۱۲۳	جولە‌که‌کان راست ناکه‌ن ده‌لێن نیمانمان به‌ ته‌ورات هه‌یه
۱۲۴	دونیابه‌رستن و زیان خۆشه‌ویستی جولە‌که‌کان
۱۲۶	هه‌لۆیستی جولە‌که‌کان به‌رامبه‌ر جویرانیل و فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران
۱۲۷	بروانه‌کردنی جولە‌که‌ به‌ قوربان و پابه‌ندنه‌بوونیان به‌ په‌یمان‌ه‌کانیان
۱۲۹	هه‌لۆیستی و سیحرو جادوبازی جولە‌که‌
۱۳۳	نه‌ده‌بی ناخوتن له‌ گه‌ژ پیغه‌مبه‌ر
۱۳۵	نه‌سخ له‌ حوکمه‌ شه‌رعییه‌کاندا هه‌یه
۱۳۷	هه‌لۆیستی نه‌هلی کیتاب به‌رامبه‌ر موسولمانان و چۆنیه‌تی رهندانه‌وه‌یان
۱۳۹	رای جولە‌که‌و گاور به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتری
۱۴۱	سته‌مکاری نه‌وانه‌ی ناهیلن نوێژ له‌ مزگه‌وته‌کاندا بکری، نوێژکردن.....
۱۴۳	درۆو بوختانی نه‌هلی کیتاب و موشریکه‌کان که‌ کور بو خودا داده‌نێن
۱۴۵	ترساندن و ناره‌زایی ده‌ربهرین له‌ شوێن‌که‌وتنی جولە‌که‌و گاور
۱۴۸	بهرخستنه‌وه‌ی نیعمه‌ته‌کانی خودا بو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و ترساندنیان له‌...
۱۴۹	به‌تاقی‌کردنه‌وه‌ی نبیرهیم (عليه السلام) و تابه‌تمه‌ندی کابه‌و شاری مه‌که‌که
۱۵۲	بنیاتنانی که‌عبه‌و نزاو پارانه‌وه‌ی نبیرهیم و نیسماعیل
۱۵۴	نه‌فامی نه‌و که‌سانه‌ی له‌ نایینی جه‌زه‌تی نبیرهیم لاده‌دن
۱۵۶	پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی داوای جولە‌که‌ که‌ده‌لێن: نیمه‌ له‌سه‌ر نایینی (نبیرهیم)...
۱۶۰	مۆرکی نیمان و کاردانه‌وه‌ی له‌ ده‌رووندا

تفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی یەكەم

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی

محمود أحمد محمد

جۆلی (۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ریخوشکردن بو گوړینی روگه (قیلبه)

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَلَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَรَّءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

قورثانی پیروژ هدر بهر ه و ا مه له سر بهر هنگار بونه وهی جوله که کانو داکوکی له گوړانی روگه (قیلبه) ده کاو راو بوچوونی جوله که وه موو هاوپه یمانه کانیان رت ده کاته وه .

پیغه مبهر ﷺ له مه دینه که نویژی ده کرد رووی ده کرده بهیتولمه قدیس! وه کوچون پیغه مبهرانی پیشوو روویان تی ده کرد ، شانز مانگ یان حه قده مانگ له مه دینه له سر نه م شتیه مایه وه ، به لام هه میشه ناو اته خوازی نه وه بوو که روو بکاته که عبه وه له خودا ده و پاراپه وه که رووی پی له روگهی باب ه گه وره ی خو ی حه زه رتی ئیبراهیم بکا که کابه ی پیروژ بوو!

په رو هردگار نزاو پارانه وه که ی گیرا کردو ناو اته که ی هینایه دی! فهرمانی پی کر که روو بکاته خانو دیرینه که (البيت العتیق) .. یه که م نویژ که له مه دینه روو که عبه کردی ، نویژی عه سر بوو ، نیتر جوله که کانو دووړو وه کانو که وتنه مقو مقو وتیان: چی پالی به

موحه‌مه‌دو هاوه‌لانیه‌وه نا که رۆگهی خۆیان له به‌یتولمه‌قدیسه‌وه بگۆرن
بۆ لای که‌عبه؟! وتیان: دیاره موحه‌مه‌د بیری زیدی خۆی کردۆته‌وه،
زۆری پێ ناچێ ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌ر ئایینی خۆی!

سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که ره‌تدانه‌وه‌ی ره‌خنه‌ی جوله‌که‌و دوورپوه‌کانه‌ که
هیشتا ره‌خنه‌که‌یان نه‌گرتبوو! ئه‌مه مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌ک بوو بۆ پیغه‌م‌به‌ر ﷺ
په‌روه‌ردگار ده‌رسی داداو فی‌ری به‌ل‌گه‌هینانه‌وه‌ی کرد بۆ ئه‌وه‌ی
ئاماده‌باشی تێدا‌بێ بۆ وه‌لامدانه‌وه‌و فه‌رمووی: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ
النَّاسِ مَا وَلَاهُمُ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾ ئه‌و ئاده‌میزادانه‌ی که تی
نه‌گه‌یشتونو بێ عه‌قل و نه‌فامنو کویرانه‌ شوین خه‌لک که‌وتوونو هیچ
تێفکرینیان نیه که بریتین له دوورپوه‌کانو جوله‌که‌و گاواره‌کان، ده‌لین: چ
شتیک رووی دا موسولمانه‌کان ئاوا گۆزو گومەت روویان له (بیت
المقدس) وه‌رگیرا که له‌وه‌پیش قیبله‌یان بوو، قیبله‌ی پیغه‌م‌به‌رانی
رابوردوش بوو، ئاوا روویان کرده که‌عبه؟!

﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ نه‌ی
(محمدا!) وه‌لامیان بده‌ره‌وه‌و پێیان بلێ: هه‌موو لایه‌ک؛ رۆره‌لاتو
خۆرناو باشوورو باکوور سه‌روو خوارو هه‌مووی هی خودایه‌و مولکی
خۆیه‌تی هه‌رکه‌سێ ئاره‌زووی لێ بێ ده‌یخاته سه‌ر ریگای راست و دروست.
به‌ردی (به‌یتولمه‌قدیس) له‌ بوونی خۆی دا له‌به‌ردیکی که‌ پیرۆزتر نیه،
هیچ زیده‌و سوود و قازانجیکی وای تێدا نیه که له‌به‌رده‌کانی تر دا نه‌بێ!
هه‌روه‌ها دارو به‌ردی که‌عبه‌ش له‌ خودی خۆیا له‌ دارو به‌ردی شوینی تر
زیده‌تر نینو ئه‌م ریزو پیرۆزیه‌ی که‌ دراوه‌ پێیان به‌هۆی فه‌رمانی خوداوه
که‌ کردوونی به‌ قیبله‌ی خودا په‌رستانو فه‌رمانی پێ کردوون که له‌ کاتی
نوێژکردندا رووی تێبکه‌ن تا له‌ کاتی خودا په‌رستی دا یه‌کیه‌تی بخاته‌ نیو
ئاده‌میزاده‌وه به‌لام ئه‌و بێ عه‌قلانه‌ پێیان وایه قیبله‌ بناغه‌ی ئایینه،
به‌ردیک خانویک، خۆی له‌ خۆی دا زیده‌و فه‌ضلو ریزی هه‌یه، ته‌نانه‌ت

کار گەیشته ئەو هە جوله که کان به پیغه مبهریان گوت: رووبکه ره وه قیبله ی ئیمه تا شوینت بکه وین، مه به ستیشیان تاقیکردنه وه ی پیغه مبهرو هه ل خه له تاندنی بوو.

سه رجهم ریوایه ته کانی تاییه ت بهم رووداوی قیبله گۆرانه ئەو ه ی لی وهرده گیرئ که موسولمانان له سه ره تای واجب بوونی نوێژدا روویان کردۆته کابه دوا ی کۆچکردنی پیغه مبهرو هاوه لانی بۆ مه دینه روویان کردۆته به یتول مه قدیس.. نه مجار بهم فه رمانه قورئانی به موسولمانان رۆیان کردوته وه کابه. به هه ر حال روو تیکردنی موسولمانان بۆ به یتول مه قدیس که قیبله ی جوله کهو مه سیحی به کانه هۆکاریکی به هیز بووه که جوله که کان بیکه نه هۆی له خۆ بایی بوون و موسولمان نه بوونیان، چونکه به و روو تیکردنه گه زافیان کیشاو له مه دینه دا ده ستیان کرد به پر و پا گهنده، ده یانگوت: روو تیکردنی (محمد) و هاوه لانی بۆ به یتول مه قدیس به لگه ی ئەو ه یه که ئاینه که مان (ئایینی جوله که) راسته و قیبله که مان راسته ئیمه سه رچاوه ی ئایینه کانین، که وایی و وا چاکه بۆ پیغه مبهرو نه وانه ی له گه لی دان بینه سه ر ئایینی ئەمان نه ک به پیچه وانه وه، پیغه مبهر نه وان بانگ بکا بۆ چونه ناو ئیسلام..

له لایه کی تر وه عه ره به موسولمانه کان له سه ر شانیان گران بوو که نه وان له سه ر ده می نه زانی دا ئەو هه موو ریزه ی که عبه یان ده گرتو که چی له سه ر ده می ئیسلامی دا رووی تی نه کهن، سه رباری ئەو ه ش ئەو فشه فشه ی جوله که کان به سه ربیان دا ده کردو ده یان به لگه ی موسولمان نه بوونیان ده هی نایه وه. پیغه مبه ریش ههستی بهم ئازاره ده روو نیه ی هاوه لانی و موسولمانان ده کرد دهستی به سه ر زده کرد وه و رووی له ئاسمان ده کردو چاوه پروانی ته و جیهی خودایی بوو، جا که ئەم ئایه ته نازل بوو که ده فه رموی: ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّينَاكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثَمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ البقرة/ ۱۴۴. ئیتر له مه وه

پروپاگهندهی جوله که کان په ره ی سهند چونکه پتیا ناخوش بوو که پیغه مبهرو هاوه لانی روو له قیبله ی نه وان وهرگیرنو نهو به لگه یه ی له وه پیش پشتمان پی به ستبوو به ده ستیا نه وه نه مینی، ئیتر ده ستیان کرد به پروپاگهنده ی جوړاو جوړ بو دلپاوه خستنه نیو کومه لی موسلمانانو گومان پیدا کردن له ناویان دا دهر باره ی سهر کردایه تی و بیرو باوه ریان، نهو هبوو جوله که کان به موسولمانه کانیان ده گوت: نه گهر له وه پیش روتی کردنتان له بهیتولمه قدیس به تال بووبی نهو دپاره نهو هه موو نویژو خودا په رستی به ی له وه پیشستان به تاله، خو نه گهر روتی کردن له بهیتول مه قدیس راست بووبی نهو بیتگومان روتی کردنتان له کابه به تاله و هر نویژیک به ره و که عبه بکه ن به تاله، ...

گورانی قیبله له بهیتول مه قدیس وه بو که عبه رووداویکی گوره بوو له میژووی گروهی موسولمانان دا، رهنگذانه وه یه کی گوره شی له ژیان دا پیدا کرد! گورانی قیبله له سهره تاوه له که عبه وه بو بهیتول مه قدیس له بهر حیکمه تیکی په روه رده نامیز بووه، نایه ته که ده فرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰی عَقْبَيْهِ﴾ جا چونکه عمره به کان که عبه یان به گوره ده زانی و به پیناسه ی ریزو خانه دانی خو یانیان حسیب ده کرد، نایینی ئیسلامیش مه بهستی سهره کی نهو یه که ناده میزاده کان قال بکا بو خودا په رستی راستو دروست، له هه موو په یوه ندی به کی دهره کی روتیان بکاته وه، هه موو نژاد په رستی و ده مارگیری و چینایه تی له دل و دهر و نا دهر به او! بویه رووی پی له که عبه وهرگیرانو رووی پیکردنه بهیتول مه قدیس، تا دل و دهر و نیان له خلتی نه فامیه تی و سهرده می نه زانی پاک بکاته وه، بو خاتری نهو هی دهر بکه وئ کی فرمان به رداره و راستالانه گوپرایه لی فرمانی په روه ردگار و به دلیکی پر بیرو باوه روه و پابه ندی فرمانی خودا ده بن! ئیتر له و کاتانه دا که موسولمانه کان پابه ندی ورویان کرده نهو

قیبلەییە کە پیغەمبەر رووی پێ تیکردوون ئا لەو کاتەدا جولەکەکان ئەمەیان کردە بیاتۆی ئەوێ کە پێویست ناکا موسولمان بن، بەلکو دەبێ موسولمانەکان پێنە سەر ئایینی ئەمان چونکە موسولمانەکان روویان کردۆتە قیبلەیی ئەوان، ئەمجار کە فەرمانی ئیلاهی دەرچوو بەوێ کە موسولمانان روو بکەنە کەعبە روو لە بەیتولمەقدیس وەرگێڕن ئیتر دلی موسولمانەکان بە راستیەکی ترەو پەیوەست بوو، کە ئەویش پوختەیی ئایینی ئیسلامە، پوختەیی ئەوێ کە ئەم خانۆی کەعبەییە ئیبراھیمو ئیسماعیل دروستیان کردوو بۆ ئەوێ کردوو کەیان تەنها بۆ خدا بێ، بۆ ئەوێ بپیستە کە لەپوور بۆ گەلی موسولمان، ئەو گەلەیی کە بە دوعاو نزای ئیبراھیم هاتە کایەو، بە دوعاي ئەو، پەروەردگار پیغەمبەری لە خۆیان بۆ ناردن...

پێگومان قسەکردن لە مەسجیدول حەرام دروستکردن و ئاوەدان کردنەوێ و کیشەو بەرامبەری کردن لە گەل جولەکەو مەسیحییەکاندا دەربارەیی ئیبراھیمو ئەوێ کانی، دەربارەیی ئایین و قیبلەکەیی، دەربارەیی عەھد و پەیمانی لە گەل خودادا، وەسیەتنامەو ئامۆژگاری کردنەکەیی بۆ رۆلەکانی ئەمانە هەموویان رێخۆشکەرە بوون بۆ گۆڕانی قیبلە لە مەسجیدول ئەقصاوە بۆ مەسجیدول حەرام ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ بەو شێوە ئیمە ئیوەمان کردووە بە گەلیکی میانەرەو و هەرگیزاو هەرگیز زیدە رەوێ ناکەن و توندەرەو نین لە هەموو کارو باویکدا لایەنی گیانی و لایەنی ماددی تێبینی دەکەن.

ئادەمیزاد بە گشتی پێش هاتنی ئیسلام دوو جور بوون: جورێکیان ماددە پەرست بوون هیچ غەم و نارەحەتیان نەبوو جگە لە دابین کردنی پێداویستی ماددە بۆ خۆیان، ئەم دیاردەییە لەناو جولەکەو موشریکەکاندا بە زەقی بەدی دەکرا: جورێکی تریان بە تەواوی لە دنیا دابرابوون، ژیاڵیکی رەبەنی و دیرینیشیان بۆ خۆیان هەلبژاردبوو هیچ گرنگییان بە

لایه‌نی جیسمانی نه‌ده‌دا وه‌کو مه‌سیحی‌یه‌کانو صابیئه‌کانو هه‌ندی
گروپی بته‌رستی هیندی که هه‌میشه خه‌ریکی خو برسی‌کردنو ئازاردانی
جه‌سته‌ی خو‌یان بوون..

که ئیسلام هات هه‌ردوو لایه‌نی به‌رچاو‌گرتن لایه‌نی جیسمی، لایه‌نی
گیانی، مافی هه‌ردوو لایه‌نی پاراست، حه‌قی‌دا به‌موسولمان که مرؤفانه
بژی، نه‌وه‌ی پی‌راگه‌یاند که مرؤف له‌گیانو ماده‌ده پیک هاتوه‌ده‌بی
هه‌ردوو لاهاو‌کیشه بکری‌نو پیکه‌وه به‌ختو بکری‌ن، ئاده‌میزاد لایه‌نی
حه‌یوانی و لایه‌نی فریشته‌یی تیدایه، کاتیک ئاده‌میزادی ته‌واو ده‌بی، که
هه‌ردوو لایه‌نه‌که‌ی به‌رچاو بگری‌، په‌یامی خودایه، که ده‌فه‌رموی: ئیمه
که ئیوه‌مان ئاوا به‌میان‌ه‌ره‌وی هیناوه‌ته‌کایه‌وه به‌بی هووده نیه به‌لکو
﴿لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بینه شایه‌ت به‌سه‌ر نه‌و جو‌ره
که‌سانه‌ی که لایه‌نی خوداپه‌رستی و خوداناسی‌یان پاش گوئ خستوه هه‌ر
خه‌ریکی خواردنو خواردنه‌وه‌نو خو‌یان له‌لایه‌نی گیانی بی‌به‌ری کردوه،
ده‌لین: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ ژیان هه‌ر ژیانی دونیایه و هیچی‌تر
نیه، هه‌روه‌ها بینه شایه‌ت و گه‌واهی‌ده‌ر به‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌دا که
زیاده‌ره‌وی‌یان له‌ئایین‌دا کردوه، خو‌یان له‌هه‌موو خو‌شی و له‌ززه‌تیکی
جسمانی دوور خستوته‌وه، له‌ریگای میان‌ه‌ره‌وی لایان داوه و سته‌م له
جه‌سته‌ی خو‌یان ده‌که‌ن، بینه شایه‌ت به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کیان داو بینه
پیشه‌وایان له‌میان‌ه‌ره‌وی کار دروستی‌دا، ئاشکراشه که میان‌ه‌ره‌ویی
نه‌وپه‌ری مرؤفایه‌تی‌یه‌و هه‌لو‌یستی‌که بۆ هه‌موو شتیک مافی خو‌ی
ده‌دات، حه‌قی په‌روه‌ردگار جی‌به‌جی ده‌کا، پیداو‌یستی جه‌سته‌ی خو‌ی
پاش گوئ ئا‌خا، لایه‌نی روحی ئیهمال نا‌کا، حه‌قی خزم که‌سو کارو ده‌رو
دراوسێ ده‌دا، مافی هه‌موو که‌س به‌ئنده‌زه‌ی پێوست دیاری ده‌کا.

﴿وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ پیغه‌مبه‌ریش بی‌ته شایه‌ت
به‌سه‌رتانه‌وه چونکه پیغه‌مبه‌ر بۆ خو‌ی نمونه‌ی هه‌ره به‌رزی